

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele II

RACCOLTA
VILLAROSA

D
110
NAPOLI

MADE IN U.S.A.
POLYMER
MADE IN U.S.A.

FOR
TITV
DO

PRV
DENTI
A

J. Th. Thurner

L. Thurner Sculpsit 1654

RESPONSVM

REGII CONSILIARII

FRANCISCIMARIÆ

P R A T I.

Ad detegendam veritatem eius gestorum, dum Iudicis Magnæ
Curie Vicariæ, crassante peste in florentissima Ciuitate
Neapolis de anno 1656. munereungebatur.

*In quo plura enucleantur de Visitatione Officialium, tam de iure
communi, quam municipali huius Regni, ac verus, & genuinus
sensus Rituum, Capitulorum, Constitutionum, ac Prag-
maticarum sanctionum traditur.*

Nec non ordinatæ, scita, seu maius Decisiones in materia peractis
temporibus emanatæ dispunguntur: hac secunda editione no-
uis adiunctum scholijs, pluribusq; eruditionibus refertum;
Quidq; Authori contigerit, disertè enarratur.

Cum locupletissimo Indice.

NEAPOLI.

Hæredum Typis Roncalioli M. DC. LXVII.

SPERIORVM TERMISSV.

THE
JOURNAL
OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

Volume 10
Part 1
1880

Published by the
Royal Anthropological Institute
of Great Britain and Ireland

London
Printed by
J. S. Taylor & Sons
15, Abchurch Lane

Price 10s. 6d.
Per Annum in Advance
5s. 6d.
Single Copies 1s. 6d.

EXCELLENTISSIMO DOMINO

D. PETRO ANTONIO
AB ARAGONIA.

Equiti Ordinis Alcantaræ, Clauiculario Cameræ S. Ma-
iestatis, eiusq; Consilij Bellici, ac Cohortis Militum
Alemanorum Præfecto, Regni Neapolitani
Proregi, Locumtenenti, & Capitano
Generali Vigilantissimo.

*Regius Consiliarius Franciscus Maria Pratus.
felicitatem deprecatur.*

Ntiquorum Scriptorum studium fuit,
Excellentiss, Prorex, eorū lucubrationes
ē typis prodituras, alicui ex Mæcenatibus
offerre, vt sub p̄siduali eius numine, Ari-
starcorū Baubatus, & Momorum ictus,
ac calumnias Aristarcorum euaderent,
quod dei ndē moribus etiam Nostratium receptum est;
Cumq; Ego, ab incunabulis Iurisprudentiæ vacauerim, ac
pleraq; ingenij mei munimina, luci exp̄stlerim, & priua-
torum causas egerim in Supremis huius Regni Tribuna-
lium subsellijs, (non sine nomine) dum vel inuitus ad iu-
dicandi munus fuerim assumptus, cominūs æmulos ha-
bui, ac Detractores expertussū, qui mea gesta redarguerēt
apud Superiores, abusum illum contra publicam vtilitatē,
singulorum perniciem, contraq; omne fas, æquum, & iu-
stum, inuehere non erubescerent, idq; in moribus ferē ha-
bentes; Tanta est inhumanis sensibus ad malum procli-
uitas, tam faciles lapsus, vt arte nō modica opus sit, vt quis
stet, nec cadat: præsertim si Magistratus fasces induat. Vn-
dē nedūm Sindicatui parui, & liber euasi, verū etiam,
inuitatæ Visitationi ludicio suppositus fui, qua de re ite-

rum detecta à Iudicantibus calumnia , innocens declaratus , libellum sanè apologeticum ad mei defensionem composui , eò sanè proposito, vt qui delatum me viderit, absolutum me agnosceret. At quoniam Delationum materia passim contigit, miseriq; Magistratus calumnijs expositi. (fato quodam auerso)quotidiè reperiuntur, de ijs latiore sermonem feci , & modò Nicander (hoc etenim nomen Operi indixi) nouis adauctus scholijs lucem aspicit, pluraq; complectitur, quæ ad Magistratum Sindicatus, & Visitationes pertinent, è quibus nisi iustū inueniāt Superiorem, vix euadere possunt, vndè cogitans quàm iustè, ac prudenter, Regnum hoc Excellentia Tua moderetur, æqua lance, iustoq; libramine ius suum vniciq; reddens, Tibi Opus dicare non expaui, quippe qui certus sim, non tam Operis tenuitatem, quàm Authoris sincerā voluntatem Tibi arrisuram ; nam teste *Mantuan.* in libello ad *Falcon.* *Parua decent humiles. &c. Magna decent magnos, &c.* nec me mei fallit amor; quin tanto honore dignus vix esse videar, probiterq; sciam, quàm sit Mihi curta supellex: Nec calamum protraho in tuis efferendis laudibus sicuti Scriptorum nonnullis placuisse videtur, eo monitus

Poeta Dictorio

Fucati sermonis opem mens conscia laudis,

Abnuat.

Satis sit dicere, quod dum è Regali Stirpe sis ortus, non nisi magna, & regalia trahis opera, ac in regendo populos, tuorum Progenitorum exempla, vt ea secteris, impellunt; Non enim vti ille ait, *imbellem generans Aquila Columbā,* Suscipe igitur Opus hoc qualecumq; illud fuerit, tuere, ac protege, quæ tua erit humanitas, & Magistratus in prætio habeas rogo, nè iustitiæ neruus profligatur, dum interim Deum rogo, vt tibi omnia fælicitè, & prosperè accendant, Domumq; tuam ad sydera extollat, sicuti voce deprecor, & corde voueo.

C A N.

CANDIDO LECTORI.

Instituti mei rationē, de iterata Nicandri editione, nouis adau-
cti scholijs, ampliori; (quam antea) apparatu exornati, Tibi,
pauca verborum congerie, absq; vilo prorsus fuce; vel figmen-
to indicare, *Amice Lector*, meus est animus. Quod vt assequar,
memoria recolendum est, lapsis annis, ac eo sane tempore, quo
pells lucis florentissimam Ciuitatem Neapolis pene absorlit,
totumq; Regnum non modicē afflixit; existente Me Iudice
Magnæ Curie Vicariæ, ad id munus nulla præce, vel ambitu, sed proprio motu
Excellentis. tunc Regni Proregis assumpto, totam adhibui industriam, omneq;
studium in iustitia ministranda. *is pendentis* qui præ timore pells, *substantis*
eorum præcipientibus, obstaculum facere nequiverant; & licet mortis tunc ex-
cusationem præbuerat ab assumpto onere me abstinere, attamen ab inceptis
non desisti; proprios lares non deserui; à Ciuitate me non elongaui; quin amplius
dum eodem morbo laborarem, ad eū ius reddidi, cunctisq; Me exhibui, vt
in iuncto muneri facerem satis; (non nisi diuino numine adiutus;) Cumq; in-
spem fuerim bonum absoluisse opus, ideoq; gratiam apud Superiores adeptu-
rum; *O incauta futuri mortalitas!* innotuit, nonnullos, æmulos gestorū meo-
rum euasos, calumnias frueri non esse veritos, ac Superiorum auribus villicaf-
se, malis artibus, ac perperam Me gessisse, iuxta illud

Dum sibi quæ placent, cuncta licere putant.

Indē factum est, quod petita à Me non semel venia, dum tandem obtinuerim, à
iudicandi munere vacationem, vt à malē gestis, seu verius malē dictis expurga-
rer, publico Me submissi Sindicatui, & à Sindicatoribus ipsis innocens declara-
tus, cum laude, literas liberatorias obtinui, quo peracto, dum aliō mens mea
tenderet, nec expeterem nisi *otium quietis amantem ducere*, nec amplius Magi-
stratum fasces induere, iterum ad iudicium postulatū Me sentii, ac rigoroso
Visitationis examini suppositus fui de iussu Superiorum, publicis emanatis eri-
dis, siue programmatibus, typis expressis, præconia voce in Ciuitate publicatis,
& toti Regno, ac Orbi transmissis, vt qui se læsos à Me fenserint, quærelas co-
ram conflato Magistratuum Collegio, exponerent, ac (vti est in adagio) duabus
virgis castigarer; (quod hercē non putaueram) & cum trium annorum interstio,
iurgij fortuna pendente, Inuidis, & Delatoribus licet recrudescētib; nemo
fuerit, qui Me accusaret; seipsum ex eodem Collegio manauit, quo innoxius
declaratus fui, atque in iunctum non esse aduersus Me procedendum, eō quod
nullæ extiterunt quærelæ, neq; delictum, de quo persecutores mei, spe vana,
frustrati, manus dederunt refrigeratas, vt illud stet effatum, *Nē scire homines,
quid serus vesp̄er verbat.* Quamobrem ad eiusmodi Calumnias detegendas, ear-
umq; artifices indicandos, vtq; meæ apud Orbem bonæ adeptæ opinionij con-
sulerem, natura ipsa impellente, calamum arripui, & sub Nicandri nomine, ge-
sta mea, peculiaribus, nec fictis documentis exarau; vtq; suppressa de terra or-
ta veritas, lucem aspiceret, elaborau. Et nē nudam dumtaxat de Me narratio-
nem texere viderer, non abs re putaui de Sindicatu, ac Visitatione Officialium,
verba facere, Et sub compendio posteritati insinuare quid de ijs tam iura com-

munia

munia, quàm leges municipales, ac Regiæ iussiones disposuerint; qui sanè libellus à peritioribus, cordatisq; viris alacritè exceptus, cùm perpaucis tunc è typis proditis, in paucorum manibus versaretur, Ipseq; illum expectantibus tradere nequirem, denuò illum sub prælo subijcere cogitavi, quem modò trado, adauctum, ac quamplurimis ditatum dogmatibus, fortè legentibus non ingratum; & licèt paucos edocere possit tenue Authoris librata Minerua, esò memor *Candidè Lector*, nullam adeò tenuem esse scriptionem, quæ non aliquam afferat laudem, saltim cautos reddet Magistratus, nè in ijs incidant scopolis, qui in hoc præcipuè calumniantium fecundo, & feraci sæculo parari solent, aiente *Poeta*,

Quæ nimis apparent retia, vitat anis.

utq; calleas, Deum Optimum Maximum, iniuste persecutos Iudices, iusto favore prosequi, & ad maiora extollere munera. Fruere igitur hisce meis lucubrationibus, ea benignitate, qua cætera ingenij mei monumenta iamdudum luci tradita excepisti; & nisi perlegeris, suspende tuum de Opere iudicium (Rogo) ab ijsq; vindica, qui consuetis forsan scommatibus, & iniurijs, quas illi virtutum, Sandapilarij, & bonæ mentis tortores, sacrilego ore, sæpimodè euomunt. Interea, quæ alia pollicitus sum Opera propediem expecta. Est enim sub prælo *Quartum Disceptationum Forensium Volumen*, quo expleto (si Deus annuat) *Decisiones Sacri Regij Consilij Neapolitani*, edere curabo. Vale Beneuole Lector, iterumq; Vale.

AL SIG. CONSIGLIERO
FRANCESCO MARIA PRATO.

A Rresta i voli tuoi Fama nègletta
All'ottauo miracolo del Mondo
Questi è FRANCESCO, che nel cupo fondo
Con la penna, e col dir l'oblio faetta;

Se scrìue insegna, e se discorre alletta,
Chiaro ne fogli, e nel orar facondo
D'Astrèa ripose in Equilibrio il pondo,
Da lui le Leggi la Giustitia aspetta.

Non s' incida il suo nome in duri scogli,
Se sprezzando del Tempo i rei costumi
Saran Fenici ad eternarlo i fogli.

Sgorgan d'intorno d'Eloquenza i fiumi,
E per alzar à sì bel PRATO i fogli
Suda l'Eternità ne suoi volumi.

AL SIG. CONSIGLIERO
FRANCESCO MARIA PRATO.

OR, che Fortuna al merto tuo arride,
Fissando il chiodo alla volubil Ruota,
Stringiò PRATO il suo crin, fà in van sì scota
Col tuo fauer, ch' al Ciel di Fama asfide.

Sono i tuoi Preggi d'vn Solon, d'Alcide,
Che se di Leggi l'vn la Patria addota,
L' altro in vece d' Atlante al dorso immota
Tien la Sfera del Ciel, che lasso inside.

Così PRATO gentil, la gran Sirena
Doti co i tuoi Volumi, e'l Ciel cadente
D' Astrea sostien, che regger puosì à pena.

Si mordi Inuidia il cor; se d'acqua algente
I PRATI irriga il l'ò con larga vena,
Fatt'è vn PRATO di Leggi vn Mar furente.

L' Accademico Addormentato

Giacinto d' Auitabile.

Vtriusque Iuris Doctor Franciscus Maria Pratus
Regius Consiliarius.

Lycophron Pur?

Vir, nunc gratiofus sedes viris, quia rara vis Floris
tui carpsit CROCVM.

G. Mosillus.

BERARDINI DE ALESIO
IN REGII CONSILIARII
FRANCISCIMARIÆ
PRATI
LA VDES.

EPIGRAMMA.

Q Vis nouus hic (mirum) Thæbus splendescit in Orbe?
Quis nouus hic nobis clarior Æthra micat?

En duo fulgenti lustrant nos lampade Soles
En duo diuersa lumina luce nitent

Alterius celfo radios lux mittit Olimpo
Alterius terris demicat, atque nitor.

IN Congregatione habita coram Eminentiss. D. Card. Philamario Archiep. Neap. sub die 16. Septemb. 1664. fuit dictum, quod V. I. D. Iulius Capone, reuideat, & in scriptis referat eip. Congreg.

P. Garbinatus Vic. Gen. Neap.

Can. D. Mattheus Renzi S. T. D. & S. Off. Conf.

EMINENTISS. DOMINE.

Vidi mandato Eminentia Tua Responsorum volumen D. Francisci Maria Prati, celeberrimi olim Causarum Patroni, postmodum integerrimi Iudicis Causarum Civilium, & Criminalium in nostra M. C. V. in quibus iudicandis tam famosè se gessit, ut serè omnes deciderentur litigia ipso auctoritate, doctute, cins cuim doctrina septem impressa voluminibus, allezabatur per famosissimos nostri saculi Advocatos, & secundum eundem causa decidebantur. Et si Farinacei summa laus existimabatur, quod ipso vinente Sacra Rota, eundem permiserit allegari, eumque proprio nomine decidendo laudauerit, summa huius Authoris laus extollitur, quod in Tribunalibus, in quibus iudicauit obseruatum nullus negabit, & hodie seruant Advocati prima nota in S. R. C. ubi proprijs meritis post tot labores, à Catholico nostro Monarcha (quem Deus seruet semper in columen ad S. Fidei protectionem) promotus fuit ad Consiliarij dignitatem, summo cum honore, & applausu canonizata à toto Iurisprudendum Catu electione, paucis tamen exceptis tanta fanie inuidiosis, in quo Responsorum volumine, ubi contra bonos mores, nec contra Iurisdictionem Ecclesiasticam inueni, sed Iura Communia, Constitutiones, Capitula Rius, Gratias, & Priuilegia huius Regni, nec non Consuetudines huius Ciuitatis Neap. explicatas, ampliatas, aut limitatas vidi, ac proinde sicuti Authoris famam soli Inuijs ignorantes denigrare præsument, ita hoc opus, cum alijs septem impressis à Iuris professoribus summa cum laude acceptabitur, si tamen sic Eminentia Tua insserit.

Eminentia Tua

Humillimus seruus

Iulius Caponus.

IN Congreg. habita coram Eminentiss. Dño Card. Philamario Archiepisc. Neap. sub die 2. Martij 1665. fuit dictum, quod itante relatione supradicti Reuisoris Imprimatur

P. Garbinatus Vic. Gen. Neap.

Can. D. Mattheus Renzi V. I. D. & S. Off. Conf.

EMINENTISS. SIG.

IL Configliero Francesco Maria Prato supplica V. Em. si degni commettere la censura di vn Libro, quale intende dare alle stampe, quale se intitola, Note Recentiores ad Decisiones D. Prebide Franchis, & di vn suo Responso De gestis tempore pestis, à persona intendente de la professione, acciò vista la relatione, possa ordinare l'impressione, & l'auerà à gratia di V. Em. ut Deus, &c.

Magnif. D. Iulius Caponus vidcat, & referat in scriptis.

Galeota Reg. Carrillus Reg. Navarra Reg. Martinus Reg. Ortiz Cortez Reg. Prouisum per S. Em. Neap. die 4. Mens. Martij 1665. Criuella.

EMINENTISS. DOMINE.

Vidi iussu Em. Tuae aureas Additiones ad celeberrimas Praesidis de Franchis de Decisiones à laboriosissimo, doctissimoq; nostri S. C. lumine D. Francisco Maria Prato compositas, qua si prius tanta erant auctoritatis, ut exteros non infima nota doctores terrerent inter quos Decius; quanto magis hodie tot nostri Authoris robodata doctrina, nec non aliorum totius Europae Tribunalibus cōsecrata Decisionibus non eos terreant? Vidi etiam eiusdem Nobiliss. Consiliarij Responsum de gestis tempore pestis, Opus quidem tam theoricè, tam practicè per eundem, non sine huius nostrae Ciuitatis experimento comprobatum, vtilissimum, ac maxime necessariū commendatum; quia necò nihil contra potentissimi nostri Regis Iurisdictionem in eis continetur, quàm non offendunt, nec sacrosanctas Regalias tangunt, nisi ad eas defendendas, atq; enucleandas; idèò possit imprimi censeo, si Em. Tua sic insserit. Neap. 19. Mensis Martij 1665.

Em. Tua

Humillimus seruus

Iulius Caponus.

Visa retroscripta relat. imprimatur, verum in publicatione seruetur Reg. Prag.

Galeota Reg.

Martinus Reg.

Ortiz Cortez Reg.

Rerum memorabilium, quæ in hoc Ope-
re continentur, ab ipso met Authore,
elaboratus, accuratissimus

I N D E X:

A

- A**bsolutus semel in Syndicatu, non potest iterum de eadem ad-
ministracione impetiri, maxime Iudicio Visitationis. n. 127.
Accusatio si caret accusatoris nomine, reicitur n. 261.
Accusator potest repelli, siue ex eius persona, siue ex dictis per ipsum
n. 264.
Accusator, siue denunciator certus esse debet ex iuris dispositione.
n. 260.
Accusator tenetur dare fideiussores in casu succumbentia. n. 263.
Accusatores sacerdotum non sunt audiendi passim. n. 649.
Actio criminalis non datur contra virum ob delictum uxoris n. 624.
Ad decus, & libertatem nati sumus, aut hac teneamus, aut cum di-
gnitate moriamur. n. 39.
Aduocati accipientes mercedem pro pauperum patrocinio peccant, si-
cuti si denegant patrocinari, & aliquid ab illis extorquent. n. 588.
589. & 590.
Aduocati tenentur gratis pro pauperibus patrocinari. n. 587.
Aduocatorum Allegationes qualiter hodie parum proficiunt. n. 592.
Aduocatorum multi in Ciuitate Neapolis, pietatis opus exercent in
defendendis pauperibus. n. 591.
Aduocatus allegans priuatum possidere regalia absq; titulo non est au-
diendus. n. 172.
Aduocati Fiscales, qualiter iura Fisci proponere debent. n. 708.
Aduocati fiscales consueverunt responsa edere pro fisco in iure pro ob-
tinenda causarum victoria. n. 712.
Aduocati fiscalis munus proprium est, Regis Regalia tueri. v. 164.
Aduocati fiscales, non ideo quia fiscales sunt, veritatem gestorū agno-
scere prohibentur. n. 701.

I N D E X

- Aduocati fiscales tenentur ex seipsis videre processus cum omnibus circumstantiis.* n. 694.
- Aduocati fiscales tenentur defendere ea, quae pertinent ad Regem, vel sicut Regem, vel sicut Philippum.* n. 166.
- Aduocatus fiscalis calumnias abhorrere debet.* n. 696.
- Aduocatus fiscali indiget prudentia.* n. 710.
- Aduocatus fiscalis, quo casu tuta conscientia, munus suum exercere non potest.* n. 697.
- Aduocatus fiscalis, quae attendere debet, ut suo recte muneri consulat.* n. 695.
- Aduocatus fiscalis iuncta consultius sibi futurum putauit Authorem in sindicatu liberatum, Iudicio visitationis Reum facere, quam, Regis Maioriam tueri.* n. 167.
- Aduocatus fiscali non debet leuia curare, de quibus peruicacia adscribitur, si contendantur.* n. 705.
- Aduocatus fiscalis Regis Patrimonij hannonum contra Authorem compositor, non animaduertit iudicium visitandi Magistratus ad solum Regem pertinere, de quibus Maioria agi.* n. 163.
- AEmulatio est qua Minister vnus alteri inuidet.* n. 98.
- AEmulatio unde oriatur.* n. 544.
- Aetas nostra improbos extulit, homines ad insidiandum fame, et honori.* n. 100.
- Ambitiosus non tam iucundum est, videre multos post se, quam graue aliquem ante se.* n. 30.
- Andreas de Iferniz, ob sententiam dictam contra Gallum, fuit interemptus.* n. 604.
- Angelus Aretinus, ob exercitum officium Nursiae, prope fuit ut morti à sindicatoribus condemnaretur.* n. 605.
- Animi vis quò maior est, quàm corporis, eò grauiora sunt mala, quae animo concipiuntur.* n. 31.
- A primordio rituli posterior formatur euentus.* n. 570.
- Afferatio verbositas facta Dom. Proregi de praebulis expeditis per Authorem, quod fisco prauidicauerit, unde ortum habuit.* n. 314.
- Attestatio Secretarij Magnae Curiae, de actu possessionis seu quasi iudicatus criminum Authorem.* n. 62.
- Attestatio Secretarij M. C. de numero praebulorum expeditorum per Authorem tempore pestis.* n. 119.

Aua-

I N D E X

- Avaritia Aduocatorum qualiter detestatur.* n. 585.
- Audientia ubi denegatur, si ad ulteriora proceditur processus est nullus.* n. 385.
- Autor certioratur prauis Dom. Proregis diplomate, de successore destinato in Iudicem M C attenta licentia ab ipso petita.* n. 120.
- Autor certiozem facit Regensem Magna Curia de praeambulis expediendis tempore pestis.* n. 83.
- Autor coacta nonnulla reuelat, quae subicere desiderabas, ut suae consulas existimationi.* n. 15.
- Auther, cominus capta possessione, seū quasi per successorem, sindicatus publico se subiacit.* n. 125.
- Autor commotus ex illicita pollicitatione Consiliarij Francisci Rochi, quid illi rescripserit.* n. 480.
- Autor conuocat litigantes cuiusuis generis ad sua gesta propalandū tempore pestis circa administrationem iustitiae.* n. 412.
- Autor hoc opus aduersus Calumniatores pro sua fama tuenda edere proficitur, citra cuiuslibet iniuriam.* n. 4 & seq.
- Autor conqueritur, quod nullus in Bannis, siue praconijs contra ipsum emanatis fuerit praefixus terminus ad proponendum quarelas, sed indefinitē.* n. 383.
- Autor conscientia sua innixus in spem ducitur à nomine calumnia, ri posse ob administrationem iustitiae.* n. 414.
- Autor cur delatus à malignantibus.* n. 651.
- Autor non vidit à fiscalibus allegationes edi pro iuribus fisci tuendis, & de ratione.* n. 711.
- Autor absq; quarelis iudicio visitationis subijcitur.* n. 246.
- Autor decreuit post decretum eius innocentia declaratorium Magistratum munera non appetere.* n. 574.
- Autor deferitur apud Superiores, quod benignè in panis imponendis erga delinquentes se gesserit.* n. 658.
- Autor die 11. mensis Octobris 1663. capis possessionem Regij Consiliarij.* n. 528.
- Autor die 30. Aprilis 1654. eligitur à Dom. Prorege in Iudicem Magnae Curiae criminum,* n. 61.
- Autor disputauit articulum, An is qui uti Aduocatus, & pars re-
cusationem proponit, teneatur simplex facere depositum, vel duplicatum, ad enucleationem Prag. 15. in 4. cap. sub tit. de suspi-
tion. Official. n. 520.*
Au.

I N D E X

- Author dolet bonum nomen in Orbe adeptum in discrimine poni ob persequutionem. n. 517.*
Author dolet Calumnianibus se, aditum esse patefactum. n. 29.
Author dolet de bannis promulgatis per Iunctam, nullam exhibentē commissionem. n. 185.
Author dolet, praeambula ab ipso expedita; ab ijs redargui, qui interrogati quid sit praeambulum, adhuc ignorant. n. 425.
Author domum adhuc tempore pestis apertam desinebat. n. 405.
Author dum se praeparat ad reassumendum Aduocationis munus, quarum rerum nouitate commouetur. n. 21.
Author agrè iulis, iterum ad iudicandi munus ab Excellentiss. Dño Regni Prorege inuitari. & de ratione n. 594.
Author epidimiali morbo laborans, non deseruit iustitiam ministrare. n. 411.
Author exclamat aduersus inuidos, & emulantes. n. 108.
Author exclamat ad Deum, de fide habita Calūniatoribus ipso inaudito. n. 32.
Author ex falsis, delationibus non fuit nominatus à Dom. Prorege ad officia perpetua. n. 109.
Author expensis suis currus erexit tempore pestis pro humandis Cadaveribus. n. 81.
Author ex sola malignantium delatione, absq; Partium querelis fuit persecutus. n. 538.
Author fidem facit de numero causarum per ipsum expeditarum, cū tempore Pestis, quàm toto sui iudicatus. n. 410.
Author grauatus dicitur, ex quo Banna non includebant, nisi praeambula, & fiscalis inquirebas de accessibus. n. 376.
Author indicat praconia eius Visitationis in valuis Tribunalium affixa, totiq; Regno transmissa. n. 2.
Author in discrimine boni nominis apud omnes adepti, postius videtur, ob publicata Banna. n. 361.
Author insinuat quicquid per Iunctam contra ipsum iudicio visitationis actum fuerit, nullum esse. n. 202.
Author insinuat per ipsum dicenda aduersus Banna sua Visitationis. n. 126.
Author insinuat Dom. Proregi, ipsum tempore sui iudicatus nulla à quopiam recepisse munera, aut Xenia. n. 117.

Au-

I N D E X

- Author Iudicatus Magna Curia, munus iussu D. Proregis acceptavit absq; ambitu. n. 393.*
- Author, iussibus Dom. Proregis, ut pareret, iterum iudicis criminum muneri exercendo, se submitit. n. 596.*
- Author insinuat contra ipsum fuisse banna, siue praconia emanata nullo expresso dolo, aut culpa in interpositione praebulorum. n. 243.*
- Author liberatus in Sindicatu eius officiorum Iudicatus veriusq; Magna Curie. n. 3.*
- Author maxima diligentia, & integritate Iudicis munus explere curavit. n. 448.*
- Author mediante amicorum opera, certiorum fecit Consiliarium Franchiscum Rocchum, quod ex seipso recusationem approbares. n. 449.*
- Author, Nicandrum in lucem Secunda hac vice proditurum rogat, ut Magistratibus viam paret bene operandi. n. 715.*
- Author nimis grauat ex verbis in Bānis apposis, quod Iuncta aliqualem habebat notitiam de praebulis expeditis tempore pestis, n. 288.*
- Author non potuit à Iuncta expeditionem obtinere. n. 512.*
- Author nouis, nec prauis fortuna ictibus se commotum sentit. n. 445.*
- Author nullam prorsus habuit quarelam de praebulis per ipsum expeditis. n. 310.*
- Author occurrit malignantium dictis circa praebula. n. 416.*
- Author ob infirmitatem D. Fisci Patroni, eius vices sustinuit. n. 63.*
- Author ob iustitiam redditam tempore pestis, iudicio visitationis suae suppositus. n. 568.*
- Author paret iussibus Dom. Proregis de exercendo munus iudicandi in M.C.V. in civilibus. n. 67.*
- Author pergit iudicare in M. C. usq; ad mensem Iulij 1657. quo tempore etiam viceveniam petit à iudicandi munere. n. 115.*
- Author pluribus in causis criminalibus, seuerè se habuit. n. 669.*
- Author pluris patrocinando coram Excellentiss. Regni Prorege, in causa fuit ut ad Iudicatum Magna Curia iterum vacetur. n. 393.*
- Author post annum Visitacionis placide à Dom. Prorege fuit acceptus, n. 551.*

I N D E X

Author post decretum Iunctæ, statuis Aduocationis munus reassumere. n. 576.

Author preces effundit apud Dom. Proregem, ut certiorum ipsum faceret, si admittere vellet ad defensionem causarum coram ipso in Collat. Consil. n. 439.

Author prauia nominatione Dom. Proregis fuit à Serenissimo Rege assumptus ad Officium Regij Consiliarij. n. 597.

Author pro pauperibus absq; mercede, patrocinium præstitit. n. 586.

Author proprio motu Dom. Comitibus Castrilli assumptus prima vice ad iudicandum crimina. n. 17.

Author protestationem facit per suspensionem propositam in personam Consiliarij Francisci Rocchi, non aliud intendisse, nisi suam defendere existimationem. n. 496.

Author qua ratione, quoq; impulsu de suis iuribus nequidem verbum protulerit. n. 515.

Author recensere studet gesta per ipsum adhuc tempore pestis, quidq; alij contra ipsum moliti fuerint. n. 58.

Author redarguitur de præambulis ab inuidis ad finem expetendi quarrelas. n. 311.

Author responso habito à Dom. Prorege de illum alloquendo, pluries adiit, eius persecutionem enarrans. n. 441.

Author, suum sibi habet calumnias detractorum palam facere. n. 54.

Author scribit Secretario Dom. Proregis, si conueniens putat, non expeccato successore, officium decelinquere, et sindicatus se subijcere. n. 123.

Author secunda vice excusationem petit cum Dom. Prorege à munere iudicandi in M. C. seseq; sindicatus paratum offert. n. 113.

Author sex usq; modo ingenij monumenta in legali sciencia edidisse proficitur. n. 39.

Author si tot arumnis subiaccere præcauisset, utiq; ab Aduocandi munere minimè se elongasset. n. 399.

Author solus tempore pestis, negotiorum expeditioni vacauit, dum eius Collega ad effugiendum pestem se elongarunt. n. 77.

Author spe certa ducebatur, quod si Proregi fuisset relatum de defectu potestatis, Visitationis iudicio contra ipsam procedi non permisisset. n. 209.

I N D E X

- Author Superiorum iussibus parere paratus. n. 655.*
Author supplicem offert libellum Dom. Proregi, nolens amplius Iudicari M.C. vacare. n. 116.
Author tempore pestis assidue vacante ad sedandos tumultos inter Civis concitatos, eorumque irritatos animos demulsi, nullo alio ex Iudicibus negotijs incumbente ob pestis timorem. n. 345.
Author tempore pestis qualiter se gesserit. n. 348. & seqq.
Author tempore pestis, vigore peculiaris rescripti Dom. Proregis vacavit etiam causis criminalibus. n. 91.
Author tertiam vicem veniam petens à munere iudicandi in Magna Curia Vicaria, illam obtinuit. n. 284.
Author trium annorum interstitio, & mensium trium, vacavit muneri iudicandi in Magna Curia, quibusque de causis veniam petierit se abstinendi. n. 283.
Author vacante aduocationi non sine nomine, tam in causis civilibus, quam criminalibus. n. 18.
Author vel innitus recusationem proponit erga Regium Cōsiliarium Franciscum Roccum n. 443. & 447.
Author veniam petit à Lectoribus, si paulò vehementius ad se descendendum calamum arripuit. n. 12.
Author veniam petit, & à iudicandi munere se excusat supplici porrecto libello Dom. Proregi, prima vice. n. 65.
Author veniam petit à munere iudicandi, ad hoc ut Aduocationis officium reassumere valeat. n. 118.
Authori paratur calumnia de multiplici praeambulorum expeditione tempore pestis, & praefensoribus officiorum. n. 92.
Authori vigilanti in iusticia reddenda imputatur labor in delictum. Alij vero in gloriam, & unde hoc? n. 332.
Authores quamplures tractantes materiam successionum recensentur. n. 423.

B

- B** Anna aduersus Authorem, non nisi de praeambulis loquuntur, & Consiliarius Rocchus de alijs inquirere tentabat. n. 473.
Banna emanata contra Authorem in Iudicio Visitationis ad litteram recensentur. n. 26.

Bah.

I N D E X

Banna emanata per Iunctam contra Authorem emittuntur afferendo quarelas, quæ tunc non extabant, nec unquam extiterunt rei ex decreto eiusdemmet Iunctæ. n. 270.

Banna non vera indicantur ex eo, quod continent ob completum biennium Indicatus M. C. Vicaria Dom. Proregem successorem destinasse. & ex publicis documentis conuincitur. n. 281.

Bannorum assertio per Iunctam emanatorum, quod plures extiterint quarele contra Authorem non vera conuincitur ex diplomate Proregis. n. 120. & 274.

Bannorum Compositor, siue Dictator contra Authorem, ipsum calumniare voluit. n. 301.

Barapitaria, & extorsione sunt puniendi Magistratus non alijs de causis. n. 435.

Boni quandoq; ex diuina dispensatione infamiam incurrunt, ut probentur, vel purgentur. n. 48.

Bono de nomine curandum est plusquam de mille thesauris pretiosis, & magnis. n. 42.

Bono uiro, nulla unquam de re nascitur inuidia. n. 103.

Bouadillæ locus expenditur de modo formandi libellum accusatoris. n. 245.

Bouadillæ locus expenditur peculiaris, quod Iudex non potest in plus grauari parendo sindicatui, quam fuerit consuetum. n. 400.

C *Calumniæ est claua, & gladius; & ioculum incurabile. n. 287.*

Calumniari is dicitur ad mentem iuris, qui intentatum crimen probatum non habet. n. 302.

Calumniari saltem præsumptè dicitur, qui crimen intendit, & nō probat. n. 305.

Calumnias à fiscalibus, minimè fieri, lex iubet. n. 704.

Calumnias struere, easque fouere, turpissimum est, præsertim apud Magistratus. n. 14.

Calumniatores aduersus Magistratus sunt puniendi. n. 642.

Calumniatores officialium qualiter sine repellendi. n. 372.

Calumniatorum, quæ sine artes, quiq; conatus aduersus proximum. n. 36.

Ca.

I N D E X

Calumniator Sixti III. Pontificis ab Imperatore ferverè fuit coercitus.
n. 643.

Calumniosè letem mouere videtur, qui in probatione defecerit. n. 304.

Capitula, & gratia concessæ Fidelissimæ Ciuitati Neapolis circa formam sindicatus Officialium, sunt in viridi obseruantia. n. 142.

Captura dicitur iniusta nullis præcedentibus inditijs, etiamsi postea superueniant. n. 368.

Casus plures referuntur de officialibus iniuste persecutis. n. 535.

Casus refertur de uxore Magistratus, qui impetebatur de gestis per ipsam. n. 611.

Casus enarratur, qui Authori contigit pro defensione authoritatis Sacri Consilij. n. 653.

Casus relatus à D. Io: Baptista Larrea de persecutione Præsidis Baccæ de Castro, deterret Authorem. n. 537.

Castigari nemo debet duabus virgis. n. 132.

Carceratio longa dicitur in teste, duorum mensium. n. 375.

Carceratio longa testem concutit, adeòquod eius depositio videtur per vim extorta. n. 374.

Citationes per Edictum tempore pestis, quare expediri non poterant.
n. 432.

Collega Authoris gloriatur tempore pestis, non nisi tria præambula expeduisse, quarum unum absq; fundamento insinuat. n. 85.

Concessione generali, concessa, videtur potestas de omnibus solitis, non insolitis, & persoalibus, quæ non consuevit Princeps committere, vel perarrare. n. 152.

Concessum uni, ceteris videtur prohibitum. n. 139.

Condemnari pauperes non debent absq; defensionibus. n. 684.

Confidens in veritate, non vadit per mendicata suffragia. n. 703.

Conscientia, & fama necessariae sunt hominibus. n. 45.

Conscientiam puram habens, testimonium, habet gloriæ. n. 354.

Correctionis ordo incipit à seipso. n. 563.

Corrigere nemo alium potest, si seipsum non corrigit. n. 562.

Corrumperè Iudicem tentas, licet effectus sequutus non fuerit, quando punitur ijsdem penis illum verè corruppentis. n. 483.

Crimen tribuens, ubi non est, dicitur calumniari. n. 248.

Crudelis in seipsum prædicatur, qui suam famam, & honorem negligit. n. 40.

I N D E X

Culpa alicuius casum euenisse asserens, probare debet culpam fuisse ordinatam ad casum, & ob id quod si culpa illa commissa nō fuisset, casus non contigisset. n. 433.

D

Decisio 26. D. Reg. Pont. ponderatur, quod non fuit iniunctū per Proregem procedi iudicio visitationis. n. 235.

Decisio D. Reg. 10: Francisci de Ponte, assertur in materia visitationis Officialium, & enucleatur. n. 225.

Decisio 26. D. Reg. de Pont. intelligi debet secundum dicta per illum in tractat. de Potest. Proreg. rubr. de election. Official. §. 7: n. 236.

Decisio 26. D. Reg. de Pont. non est applicabilis ad casum Authoris n. 234.

Decisio 26. D. Reg. de Pont. processit in Auditoribus Prouinciariū non autem in Iudicibus M. C. Vicarie n. 239.

Declarationes Regis, ne Proreges visitēt Magistratus, referuntur. num.

Decretum Sac. Conf. quod carceretur Actuarius Artis Serici in notabili casu, recensetur. n. 654.

Decretum Iuncte, quod Consiliarius Rocchus deponat super capitibus recusationis propositae per Authorem. n. 522.

Decretum Iuncte, quod non procedatur contra Authorem, per extensū refertur. n. 528.

Decretum Iuncte, quod visa depositione non interueniat Consiliarius Franciscus Rocchus, refertur. n. 526.

Decretum per Authorem interpositum in causa Medici Luca de Luca querelantis. refertur. n. 350.

Defensiones Fisci aduersus Reos, qualiter sunt perpendēda à Fiscalibus n. 709.

Delatores Authoris vulgabant Dom. Proregem contra ipsum iratum ob petitam veniam à Iudicatu Magnae Curiae. n. 437.

Delatores peccant mortaliter, & tenentur ad restitutionem fame n. 645.

Delatores, Romanorum tempore, quomodo puniti fuerint. n. 640.

Delatores quare non puniuntur ex falsis delationibus, ex quibus Ma-
gi-

I N D E X

- gistratus in discrimen adducuntur.* n. 713.
Delatores contra Authorem, qui fuerint. n. 559.
Delatores sunt perniciosissimi in Republica, & ratio affertur. n. 639.
Dilationibus aduersus Magistratus, haud facile est deferendum.
 n. 360.
Delationibus Princeps, qualiter aures præbeat. n. 647.
Delationes Malignantium Authores, pro quarelis fortè Prorex diiudicauit. n. 275.
Delatorum genus nedum positiuo, sed etiam diuino iure exprobat.
 n. 644.
Delegatus citari ante præsentationem commissiõis, si contumacem illum faciat, contumacia redditur nulla. n. 184.
Delicta ni puniantur, publica turbatur lætitia. n. 662.
Delinquentes punire, expedit Reipub. n. 661.
Demosthenes, & Oldradus, præuaricationis crimine notati fuerunt.
 n. 582.
Denunciator certus esse debet, quia multis exceptionibus repelli potest.
 n. 265.
Detractio proximi, omni iure suis exhorrita. n. 546.
Detractores famæ deteriores sunt illis, qui substantias aliorum prædiq; diripiunt. n. 280.
Detractores qualiter execrantur, & quæ mala illis imminet. n. 547.
Deus cui omnia patens, vult rerum veritatem scrutari antequam ad punitionem deueniat peccatorum. n. 33.
Deus gubernat consilia eorum, qui clementem, & benigniorem dicunt sententiam. n. 689.
Deus noluit improbitatibus sodomorum credere, nisi ipsemet descenderit, & viderit. n. 358.
Deus quem persequi permittit, & à periculis cruit, præmium ei reseat. n. 573.
Deus remunerat merita hominum. n. 82.
Deus reuelat paruulis, quæ abscondit sapientibus. n. 344.
Dictio tantum, est taxatiua, & præter casus, & personas admissas, ceteros excludit. n. 140.
Dictio taxatiua, ad eam affirmat dispositum, ut omne aliud neget. n. 141.
Dictum Regis Philippi II. cuidam Senatori repræsentanti interesse eius Regalis Patrimonij. n. 337.

I N D E X

- Dilationum materia in Iudicijs, amputanda est.* n. 71.
Diploma Dom. Proregis, iubens transitum Authoris ad exercendum munus Iudicis Magnæ Curie in civilibus. n. 64.
Discordias seminare in Aulis frequentatur, & Palatij. n. 97.
Diuus Chrysostomus, noluit stare Iudicio illorum, quos non cognoverat, & instet coram ampliori Synodo de sua persecutione agi. n. 505.
Doct̃or non præsumitur sibi ipsi contrarius. n. 237.
Dolum committit, qui non facit id, ad quod tenetur. n. 250.
Dolus in Iudice non præsumitur. n. 430.
Donatus Antonius de Marinis Regens laudatur. u. 612.
Domestici præsumuntur scire ea, quæ domi fiunt. n. 617.
Dominus grauens vassallos, priuatur iurisdictione. n. 692.
Domitianus licet improbissimus delatoribus fidem non adhibuit, sed eos varijs penis coercuit. n. 363.
Dubijs in questionibus contra Fiscum, est indicandum. n. 679.

E

- E** *Dicta in præiudicium auctoritatis directi Domini, virtute alii dominij, & superioritatis reseruata nullius sunt substantia.* n. 203.
Electi Fidelissime Ciuitatis Neapolis ex peculiari privilegio cognoscunt de administratione Regentis, & Iudicium M.C. n. 136.
D. Emanuel de Aguiar Reges Magnæ Curie laudatur. n. 348.
Eminens inter alios, quibus subiciatur periculis. n. 79.
Epitome Operis. n. 2.
Exceptio rei iudicatae competit absoluto in sindicatu, si de eadem administratione impetitur. n. 129.
Executor testamentarius ob negligentiam remouetur. n. 331.
Expeditio litium celeris in Regno, pluribus iuribus suadetur. n. 74.

F

- F** *Acile cuiquam fit de alieno ludere corio.* n. 105.
Falsitatis crimen adeo immane dicitur, ut vituperet committentem, eiusque statum, & famam, n. 490.

Fal-

I N D E X

- Falsitatis crimen committens, perdit fidem, & nobilitatem: n. 489.*
Falsitatis crimen ob eius gravitatem, assimilatur quãdoq; crimini La-
se Maieſtatis. n. 491.
Falsitatis crimen, quãtũ graue ſit. n. 487.
Fama, ab omnibus, eſtimari debet. n. 52.
Fama deſinitur, quod ſit illeſa dignitatis ſtatus. n. 465.
Fama, & honor non poteſt per Iudicem reparari. n. 500.
Fama negligenda non eſt, maxime à publica perſona. n. 466.
Fama quam multos in inuidiam adduxit ob virtutes, & res cum lau-
de geſtas. n. 94.
Fama propriam, qui contemnunt, vituperandi ſunt. n. 501.
Fama iactura, grauior eſt, quãtũ oculorum. n. 37.
Fama propria, quibus ex cauſis eſt conſulendum. n. 44.
Fama conſeruationi ceteris omnibus, ac etiam ipſi vita, anteferitur. n.
464. & n. 37. & ſeqq.
Fama reſpectu, pro nihilo reputantur mille theſauri, & diuitiæ.
n. 41.
Fama bona conſulere, nihil miſericordiũs. n. 46.
Ferre, quæ ſeparatim quis nequit, hiſ congregatis tantominus. n. 135.
Familia nomine, uxor continetur, n. 621. & 622.
Filiorum, & uxorũ crimen, uiris obſeſſe non debet. n. 615.
Finis coronat opus. n. 572.
Finis melior eſt, quãtũ principium. n. 564.
Fiſcales debent diligenter ſe informare antequam informationem ca-
pian, ſi habent teſtes, vel ſcripturas validas. n. 269.
Fiſcales iurant de calumnia, & quacũq; alia iuramenta faciunt.
n. 307.
Fiſcales ſunt loco Iudicum, eiſque equiparantur. n. 693.
Fiſcales teneri de calumnia, peculiari Pragmatica in Regno eſt diſpo-
ſitum. n. 308.
Fiſcalis, debet religioſe ſacere in ſcriptis teſtes de innocentia inqueſiti de-
ponentes. n. 378.
Fiſcalis intentio, quæ fuerit in carcerando Scribam. n. 337.
Fiſcalis iunq; carceri mancipari procurauit Scribam Magnæ Curia,
ut in teſtem haberet contra Authorem, nulla precedente querela,
nec qui illum in conteſtem adduxerit. n. 365.
Fiſci intentio dicitur probata, quando conſtat per ſemiplenam proba-
tionem. n. 258.

I N D E X

- Fisci intentione non fundata, molestari reus non debet. n. 251.*
Fisci causa nunquam mala, nisi sub bono Principe. n. 682.
Fiscus, & Imperium abundabit utens subiectis locupletibus. n. 342.
Fiscus Iuncta impedimentum praeiuit, ne relatio fieret Dom. Proregi de iniustitia quarela proposita contra Authorem à Luca de Luca n. 352.
Fiscus licet insteterit interuenire Officiale Regium in causis Sindicatus Officialium, succubuit. n. 138.
Fortis viri animus in quibus consistat. n. 110.
Franciscus Roccus Consiliarius animosè contra Authorem procedebat. n. 476.
Franciscus Roccus Regius Consiliarius Commissarius Visitationis Authoris, uti inimicus statim, ac Commissarius fuit, quarebat contra ipsum testimonia, & de ratione. n. 442.
Franciscus Roccus Consiliarius, qualiter deposuerit super capitibus recusationis proposita per Authorem. n. 524.
Franciscus Roccus Consiliarius procedebat contra Authorem ex officio nulla precedente quarela, id quod nequidem Visitationibus generalibus est permissum. n. 472.
Franciscus Roccus Consiliarius, tunc iudex Magna Curia, quid scripserit Authori. n. 479.
Fortune aduersitatem, cur fortiter ferre debemus. 112.
Fortune inconstantia ex Poetarum dictis recensetur. n. 444.
G *Audet in afflictos seuire nouerca potestas n. 278.*
Glossa in libello, §. Proficisci, verb. Ratio, ff. de offic. Proconf. expenditur. n. 613.
Grammen notorium insertur iudici, quando tractu temporis decursu nullus libellus accusatorius, nec quarela aliqua fuit proposita. n. 401.
Gramatus in uno, in alio est releuandus. n. 134.

I N D E X

H

- H** *Ære*ditas nostra versa est ad alienos. n. 340.
Hispani appellant Regis Maioriam, *Visitacionē* Magistratum, ab eius persona inseparabilem, ac ossibus infixam. n. 2.
Hispano iure, & aliorum Regnorum ubique celeris litium expeditio insinuat. n. 75.
Homicida, quæ patrauit, in seipsum expectet. n. 532.
Homines malè nati, nihil aliud possunt, quàm perpetuò inuidia aculeū infigere. n. 102.
Homines pessimi, seipsum laudare putant cum aliorum infamia. n. 55.
Hominibus commune est de alijs malè loqui. n. 57.
Homo viuens cum vituperio, mortuo similis est. n. 497.
Honuphrius de Palma Regius Consiliarius laudatur. n. 607.
Honorem suum indefensum non relinquere, ingenui hominis est. n. 49.
Honor, ceteris seculi rebus est anteponendus, n. 36.
Honor viris probis, & benè natis, summè estimandus est. n. 37.
Honoris amissio, maior est, quàm vita. n. 38.
Honoris causa, nimis ardua dicitur. n. 499.

I

- I** *Gnoscendum* ei est, qui provocatus vlciscitur. n. 9.
Infamia verbum euolat per aures hominum, & efficitur irrevocabile. n. 262.
*In*finitas à iure abhorretur. n. 391.
*In*missio denegari non potest ei, qui testamentum exhibet non abolitū, non cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum. n. 420.
Impedimentum expeditioni, Iudices nonnulli præstare consueverunt, ad hoc ut periti, solertesque videantur. n. 427.
Imperium dominandi habens, quæ considerare debet. n. 565.
*Im*properantur mulae, quæ postea delentur. n. 671.
Inimicitia est iusta causa suspicionis, etiam si ipsi litigantes, dederint causam inimicitia. n. 459.
Inimicitia oritur ex causa litis, & extenditur in infinitum inter omnes de eadem domo, vel parentela. n. 458.

Ini-

I N D E X

- Inimicitia quælibet in Iudice inducit suspicionem, etiam si non sit capitalis, vel gravis, nec inspicitur si habuit initium, seu formicem à falso, vel vero. n. 460.*
- Inimicitia quibus ex causis contrahitur. n. 463.*
- Inimicum habere pro Iudice, idem est, ac habere Lupum pro Pastore, Homicidam pro Medico, Dissipatorem pro Custode, & Tyrannum pro Defensore. n. 451.*
- Institutum via bonæ facere iustitiam; accepta autem est apud Deū magis, quàm immolare. n. 89.*
- Inquisitio contra certam personam, qualiter procedere debet. n. 259.*
- Inquisitio contra Iudices est facienda, tam de malè, quàm de bene gestis. n. 380. & 382.*
- Inquisitio non debet fieri super vagis, & non specificatis ex iurium dispositione. n. 243.*
- Inquisiti non debent ex abrupto grauari, nam interim diffamantur. n. 267.*
- Interrogatoria suggestiua exprobantur à iure. n. 369.*
- Inuidia inimicos parit. n. 101.*
- Inuidi euadunt inimici, & omnia mala cogitant insidiandi in fama, & honore. n. 99.*
- Indicia, & testes si superueniant, non conuolidantur antea gesta, legitimis indicij non precedentibus. n. 256.*
- Inuidia qualiter possit euitari. n. 566.*
- Inuidis quæ mala oriuntur ex eorum inuidia. n. 87. & seq.*
- Inuncta bonorum vacantium, unde originem duxerit. n. 309.*
- Ioseph Sesse Magnus Doctor Aragonësis iniuste delatus refertur, & determinatio in eius beneficium. n. 536.*
- D. Io: Baptista Larrea Fiscalis, Regalis Patrimonij laudatur. n. 173.*
- D. Io: Baptista Larrea Fiscalis Patrimonij Suæ Maiestatis, qualiter instantias facere consuevit, vti Fiscalis, & Christianus. n. 306.*
- D. Io: Baptista Larrea, defendit Magistratum, falsè, & calumniosè declarum. n. 174.*
- D. Io: Baptista Larrea Fiscalis Regalis Patrimonij, extollit dictum Philippi II. Regis in eius alleg. fiscal. 1. n. 9. n. 338.*
- Iudex adeo puniatur faciens nō faciēda, ac non faciēs faciēda. n. 406.*

I N D E X

- Iudex animosè in causa se ingerens, redditur suspectus.* n. 474.
- Iudex de facili recusatur.* n. 468.
- Iudex de per se scribas accersens, nulla iurgantium instantia precedēte, redditur suspectus.* n. 477.
- Iudex etiam supremus non aliter iudicare debet, quàm ex ijs quo acta demonstrant.* n. 417.
- Iudex ex qualibet leui, & modica causa recusatur.* n. 467.
- Iudex ex officio calumnias repellere debet.* n. 699.
- Iudex facilius, quàm testis recusatur.* n. 469.
- Iudex finem litibus imponens, semper est laudandus.* n. 72.
- Iudex differens deponere super capitibus recusationis aduersus eum proposita, præbet signum recusationem esse iustificatam.* n. 523.
- Iudex grauitur, quando nulla præcedente informatione contra ipsum proceditur.* n. 401.
- Iudex habens certam, & radicatam iurisdictionem, non præsumitur malo animo procedere.* n. 186.
- Iudex in impositione penarum, nõ potest à iurium dispositionibus elõgari.* n. 683.
- Iudex in iustitia ministranda, necessariò vni Parti displicet.* n. 608.
- Iudex in penis etiam legalibus, interdum dispensare debet.* n. 690.
- Iudex inquirens inditijs non præcedentibus est in dolo, & calumnia, tenetur ad interesse partis, & puniatur criminaliter.* n. 370.
- Iudex laicus asserens se habere mandatum à Rege, vel Ecclesiasticus à Superiore, an sit illis credendum, & qua requiruntur.* n. 182.
- Iudex non debet procedere super criminibus consensitis in libellis occultè porrectis.* n. 635.
- Iudex non interloquens vbi debet, sed dissimulans, & fingens se non audire, ob quod in causa non procedit, dicitur facere iniustitiam.* n. 409.
- Iudex ob nimiam seueritatem repellitur ab officio.* n. 691.
- Iudex procedens nulla præexistente quarela, etiamsi absoluerit prosequutum, tenetur ad damna, expensas, & interesse.* n. 271.
- Iudex procedens ordine præpostero, dicitur grauare.* n. 257.
- Iudex puniatur ob retardatam iustitiam.* n. 408.
- Iudex quasi contrahit cum eligente ad officium deparendo sindicatui.* n. 397.
- Iudex qui alias culpas iudicando castigat, suas in primis emendare debet.* n. 19.

I N D E X

- Index qui non absoluit absoluendum, dicitur calumniari.* n. 249.
- Inde x qui sindicatui paruit, non potest iterum iudicio visitationis subijci.* n. 395.
- Index recusatur ex dictis per D. Reg. Rouit. in Prag. l. n. 71. vers.*
- Imò Index, de suspit. Official. n. 495.*
- Index recusatur nedum ex inimicitia vera, sed etiam ex præsumpta* n. 492.
- Index sequi debet aequitatem,* n. 686.
- Index requisitus si obmutescit, et non facit id, ad quod tenetur, vel differi super sedendo, dicitur denegare iustitiam.* n. 407.
- Index si cognitionem alteri debitam sibi vendicat, venit puniendus.* n. 197.
- Index tenetur statuere terminum accusatori ad proponendum querelam, quo elapso audientiam denegare.* n. 388.
- Index unus expeditionem celerem litium, ab Authore factam, improperabat.* n. 86.
- Iudicandum esse ex ijs, quæ ex actis liquent, nonnulla afferuntur.* n. 418.
- Iudicandi munus onerosum, et periculosum est.* n. 600.
- Iudicare is potest aliterum, qui in se non habet, quod condemnat.* n. 560.
- Iudice à suspecto cauendum est.* n. 453.
- Iudice suspecto in iudicij nihil periculosius.* n. 450.
- Iudicem corrumptens, punitur pana falsi, et efficitur infamis.* n. 481.
- Iud. cum corrumperet tentans, punitur iisdem panis, quibus coercetur idem corrumptens.* n. 482.
- Iudices calumniantur, ad hoc ut rigorem iustitiæ remittant.* n. 650.
- Iudices docti, et periti, omni tempore celeri litium expeditioni vacarunt.* n. 428.
- Iudices non debent attendere cartulas accusationum, sed quid ex informationibus constat.* n. 674.
- Iudices nonnullis qualiter negotijs vacabant tempore pestis.* n. 78.
- Iudices non tenentur reddere rationem, ex qua mouentur ad iudicandum, nisi iurgij euident sit iniquitas.* n. 530.
- Iudices plures facilius recusantur, quàm unus testis.* n. 470.
- Iudices procedentes ad inquisitionem legitimis nō precedentibus indicijs, redarguuntur.* n. 252.

I N D E X

Iudices qualiter se gerere debent circa punitionem delinquentium.
n. 665.

*Iudices Magna Curia Vicaria, qualibet hebdomada subiiciuntur
Sindicatui & Visitationi, ob relationes quas faciunt in Sac Conf.*
n. 242.

*Iudices Magna Curia Vicaria, qualibet hebdomada relationem faciunt
in Sacro Consilio de decretis interlocutorijs, & à decretis diffinitio-
nis committitur appellatio in eodem Sacro Consilio.* n. 240

*Iudices tenentur replicare superiori, & Principi referre non esse iuri
consonum, quod ab illo mandatur.* n. 216.

*Iudici adhuc liberum arbitrium habenti, non est credendum si dixe-
rit adesse contra aliquem inditia, nisi expresse probentur.* n. 297.

*Iudici non aliter est credendum (licet vera essent) nisi qua iudicia-
rio ordine, & manifestis testimonijs comprobantur.* n. 291.

*Iudici procedenti, etiam de mandato Principis non creditur si asserat ad
esse inditia, nisi probentur.* n. 299.

*Iudicis officium acceptans, videtur asserere se peritum, & non potest
allegare ignorantiam.* n. 221.

Iudicis rigor qualiter debet instrui. n. 667.

Iudicis: semper est, verum loqui. n. 25.

*Iudicum malitia asserentium inquiri posse contra certam personam
nullis precedentibus inditijs, est refrenanda.* n. 299.

*Iudicum malitia, ut evitetur, & protervitas refrenetur, vel circumsus
evitetur, certi debent esse accusatores, & denunciatores.* n. 266.

*Iuncta bonorum vacantium, nedum contra Authorem iudicio visita-
tionis procedere, præconia tulit, sed etiam se iudicem facit in senten-
tando.* n. 161.

Iuncta bonorum vacantium unde processerit. n. 106.

*Iuncta erecta ad visitandum Authorem nullo exhibito documento Re-
gio, debebat replicare de defectu potestatis, Fisco instante, cuius
onus erat id efficere.* n. 204.

Iuncta ex asseritis in Bannis, Authorem in fama ledere satagit. n.
285.

*Iuncta nullam habet potestatem procedendi contra Magistratus iudicia
Visitationis.* n. 143.

*Iuncta minus verè asserit habere notitiam aliqualem de præambulis,
per Authorem gestis.* n. 295.

Iun.

I N D E X

Iuncta repulit quarelam contra Authorem propositam ab artis Medico Doctore Luca de Luca, uti iniustam. n. 351.

Iuncta verbis contumeliosis banna proferens, tenetur actione iniuriarum. n. 194.

Iurisdictio exerceri non potest antequam constet de delicto. n. 272.

Iurisdictio limitata ad certum locum, summam, casum, vel personas, ad alia non potest extendi. n. 188.

Iurisdictio limitata non est prorogabilis. n. 477.

Iurisditione concessa, non includitur iurisdictio superioris uniuersalis, nisi in specie concedatur. n. 228.

Iurisditione generaliter concessa, non venit ea, qua competit ratione supremi domini. n. 227.

Iurisditionem exercens, quam scit sibi non competere, committit delictum. n. 192.

Iurisditionem sibi competentem usurpans, extorsionis crimen committit. n. 148.

Iurisditionem usurpans in alterius praedicium, puniendus, & castigandus venit. n. 196.

Iurisditionis defectus est insanabilis. n. 144.

Iurisditionis defectus insanabilis, & insuperabilis est. n. 190.

Iurgia excitata, & decisa ab Authore, qua fuerint tempore pestis. n. 422.

Iustitiam qui negligenter ministras, pecuniariter, & corporaliter puniri debes. n. 405.

Iustitia mater est veritas. n. 23.

L

Labores, qui sustinuerunt tempore pestis, de terrioris conditionis extiterunt ijs, qui non laborauerunt. n. 404.

Laborum legalium volumina Septem, huiusque modo edita ab Authore, dolet Author dubia, fluxaq; remanere fidei, ob arumnas passas. n. 518.

Lapide qui ictus est, quarit remedium, ictus tamen calumnia grauius, quam lapides feriunt. n. 386.

Lata culpa aequiparatur dolo ratione officij, & punitur ex lege requirente dolum. n. 222.

Lau,

I N D E X

- Laudatur D. Baptista Larrea.* n. 335.
- Laudatur Io: Laurentius de Rogerio Cathedra vespertina Aln. Suedij Neapolitani antecessor.* n. 247.
- Laudatur P. Diana, ob eius Opera typis edita.* n. 224.
- Laudatur D. Laurentius Ramirez de Prado.* n. 364.
- Laudatur D. Præses Merlin.* n. 241.
- Laudes, & fructus laborum in officio erga Authorem, quæ quique fuerint.* n. 516.
- Libelli absque subscriptione aduersus Magistratus Principi offeruntur, ad hoc ut de illis diffidat.* n. 630.
- Libelli accusatorij qualiter sint concipiendi.* n. 262.
- Libelli clanculo emissi absque Authore, & subscriptione a Mæ improbantur.* n. 634.
- Libelli oblati in secreto non sunt recipiendi præsertim aduersus Magistratus, imò offerentes cum notentur, acriter puniendi.* n. 636.
- Libellus supplex ab Authore potrectus Dom. Comiti Penaranda Regni moderatoris.* n. 13.
- Liberationes rerum sub fideiussoribus non debent impediri ad solâ tituli ostensionem.* n. 675.
- Licentia mentiendi in iudicio non debet esse impunita.* n. 281.
- Lingua maledica quot mala pariat.* n. 294.
- Lis præcedentia exortata per unum Iudicem Roccum, aduersus Authorem, suis supra iudicantem rescripto Dom. Præregis in beneficiū Authoris.* n. 461.
- Lis præcedentia inducit inimitiam inter Colligantes, & ex consequenti suspicionem.* n. 457.
- Litteræ liberatoriæ in iudicatu obtemperant ad Authorem, & inferuntur.* n. 20.
- Litteræ Suae Maiestatis directæ Dom. Præregi, quod Authorem in officijs ad eius collationem spectantibus nomines, inferuntur.* n. 66.
- Litteræ propria manu Consilij Francisci Rocchi scriptæ, & subscriptæ, ac ad Authorem transmissæ convincentes suspicionem præpositam, inferuntur.* n. 456.
- Lites citius expediri, Reipublicæ interest.* n. 701.
- Lites execrari, verecunda cogitatio est.* n. 73.
- Lites non debent fieri immortales.* n. 69.

I N D E X

M

- M**agistratus eorum munera Deo rationem reddere tenentur. n. 685.
- Magistratus ex negligentia impetiri non debet, nisi interueniat fraus. n. 934.
- Magistratus liberè votum reddere debent. n. 659.
- Magistratus optimi, calumnijs subiacent n. 35.
- Magistratus optimi cur maioribus periculis, & calumnijs sint obnoxij n. 629. & n. 35.
- Magistratus plures iniuste persecutionem sustinuerunt, existentibus accusatoribus. n. 534.
- Magistratus quare onus, & labor dicatur. n. 802.
- Magistratus si iniuste inquiruntur, praeumpitur iustitia nervus, auctoritasque eorum prosteritur. n. 312.
- Magistratus sunt in odio subditorum. n. 532.
- Magistratus via aspera, & periculis pleni, ostenditur. n. 627.
- Magistratuum infortunia ferunt, quod pena rationis in usu non sit. n. 540.
- Magistratuum Visitatio soli Regi competit priuatiuè ad Dom. Proregem. n. 2.
- Mala fides oritur ex actibus secretè factis n. 637.
- Mala multa eueniunt ex malè dictis. & iniuriose prolatis verbis. n. 300.
- Mala, quae acciderunt Consulibus antiquis, enarrantur. n. 603.
- Mala quae acciderint inter Cines tempore pestis. n. 346.
- Malignantium Magistratus, audacia, resistendum est, ne illi timidi reddantur in administratione iustitia. n. 313.
- Malignis delatoribus aures non sunt praebendae. n. 357.
- Marcus Antonius Peregrinus, fuit Fiscalis Serenissima Reipub. Venetiarum. n. 680.
- Medici attestatio de morbo Epidimiali Authoris, negotiari non desinens. n. 90.
- Melior est buccella sicca cum gaudio, quàm domus plena victimis cū iurgio n. 575.
- Mendacia diu non latent. n. 543.
- Mensura eadem qua metietis, reemetietur, & vobis. n. 493.

Mi.

I N D E X

Minanci iura proponere contra aliquem, terminus præfigi debet ad proponendum, quo elapso, denegatur audientia. n. 389.

Miser cordia cum veritate in testamento veteri semper coniuncta fuit. n. 666.

Mori potius quis debet, quam honorem suum relinquere. n. 50.

Mulier nemo est, qui te accusat, & Ego te non condemno. n. 494.

Mutatio rerum sæpè animus turbat. n. 28.

N

Natura lex est, quæ alijs faciunt, ab alio expectare. n. 13.

Necessitas legi non subiacet. n. 525.

Negligentia in Officiali non punitur, nisi probatum fuerit fuisse præordinatam ad casum n. 432.

Nemo diù gaudet. n. 353.

Noverca sicuti se habet ad priuignos, ita præcipitantis Iudicis iustitia erga subditos. n. 277.

Novitas odiosa semper fuit habita, & tristitem parit euentam. n. 27.

Nullitas proueniens ex defectu iurisdictionis, potest quocumq; tempore allegari etiam post tres sententias conformes. n. 189.

Nullitates ex defectu potestatis, & grauamina illata Auctori per lunctam recensentur. n. 514.

O

Oderunt peccare mali formidine pena. n. 663.

Officiales cum exteri, tum Regnicola referuntur, qui officijs renunciauerunt. n. 595.

Officiales de leui omissione inquire non debent. n. 431.

Officiales munus suum iuste exercere, credendum est. n. 362.

Officiales non possunt molestari, nisi constituto de delicto. n. 255.

Officiales, qui se in officijs laudabiliter gesserunt, sunt publicè laudandi, & commendandi. n. 555.

Officiales sicuti per Constit. Regn. panis carceri debent, ita boni collaudari, & premijs adaugeri iubetur. n. 556.

Officialis aliquid faciens uti priuatus, tenetur actione iniuriarum. n. 187.

Of-

I N D E X

- Officialis bene functus munere suo, tempore sindicatus, & Vifitatio-
nis debet viriliter se gerere. n. 438.*
- Officialis licet multis gaudeat honoribus, quampluribus, etiam incom-
modis agitur. n. 609.*
- Officialis in sindicatu, quando liberatur uti innocens, non potest iterati
molestari. n. 232.*
- Officialis nequit iteratò de eadem administratione, quari, nisi interce-
dat prævaricatio. n. 130.*
- Officialis non replicans superiori mandanti, quod iuri non est consonum,
dicitur excedere Magistratus sui debitum. n. 217.*
- Officialis non replicans superiori non esse iustum, quòd illi iniungitur,
est in dolo. n. 219.*
- Officialis pro iudicandi munere, non censetur se obligare ad extranea,
vel insolita aut que non sunt de consuetudine. n. 308.*
- Officialis, siue ordinariam, siue delegatam habens potestatem, tenetur
ante omnia præsentare literas sue comissionis. n. 181.*
- Officialis tenetur augere dignitatem sui Tribunalis. n. 657.*
- Officialis tenetur de delictis familiae & uxoris. n. 610.*
- Officia in iure, onera, non beneficia nuncupantur. n. 601.*
- Omnia tempus habent, tempus tacendi, tempus loquendi. n. 16.*
- Omnibus intentus, deficit ad singula sensus. n. 707.*
- Onere duplici gravari nemo debet. n. 133.*

P

- P** *Auperum iurgia, ut plurimum tractari contingit in M. C. V.
in civilibus. n. 68.*
- Periculum non minus oritur ex magna, seu bona fama, quàm ex ma-
la. n. 93.*
- Pestis tempore, aeris amenitatem, multi experierunt, indicandi occasio-
nem effugientes. n. 567.*
- Pestis tempore ob vassallorum obitum, suis relatum Dom. Proregi,
quod bis mille milia cum dimidio Fiscus acquisierit, sed minus
verè. n. 315.*
- Pestis tempore, quæ acciderunt calamitates n. 347.*
- Petri Bellug. verba de eius persecutore afferantur, Authoris casui
collimantia. n. 415.*

I N D E X

- Petrus Follierius in vinculis coniectus ob Magistratum exercitum in Principatu Salerni. n. 606.
- Petrus Corignanus tempore pestis heredem instituit Consiliarium Franciscum Roccum, tunc Iudicem Magna Curia, & quid inde acciderit. n. 419.
- Philippus II. qualiter responderis Magistratui representanti interesse eius fisci. n. 336.
- Philippus II. Rex. quid responderes in causa fisci. n. 680.
- Philippus IV. Rex Hispaniæ, grates reddere Magistratibus bene operantibus consuevit. n. 552 & 557.
- Pana calumniatoris, & atrocis iniuria successit loco pana talionis in beneficium Officialium iniuste delatorum. n. 542.
- Pana corrumpentis Iudicem de iure Regni, quæ sit. n. 485.
- Pana talionis cur ab Aula recessit. n. 541.
- Pana talionis, quæ sit indicta de iure diuino. n. 539.
- Penitentia etiam re integra non excusat dantem pecuniam pro corruptione Iudicis. n. 484.
- Possessio seu quasi iurisdictionis iniuste habita, non causat actum validum. n. 193.
- Prædicatum nunquam fuit in Regno, quod Iudex qui sindicatui paruit, iudicio peculiari visitationis subiiciatur, nec contrarium ab exteris, vel Regnicolis scriptam reperitur. n. 396.
- Pragmatica Regni statuunt contra Iudicem inquisitionem esse faciendam, tam de male, quam de bene gestis, alia Inquisitor reus erit gehenna. n. 381.
- Preambulum non dicitur verè iudicium, sed potius liquida probatio aditionis hereditatis. n. 320.
- Preambulatorum in expeditione non requiritur citatio. n. 319.
- Preambulatorum decreta, vel ex testamento, vel ab intestato expediuntur per M. C. V. caria. n. 317.
- Precipitium dicitur, quod sit sine modo, & cum periculo. n. 276.
- Prelatus ob eius negligentiam in Prelatura, ab ea remouetur. n. 330.
- Preuaricationum genera, quot sint in iure. n. 584.
- Preuaricatores ultra infamiam, penis carcentur. n. 583.
- Princeps de eorum Magistratibus curam habere debet, ne Autoritas iudicandi vilescat. n. 175.
- Princeps non præsumitur, quod velit, id quod non est iustum. n. 224.

I N D E X

Princeps non potest sibi ipsi superioritatem , & potestatem auferre.
n. 213.

Princeps non videtur concedere ea, quæ concedi nō possunt, nisi de plenitudine potestatis, nec censetur concedere non concedenda, nec quæ cum difficultate concedi solent. n. 210.

Princeps, respectu publicæ offensa, est Iudex. n. 226.

Princeps reus staret, si satis esset accusasse. n. 648.

Principes seculares Deum imitari debent, ne fidem præsent delationi-

Principes Magistratuum delatoribus faciliè non debent annuere.
n. 633.

bus aduersus Magistratus. n. 359.

Princeps si mandauerit motu proprio contra aliquem procedi adhuc intelligi debet si constat de delicto, non aliter. n. 273.

Princeps sui Principatus dignitatem à se auferens, dicitur suæ propriæ dignitatis homicida. n. 214.

Princeps supremam dignitatem à se aufrens, mutilando hoc modo suam potentiam, efficit ut dextra sibi præcidat sinistram. n. 215.

Princeps vult omnes actus regulari à iustitia. n. 223.

Principis autoritas augetur ex autoritate Magistratuum, qui sub ipso iustitiam administrant. n. 631.

Principis munus est, ne subditi à Magistratibus, & Iudicibus grauē-
tur. n. 205.

Privilegia Fidelissima Ciuitati Neapolis elargita cognoscendi de administratione Regentis, & Iudicium enarrantur. n. 137.

Probationes in criminalibus debent esse luce clariores. n. 678.

Probationes nouæ si superuenerunt, potest procedi contra eum, qui paruit sindicatus. n. 229.

Probatum ut sit, quod ex fide gestorum non apparet, nemo sibi suadere potest. n. 289.

Processus factus ante præsentationem Commissionis, etiamsi sciret se esse delegatum, redditur nullus. n. 183.

Procurator simplex negligenter se habens, etiam nemine petente potest à iudicē remoueri. n. 329.

Pro Iudice præsumitur, quod omnia iuste, & restè facit. n. 429.

Proreges ex defectu iurisdictionis, nedum prohibentur uisitare Officiales perpetuos, sed etiam annales, cuius rei peculiaris affertur ratio.
n. 158.

Pro-

I N D E X

- Præreges non possunt vifitare Magistratus perpetuos ex claufula in instructionibus à Rege datis (Alter Nos) quia vifitatio est remedium extraordinarium, à iure communi incognitum, & Regi specialiter referuatum. n. 151.*
- Præreges per instructiones eis à Rege datas, prohibentur vifitare Magistratus. n. 156.*
- Præreges, quicquid agunt circa vifitationem Magistratum, nullitati subiacet ex defectu iurisdictionis. n. 159.*
- Præreges volentes procedere via vifitationis contra Magistratus, nisi prius ostendant titulum suæ commissionis, nulliter agunt. n. 198.*
- Præregis potestas in vifitando Magistratus, nulla est, nec fuit, nisi à Rege specialiter delegata fuerit. n. 199.*
- Prærex Regni certiores facit Authorem de Iudice in eius locum suffecto. n. 121.*
- Dom. Prærex facta sibi relatione per Iunctam, quod Consiliarius Franciscus Roccus non interueniat, iussis negotium determinari absque alio adiuncto. n. 527.*
- Dom. Prærex iussit cominàs Iunctæ, quod ceteri expeditioni vacaret. n. 521.*
- Prærex respondet Authori, quod adeat ipsum, quodq; suscipiat patrocinia causarum coram ipso in Collater. Conf. n. 440.*
- Protestatio iunc Iudicia Francisci Rocchi, circa præcedentiam cum Authore, recensetur. n. 462.*
- Prouocatus ad sui defensionem scribens, in culpa non est, sed is, qui prouocauit, culpam habet. n. 10.*
- Prouocans aliquem ad iudicium, probationes suas paratas habere debet. 303.*
- Prouocatus si vlciscitur, ignoscendum est illi. n. 503.*
- Publico bono incumbentes, quibus subiacent periculis. n. 569.*
- Puniri quem seu damnum pati ex facto alterius, iura verant. n. 614.*
- Punitione carere non debent, qui conuitia asserunt infamæ alicuius iacturam. n. 279.*

Q

- Q** *Uæ nimis apparent, retia, vitat auis n. 509.*
Querela exposita contra Authorem per Lucam de Luca, explicatur. n. 349. *Quæ.*

I N D E X

Querela non à maledictis, & maleuolis, sed à prouidis, & fide dignis recipienda sunt. n. 356.

Querela vassallorum mouere debet Principem ad remedium imponendum. n. 206.

Qui odit, & detrahit, pariter homicida est. n. 533.

R

R *Ecusatio Iudicis, est ianua defensionis* n. 510.

Recusatio Iudicis non videtur exclusa, si omnes exceptiones reijciantur. n. 511.

Regalia non possunt possideri absq; titulo. n. 171.

Regalia non ita facile, & generaliter, seu in sacco concedi consueuerūt, sed requirunt expressam concessionem. n. 153.

Regalia Principis sunt quasi quodam corpus quod minimo quoquo dē- pso membro inonstruosum efficitur. n. 165.

Regalia resident tanquam hypopodium, seu scabellum pedum Prin- cipum. n. 170.

Regaliam causa, propriè Fiscales dicuntur. n. 165.

Regens Magna Curia rescribit Authori super expeditione praeambu- lorum. n. 84.

Reges non communicant iudicium visitandi Magistratus, quia rarè Principes eo uti debent. n. 154.

Reges Hispanie iubēt iustitiam aqua lāce eorum subditis ministrari. n. 333.

Regis interest vassallos locupletes habere. n. 341.

Rei non sunt condemnandi ad solam tituli ostensionem. n. 670.

Reo in casu dubio esse faciendum, multis probatur iuribus. n. 668.

Rescriptum Dom. Proregis approbantis decretum Iuncta in beneficiū Authoris. n. 529.

Rescriptum Dom. Proregis de consignandis Fisci Patrono Regie Ca- mere aētis praeambulorum tempore pestis. n. 107.

Rescriptum Dom. Proregis decretum Authori pro erigendis curribus ad humanda Cadauera tempore pestis, affertur. n. 80.

Rescriptum Dom. Proregis enunciatur. n. 627.

Rescriptum Dom. Proregis denegantis excusationem Authoris à iudi- candi munere. n. 66.

Re.

I N D E X

- Rescriptum Dom. Proregis pro visitando Authore inseritur.* n. 550.
Responsio Dom. Proregis circa excusationem petitam ab Authore à munere iudicandi. n. 558.
Rex concedendo vices, & voces regias, tribuit liberam, & absolutam potestatem Visitatoribus Magistratum. n. 178.
Rex noluit Proregem facere Visitatorem Magistratum. n. 207.
Rex noster non consuevit aures claudere Ministris prudenter replicantibus n. 218.
Rex pinguius patrimonium non habet, quam supremam illam dignitatem visitandi Magistratus. n. 168.
Rex est, qui conuincitur, non qui accusatur. n. 672.
Rusticis, & mulieribus non succurritur, si clam conerant: n. 638.

S

- S** *Acum Consilium Neapolitanum Regis personam representat, & Prefecto Pratorio equiparatur.* n. 599.
Satius est nocentem absolvere, quam innocentem condemnare. n. 664.
Sauentati detrahendum est aliquid. 688.
Secretarius Dom. Proregis insinuat Authori de ordine illius, non licere Officium deserere, non expectato successore. n. 124.
Sententie tres conformes si fuerint, nullam admittunt exceptionem, nisi ex defectu iurisdictionis. n. 191.
Sequestra ad instantiam Fisci hereditatum morietium, que mala fecerint. n. 339.
Summum ius summam continet iniuriam. n. 687.
Sermonum malignantium vulnera tanto difficilius curantur, quanto facilius proferuntur. n. 296.
Simonia non committitur, si quid minimum donatur. n. 706.
Sindicator tenetur interrogare testes, nedum contra Iudicem, verum etiam in eius fauorem. n. 379.
Sindicatores si ad minorem panam delicto non condignam Officialem condemnarunt, potest de nouo procedi. n. 231.
Sindicatores, si collusiuè procefferunt liberando Officialem, potest de nouo contra illam procedi. n. 230.
Sindicatores, si procefferint per viam generalis inquisitionis, non potest amplius contra liberatum procedi. n. 233.

I N D E X

- Sindicatus dicitur, quasi de quarelis singulorū sermo.* n. 15. & 545.
Speciali iure, quæ competunt, in generali concessione non transcant.
 n. 151.
Spōsa per uerba de præsenti nubilis ætatis, deficiente decimo gradu succedit sponso. n. 325.
Statutum Urbis adducitur suadens celerem litium expeditionem.
 n. 76.
Stultus esset homo, si in Iudices ferat, qui manifesti sui essent hostes.
 n. 506.
Successiones in Regno deferuntur usque ad decimum gradum. n. 321.
Successiones, vel ex testamento, vel ab intestato de iure deferuntur.
 n. 318.
Superiores non debent de facili, delationibus aduersus Magistratus, fidem prestare. n. 34.
Superior qualiter se gerere debet quādo aduersus aliquos crimen obijcitur. n. 646.
Superior tenetur cū sciuerit oppressiones vassallorum vindicare.
 n. 343.
Suspicionis Iudicum causas de iure civili allegare sufficit, non autē probare necessum sit. n. 452.
Suspicionum capita proposita per Authorem erga Consiliarium Frāciscum Roccum, inferuntur. n. 455.
Suspicionum cause probanda sunt de iure canonico, quo Nos utimur in Regno. n. 454.

T

- T***Acens aduersus iniuriantes, videtur eorum maledicta per consensum approbare.* n. 11.
Terminus apponi debet ad procedendum contra sindicandum. n. 392.
Terminus sindicatus Officialium currit de momento ad momentum, & est 50 dierum. n. 384.
Terminus præfigi debet per Fiscalem, etiam si proceditur contra ipsū ex officio. 399.
Terminus pro sindicandis Officialibus in Hispania, est restrictus ad dies 30. n. 386.
Testes simpliciter producti, siue uti principales in se, & testes quoad alios quando torqueri possint. n. 366.
Testis non est multo tempore in carceribus detinendus. n. 367.

I N D E X

Testis radio carceris pertesus praesumitur dicere, quod nescit. n. 371.
Tex. in l. illicitas 6. S. veritas, ff. de Offic. Præhd. exornatur. n. 299.
Tex. in l. obseruare, S. pificisci, ff. de off. Procūs. enucleatur. n. 622.
Tituli inquisitionū criminaliū, ut plurimū à scribis apponuntur. n. 677.
Titulus in delictis non attenditur. n. 676.
Trium oportet Magistratum remisci. n. 372.

V

V*Assalli in q̃stionibus mouēdis, nō debēt indebitē vexari. n. 268.*
Veritas delictorum in criminalibus inspicienda est, non iuu-
lus. n. 673.
Veritas est res solidissima, & murus inexpugnabilis. n. 702.
Veritatis oppressores, iram Dei super se prouocant. n. 24.
Vim vi repellere licet. n. 562.
Vindicta alias prohibita, pro tuitione honoris permittitur. n. 51.
Vir caput domus, & familia est. n. 618.
Vir, & uxor deficientibus agnatis & cognatis usq; ad decimum gra-
dum admittuntur ad successionem. n. 322.
Vir non tenetur de gestis per uxorem. n. 613.
Virtutis radix per amara est, sed fructus parit iucundissimos. n. 519.
Visitatio Magistratuum est de illis iurisdictionibus, quæ competunt
Principi in signum supreme potestatis. n. 150.
Visitatio Magistratum est ius personalissimum effibus ipsius quodā-
modo affixum. n. 212.
Visitatio Magistratum est de Regibus. n. 210.
Visitatio Magistratum est de reſeruatīs Regi in recognitionem do-
minij directi, & supreme potestatis. n. 208. & 211.
Visitatio Magistratum, siue sit generalis, siue particularis tracta-
tur in supremo Italia Senatu. n. 360.
Visitationis iudicium soli Regi competit, & cui ille delegare voluerit
n. 149.
Visitationem Magistratum nō posse fieri à Præſeſe Sacra
Maiestatis, tribus præcedentibus consultationibus. n. 155.
Visitor generalis à Rege electus, format peculiare Tribunal cū Ad-
uocato Fiscalit, & alijs Officialibus dicto Tribunali deferuentibus.
n. 238.
Visitatores generales Magistratum à Rege constituti, quam potesta-
tem habeant. n. 177.

I N D E X

- Visitatores Magistratum consueverunt, Ministros bene operantes, Principi renunciare cum laude, & commendatione, ut honore extollantur.* n. 554.
- Visitatores generales Officialium non possunt procedere, nisi legitimis precedentibus indicijs.* n. 253.
- Visitatores generales, qui sola facti veritate inspecta procedunt quasi manu Regia cum Regis vices habeant, tenentur arbitrium regulare, ut ad sint legitime probationes.* n. 254.
- Visitatores in primis informare se debent, qua mente, quo animo, & à quibus conuicia proponuntur.* n. 355.
- Visitatores Magistratum destinantur à Rege in Regnis suis singulis viginti annis.* n. 176.
- Visitatores Officialium ante presentationem commissionis, nullam habent iurisdictionem.* n. 179.
- Visitatores Officialium à Rege tantum, non à Proregibus eliguntur.* n. 200.
- Visitatores Officialium magna cum circumspeditione à Rege tantum eliguntur.* n. 145.
- Visitatores Officialium à Rege electi, cognitionem habent contra Officiales perpetuos sindicatos non subiectos.* n. 146.
- Visitatores Officialium non possunt procedere non exequutis literis Regis per Officiales loci ubi visitare habent.* n. 179.
- Visitatores Officialium, si intendunt procedere ante exhibitionem literarum Regis, potest illis resisti.* n. 180.
- Visitatores plures habent controuersiam cum Proregibus.* n. 201.
- Vitium corporis, aut patrimonij damnum, leuius est visio animi, & estimationis dispendio.* n. 43.
- Vita sine honore nimis molesta est.* n. 43.
- Vsurpata iurisdictionis crimine suis notatus, & punitus Officialis, secundum Reg. Valenz. conf. 176. num. 34.* n. 195.
- Vxor Clerici Grechi, deficiente decimo gradu, succedit viro.* n. 324.
- Vxor dicitur socia thori, & consors vite.* n. 619.
- Vxor diuina, & humana domus cum marito societatem habere dicitur.* n. 620.
- Vxor, & filij Magistratus solent aliud facere Tribunal.* n. 625.
- Vxoris gesta vir scire presumitur.* n. 616.
- Vulpes foucas habent, & volucres cali nidos, filius autem hominis non habet ubi caput reclinet.* n. 446.

E P I T H O M E

Rēmissa protestatione insinuat Author, non aliter calamum arripuisse ad eiusmodi Responsum edendum, nisi ad suam famam defendendam, ac ex Malignantium, ac Delatorum maledictis nomen suū vindicare, suamq; existimationem, bonumq; apud

omnes adeptum nomen, illibatum, ac sanctum, testumque cōseruare, citra cuiuspiam iniuriam, suorumque gestorum enarrationem facit, ac de origine acceptati muneris Iudicatus in vtraq; Magna Curia Vicariæ ab Excellentiss. Dom. Prorege Comite Gastrilli, fidem adstringente suam ad maiora, ac perpetua munera quamprimum vacatura ipsum esse promoturum, demandati, deque venia, ac excusatione non semel petita, animaduertens in tribus nominationibus diuersorum perpetuorum Officiorum minimè extitisse nominatum (tertia tamen vice obtenta) quæ sanè ipsum impulit ratio ad veniam petendam, quibusque, verbis Dom. Prorex illum ad continuandum allecerit, qualiterque publico dum stetit sindicatui, absolutus ab administratione non sine laude extitit, cūque de eadem amplius impetiri nequiret, qualiter, quibusque verbis composita, & publicata fuerint præconia è nouo Iunctæ honorum vacantium Prætorio, specificè homines alliciendo ad proponendum (si quæ illis competere) quærelas aduersus Authorem ob expeditionem præambulorum occasione pestis, Typis excusa, in valuis Tribunalium affixa, totique Orbi transmissa, faciens se in ijs Iuncta Visitatricem, dum in forma Visitationis procedere, & ad sententiam vsque deuenire in ijs adstruit; quæque grauamina Autheri illata fuerint ex singulis prædictorum bannorum, siue Programmatum verbis non aliò excogitatis à Compositore ipsorum, siue Dictatore, quàm ad conuicia inferendum, inque eius fama, & existimatione apud bonos, grauesque viros grauandum, quodque nulliter fuerit in omnibus processum, tū ex defectu Iurisdictionis, assumens in se Iunctamet authoritatem visitandi, quæ non nisi soli Regi competit, ac de eius Supremo dominio, vt quid personallissimum, Regisque offibus infixum, nemini communicabile, ni-

A

fi

si ab eodem Rege concessum; quam sanè potestatem Eruditiones Hispani, *Mayoriam* appellant, nec vnquam alibi in Regno cum alijs practicum extitisse, nec apud quamplures Authores, siue Indigenas, siue Alienigenas papyro traditum, aut quoquomodo posteritati commendatum, fuisse repertum; ac quàm iniuste nullo exhibito Dom. Proregis rescripto in bannis exemplato, quod præcedere debebat, & ante omnia exhiberi, & in Bannis inferri, fuerit ad vltiora per Iunctam deuentum; Quidquod: etiã si rescriptum Proregium manauerit, quod executioni demandandum non erat, dum Iurisdictionem Regis propriam visitandi Magistratus nusquã Proreges habuerint, neque illis (si adstruat) fidem adhibendam fore, imò teneri Magistratus replicare, & secundam expectare iussionem, præsertim oppositorem se facere debebat, qui Fiscus partes tuebatur cum peculiare ipsius munus sit à quopiam Supremam Regis iurisdictionem vsurpante vindicare, non autem annuere, sicuti in casu præsentis factitatum demonstratur, ac quamplurimis iuribus, rationibus, Doctorumq; placitis, ac rerum passim iudicatarum auctoritatè conuallatur; Coniungunturquæ grauamina ex præconijs illata, eam factorum speciem indicantia, quæ ex publicis documentis hoc Respons. transscriptis, nulla solida traditione vallata, ad oculum demonstratur; Rursus declamata notitiam de gestis per Authorem in Bannis per Iunctam, erroneam fuisse, ac non ~~aliam~~ Bannorum Compositoris mentem fuisse, quàm allicere homines ad Fiscalis Iura quodammodo eadiuandam aduersus Authorem, dum nullis præsentibus quærimonijs, nec libellis desuper porrectis, omninire, inconcussa quæ totius Orbis Tribunalium praxi minime erat procedendum, Eo magis cum Iuncta se Visitatricem asserens; non aliud peragere poterat, nisi illud quod Visitatores Generales amplissimam facultatem habentes à Rege verè, & legitime electi efficere consueuerunt, nempe, minime procedere, nisi libelli quærelantium ab ijs subscripti præcedant, non autem carceri mancipatum Scribam Magnæ Curie vti testem anno eû dimidio detinere, ad hoc vt fides inquisitioni præstetur, & in viridi sustineretur, & Visitationi terminum præficere, non autem indefinitè Magistratum in Sindicatu absolutum, perpetuo rigoroso Visitationis examini submissum facere; nulla habita considera-

deratione celeris litium expeditionis, cui Author toto incubuit studio noctes ducendo infomes, & dies sollicitos, & præsertim fedato tempore quo pestis lue ingruente in Ciuitate Neapolis, solus Author iustitiam ministravit, eodemque Epidemiali morbo laborans, nequidem se abstinuit, sed alacriter peregit ad suum explendum munus, cæteris eius Collegis elongantibus se, & à iustitia ministranda abstinentibus ob pestis timorẽ; Quæque extra præconia, adinuenerunt molimina, D. Proregis auribus susurrando ex obitu tot personarum millium tempore pestis, duos miliones cum dimidio Fisci compendijs obuentos esse, id quod cum opere perficere nequiuissent, excusationem adduxerunt hæreditates in Fisci commodum euauisse, ex tot præambulatorum decretis per Authorẽ interpositis, quasi quod expedire litigantes, quod alias in laude apud plerasque Europæ nationes fuit habitum, modo in crimen Authori sit imputandum, cuius enunciati mendacium satis superque tum in facto, cum in iure euauidum conmonstratur; Quidque Authori iam effluxo anno cum dimidio Visitationis Iudicio lunctæ submisso acciderit, qualiterque D. Prorex innoxium illum benè agnoscens cum ipso processerit, enarratur; & quomodo coactus Author recusationẽ proposuerit in personam Consiliarij Francisci Rocchi contra Authorem procedere satagentis nulla præexistente quærela, & per viam inquisitionis etiam de non contentis in Bannis, animosè nimis etiam recusationis causas inferendo ad oculum demonstratur, decretumque interpositum per Iunctamet, quod nõ interueniat dictus Consiliarius præhabita ipsius depositione super Capitibus recusationis: seriøsè inseritur; aded quod posteritati innotescat Authorem ab inuidis, & maleuolis persecutum, contra omnia iura, etiam Statutaria, eo solo quæsito colore, quod Iudicatus munus in manus Proregis deposuerit, & per annum cum dimidio nullam sibi fuisse transmissam informationem in propatulo est. Qualiterque Author nulla habita expeditione à Domo Prorege Comite Castrilli, cui non semel, & per mensem ferè continuũ præces effudit, coactus extiterit recursu habere ad Excelentiss. Comitum Penarandæ, omnia recensens grauamina sibi illata, à quo remedium expetiit, quiq; fuerit rei euentus. Iuncta calculum suum præbente, quod visis litteris liberatorialibus ob-

tentis in Sindicatū, non procedatur contra Authorem stante etiam, quod nullæ extiterint quærelæ, nec delictum aliquod, per quod procedi contra ipsum potuisset, de quo certior factus Regni moderator, ne dum annuit, verum etiam iteratò in Iudicem criminum Magnæ Curiz vel inuitum delegit, ac facta de eo nominatione Serenissimo nostro Regi, inter Regios Sacri Consilij Neapolitani proceres fuit cooptatus, non sine plausu, communique iurgantium lætitia. Quidè illi acciderit ex Malignariorum Delationibus absq; subscriptione libellorum clàculo emissorum, vbi aduersus eiusmodi generis homines multa tradit, eisq; minimè annuendum, insinuat.

Authoris Protestatio.

- 1 **I**dem obtestor Orbem, aduersus publicata progrā-
mata, siue præconia Typis excusa è nouiter ere-
cto Bonorum vacantium Prætorio in forma rigo-
rosi Visitationis examinis, ac Iudicij profecta (¶
- 2 nonnisi soli Inuictissimo Regi nostro competit, vti de Rega-
lijs, quodque peritiores Hispani *Majoriam* appellant, perso-
nalissimumque munus Regijs ossibus infixum, ac à Regali
persona inseparabile DD. tã citrà, quàm vltà montes, affir-
marunt) vti inferius, eaq; in valuis Tribunalium Fidelis Ci-
uitatis Neapolis eiusque suburbij, & districtu horrida præco-
num voce præeunte, affixa, totique Regno, ac vniuersæ Terrę
transmissa, ad detegenda facinora per V. I. D. Franciscum
Mariam Pratum Iudicem Magnæ Curie Vicariæ patrata in
- 3 expeditione præambulorū occasione pestis (sic adamussim
verbamet programmaturum insinuant) eò sanè tempore quo
paucis ante diebus, publico parui Sindicatui, & nemine qui
Me accusaret apparente, ab administratione Officiorū abso-
lutus extiti, & magna cum laude, litteras liberatorias obti-
ni; nonnulla exarasse ad famam, ac extimationem è Calum-
niatorum conuitijs, ac malè dictis eruendam, innoxiumque
- 4 apud omnes Me insinuandum, illataque grauamina detegen-
dū, quodq; nulliter ex defectu iurisdictionis primū, alijsq;
5 seriosè indicatis contra Me fuerit processum, quæ præfens
enucleabit Responsum, nec Cordi est quemquam lædere, sed
6 omnibus morem gerere, [nam illud tantulūm propositi qui-
dem mei est, nefanda illa, quæ vulgarunt crimina, diluere, ac
propulsare:] Honorem tamen meum indefensum non relin-
quere, id quod ingenuis hominibus instinctu quodam naturæ
esse insitum, nemo non affirmabit.
- 7 [Scitum est enim propulsionem iniuriæ non esse iniuriam, ac
verum esse illud *Vlpiani in l. qui cum natu*, §. *si libertus* illic
8 *Ignoscendum ei esse, qui provocatus ulciscitur*, ff. *de bon. liber-*
9 *tor.* Diu. Hieronym. effatum insectatus in *Epistol.* 14. apud
Augustin. ibi, *Si in defensionem meam aliquid scripsero, in re cul-*
pa est

- 10 *pa est, qui i prouocasti, nō in Me, qui respondere cōpulsus sum. Etenim aiente Regent. Valenz. in cons. 571. n. 74. qui & finalis.*
- 11 Ne contenta in Bannis, siue Programmatibus præindictis responsione non data, subsistere videantur, Calamum arripere enixus sum, & ne quis silentium meum in consensum duceret, & crederet à Me approbata, quæ refutata non videtur iuxta *Lipsij* monitum in *dedicatione libelli aduersus Dialogistā*
- 12 *de vna religione.* Patere igitur Lector, Me tecum vehemētius paulò, sed lenius tamen quàm excogitata à petulantissimis Scurris molimina, irritarunt expostulare; Nec est cur illo se præsidio munitos putent, quòd in loquendi seù oblatrandi libertate, dū iurgij penderet fortuna, relictum est, Quod alij
- 13 fecerint, ab alio vt expectent, Naturæ Lex est, nā vt veritatē indagandi, inuestigandique perperam à Iustitiæ præpositis, publicæ rei commodo cedere, superioribus omnibus sæculis
- 14 libertatem tributam esse fatemur: ita famosa disteria componendi, opprobria, & conuitia ingerendi, Calumniasque struendi artificium, & exercitium, cū omni hominum generi per se in honestum, turpe, & ignominiosum, tamen omnibus Ministris, præter ceteros turpissimum esse, passim iudicatum est, earumque rerum apud omnes nationes, non modò non concessam libertatem, sed omnem prorsus ademptam facultatem semper fuisse constat. Nunc audi (cogor enim quod celatum volui, seuerius exprimere, ne cū persequentium, & obrectatorum existimationi nimis consulò, meam ipsius in discrimē conijciam.)]

Hæc dicit Dominus: Facite iudicium, & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu Calumniatoris, & aduenam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neq; opprimatis iniquè: & sanguinem innocentem nè effundatis in loco isto,

Jerem. cap. 3. n. 22.

SECTIO PRIMÆ

17

Eddita ratione villicationis meæ, dum publico Sindicatui in florentissima Ciuitate Neapolis ob exercitum munus Iudicatus in vtraque Magna Curia Vicariæ trium annorum, & mensium trium interstitio, ad quod sanè munus peragendum plurimi tamen æstimandum eò quod proprio motu, omnium primum accersiuit. Me Excellentis. Comes Castrilli Regni Moderator, eò sanè tempore, quo forensi
 18 versabar in puluere, Supremisq; Tribunalium subtellij impensè additus, Aduocationis munereungebar (non sine nomine) ac frequentibus Clientum additionibus impetitus, peruigili cura, omnes obmoliebar vires, vt ij, qui meam expectabant operam, industriamque laudabant, ram in Ciuilibus iurgijs defendendis, quàm in criminalibus causis perorandis, compotem me redderem, satis mea sorte contentus, me sub
 19 mis; iustissimum namque est, ac vbique Terrarum vſitatum, vt ille, qui alios iudicando corrigit, & castigat, culpas suas in primis emendat, pro illisque satis fiat. *Iustas, C. de iur. fisc. lib. 10. Paris de Put. de Sindic. verb. Euidentialia c. 2. incip. Qui alios pag. 107. Sess. in Respons. sindicat. n. 4. & seqq.* vbi in id plura congerit, & inconculsè habetur secundum Euangelicam doctrinam *Luca cap 16. & in cap. qualiter, & quando el. 2. vers. Legitur extr. de accus. [& probatur in l. unic. C. vt omni. iudic. ciuil. quàm militares, & in Authen. vt iudic. sine quoquo suffrag. & necessitatem, & in §. interdiciunt vers. Oportebit, collat. 2. Suarez de Paz in prax. part. 8. tom 1. rubr. de mod. & form. proceden. in Sindicat,*

8 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati

Sindicat. in proem. n. 1. & 2. Ang. de Perus. & Bal. de Sindicat. n. 2. & 6. Azen. lib. 3. tit. 7. & post eum Ioseph Sesse in Respons. Sindicat. ad suimet defensionem. post tract. de inhibition n. 4. Bouadill. in sua Politic. lib. 5. cap. 1. n. 19. Berart. in specul. Visitator. cap. 1. n. 11. & seqq. ac liberatoriales litteras à Sindicatioribus per eandem Ciuitatem Electis obtinui, subscripti tenoris.

20 *Nos Electi inclita. & Fidelis. Ciuitatis Neapolis, & Sincatores Regentis, Iudicumque Magnæ Curia Vicaria: atque aliarum eiusdem Ciuitatis Curiarum. Cunctis patere volumus, ac significamus nostri muneris esse, atque ad Nos spectasse, spectareque, & pertinere pro vniuersissimi ritus obseruantia, atque ex Priuilegijs, & Gratijs huic Fidelis Ciuitati à Serenissimis nostris Regibus erogatis, & concessis, ius dicere, ac statuere in grauaminibus, & quærelis (si quæ fortè fuerint) aduersus prædictos Regentem, & Iudices Magnæ Curia Vicaria, aliarum prædictæ Ciuitatis Curiarum. Cum autem V. I. D. Franciscus Maria Pratus Magnæ Curia Vicaria Criminalium, & Ciuiliū Causarum Iudex suo functus sit officio, paratumque se obtulerit (ut moris est) & quisque tenetur reddere rationem suæ administrationis, emanatis hac de re consuevis Bannis, nulla contra eum extigere quærela, Verum repertum est eundem integra fide, summo studio, summaque cura, & diligentia, ac singulari integritate, sui Iudicatus exercitum esse munera. Quam ob causam pro communi omnium consensu, ac præcipue pro infra scripti Consultoris sententia, prædictum V. I. D. Franciscum Mariam Pratum, nedum à præsentī Sindicatu liberandum, litterasque illi liberatoriales expediendas visum est, verum etiam maximis laudibus cohonestandum, ac multò maiora, eum promoueri esse declarandum, Propterea volentes Nos (quemadmodum tenemur) ius suum, cuique reddere cum voto præfati Consultoris, Doctorem ipsum Franciscum Mariam Pratum ab hoc Sindicatu, totaq; eius administratione absoluiamus, & liberamus, ità ut de gestis, in eodem Officio, vel eius causa, à nemine in posterum sit amplius appellandus, criminandusque, sed potiùs commendandus, prout præsentium vigore Nos eum absoluiamus, & liberamus, atque etiam omni laude dignissimum declaramus, sic eius doctrina, & virtute possentibus, pro his quæ in dicta administratione, & Sindicatu cernimus, Nobisque constiterunt, & constant, maxima enim prudentia, ma-*
xima

ximaque sedulitate, & solertia, ac mira quidem animi fortitudine, & probitate, se gessit, nullius sanè amore, vel odio, nullius timore commotus, neque precibus, neque pretiorum muneribus adlectus, æquali lance, quod suum est, unicuique semper tribuit: Declarantes porro, & decernentes presentes nostras absolutoriales, literas eidem Doctori Francisco Maria Prato nunc, & post hac semper, esse firmas, & proficuas, adeò ut in eum pro presenti causa nullo pacto agi possit, nec debeat ad cuiusvis postulatum, & criminationem, in quorum prædictorum omnium fidem, & testimonium, eas à nostro Secretario fieri iussimus, nostrisque manibus subscriptas, sigilloq; huius Inclite, & Fideliss. Ciuitatis munitas, & reboratas. Datū Neap. in Tribunali nostro S. Laurentij, die 25. Augusti 1657.

D. Antonius de Francisco Caracciolus pro Sedili Capuana.

D. Ioseph de Alexandro pro Sedili Portus.

D. Thomas Guindatus pro Sedili Nidi.

D. Iacintus Muscettula pro Sedili Montaneæ.

Felix Basile pro Platea Fidelissimi Populi.

Paulus Malangonus Syndicator.

De ordine Illustrissimorum Electorum Franciscus Castellarus Secretarius.

In Reg. 10. Priuilegiorum fol. 41. at.

21 Iterum; omni studio me præparare ad reassumendum aduocationis munus, nihil aliud ambigens, quàm nouercantis fortunæ aîsultus obliuioni traditos gestorum meorum veritatem, ac mentis nitorem in tot subeundis laboribus ad publicam utilitatem, præsertim pauperum, dies diceret.

22 Tantam enim vim semper habuit veritas, [iuxta Eloquentia parentis monitum, in Oration. in Vatua.] ut nullis machinis, aut cuiusquam hominis ingenio, aut arte subueri possit; & licet in causis nullum habeat patronum, aut defensorem, tamen per se ipsa defenditur, nec magis quàm flamma latere potest, [& in Orat. pro Marco Celso, O magna vis veritatis, quæ contra hominum ingenia, calliditatem, solertiav, contraq; fictas omnium insidias facitè per se ipsa defendat, Nam veritas in omnibus principatû obtinet, & est à quocumq; præferenda cap. queritur 2. quæst. 74. penul. ff. de probat. Ang. conf. 391. sub alijs quidem terminis

10 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

nis n. 3. *Rosarium Busti lib. 2. serm. 31 lit. Q. & seq. Io. Nemi-*
zan. lib. 3. Sylue tit. Quomodo sit iudicandum n. 112. & omnia
ciccedunt Esdræ lib. 1. cap. 4. cap. fraternitatis de frigid. & ma-
 23 *lesficia. cap. veritatis 8. dist. & est mater iustitiæ secundum*
Bart. in l. libertini n. 1. ff. de stat. hom. imò iram Dei prouocat
 34 *super se, qui veritatem opprimi conspiciens, eam pro viribus*
non defendit. cap. quisquis cap nolite timere 11. quest. 3. Ludou.
Zuntus in Respons. pro uxore, n. 36. & seq. vnde Cicero lib. 2.
 25 *officior. ait, Iudicis semper est verum sequi.*

Hinc cum in spem duceret post tot passas ærumnas pa-
 cato animo forenses palestras fore insequiturum.]

Ecce incogitatè sanè, ac nouo nec vnquam antea audito
 exemplo, denuò ad Iudicium me postulatam sentij publicis
 mediantibus præconijs typis traditis per Vniuersam Ciui-
 tatem Neapolis, eiusq; Suburbij, & Districu emanatis, inq;
 locis frequentioribus affixis, singulisq; Regni partibus trans-
 missis, totiq; Orbi insinuat ex abundanti pænu Dictatoris
 profectis, quæ sunt eiusmodi.

Philippus Dei Gratia Rex.

26 **D.** *Gaspar de Sobremonse Regens in supremo Consilio sua*
Catholica Maiestatis, & Collateralis Consilij huius
Regni, Locumtenes Regia Cammeræ Summarie, Io. Baptista
Iouinus Regius Consiliarius, Io. Baptista Amendola, & D. Ste-
phanus Carrillo Regij Consiliarij, & Præsidentes dictæ Regia
Camera, & D. Franciscus Ortiz similiter Regius Consiliarius
Delegati per suam Excellentiam in Regia Iuncta. interueniente in
ea Magnifico Io. Hieronymo de Philippo Fiscii Patrono Rega-
lis Patrimonij.

Sono state tanto repetite le quarele, che Sua Eccell. hà tenuto
 contro l'olim Giudice Dottor Francesco Maria Prato in materia
 de li preamboli, che hà fatto con occasione del contagio, che hà obli-
 gato l' Eccellenza Sua prouederli la piazza per rispetto di hauer
 compilo il biennio; Et perche non è giusto, che se hà delinquito, resti
 senza il douuto castigo. nè tampoco se è innocente senchi questa
 macchia, hà risoluto, che in questa Regia Gionta de' beni vacanti
 se ricena informatione, e se verifichi tutto quello, che hà operato in
 d. par-

d. particolare de preamboli, cō incaricarli, che fatta detta verifikatione, intenda li disfarichi di detto Dottor Francesco Maria, e giudichi in forma di visita concedendo per tale effetto tutta l'autorità necessaria; E benchè questa Regia Gionta tenghi sopra di ciò alcune notitie, ad ogni modo l'hà parso fare il presente Banno, con il quale si fa noto à qualsivoglia persona, che si sentisse gravata dal detto olim Giudice Francesco Maria Prato per le cause sopradette, debba comparere auanti li sopronominati Spettabile, e Signori Delegati di detta Regia Gionta nel Palazzo de la residenza di detto Spettab. Signor Regente D. Gaspar de Sobremonte Luogotenente de la Regia Camera, sita nella strada di Pizzosfalcone di questa Fideliss. Città à proponere quel che l'occorre, che se l'amministrerà complicita giustitia; Et acciò venga à notitia di tutti ordinamo, che il presente Banno se publichi tanto nelli luoghi soliti, e consueti di questa predetta Fideliss. Città, quanto nelli Borghi, Distretti, e Casali di essa, e se ne affigghino copie in essi, e nelle porte de' Tribunali del Sacro Regio Consiglio, Regia Camera della Summaria, e Gran Corte de la Vicaria. Datum Neapoli ex aedem Regia Iuncta, die 28. Mensis Septembris 1657.

D. Gaspar de Sobremonte, Io. Baptista Louinus, Io. Baptista Amendola, D. Estuan de Carrillo, y Salcedo, D. Franciscus Ortiz Cortes, Vidit Fiscus.

Gregor. Ferrarius Aetuar.

- 27 Subijt animum cogitatio ob rei nouitatem, quæ odiosa sæper fuit habita, & plena tristissimi euētus secundum Io. Pichar. inter consilia Menoch. lib. 1. cons. 154. & Diu. Chrysostom. 28 Epist. 1. ad Corinth. homil. 7. ibi, Nihil aded animos perturbare, etiam si uilitas sequatur a spectetur, quàm innouare aliquid, & à consuetudine alienum facere, cum alijs adductis per Hermo- fill. ad Schol. in Glos. 2 prolog par. 5. n. 162. inq; intimo animæ penatrali ictum me sentij; dum ab inuidis, malignisq; delatoribus iniquo animo aduersus me affectis è voto accidisse agnouì, eorumq; calumnijs, & fallacibus impositionibus adiutum aded patefactum, vt nedum ad maiores dignitates euehi impedimentum mihi præstiterint iuxta illud Senec. quod 30 refert Bonadill. in terminis in Polit. lib. 5. cap. 1. lit. A. pag. 590. Ambitiosis non tam iucundum est, multos uidere posse se, quam

12 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- græue aliquem ante se,] verum etiam in honore, & fama lædere me lategerint, [aiente Tullio. Quod maior est vis animi, quã corporis, eò grauiora sunt mala, quã animo concipiuntur] & agnouit omnia processisse ex eo, quod malignantium delationibus*
- 32 *fatis fuit delatum (Me prorsus inaudito) Bonè Deus? si Tuumet manifestis peccatis fidem detrahis, & veritatem eorum indagare, ac scrutari satagis. nec vis ex clamore peccatorum, qui ad Cælum vsq; peruenit, ad punitionem deuenire de quo exemplum habemus in testamento veteri in Genesi cap. 18. il-*
- 33 *lic: Clamor Sodomorũ, & Gomorreorũ multiplicatus est, & peccatũ eorum aggrauatum est nimis, descendam, & videbo, virum clamor-*
- 34 *rem hunc opere compleuerint; quantò magis superior terrenus, qui velut pater subditorum, & Magistratuum existimatur, detractiones Magistratuum non tam facillè admittere debet? uti perbellè obseruat post Cassiodor. Claudian. & Paul. Iureconsultum D. Franc. de Amaya lib. 1. obseruat. cap. 1. quem refert D. Larr. alleg. 101. n. 12. lib. 2. quæ est peculiaris*
- 35 *ad insinuandum Principibus ne facillè delationibus aduersus Magistratus aures præbeant, quia optimi subiacent calūnijs, plura exempla de veteribus sæculis, & recentioribus ævis inirificè tradens, & adnotauimus infra n.]*
- 36 *Quapropter cum de summa rei agatur, quippè quod nihil sit apud nos mortales, quod tanti debeat fieri, quanti honoris dignitas, atq; excellentia, quæ cæteris omnibus rebus huius sæculi antefertur, aiente Consulo in l. Iulianus ff. si quis omissa caus. testam. l. reprehendenda, vbi Ias. notab. 3. C. de instit. & substit. Rol. conf. 482. n. 3. lib. 5. Curt. iun. conf. 79. n. 3. Corn. conf. 162. n. 8. vol. 1. Burf. conf. 191. n. 13. tom. 2. Ceph. conf. 615. n. 89. Cuius conf. 795. n. 5. & conf. 830. n. 8. qui ex tex. in l.*
- 37 *infamia C. de Decurion. lib. 10. tradit grauiorem esse famam iacturam, quàm oculorum, & nedùm vitæ humanæ æquiparari censet Consulus in l. iusta ff. de manum. vindict. l. isti quidem ff. de eo. quod met. caus. & Imperator in §. suspectus autem, verb. Ob culpam Institut. de suspect. tutor, vbi Glos. Sed ipsemet vitæ anteferri consuevit à sapientissimis, eminentissimisque viris, secundum Capic. dec. 5. n. 7. post Bart. conf. 1. n. 12. 13. & seqq. Menoch. conf. 94. à n. 1. tom. 1. & conf. 96. n. 15. conf. 98. n. 8.*
- & conf.*

& conf. 302. n. 6 D. Larr. decis. Granaten. 98. n. 22. in fin. tom.
 2. Gregor. Lopez in l. 4. verb. *Las leyes tis.* 13. par. 2. Cor-
 dub in l. si quis à liberis in pri. sc. n. 34. ff. de liber. agnos. V asq.
 quest. 1. illustr. ca. 18 n. 13. Cald. Pereir. in l. si Curatorem, verb.
 Cum non ab similibus n. 10. C. de in integ. restit. Escob. de purit. &
 nobil. proban. quest. 1. proem. n. 29. in fin. & alludit Cicero Philp-
 39 pica 3. Ad decus, & libertatem nati sumus, aut hac timeamus, aut
 cum dignitate moriamur, Vnde iure merito Diuus Augustin. in
 sermone de communi vita Clericorum relatus in cap. Nolo 12.
 40 quest. 1. inquit Crudelem in seipsum predicari, qui suam famam,
 & honorem negligit, & Apostol. epistol. 1. ad Corin. cap. 9. inquit
 Expedi mihi magis, mori, quàm ut gloriam meam quis tuacuer, in
 41 cuius famæ comparatione pro nihilo reputantur mille
 thesauri, & diuitiæ, vt ex veteri testamento Prouerb. cap. 22.
 42 [Salamon omnium sapientissimus ita admonet, Curam habe
 de bono nomine; hoc enim magis pertinebit tibi, quàm mille thesau-
 ri pratio si, & magni,] & Ecclesiast. cap. 7. ap. ex merito 6. quest.
 1. cap. licet in B. Petro de accusat. Couarr. in regu. Peccatum par. 1.
 relec. n. 6. P. Molin. de iustit. tom. 5. disp. 37. n. 24. Et Diuus Am-
 43 brof. lib. 3. Officior. cap. 4. inquit, Quis enim vitium corporis, aut
 patrimonij damnum non leuius ducat, visio animi, & existimatio-
 nis dispendio? plura congerit Reg. Valenz. conf. 92. n. 1 & seq.
 Escob. de purit. & nobil. prob. par. 1. § 3. per tot. Diuus August. lib.
 44 de Ciuit. Dei cap. 19. inquit: Propria fama esse consulendum,
 non ob laudem humanam, sed ob aliorum vtilitatem, nè scil. malo
 exemplo aliorum ad mala moueat, [& lib. de vita Clericor. illic: Duo
 45 nobis fore necessaria; Conscientiam, & Famam; Conscientiam,
 nostra sola causa; Famam, causa proximi, Menoch. tam eruditè,
 quàm doctè in 1. vol. consilior. conf. 94. n. 2. 3. 4. vbi Diu; Au-
 gust. recenset in libell. de oper. Monachor. aientem, Nil esse mis-
 46 ricordius, quàm bona fama consulere; & iterum lib. de lono vidui-
 tat. cap. 22. relatus in cap. Non sunt audiendi 11. quest. 3. Io.
 Neui. lib. 1. Silu. Nuptial. n. 56. Ludou. Zunt. in respons. pro
 uxore n. 260. & seqq. Marc. Anton. Eugen. conf. 90. n. 52. Vol. 1.
 Reg. Valenz. conf. 102. n. 52. & seqq. vbi pulchrè in materia lo-
 quitur, multa; notabilia congerit.] plura tradit Berart. in
 specul. visitation. cap. 25. n. 1. vsq; ad 5. vbi adducit Diu. Tho-
 47 mam quod lib. 10 quest. 6. q. 13. admonentem, cum peccare,
 qui

14 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- 48 qui famam suam negligit: cum quandoq; boni ex diuina dispensatione incurrant infamiam, ut probentur, vel purgentur, ut in cap. sunt plurimi 6. quest. 1. Luc. de Penn. in l. infamia, C. de decurion. lib. 10. pulchrè Honded. conf. 107. n. 41. cum trib. seqq. Episcop. Ricc. in prax. for Ecclesiast. resol. 313. n. 2. Surd. dec. 59. n. 2. & 5. Farinac. conf. 141. n. 30. & 31. vbi ex multis tradit, quod
- 49 honor vitæ præferatur, & in prax. & theor. crim. tom. 1. tit. 2. quest. 155. n. 6. ait, honorem propriæ vitæ esse anteponendum, &
- 50 quem debere velle potius mori, quàm relinquere honorem suum. Hermos. in d. Schol. ad Glos. 2. prolog. par. 5. n. 114. Reg. Sanfel. dec. 337 in Allegat. par. 3. n. 33. & seq. inquit, maiorem esse
- 51 causam honoris tutandi, quàm vitæ, & idè pro honore permitti vindictam, quæ aliàs prohibetur per tex. in l. scientiam, qui cum aliter, ff. ad leg. Aquil.
- 52 Vnde f. & cum est, ut Adrian. quodlib. 111. in 1. suppositio. nuncupauerit famam, Aestimationem dignitatis, quia valdè ab omnibus æstimari debet; & Liuius lib. 3. decad. 1. inquit, fama damna maiora esse, quàm ut æstimari possint, arident exarata per Ias. in d. l. reprehendenda notab. 3. C. de instit. & substit. Petacæ de maiorat. 1. par. quest. 51. n. 182. cæteri; relati per Tirac. de nobil. cap. 23. n. 1. pag. 196. & secundum aliam impressionem pag. 141. Azcu. in l. 1. n. 56. tit. 6. lib. 6. Recop. [Vcrum
- 53 namq; est, imò verissimum. honorem, & dignitatem, viris bonis, inquam, & benè natis, summæ in primis curæ esse.]
- 54 Non abs re facturum mihi persuadeo, si ad detegendas calumnias, & conuitia, quæ à maleuolis Dom. Proregis aures contra me vellicantibus, falsis quidem insurratoribus, pu-
- 55 tantibus se honorare, & purificare, eorumq; gesta magnificere cum aliorum infamia, & falsa macula, ut aliàs scripto tradidit Diuus Hieron. in Epistola ad Nepotem. ibi. Vilium solis hominum est, & suam laudem quærentium alios viles facere, quia alterius vituperatione se laudare putant, & qui suo merito placere non possunt, placere volunt in comparatione malorum, & tradit Lipsius satis concinnè in Orat. de Calumniat. in hæc verba. Vnicum sapientium thesaurum, purissimam vitæ gemmam appetit cal-
- 57 lumniator assidue, & subtrahere, aut maculare conatur omni fraude, commune enim hominibus est de alijs malè loqui, teste Se-

neca

neca lib. de Moribus, Malè de te (inquit) opinatur homines, bene autem loqui nesciunt, faciunt non quod merearis, sed quod solent ipsi homines, de malis loqui molestum, siquid mentiuntur, sic immeritò minima innocentia nunc maximè gaudet: apparet enim illos vera obiecturos si possent: Escob. de nobilit. & puris. proban.

58 par. 1. §. 6. gestorum meorum, quæq; in iudicandi munere patraui facinora, præsertim grassante peste in florentissima Ciuitate Neapolis. Me adhuc eodem morbo laborâre, quidq; Calumniatores ipsi tunc effecerint; altiusculè materiam exordiendo, historiunculæ instar, papyro commendauero.

Et (vti initio huius Respons. præfati sumus) existente Me Aduocato quiq; quinq; lustrorum curriculo grauiora iurgia in Supremis Tribunalibus defendi, septem usq; modo inge-
59 nij mei monumentis in legali disciplina posteritati traditis, officia non ambiens, nec latum quidem vnguem à meæ Aduocationis fortunato munere elongari cogitans, Excellētiss. Comes Castrilli Regni clauum sustinens, vix sex eius Gubernij effluxis mensibus, non Tyronem, nec inexpertum, sed veteranum Me Militem in legali palestra exercitum. Serenissimoq; Regi nostro cognitum, dum infra scripto diplomate eidem Proregi directo, expedito à Supremi Italiæ Cōsiliij Proceribus, patens fit.

E L R E Y.

60 *Ilustre Conde de Castrillo Pariente, de mi Consejo de Estado, Presidente en el de Indias, nuestro Virrey. Lugarteniente y Capitan General, El Doctor Francisco Maria Prato, me hà referido, que es Abogado de los primarios en los Tribunales d' essa Ciudad, y que desseà occuparse en mi seruigio en plaças de assiento en esse Reyno, y supplicame fuesse serbido de escribiros, para que me lo propongais en las plaças, que son à mi prouision, y teniendo consideracion à lo que el supplicante refiere, y à la buena relacion, que tengo de sus buenos estudios, y escritos; Hè tenido por bien de encargaros y mandaros, como le hago, le tengais por muy encomendado para ayudarle, y favorecerle en lo que ay se le offresiere conforme à sus partes, y meritos, y proponermele conforme à ellos en la varante de plaças, que son à mi probision, que yo lo holgarè, y serè ser-*

16 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

*serbido de lo que por el hizieredes, la presente reste al presentante.
Datum en Madrid a 30. de Marzo de 1654.*

TO EL RET.

*Vidit Sobremonie Reg. Vidit Comes de Reg. Vidit Fe-
loaga Reg. Vidit Brandolinus Reg. Vidit Ansalone Reg.
Vidit Cantonus Reg.*

Carate Secret. in partium Neap. 23. fol. 27.

- 61 *In Iudicem Magnæ Curix Vicariæ in Criminalibus, in
quibus maximè versatus eram, elegit, vti ex tenore diploma-
tis infra scripti videre est.*

*El Conde mi Señor ha nombrado à V. S. por Iuez de la Vicaria
Criminal, y me hà mandado dè à V. S. este abiso para que lo ten-
ga entendido, y mande se acuda a la Secretaria por el despacho.
Nuestro Señor guarde à V. S. como desseo. Palacio 7 Abril 30.
de 1654.*

Françisco Antonio Manzolo.

*cuius officij possessionem seu quasi adeptus fui in die 15.
Maij eiusdem anni, vti ex attestatione infra scripti Secretarij
Magnæ Curix.*

- 62 *Fit fides per me infra scriptum M. C. V. Secretarium. qualiter
perquisitis libris Secretarij M. C. V. Dñs V. I. D. Franciscus Ma-
ria Pratus vigore literarum patentium presentatarum in dicta
M. C. V. cepit possessionem Iudicatus M. C. V. in causis Crimi-
nalibus in locum V. I. D. Alexandri Confalonij sub die 15. Mensis
Maij 1654. Et sub die 27. Iulij 1655. d. D. Index Franciscus
Maria Pratus vigore ordinis S. E. accessit ad M. C. in Criminalibus
in locum D. Iudicis Donati Antonij de Marinis. Et sub die 23.
Mensis Augusti D. Aloysius Maria Macedonius cepit possessionem
Iudicatus Civilis in locum supra dicti Domini Francisci Ma-
ria Prati dicto die 23. Augusti 1657. Et ad fidem, Et. Neap.
die 5. Februarij 1658.*

Benedictus Comus Secr.

- cumq; totum Meme addixerim ad id munus explendum, vt
conceptam de me opinionem per Dominum Proregem om-
63 nes probarent, dum infirmitate detentus Domini Fisci Pa-
tronus tunc Honuphrius de Palma, postea meritissimus Cō-
siliarius vacare nequieverat, idem idem Excellentiss. Prorex
Me

Me in eius vicem suffecit, cui sanè munerì quadraginta diebus non sine magno labore, pluribusq; Responsis editis in Fisci iura tutando, incubui; Et dum pergerem ad iudicandū crimina biennio minimè peractò, innotuit aliud diploma directum Spectab. Regenti Magnæ Curix Vicariæ dic 20. Iulij 1655. eiusmodi.

64 El Conde mi Señor hà resuelto, que el Iuez Donato Antonio de Marinis venga en lugar del Iuez Francisco Maria Prato, y este en lugar del dicho de Marinis, y an si la auiso à V. S. para que lo haga executar. Palacio, Iulio y 20. de 1655.

Francisco Antonio Manzolo.

Fateor ingenuè, ægrè tulisse eiusmodi variationem quasi quod culpæ adscribi potuerit non benè ad munus iudicand in Criminalibus me gessisse, dum innotescebat omnibus, qua fide, quauè diligentia vsus fuerim; vndè supplicem portexi libellum eidem Domino Proregi, ità propemodum.

Excellentiss. Señor.

65 De orden de V. E. me hà insinuado el Señor Regente de Vicaria, que yo dexando el puesto de la plaça de Vicaria Criminal, pafse à serbir en la Cibil en lugar del Iuez Donato Antonio de Marinis, y el venga en la mia. Señor Excellentiss. Yo que sacrificuè à los pies de V. E. mi voluntad, desde el dia en que mandò sirbiefse en plaça de Vicaria (en la qual nunca tube inclinacion sino en las plaças perpetuas de assiento acostumbradas darse à los Abogados de mi condicion) de que Su Magestad (que Dios guarde) lo hà ordenado con su carta de 30. de Mayo de 1654. (de qua modò memoriam habui) por obedecer à V. E. que encarecidamente me lo mandò, me sugetè de serbir aun en plaças menores en aquel dia, y oy mucho mas, aunq; piense que esta orden sea por gusto de V. E. la qual por su grandeça en todas ocasiones me honra, y saboreçe, toda via suplico V. E. como Señor tan grande, y iusto se sirba, que un criado, y hechura suya con toda humildad rapresente sus razones en esta materia; Este passage se entiendo por el lugar de muy grande menos preçio de mi persona, y todos iuzgaran, que por nà haber acertado el seruicio en plaça criminal, me den la cibil, y que ya (y es lo mas que siento) estoy caydo de la graçia de V. E. en tiempo, que hè procurado cumplir con la puntualidad debida, tra-

C

ba.

bajando mas, que todos en lo despacho de las causas, y estudiando cada dia en los articulos de derecho en la manera, que Napoles hà visto, el Reyno todo lo hà escarmentado, y en muchos casos graues el Fisco; Por esto arrodillandome a los pies de V. E. le suplico, no permita, que quien se priuó de todo el bien de la Abogacion, en puesto muy considerable, y fué el primero en obedecerle con la promptitud, que es notoria, estimando la plaça criminal, como entonçes lo rapresenté, solamente porque vn dia de la semana goçaua de ver la cara de V. E. y por los aumentos de puestos mayores, que esperaua, y aun estoy esperando de la grandeça, y amparo de V. E. padezca vn desayre tan grande en la opinion de los que me conocen an si de vista, como por mis libros, y se sirba mandar, que yo continúe en la misma plaça. Y quando habrá hallado V. E. en mi alguna falta (que yo examinando mi conçiencia por menudo no la hallo) ó por mala voluntad me hayan hecho los embidiosos algun malo offiçio, teniendo yo muchos d'ellos por mis estudios, sirbase V. E. de castigarme, y haçerme dar sindicado, al qual me sujeto desde oy, sin exerçer plaça ninguna. suplicando tambien V. E. con la summission, que puedo darme licencia para que buelba al puesto de mi Abogacion, y a la occupacion de mis estudios, goçãdo de mis libros, como lo hê hecho treynta años de dia, y de noche, con aumento de mi hacienda, honra, y fama, de baxo del amparo, y proteccion de V. E. cuya persona guarde Dios largos años con salud, como los criados defframos, y hê menester. Julio y 25. de 1655.

De V. E.

Humilde sieruo, y hechura
Francisco Maria Prato.

Huiç mœx supplicationi. Excellentiss. Comes in hæc verba respondit.

- 66 Habiendo el Conde mi Señor visto el papel de 25. deste, en que le refiere, serà desdoro de su persona el passar de la plaça de la Vicaria Criminal a la de la Cibil, me hà mandado diga a V. S. que las plaças de la Vicaria son yguales, y sin ninguna differença, y con esta consideracion en diferentes ocasiones se han hecho semejantes mudanças, y en vna, y otra sala se necessita de personas de partes, y letra, y ansi hà procurado S. E. que los sujetos de ellas ten-
gan

gan los que se reconocen en los que hà nombrado, y que de V. S. tie-
ne la satisfacion, que merecen sus letras, y siempre desearà tenga
premio, como lo hà hecho por lo passado, y la resolucion, que se hà
tomado, hà sido por combeniençias del seruicio de Su Magestad, y
que ansi V. S. acude ala plaça Cibil, porque S. E. nò viene en lo que
V. S. propone tocante à su retiro. Nuestro Señor Guarde a V. S.
Palacio y Iulio 26. de 1655.

Francisco Antonio Manzolo.

- 67 Responso hoc accepto, iussibus Excellentiss. Proregis, vt
parerem (vti par erat) non sine ingenti animi merore, natura
ipsa mihi repugnante, illico M. C. V. in Ciuilibus Memm ad-
68 dixi, inibiq; totus incubui in celeri Iurgiorum expeditione;
quæ vt plurimum inter pauperes contingere solent dietim,
69 memor Imperialis Constitutionis in l. properandum, C. de iu-
dic. ibi, Properandum nobis est, nè lites fiant prorsus immortales,
& in Authent. Vt different. Iudic. collat. 9. & in Clem. Dispendio-
sam de iud. & ibi per Cardin. l. 1. ff. de vsuc. §. 1. Instit. eod. in
princ. l. fin. ff. pro suo l. 3. §. 1. ametsi. ff. de recep. arbitr. l. 1. C. de nou.
Cod. facien. Luc. de Penn. in l. litibus, C. de agric. & censit. lib. 11.
Cott. in Memorab. verb. Lites citò, Rodolph. Forner. lib. 3. rer.
quotid. cap. 1. Pichar. in 3. par. manuduc. in pralud. §. 1. publicè
70 enim interest, vt causæ citiùs expediantur Bart. & alij in l.
1. Constit. Cod. in fin. nam damnosæ sunt lites Ciuibus, l. in Ci-
uibus, ff. de captiu. & postlim. reuers. Et dilationum materia est
71 amputanda, l. 2. C. de appell. semperq; Iudex laudatur, qui li-
72 tibus celerem finem imponit, [licet (nescio quo fatò) mihi
semper inuidiam excitauerit plurimorum iurgiorum expedi-
tio] l. quidam extimauerunt, ff. si cert. pet. notant Canonistæ in
cap. finem litibus de dol. & contum. & in Clem. Sapè de verb. sign.
73 Verecunda namq; reputatur cogitatio eius, qui lites execra-
tur, & non vituperanda, aiente Consult. in l. 4. §. hac enim, ff. de
alien. Iudic. mutan. caus. fact. vnde in Regno habemus Rit.
74 Magne Curie 10. in ordine Carauit. ibi, Et dare expeditionem
litibus, itidem Capitulum Detestantes, quod similiter est in-
sertum inter Ritus Magn. Cur. 288. vbi Carau. plura affert no-
tabilia ad expeditionem litium suadendam. Habemus infu-
per Prag. Regn. incip. Dispendia litium, sub tit. de ord. Iudic. &

20 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- Prag. *Odia litium, sub tit. de Comprom. quæ iura municipalia edita fuerunt appositè pro celeri litium expeditione, Magi-*
75 *stratibus Regni insinuanda, nec absimilia sunt in Hispania per l. 12. tit. 4. par. 3. rubr. de los Iuezes, vbi Gregor. Lopez inquit Cusent Iudices, vt lites finem breuem recipiant, & in Ordinat. Castell. lib. 2. tit. 4. l. 5. ibi, Y quantas leyes se pueden haçer para acortar los pleytos, vbi Didac. Perez col. 385. lit. B. inquit, Nota quod quarendi sunt modi, vt lites citius finiri possint, & est consimilis Ordinat. quam allegat ibi Perez in lib. 3. l. 1. tit. 3. ibi, Nos por abreniar los pleytos, Rebuff. ad Constit. Gallic. in Proem. Glof. 5. n. 154. vbi Diui Yvonis Aduocatorum optimi pulchra*
76 *verba effundit, nec dissimile est Statutum Urbis 88. lib. 1. [Reg. Valenz. ex multis conf. 72. n. 42. & seq. plenaq; manu Egomet exornauit in 1. Practicar. Obseruat. cap. 62. n. 9. & in 1. forens. cap. 19. n. 49. & in 2. cap. 50. n. 26. & seq. & n. 87. Reg. de Pont. conf. 137. n. 16. lib. 2.]*
77 *Interea de Mense Maij 1656. grassante in Ciuitate Epidemiali morbo, seu peste, solus Ego ad expedienda iurgia, quæ tunc occurrebant, & ad humationem mortuorum ordinandam in proprijs ædibus remansij, nam Collegæ mei ad pe-*
78 *stem euadendam aliò se contulerunt, & Vnus domi clausus nemini sui copiam faciebat, sed scripturis perpaucis expeditis, prius intus calcem eas reponebat, Alter proprijs relictis laribus, in quibus inhabitabat, in Burgo Plagæ, siue in Montanea Paulilipi domicilium fecit cum tota familia procul ne-*
79 *gotiis. [vt verè consonet enunciatum illud peritissimi Didaci Saavedra in suis Symbolis Politicis, symbol. 10. pag 77. Qui inter alios eminet is iam in periculo est, nam zelus, quem habet, boni publici aliorum accusat inertiã, prudentia aliorum inscitiam detegit, Hinc ista in obsequio Principum à parendi studio pericula, hinc virtus, & industria, perindè ac vitia, odio sunt.]* Hanc veritatem præter quam quod indubiam omnes habent, digitotenus suadent diplomata Excellentiss. Proregis mihi directæ, coquippè tempore, Mense nempe Iunij, quando Ciuitas repleta cadaueribus, horrorem deambulantibus incuriebat: Ecce unum expeditum die 10. Mensis antedicti.

Al Iuez Francisco Maria Prato.

86 *Habiendo el Conde mi Señor reconocido los inconvenientes, que resultan al bien publico, an si por no llevar los enfermos luego, que caen malos a los Lazaretos, y a la sepultura, y que estos inconvenientes se experimentan respecto de que aunque los Diputados d'esta Fidelissima Ciudad han hecho lo possible para proveerla de todo lo neccessario, no se ha podido conseguir, que se pongan todos los Coches, y Carros, que se neccessita para obra tan pia, y de seruigio de Nuestro Señor, y bien publico, y habiendo representado a S. E. muchos de los vezinos de los Cuarteles desta Ciudad, que para mayor alivio de los pobres, y de los mismos Cuarteles tomaran por su cuenta el armar algunos Carros, y Coches, que sirban en obra tan del seruigio de Dios, y bien publico, y que se sustenta tan por su cuenta, durante el mal que corre, como ya està executado en algunos. Me hà mandado S. E. diga a V. S. que con toda la breuedad, que fuera possible hable a todos los Ministros, Caualleros, y Ciudadanos, que tubieren commodidad en este Quartel fuera la puerta del Espiritu Santo, y les pida de parte de S. E. se tassén por via de limosna con la cantidad, que pudieren, an si para la formacion de un Carro, y un Coche, como para su sustento. pues con esto, y el cuydado, que se pondrà en que assistan a esse Quartel, y los de mas, que se formaran a los, que les tocan, espera S. E. en la misericordia de Dios, que nos ha de dar la salud, de que tanto neccessitamos todos, y que este ha de ser executado con toda la breuedad, que pide la materia, y de todo lo que yrà haciendo, yrà dando cuenta V. S. fiando S. E. de su cuydado, y atencion, que el auiso serà de haber executado este seruigio, puesta voluntad de todos al remedio de la Patria es el, que se espera de las personas de la calidad, y partes, que residen en esta Ciudad, y de lo que resultare d' esta limosna, se pondrà por cuenta, y rason en poder del vezino, que parezere mas a proposito en essa Quartel, y se gastarà con la misma para que los contribuyentes puedan ver siempre los efectos en que se hà conuertido lo que dieron, y asì lo auiso a V. S. a quien Dios guarde. Palacio a diez de Junio 1656.*

Francisco Antonio Manxelo.

*Sed quoniam lue pestis ingruente, quotidie; ingrauescent
te morbo, in quarterio mibi destinato nullus erat Nobilis,
nullus*

22 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

nullus Minister, omnesq; Ciues ferè è Ciuitate elongati erāt, dum animaduertērem ex aliorum pecunijs currus perficere fore impossibile, è inea penu(vt Dom. Proregis votis. ac iussibus compotem me facerem) proprijs expensis duos currus erexi, ac impensè addictus cadauerum humationibus, toto studio assistens vacauī, muneriq; mihi demando suppetias ruli, de quo cūm publicè omnibus innotescat, adeòquod nulla possit suboriri dubitatio sisto in hoc calamum, & lubens omitto, vno non prætēmisso, quod mihi contigit illud *Sceula Consulti* enunciātum in *l. rodicillis* § *l. §. instituto*, ibi, *Rationem animi mei potius secutus, quàm miseram, & nimiam diligentiam,* ff. de lega. 2.

Alterum verò diploma in eandem rem mihi traditum die 11. eiusdem Mensis Iunij, hoc est propemodum.

Al Iuez Francisco Maria Prato.

El Conde mi Señor me hà mandado diga a V. S. que en la parte donde viue, està con todo cuydado, y atencion de saber, si ay algunos enfermos, o muertos, y que habiendolos dè luego quenta V. S. al Diputado para que pueda executar las ordenes, que estan dados, y que tambien le ayude en todo lo que fuere necessario, para que se consiga el intento, de que los enfermos se curen, y los sanos esten con menos riesgos del mal estando diuididos, y tambien en que se castiguen los excessos, que se hizieren, y si se offresiere alguna cosa, que fuere digna de la notiçia de S. E. dè luego V. S. aniso para que pueda dar las ordenes combenientes, y por que S. E. hà entendido, que los que cuydan de sacar los enfermos, y haçerlos llevar al Hospital, y de enterrar los muertos, procuran sacar granjea desta obra de misericordia, que les toca executar por el bien publico, escusandose de sacar, y llevar los enfermos, y muertos, si los veçinos, o los parientes dellas no les dan alguna satisfacion, siendo esta la causa porque se dexan de enterrar los muertos, y llevar los enfermos, y no la dè la falta de sillas, y carros, que representan, V. S. se informe con todo cuydado de lo que ay en este, y tambien como se reparten las limosnas a los que quedan ençerrados en sus casas para que S. E. con vista de todo pueda mandar dar el castigo, que mereçiere esta impiedad, y que estè V. S. aduertido, que a todos los Ministros, que biben en esse quartel se ha dado la misma orden,

orden, y que assi con ellos podrá V. S. ajustar el distrito, de que deve cuidar cada uno para que este tenga la execucion, que es iusto, y espera S. E. de la atencion, y cuidado de todos en el seruicio de Su Magestad. Guarde Dios a V. S. Palacio 11. de junio 1656.

Francisco Antonio Manzolo.

81 Cùmq; propè ædes meas incolatum faceret Magnif. tunc Iudex Franciscus Roccus, qui aliò se transfulerat, cum eius domo, & familia ad effugiendam pestem (vt & in hoc pariter fatum meum dignoscatur, ad *tex. in l. quod sepe, §. fin. ff. de contrah. empt.* & alludit *Alcias. Emblem.* 166.) nec alij Magistratus in Quarterio aderant, meum fuit onus attentè negotio demandato à Dom. Prorege vacare, & nulla habita elemosyna, de proprio expensas necessarias erogare, quod in pauperum subsidium attenta temporis calamitate alacritè peregi, à Deo retributionem expectaturus, [qui remunerat meri-

82 ta hominum, & in retributione meritorum, magis amplificat illos, qui magis meruerunt, *cap. vnic. vbi passim Canonum Professores de relig. & venerat. Sanctor.* & malos citrà condignum punit, bonos verò plus meritò remunerat, ex *Diu. Th. 1. par. quæst. 21. art. 4. ad 1. & in 4. dist. 46. quæst. 2. art. 7. Nauarr. in Canon. 1. Nemo desperandus est.*]

Et hisce deplorandis temporibus continuante morbo, diè functis quamplurimis, dum expeterent successores decreta præambulorum expediri, occupâtibus Potentibus bona, & vt plurimum pauperum, & impotentium, visum fuit mihi de omnibus certiozem reddere Spectab. Regentem Magnæ Curix Vicariæ Dt Emanuelem de Aguiar, qui etiam præerat Tribunali pestis, in hæc verba.

Señor mio.

83 Tengo neçesidad de auisar V. S. como los que han quedado mas estrechos parientes a los muertos, y que cada dia van muriendo de peste, hacen instancia para el despacho de los preambolos por declararse herederos, y piden llevar la ropa de casa de los defuntos para traerla a las suyas, siendo yo solo de los Iuezes Civiles, que estoy negociando, y he negociado como sabe V. S. desde la primera hora sin mirdo de la peste, y aun estando con el mal en la
cama

24 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

cama por nò ver desesperados tantos pobres, que piden justiciã sobra este negocio, Hè querido auisar V. S. de todo paraque sepa como hò de gouernarme en la materia. Guarde Dios V. S. Casa Iulio y 12. de 1656.

De V. S.

Su mayor Serbedor que. s. m. b.

Francisco Maria Prato.

Responsio die sequenti habita hæc est.

- 84 Ta hè dicho à V. S. con otras ocasiones, que a los Iurces de Vicaria en el estado presente no toca mas que dar sus despachos individuales, declarando los preambulos a quien pertenegen las herençias, y bienes de los difuntos. Però que en quanto mandar entregar los bienes, y abrir las cassas, y consiñar la ropa, no lo puede haçer la Vicaria, por ser contra los mandos, y ordenes, que S. E. hà mandado publicar, y obseruarse por la Diputaçion, la qual està encargada de haçer guardar las cassas, y ropa, hasta que se haya hecho la espurgacion, y con seguridad se puedan entregar a sus Dueños, y transmutar dichos bienes, y en esta conformidad lo entienda V. S. y lo obserue. Nuestro Señor guarde V. S. muchos años, de Palagio 13. de Iulio de 1656.

D. Manuel de Aguiar

y Acuña.

- Qua de re, eiusmodi rescripto habito non potui non satisfacere, & institui ministrare ijs, qui lugentes personas sibi attinentes è viuis pestilentiali morbo excessis, petebant hæreditates sibi de iure pertinentes, præuijs præambulatorum decretis applicari, cum nemo ex Collegis decreta prædicta interposuerit metu pestis. Quinamplius: vnus ex eis iactabundè satis ni(pudebūdè rectiùs dixeris) tria dumtaxat decreta præambuli interposuisse ex testamento asseruit, inter quæ vnum absq; vlllo fundamento expeditum præ manibus exemplatum habeo, vt omnibus patefiat tempore permittente [quique] ealū.
- 86 niosè aduersus Me se gessit, celerem litium expeditionem proscindens, atq; lacerans, vt illud *Blessij de Repub. lib. 1. cap. 14. pag. 43.* verum pateat, illic, *Inuidi verò cum abiectos animos*
- 87 *habeant, aliqui enim potius laude digna facerent, quam aliorum laude cruciarentur, omnes alios, & optimos quosq; maxime abie-*

ctos

Nos esse vellemus, hi diligenter ad res praeclaras excitandi sunt, quibus dediti non percipiunt dolorem ex rebus secundis aliorum, & ibi
 88 *idem Bless. Non enim qui alium deprimis, ipse superiorem dignitatem assequitur, cum necessarium sit, ut deprimendo ipse quoque deiciatur, sed is potius, qui secum alios virtutibus suis euehit in sublime.]* quodq; (miseris Lector, & obstupescas) ex hoc laudem consequi sperabat, & obtinuit collaudari à nonnullis eò quod iustitiam non ministrauerit tempore pestis, quo, Ego ianuis minimè oclausis, diù, noctuq; paratum memè exhibui in ministranda iustitia, adhuc peste infirmus, haud immemor verborum *Sapientiae Prouerb. cap. 16. Initium viae bonae, facere iustitiam, accepta autem est apud Deum magis, quàm immolare hostias, praelertim pauperibus eam expetentibus, uti ex infra scripta Medici attestatione.*

90 *Si fa fede per me infra scritto Medico Fifico, qualmente nell' anno 1656. nel Mese di Luglio, medicai il Dottor Francesco Maria Prato all' hora Giordice di Vicaria infermo del male di peste, che correua in questa Fideliss. Città di Napoli, hauendo il bubone con febre, hauendoseli mischiato il male sudetto per non essersi partito da la casa doue habitaua, anzi continuamente negotiava con tutti li Scriniani, e Parri, che l' accudiuano, & per hauer hauuto pensiero di far sotterrare i Cadaveri appestati per ordine di S. E. conforme si diceua, & io offeruai quando andaua per medicarlo. Et per essere la Verità hò fatto la sudetta fede. Napoli 10. di Dicembre 1658.*

Antonio del Monte Dottor Medico Fifico.

Circumdatus à Scribis, & Curialibus actu Epidimiali morbo laborantibus, vitam Deo sacrificans, cumq; magno plausu, ac amore pauperes Me prosequabantur, & à Domino Prorege honoribus adaugeri in spem essem, concurrentibus, meq; omnibus aduentibus, utpote qui peculiari rescripto S. E. nedùm Giuilibus, sed etiam Criminalibus iurgijs incumberam, cuius rescripti tenor hic est.

Al Iuez Francisco Maria Prato.

91 *Sù Exc. hà ordenado (attento las occurrencias presentes, y para mejor ordenacion de la iusticia, que V. S. y los de mas Señores Iuezes de la Vicaria Cibil, puedan exercer la Jurisdiccion Crimi-*

D

nal,

16 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

mal. y conozer de las causas, que se offresieren, durante la voluntad de S. E. de que abiso V. S. paraque lo tenga entendido. Dios guarde V. S. muchos años. Napoles 18. de Agosto 1656.

D. Manuel de Aguiar,

y Acuña.

imminente iam die nominationum faciendarum per Dominum Proregem Sacræ Catholicæ Maiestati officiorum
 92 perpetuorum vacantium ob mortem Magistratuum tempore pestis. Calumniatores, & Invidi, ut mihi locum abriperent,
 93 [nec enim minus periculum ex magna, seu bona fama, quam ex mala, teste Tacit. in vita Agricolæ. cui subscribens eruditissimus Didacus Saurer, in Symbol. Polit. symbol. 10. pag. 76. dixit: Heu? quam multis malo fuit viaticum, & rerum cum laude gestarum rumor? quam multos fama in invidiam adduxit.]
 94 seminavit zizaniam. quam ad aures S. Excell. pervenire facerunt. aientes, Me malis artibus tot expeditiones præambulorum peregrisse, ac in accessibus excessisse, iuxta illud Cassiani lib. 6. Epist. 12. Interdum (inquit) assidui labores, & ipsas
 96 ingratas faciunt dignitates, grave pondus invidia est splendore singulari claritate, & morum lampade non lucere; sunt namque
 97 artes istæ seminandi discordias, & unum in exitium alterius concitandi, frequentes in Aulis, & Palatijs, & ferè ex ambitione nasci consueverunt: & per calumniam, aut vim eò contenditur. Nec nisi æmulatio est, qua Minister unus invidet alteri excellentes animi dotes, quibus pollet, idèdque hoc agit potissimum, aut ut officio arceatur. ubi illæ magis elucet, aut ut conceptam de ijs opinionem deponant alij, aiente Saurer. in Symbol. Polit. symbol. 75. pag. 641.] atque ex invidis, inimici
 99 evasi, omnia cogitarunt mala. ut damnum mihi inferrent in fama, & estimatione, de quibus loquitur text. in l. 1. ff. de question. & in cap. repellantur 7. de accusat. Dec. conf. 54. col. 4. verbi Propter, Rom. conf. 7. col. 1. Decian. respon. 51. n. 128. Surd. cõf. 477. n. 2. Reg. Valenz. conf. 92 n. 129. Escob. de purit. & nobil. proban. par. 1. quæst. 1. §. 6. n. 5. & quæst. 12. §. 2. n. 11. & 12. Aetas enim
 100 nostra (teste Stephan. Gratiano forens. disceptat. tom. 1. in præfat. n. 94. in fin. & seq.) mirificam quandam excoluit vim hominum improborum, qui magnam laudem in obreclatione positam putant

- putant, nec quicquam cupidius faciunt, quàm ut quicquid possunt, ex aliena gloria deterant, creduntq; ità se demum emersuros, si eos qui extant depresserunt, quam rationem grassandi ad famam, cum nemo vnquam approbauerit, nulla est eorum habenda ratio, subditq; *illis respondeat Diuu. Hieron. in proem. Paralipom. d. quæst. 1. §. 6. n. 7. & seq. & facit illud Publ. Min. Si nullo inimico tibi parit iniuria, multos tibi parit inuidia* Hinc *Trimer. in Aphoph. 131. Quibusdam animantibus nulla lis est, præterquam in aculeo, sic malè nati homines nihil aliud possunt, quàm perpetuè inuidia aculeum infigere. Nam uti inquit Plato in Timæo, Bono viro nunquam vlla de re nascitur inuidia.*
- Nec hoc fine stetit malum, Illimet etenim iniquo animo erga me affecti, cupientes, quod oriatur, & insurgat mala fama, eam fingere, & simulare studuerunt, ut alias dixit *Paris de Put. de sindicat. cap. incip. Quidam latro famosus n. 5. Addit ad Martin. Vran. in cap. cum literis n. 6. de testi. eòq; collimauit ex ipsorum ore exortum enunciatum, quod in præambulatorum expeditione plurimùm Fiscus fuisset læsus, proindèq;*
- 104* *gi andis eorum animos coquebat cura, ut error aliquis operiretur, adeò quod nedùm malis artibus ad præambulatorum interpositionem Me processisse insinuant, verùm etiam ignauiter, & còtra Fiscum processisse; [adeò facilè fit de alieno ludere corio, uti notaui Erasmus. cent. 2. adag. 88.] Vndè*
- 105* *Dom. Prorex formauit lunctam Magistratuum bonorum vacantium, ibiq; prædicta asserens, iussit ad Fiscum instantiam decreta præambulatorum transmitti, cuius rescripti tenor directus Spectab. Regenti Magnæ Curiz Vicariæ hic protinus est.*
- 107* *Habiendo entendido el Conde mi Señor, que con ocasion de los muchos muertos, que ha habido del contagio, acudiendo algunas personas a los Iuexes de la Gran Corte Ciuil a pedir la inmissiõ, y possession de las haciendas, presuponiendo ser herederos descendientes, à transuersales de los dichos difunetos en grados successibles particularmente de los que han fallecido ab intestato, y con las informaçiones, y escrituras, que han presentado se han formado los preambulos, y dado a los dichos asseritos herederos la possession de las herençias, y porque puede ser que en los accidentes de los tiem-*

pos passados, falta de gente, y ausencia de la que se hà buido del contagio, y con que semejantes juicios possessorios summarissimos se hacen sin citacion de partes, pueda haber algun periuscia contra el Fisco a quien tocarian los dichos bienes como vacantes en caso de saltar successores legitimos, en los grados, que disponen las leyes. Me manda S. E. dezir à V. S. que de orden a los dichos Iuezes de la Vicaria Cibil. y a los Escribanos, y Aduarios ante quienes se hubieren fulminados los proçessos de los dichos preambulos, que siempre que el Abogado Fiscal del Tribunal de la Camera quisiere reconozcerlos, se le entreguen para el dicho effccto, y sin ponerle en ello embaraço alguno. Dios guarde à V. S. Palacio 15. de Septiemb. 1656.

D. Iuan de Subiza.

- 107 His adhibitis moliminibus, non aliud vulgarunt, nisi quod Ego sim deceptus in interpositione præambulorum, vel alios decipere voluerim, etiam Fisci iuribus præiudicium inferendo (Sed conuitium hoc fuit) Quid enim in decretis præambulorum expediendis præstiterim, Me, præcone non utar, In spem etenim ducor, quod conscientia laboris, & fidei, mihi scutum obtendet aduersus liuorem, qui omnibus bonis solet obstrepere, Vulgatum siquidem dictum, Quicquid agas, liuor, & si non capit, tamen carpit. At nihil hodie sollempnius in circulo literatorum, quam inuida æmulatione rectè sententiaribus obicem figere bonæ, atq; incontaminatæ voluntatis. Expertus id sum cum alijs sæpè, tum vel maxime in Magistratus munere subeundo) Cumq; ex voto illis accidisset, Me
- 108 prorsus oblitum à Dom. Prorege in nominationibus factis de Officijs perpetuis vacatis, eisdemq; ad illa promotos secundante fortuna, his curis anxius animus. dum fluctuabat non tamen deterritus, siquidem forti animi exiti, memor
- 110 eius eff. in Eloquentia parentis in Officijs, Omnino fortis animus, duobus in rebus maxime cernitur, Altera, qua in exterarum despiciencia panitur, Altera nè se perurbationibus animi duci patiatur, quem in puncto refert Bouadill. in sua Polit. lib. 5. cap. 2. m. 7. & Rip. de remed. præseruatiu. n. 154 Lugere, deplorare, lamentari, miserrimi hominis est, & pusillanimiti: Exultare autem, &
- 111 in aduersis se ipsum eleuare, constantis est, & magnanimiti, & idem

idem Cicer. lib. 5. Epistol. ad Melsin. ait : *Ut enim secundam
112 moderatè tulimus, sic non solum aduersam, sed funditus euer-*
sam fortunam fortiter ferre debemus, ut hoc saltim in maximis
malis boni consequamur, de quo Bouadill. loc.cit.rubr. Del valor
que ha da mostrar el Corregidor en la persecucion de los Capitu-
lantes] ut obiectas diluerem criminationes, maledicorumque
ora suis consilijs, gestisq; aduersus Me oblatratia clauderem,
vtq; apud Dom.Proregem, omnem de infestis, hostilisq; ani-
mis ortam suspicionem tollerem, conscientiaq; meæ fidem
testarer, è re facturum duxi supplicem eiusmodi libellum ei-
dem Domino offerre, sindicatui me subijcere festinans.

Excellentiss. Señor.

113 *Vn humilde Criado, y hechura de V. E. el Iuez Francisco*
Maria Frato, representa a V. E. como habiendo serbido dos años,
y ocho meses en plaças de Vicaria Criminal, y Cibil, tan solamente
per obedecer à V. E. quando estaba muy contento, y en muy gran-
de opinion en el puesto de Abogado, no pretendiendo, si nò cumplir
con sus obligaciones, haciendo iusticia a todos, y trabajando de dia,
y de noche, dando satisfacion al publico, y açertar con el gusto de
V. E. Principe tan çelofo de la iusticia, habiendo despachado mas
el solo, que muchos otros iuntos, particularmente en el tiempo del
contagio, quando todos sus Compañeros se retiraron, estando con las
puertas abiertas de dia, y de noche para los negociantes, acudiendo
tambien al entierro de muertos muchos dias solo, y despues con el
Consejero Iuan Baptista Louino de orden de V. E. la qual con vil-
lete particular se serbio agradecerlo, esperando de haberse adelan-
tado en la gracia de V. E. hà visto efectos contrarios, pues todos
sus Compañeros estan adelantados de puesto, y el solo hechado en
la calle, puniendole sus enemigos, y embidosos culpa en lo que tra-
bajò en tiempo de la peste, despachando preambolos, y haciendo ac-
cessos, en los quales han insinuado sus emulos, que aya excedido lo
que le tocava de derecho, y porque todo esto hà naçido de embidia,
y mala voluntad. Suplica V. E. se sirba de entender como el haçer
preambulos, y accessos fuè suçoso haz vlos el solo, mientras los de
mas Compañeros se habian retirados sin negociar, sinò muy poco, y
aun de las ventanas puniendo los autos, que se le offrecian prime-
ramente en la cal, como lugar de expurgacion, custodiendo su sa-
lud,

lud, y habia tantos inconvenientes en las herencias que los pobres legitimos herederos no podian conseguir las, oprimiendo su justicia, los mas poderosos del pueblo, que entonces no estimaban iusticia, y el supplicante fué causa, que no succediesen ruidos de consideracion (Cosa muy notoria en la Ciudad, de que supplicara V. E. se sirbiesse mandar se le den verdaderas noticias) Y en esta multitud de despachos ha pensado de cumplir con sus obligaciones, y conformarse con el gusto de V. E. esperando muchas mercedes de sus iustas, y poderosas manos, y hasta agora no ha tenido suplica de sus decretos por agravios al Sacro Consejo, à quien toca reconocerlos, de suerte, que en quatro meses que bolbieron los Tribunales para oyr las relaciones de Vicaria, no ha habido el que referir. Y en quanto a los accessos, fueron de la misma menera forzosos pidiendolos las partes para escusar ruidos, y homicidios dando la ropa à quien tocava habiendo el relaxado a pobres Viduas, Religiosos, y lugares pios muchos dellos, y de los demas no tomando. sino lo que iustamente le pertenecia, y con todo el ruido, y diligencias hechas por sus emulos, y envidiosos, para ponerle en disgracia de V. E. no se halla hasta oy hombre, que se quexe desto, y por que el supplicante se halla caido de opinion, mientras se ve que no le haya V. E. favorecido de plaza de assiento con los demas Compañeros, pregediendo el a todos, necessita arrodillarse a los pies de V. E. pidiendole iusticia, y ya que el biennio de su plaza està acabado meses ha, le dè licençia para dar el sindicado publico, y hallandose culpado, V. E. lo castigue con todo rigor, y el lugar, el qual ha visto sus obras, tenga satisfacion, y quando no se hallara falta (como puede esperar de su consciencia) quede la mente de V. E. fingrada, que todas han sido maquinadas de sus embidiosos, y mal affectos, y que un bechura, y criado suyo, el qual se desposò de todo el bien, que le venia de su Abogacion, habiendo perdido hasta ora mas de quinze mil ducados, no habia de infamarse en cohechos. Espera que V. E. se sirbarà de hacerle merced tan iusta, quedando con ruegar Dios de largos años, y con salud à V. E. como los criados deseamos, y bemos menester. Enero y 6. de 1657.

Peruento ad manus D. Proregis supplici hoc libello, iussit
 114 mihi vt illum alloquerer, cumq; suis annuissim iussibus,
 omniq; modestia, debitaq; erga tantum Dominum reueren-
 tia,

tia, prolatiſq; voce, ijs quæ ſcripto ſupplicaueram, ea qua præſtat humanitate reſpondit adhuc alia officia perpetua fore per Suam Maieſtatem præuia ipſius nominatione prouidenda, quodq; mei non eſſet oblitus. quodq; expeditioni vacarem in Magna Curia Vicariæ, in qua meam operam valdè vtilem, imò neceſſariam dijudicabat, itaq; perrexi in d. Magna Curia ius dicere. vſq; ad menſem Iulij 1657. quo tempore Officia fuerunt in aliorum perſonas prouiſa. Quare non potui non iterum eundem Excellentifs. Dominū adire, cui inſcriptum porrexi libellum.

Excellentifs. Señor.

116 *El ſuez Frਾਂſiſco. Maria Prato humilde criado. y hechura de V.E. le reduce à memoria, como tres años, y dos meſes hà, que V.E. por haçerle merced. y honrarlo, le mandò ſirbièſſe en plaça de Vicaria Criminal, y deſpues en la Civil, y ſin otra replica, ſi no ſugetando ſu voluntad à los pies de V.E. luego obedeciò, dexando el pueſto de ſu Abogaçion, en el qual ſe hallaua muy contento, ſiendo de prouecho quinientos ducados al meſ, atendiendo a la deſenſa de las cauſas Ciberales, y Criminales, habiendo trabajado de manera en ſus plaças, que hà deſpachado haſta el fin del meſ paſſado diez mil ſetecientos, y ſeſenta nuebe pleyos por Vicaria, fuera de cien mil decretos interlocutorios hecho en cauſa, y millon de deſpachos por el Reyno, de los quales no hà habido ſino veynte ſupplicas en Conſejo por parte de los que ſe pretendian agrabiados, y hechas las relaçiones en los dias ſeñalados, todos ſe confirmaron, fuera que vno. el qual ſe reformò, porque habiendo la Vicaria ordenado, que ſe dièſſe fiança por Gabriel de la Marra de reſtituir algunos bienes, que le pertenecian como heredero collateral, pareçio al Conſejo baſtaba la obligacion del miſmo Gabriel, y de la ſe del regiſtro de los vuſtos de Vicaria por lo que toca a los decretos paſſados por ella pareçe por ſe del Secretario, que vò con eſte, habiendo tambien el ſolo deſpachado todos los negoçios, y negoçiantes en tiempo de la peſte para dar la ropa a quien tocaua, aun eſtando en la cama enſermo con el mal de contagio, habiendo ſe ſus Compañeros retirados todos, y no negoçiando, como otra vez lo hà repreſentado a V.E. con verdad, y es notorio, y porque Señor Excellentiſſimo ſe halla el ſupplicante por ramos trabajos con falta de ſalud,*

32 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

tud, ni puede sustentarse en la plaza de Iuez, nò habiendosele pagado, si no veynte ducados al mes, debiendosele lo demas de salario.
 117 *nò entrando en su casa regalos, ni de vn xar de agua, como es publico por el lugar. Suplica V.E. como Principe tan grande, y justo se sirba darle licencia, mientras hà acabado los dos años, habiendolo V. E. ansi platicado con otros, y tanto mas, quanto se ve en aprieto de dar sindicado de su administracion, por ençerrar la boca de sus emulos, y embidiosos, los quales han insinuado muchas embustrias contro de el, esperando de vibir aun de baxo del amparo de V. E. con el puesto de su Abogacion rueguando siempre por su salud, como los criados desseamos, Iulio y 15-de 1657.*

Attestatio verò de numero causarum expeditarū vti enunciat in supradictò libello quæq; Excellentiss. Dom. Prore- gi transmissa per me fuit est infra scripta.

119 *Si sà fede per l' infra scritto Magnif. Secretario della Gran Corte della Vicaria, qualmente perquisiti li Registri de' voti civili, che se conseruano in detta Regia Secretaria, in quelli ritrouo, che detta Gran Corte a relatione del Sig. Giudice Francesco Maria Prato hà fatto l' infra scritti numeri di voti nell' infra scritti mesi, v3.*

1655.	A 30. Luglio	7
	Nel mese d' Agosto	60
	Nel mese di Settembre	192
	Nel mese di Ottobre	195
	Nel mese di Nouembre	200
	Nel mese di Decembre	162

1656.	Nel mese di Gennaio	196
	Nel mese di Febbraro	249
	Nel mese di Marzo	308
	Nel mese d' Aprile	200
	Nel mese di Maggio	207
	Nel mese di Giugno per tutti li 26. che dopoi per causa del contagio non si venne in Tri- bunale	59
	Nel mese d' Agosto, cioè alli 28.	

che

	<i>che si tornò in Tribunale.</i>	75
	<i>Nel mese di Settembre</i>	742
	<i>Nel mese di Ottobre</i>	873
	<i>Nel mese de Novembre</i>	638
	<i>Nel mese di Dicembre</i>	441
1657.	<i>Nel mese di Gennaio</i>	777.
	<i>Nel mese di Febbraio</i>	865
	<i>Nel mese di Marzo</i>	848
	<i>Nel mese di Maggio</i>	760
	<i>Nel mese di Giugno</i>	143.
	<i>In tutto sono</i>	9682

*Anco detto Sig. Giudice à tempo del con-
gio, che non si veniva in Tribunale, hà
spedito altri preamboli, quali si sono poi
venuti à registrare in Secretaria*

In tutto sono 586 10268

*Dipù detto Sig. Francesco Maria Prato
a tempo fu Giudice di cause criminali
dalli 16. di Maggio 1654. per insino
passò in Civilibus, hà fatto cause*

Quali vnti sono 501 1249

Et aggiunti alli 10268. tutti sono 11517

*Meliori collatione semper salua, & in fi-
dem die 18. Augusti 1657.*

V. I. D. Benedictus Cornus Magn. Cur. Vicaria Secr.

*Viso libello successorem mihi destinavit Excellentiss. Pro-
rex, de quo certiore me facere, non fuit designatus, medi-
te eius diplomate die 25. Julij 1657. eiusmodi.*

Al luez Francisco Maria Prato.

120 *Habiendo el Conde mi Señor visto el papel di V. S. en que le re-
presenta los muchos intereses, que renia con la Abogacia, antes de
tener el puesto de luez de la Vicaria, lo que hà serbido en el, y que
por su falsa de salud, y haber cumplido sus dos años. Suplica S. E.
de de licencia, para retirarse a su casa, me ha mandado diga a V. S.
que la opinion en que estaba en la Abogacia fue la que le obligò a
ponerle en la Vicaria, y que ha muchos dias, que sabiendo habia*

E

cum-

34 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

cumplido los dos años, tiene S.E. pròbeida la plaça de V.S. en Luis Maria Macedonia, con que nõ necessita de la licencia, que pide para dexarla, que en lo que toca a su proceder de V. S. espera serà como lo refiere, aunque no han dexado de haber algunas quejas,
 121 *però que por el sindicato, que V.S. ha de dar, y otras diligencias, que S.E. ha mandado haçer, se ajustarà lo cierto. Nuestro Señor guarde a V.S. Palacio y Julio 25. de 1657.*

Francisco Antonio Manzolo.

Interè cum viderim Magnif Aloysium Mariam Macedonium in mei locum Iudicem ab Excellentiss. Prorege electum, differre possessionem seu quasi demandati muneris accipere, nihil aliud mecum cogitans, nisi publico findicatu me subijcere, volui de dilatione prædicta, meoq; desiderio certiorare Magnif. Secretarium S.E. his verbis.

Señor mio.

123 *Habiendo visto el papel, que V. S. me escrive en nombre del Conde mi Señor, y la merced, que me haçe habiendo pròbeida mi plaça en persona del Magnif. Luis Maria Macedonia, deffrando yo dar mi sindicato por lo que en el mismo villette me manda S.E. veo que se dilata el darlo, por que no se sollicita el dicho Señor Macedonia, y aunque con lo que en el mismo villette dize S.E. que yo no necessito de otra licencia para dexar la plaça, toda via por que en este Reyno por leyes particulares no puedè dexarse el officio, basta que el successor tome possession dello, he querrido trabaxar V. S. y pedirle se sirba saber el gusto de S.E. porque deffura mucho dexar la plaça para encaminarme al sindicato, y no quisiera haçer yerro, siendo mi obligacion de obedecer las ordenes de S.E. y si pudiese V.S. saboreçerme de avisarme lo, lo estimarè a particular merced, habiendoselo tambien supplicado con otro villette, incommiendado a Antonio Testa Guardador de Dios V.S. muchos años, 13. Julio 1657.*

De V.S.

Affiliacionis. Serbedor, que s. n. b.

Francisco Maria Prato.

Die sequenti responsum accepi infrascriptum à Magnif. Secretario.

124 *Señor mio. El papel, que V.S. dize me hà remitido por ma-*

no de Antonio Testa, no hà llegado a mi mano, que hubiera luego luego respondido a el, como lo hago ahora, a el que he recibido. El Conde mi Señor dize ha probeido la plaza de V. S. en la forma ordinaria, y ansi hasta que tome la possession el successor, no llega el caso de dexarla V. S. ni dar el sindicado, la patente de Luis Maria Macedonio està ya despachada, y el no haber tomado la possession, hà sido por no hallarse con buena salud, ya creo se halla muy mejorado, con que la tomarà con toda brevedad, y sacarè V. S. deste cuytado. Nuestro Señor guarde à V. S. muchos años. Palacio y 13. Julio de 1657.

De V. S.

Su mayor Serbedor que f. m. b.

Francisco Antonio Manzolo.

- 125 Tandem die 24. Augusti capta possessione seu quasi per successorem, eodem die fuerunt per Dominos Electos Fidei-
lis. Ciuitatis (Me petente) emanata banna pro meo sindica-
tu in locis consuetis, & nemine existente, qui quærimonia
aduersus Me adduceret, obtinui ab eisdem Dominis literas li-
beratorias, quas in princip. huius discursus per extensum
descripsi. Et cogitans (O incauta futuri mortalitas) fecisse iam
satis, nec de geitis in officio aliâ esse rationē redditurū, sicuti
hactenū (toto obestante Orbe) extitit practicum, mana-
runt banna ordinata per memoratam luncam bonorum va-
cantium eius tenoris, quem inserui post literas liberatorias
126 sindicatus n. 15. super quibus, eorumq; verbis peculiariter,
ac si potuerim, visitari, & de eius auctoritate visitandi, quæq;
mihi intulerit grauamina, dum semel absolutus fuerim in sin-
dicatu, nullis præcedentibus quærelis, quæq; in eis enunciata
fuerint, quotq; laborent nullitatibus præconia (& vt Plinij
enunciatum afferam, *V. bicumq; moueris humum, fonticuli sca-
tunt aqua*) noster redibit sermo.
127 Vtq; dicendi initium faciamus; illud meminisse oportebit
Me semel in sindicatu ab administratione mei muneris abso-
lutum; non potuisse iteratò ad rationem eiusdem administra-
tionis reddendam arctiori iudicio. Visitationis peculiari no-
mine postulari, [præsertim nullo existente accusatore. Dici-
128 tur enim Sindicatus, quasi de quærelis singulorum sermo.

367 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

secundum DD. antiquos, ex notatis à Glos. in l. 1. §. 1. verb. *Sindicum ff. quod cuiusq; Vniuers. nomin. & aduertit Suarez de Paz in prax. 8. par. tom. 1. in proem. n. 6. vers. Vnde finita* id etenim insinuant verba apposita in literis liberatorialibus n. 11. ibi. *Nos (quemadmodum tenemur) ius suum unicuiq; reddere, cum voto prefati Consultoris, Doctorem ipsum Franciscum Mariam Pratum, ab hoc syndicato, totaq; eius administratione absoluiamus, & liberamus, itaut de gestis in eodem officio, vel eius causa, à nemine in posterum sit amplius appellandus, criminandusq; , prout presentium vigore Nos eū absoluiamus, & liberamus, &c. ad cō quod*

129 si quispiam post obtentas literas liberatoriales comparuerit, potuissim metueri exceptione rei iudicatæ; Bis enim de

130 eadem administratione quæri nemo potest, ad rex. in cap. de his, vbi DD. de accus. l. pen. §. fin. ff. Naut. Caupon. stabular. l. quid de crimine, C. de accus. l. si pulchri violati act'o, ff. de sepul. viol. l. si cui §. iisdem, vbi Bart. ff. de accus. l. fin. C. de custod. reor. l. 2. C. de except. rei iud. l. 1. C. quan. prouoc. non est necess. Boer. dec. 289. n. 9. Ang. de malef. verb. *Comparent diēli inquisiti*, n. 16. vers. *Quid si opponitur*, Paris de Put. de syndic. verb. *Officialis*, cap. 1. post Bal. in l. obseruare, §. proficisci, ff. de offic. Procons. & Alex. in addit ad Bart. in l. 2. ff. ad leg. Iul. repetun. Gomez. variar. resol. lib. 3. tit. de delict. cap. 1. n. 26. vers. *Item quero* [Bos. in pract. tit. de sententijs n. 64. 76. & 79. V. asqu. lib. 3. vsu frequenti cap. 63. n. 25. & seq. Clar. in pract. §. final. quest. 57. n. 1. l. 1. 2. tit. 1. & l. 21 in med. tit. 9. part. 7. aliaq; expendit Bonad. lib. 5. cap. 2. n. 22. lit. H. tom. 2. in terminis Jo. Anton. de Nigr. in cap. Regn. rubr. de except. rei iud. incip. *Item si qua pag.* 110. col. 2. vers. *Quia de delicto*, qui in addit. noua allegat Maran. in Specul. au. reo in 6. & vltim. par. rubr. de inquis. in 4. quest. principal. col. 4. vers. *Octauo principaliter* n. 44. pag. 46. secundum primam impressionem.] nisi tamen liqueret de prauaricatione primi accusatoris, vel Iudicis, vel Testium, vel Tabellionis, adducens Gomez. tex. in l. 3. ff. de prauar. l. 3. §. si tamen plures, ff. de liber. hom. exhib. l. si quis homicidij. C. de accus. cap. 1. & fin. de collus. deteg. insignis Comarr. lib. 1. variar. cap. 10. in princ. lar. in prax. crim. quest. 57. in princ. Follet. in pract. crim. Canon. cap. 3 §. n. 3. Farin. in prax. crim. quest. 4. de inquisit. n. 1. qui pluribus con-

clusio.

- elutionē exornat, eamq; ampliat n. 3. non solum si fuerit processum per viam accusationis, sed etiam si per viam inquisitionis.
- 131 nis, ea fundamentali ratione, quam tradit post ceteros Gomez. loc. allegato n. 26. *Nē sapius de hominis admissio queratur ad l. fin. ff. naut. Caupon. stabul. Berart. in Specul. visitat. cap. 25. rubr. de defension. Magistrat. n. 6. vers. Prima excusatio, & in expresso tradit Reg. Rou. in scholijs ad Pragm. 1. de sindicat. n. 25. vers. Et quando Syndicatores, vbi adducit Reg. de Pont. dec. Collater. 26. n. 21. & esse communem opinionē testatur Boss. tit. de Official. corrup. pecun. n. 32. Aniles in cap. 3. Sindicat. n. 11. Surd. conf. 651. n. 29. vol. 4. Bouadill. in Polit. lib. 5. cap. 1. n. 159. Cancer. variar. resol. lib. 2. cap. 2. n. 165. & lib. 3. cap. 12. n. 42. & seq. Mastr. de Magistrat. lib. 6. cap. 6. à n. 20. [Nemo etenim*
- 132 duabus virgis castigandus, vt vulgò fertur, & adnotauit Zas. in paratit. ff. si seru. vindic. n. 23. aut grauandus onere duplici.
- 133 L. naui onuste 4. §. cum autem. ff. ad ad l. Rhod. de iact. cum concord. apud Matth. Steph. in tract. de nobilit. lib. 5. cap. 6. n. 32. Mart. de iurisd. par. 4. centur. 2. cas. 173. n. 11. Marc. Anton. de Amat. dec. 144. n. 3. Iacob. Schult. obser. forens. 29. n. 49. & quast. pract. 14. n. 44. Vinnel de collect. conf. 2. n. 4. Menoch. conf. 9. n. 4. & conf. 21. n. 13. Sed grauatus in vno, in alio est releuandus.
- 134 L. eum qui 30. in princ. ff. de iuro iur. Simon Pistor. conf. 20. n. 10. post vol. 1. Modestini, Surd. dec. 104. n. 26. & uti tradit Gullielm. Anton. in tract. de rescrip. morator. concl. 61. n. 18. vnum vix pauci sufferre possunt, vtrumq; nemo, & ex Ciceron. colligit Iacob. Alem. par. 1. palest. consult. 5. pag. mihi 205. sub vers.
- 135 Nec duplici. Nam quæ separatim ferre quis nequit, his cōgregatis subire spei importunioris est, quàm fiduciæ promptioris inquit idemet Gullielm. loc. cit.]
- 136 Præsertim: cūm Domini Electi Fidelis. Ciuitatis Neap. vigore priuilegij à Sereniss. Rege Catholico elargiti, in cuius possessione seu quasi extiterunt, & stant, semper cognouerūt de Syndicatu Regentis, & iudicium Magnæ Curie Vicariæ,
- 137 de quo priuilegio extat cap. 66. insertum inter Capitula, & gratias elargita, & concessas Ciuitati pag. mihi 67. & pariter adeit confirmatio per Cæsaream, & Catholicam Maiestatem Caroli V. die 12. Martij 1550. redacta in volum. Pragm. rubr. de

38. Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- de *sindic. Offic. pag. 2. vers. Item supplicano*, ubi apparet, quod petentibus & electis confirmationem gratiæ concessæ per Regem Catholicum circa Sindicatum Regentis, & Iudicij Magnæ Curie recipiendum ab eisdem Electis tantum absque interuentu Officialis Regij, non obstante, quod per Regium Fiscum fuerit prætersum contrarium, & deducta eius instantia in Iudicio. Cæsarea Maiestas annuit supplicationi, & sic continuatum fuit ad hæc vsq; tempora, nam cum tantum Dominis Electis fuit demandatum munus recipiendi Sindicatum.
139. Regentis, & Iudicij Magnæ Curie, ceteris de iure videtur prohibitum, ad *tex. in l. cum Prator, ff. de iud. l. cum maritus, C. de procur. cap. nonne de presum. Tiraq. de legib. connub. Glos. 7. n. 125. Bernsonf. 57. n. 10. vol. 3. Nat. conf. 7. n. 5. Surd. cōf. 56. n. 1. vol. 2. ed magis, quia per clausulam taxatiuam processit supplicatio in d. Prag. 2. ibi Si continue (Sindicatus scilicet) à for. solamense per di Magnifici Electi de la Curia, quæ dictio (solamense) versa in latinum congruit dictioni (Tantum) quæ taxatiua est, & præter personas, & casus admissos, ceteros excludit, *l. ob es, ubi Glos. verb. Tantum, C. de præd. minor. l. cum testamento, ff. de verb. sign. l. armorum, l. appellacione parentis, l. propemodum, l. si à te, l. ut bona prædia, ff. eod. l. Reba ff. in l. præsum. 3. 1. verb. Præsum eiusdem in l. cum Titio ff. de adm. lega. & notatur in l. rationes, C. de probat. Capb. conf. 158. n. 40. tom. 2. Reg. Valenz conf. 74. n. 16. tom. 2. itaq; dictio taxatiua affirmatiua adhibita.**
142. positum, ut omne aliud neget, *l. qui Sella 7. vers. Qui actum, dicitur actum. 1. 2. cum b. seq. l. Lucius 37. ff. de seruit. rustic. l. si quis alia ad d. s. si cum ius haberet ff. quemadm. seruic. amitt. l. qui aliena 3. 2. aliis l. liberto 3. 1. s. libertas 4. de negot. gest. l. 3. cum Titio, ff. de adm. lega. l. fin. C. de patr. potest. cap. Cum Ecclesia doctrina de caus. posses. & propriet. Gabr. comin. conclus. lib. 8. c. 18. de verb. signif. concl. 5. Tiraq. de retrach. cōuent. s. 1. Glos. 6. m. 2. cum seq. Escob. de purit. & nobilit. prob. par. 1. quæst. 9. s. 4. m. 46. vers. Quæ sententia, quæ Capitula concessa, & Gratiæ elargitæ sunt*
143. in vniuersa obseruantia, secundum Reg. Rou. in prag. 1. de sindicat. n. 31.
144. Rustis: nedum contra Ma. liberatum in. sindicatu. banna publica iterum proferuntur publicis præconijs pecuniari nomine

mine per Iunctam rigoroſo Viſitationis Iudicio me obnoxii
 reddentem. nulla apparente poteſtate, ſive authoritate viſitā-
 di Magiſtratus, [inordinate ſanè contrā *tex. in §. inordinate in*
Authen. de hered. & ſalcid. collat. 1. extranaganti V nam ſanctam
de maior. & obed. Reg. Valenz. conf. 34. n. 208. lib. 1. ac etiam
 144 *deficiente iuriſdictione, qui defectus inſanabilis eſt, aded*
quod quādocumq; opponi poſſit, ſecundū Gloſ. fin. in Clem.
1. de ſequeſtr. poſſeſſ. & fruēt. ac itā decidit Rota in vna Sego-
rienſ. apud Paul. Aemil. dec. 38. n. 2 par. 3. Anton. de Buer. in cap-
item cum quis v. 16. verſ. Aduertendum de reſtit. ſpoliator. Bal. in
lexceptionem col. vlt. C. de probat. Hyppol. de Marſilin l. fin.
n. 49. ff. de iuriſd. omn. Iud. Suarez in l. 2. tit. de los emplaçamien-
 145 *tos n. 47. Anon. Gomez. tom. 3. variar. cap. 12. n. 8.] cum omni-*
 146 *n. 10. par. 1. qui cognitionem habent contra Officiales, &*
 Magiſtratus Regni perpetuos, & alios ſindicatui non ſubdi-
 tos. teſte Maſtrill. de Magiſtrat. lib. 6. cap. 1. rubr. *Peneſ quos re-*
ſideat poteſtas viſitandi, & ſindicandi Magiſtratus n. 16. vbi in-
 147 *quit, nullam poteſtatem habere in ſententiando cauſas, ſed*
tantum poteſtatem inſtruendi proceſſus, quos indè tranſmit-
tere tenentur ad Regem, vbi cauſæ, vel in Supremo Italie
 Conſilio, vel coram alijs à Rege ad id deſtinatis Iudicibus
 determinantur, & indè ſententiæ in Regno publicantur, idem
 Maſtr. d. lib. 6. cap. 11. n. 1. & 2. poſt Bouadill. lib. 5. Politicor.
 cap. 2. n. 254. & ſeqq. quinimò qui iuriſdictionem ſibi non cō-
 148 petentem uſurpat, conſequenter crimen incidit, ſecundū
 Bellug. in Specul. Princip. rubr. 38. §. *conquatratur* n. 10. Ioseph
 Cumia de ſindic. cap. 8. n. 23. qui alios congerit, Berart. in *Spe-*
cul. Viſitat. cap. 16. n. 11. & ſeq.
 149 Er in terminis, Iudicium Viſitationis ſoli Regi competere,
 & cui ille voluerit delegare poſt Maſtr. de Magiſtrat. lib. 6. cap.
 1. n. 15. tenet Reg. *Tap. dec. Senus. Ital. 3. n. 63. verſ. Quod eò ma-*
 150 *gis* cam ſubdens rationem, quia eſt de illis, quæ Principi
 competunt in ſignum ſupremæ poteſtatis, ibiq; aſſerit neque
 per clauſulam appoſitam in inſtructionibus datis Protegibus.
 per Regem (*Alter Nos*) videri conſeſſum, quia cum remē-
 dium

- dium sit extraordinarium, & à iure communi incognitum, est specialitèr Principi reservatum, & in generali concessione non transeunt specialia, *cap. quò ad translationem de offic. delegat. l. qui peculij, ff. de pecul.* intelligitur enim concessa illa Vi-
- 152 caria potestas de omnibus solitis, non insolitis personalibus, quæ non consuevit Princeps committere, vel perrare, hæc enim non transeunt, *l. fin. ff. de Senator. cum concord.* [quibus apprimè confert protritum illud axioma excerptum ex *tex. in cap. 1. de Regal. & in d. cap. quoad translationem 4. de offic. deleg. cap. fin. de offic. Vicar. in 6. cap. in generali si de feu. defun.*
- 153 *suer. controu.* non ita de facili generalitèr, & in sacco concedi regalia, sed specialem requirunt expressionem, vel concessionem, & declarauere post alios *Maistr. lib. 1. de Magistrat. cap. 14. n. 3. & seqq. Andr. Knichen par. 2. de vestitur. pæctor. cap. 1. n. 103. Sixtin. de regal. lib. 1. cap. 5. n. 96. & seqq. Bocer de iurisd. cap. 8. n. 26. Vult. de feud. lib. 1. cap. 5. n. 7. Stephan. de iurisd. lib. 1. cap. 2. n. 8. & seqq. Peregr. de iur. fisc. lib. 1. tit. 2. n. 75. Mynsing. conf. 39. n. 2. Surd. conf. 53. n. 9. alijq; conglomeratis fermè cunctinet Gullielm. Antonij de rescrip. morator. tit. 6. conclus. 12. rubr. De Princip. & statib. Imperator. n. 25.] & itetū idemet*
- D. Tap. loc. cit. n. 116. vers. Et tandem, inquit Reges non con-
- 154 munitasse Iudiciū Visitationis Proregibus, nec illud conuenire, quia rarò Principes eò vti debent, & n. 20. & 21. vbi idem asserit ex doct. Marc. Anton. Surgen. de Neapol. Illustrat. cap. 22. n. 6. in fin. ibiq; de Prorege Neapolis loquitur, & D.
- 155 Tap. n. 22. refert id declaratum fuisse per Reges Inuitissimos Philippum II. & III. & literas ipsorum Regum descriptit n. 148. & 151. & n. 147. vers. De his omnibus, asserit fuisse per Supremum Italiz Senatū de his actum, & per trinas &
- 156 sultationes Sua Maiestas de omnibus certiorata, & resolutum. Proregem non potuisse visitare Regios Ministros, itetū iuris communis dispositione, instructionibus, & literis Suae
- 157 Maiestatis ad Proreges, & antibus, etiam alijs declarationibus Suae Maiestatis in alijs similibus casibus.
- 158 Et quamuis casus acciderint in Magistratibus perpetuis, tamen idem est in alijs inspecto defectu iurisdictionis Proregum in visitandi iudicio, & de biennali Iudice. D. Joseph Traj

Responsum. 41

- 159 bucco exemplum affert *D. Tap. d. dec. 3. n. 21. c. n. 57. c. segg.*
 159 ubi infert quicquid fuerit actum per Proreges circa hoc.
 nullitatis labe esse maculatum.
- 160 Et fortius suadet ex eod. *Reg. Tap. dec. 2. Ital. n. 43.* aien-
 te, quando agitur contra aliquem Magistratum via visitationis.
 huiusmodi causa iudicatur in Supremo Italic Consilio, siue sit ge-
 neralis, siue particularis visitatio. prout Ego vidi seruari, tempore
 quo in illo Supremo Tribunali Regentis munereungebar, & fuit
 dictum sup. n. 96. & facit *Reg. Latr. consultat. 101. n. 17.* loquēs
 161 de suspicionē Consiliarij, ibi, *Et quia erant capita, quæ Reg.*
Visitacionem tangebant, idcirco non fuerunt admiffa. Et profecto
 mirandum quomodo nedum aduersus Me insurrexerit Iun-
 162 da in editione, & publicatione bannorum per viam visita-
 tionis, sed etiam ad sententię prolationem devenire insinua-
 vit, quasi quod summam Regis Maioriam repræsenteret, quo
 quid absurdius? mox demonstrabimus n. 197. vers. *Neq; ex-*
cusabis eos. Vno notabili addito, nè è memoria excidat, vt me-
 163 ritò quispiam mirādum putet qualiter Fiscī Patronus Re-
 galis Patrimonij, qui se faciens fiscalem Visitacionis, compo-
 suit banna, eisq; subscripsit se, tamq; accuratè anno cum dimi-
 dio iam effluxo ad Me inquirendum summo studio vacavit,
 utq; suo muneri faceret satis, omnem movit lapidem, vt mea
 manifestarentur crimina per luncetam indicata, verbum nul-
 lum cuomuit nè ludicium visitacionis eontra Me instrueretur,
 quando illi haud abscondi poterat, eiusmodi ludicium, ac
 Iurisdictionem visitandi Magistratus ad solum Regem perti-
 nere, deq; eius Maioria agi, quæ osibus infixæ est Regis, vti
 ex multis fundavimus d. vers. *Neq; eos excusabis* idq; præcipuè
 165 esse mupus Fiscī Patroni omnia Regalia Principis defen-
 166 dere, ac tueri, ac idcirco causas Regalium fiscales esse, plenè
 probat *D. Alfaro de offc. Fiscal. Glos. 20. per tot. & post Aydes.*
Bouadill. Petr. Gregor. c. Mastrill. tradit D. Amaya in rubr. C.
de iur. fisc. lib. 10. n. 24. ijsq; relatis edocuit insignis D. Larr.
allegat. fiscal. cap. 1. lib. 1. n. 2. vers. Sed generaliter circa finem.
 166 vbi inquit, *Omnia quæ penent ad Regem, vel sicut Regem.*
vel sicut Philippum, fiscales defendere teneri.
 167 Fortè consiliius putavit sibi futurum (Me in publico sin-

dicatu liberatum, in Iudicio Visitationis Reum facere) quàm
 Regis *Maiores* tueri, quod peculiare suum erat munus, cum
 168 pinguius patrimonium Rex non habeat, quàm supremam
 illam dignitatem osibus infixam, inter Regalia descriptam,
 sub excelso *Maiores* nomine contentam [Sunt namq; Rega-
 169 lia Principis quodam quasi corpus, quod minimo quoquo
 dempto membro monstruosum efficitur, uti post *Bald. Assh.*
Rolan. à Vall. Boff. & Prukman. scribit *Gullielm. Antonij de re-*
script. mōrator. tit. 2. concl. 2. n. 34. & uti satis lepidè docet Reg.
Tap. in rubr. tit. ff. de constit. Princip. cap. 4. n. 6. resident illa tan-
 170 *quàm hypopodium, seu scabellum pedum suorum; hinc est, quod*
si quis contrarium prætendit, tenetur ostendere titulum, in
 171 *quo fundatur, de quo apud Hispanos est, l. 2. tit. 1. lib. 4. Re-*
copilat. & in v. lib. fendor. insinuat tex. in cap. vii. Quæ sint regal.
& est rex. in §. Nos igitur. Authen. de defensor. C. iur. & docent
abundè Conarr. in pract. quæst. cap. 1. n. 9. Azcu. in l. 1. tit. 1. lib. 4.
 172 *Recopil. n. 16. & ad ip. potest compelli secundum Aluar. Va-*
la sc. de iur. emphit. quæst. 8. n. 21. Nec Aduocatus contrarium
allegans, est audiendus, uti ex Boer. dec. 8. n. 2. testatur Auen-
dun de exeq. mandat. par. 1. cap. 1. n. 7. & Azcu. ubi proximè D.
Larr. alleg. 52. n. 44. lib. 1. Hinc extollendum semper dixerim
 173 *insignem Fisci Patronum D. Io. Bapt. Larr. quæ ultra ea, quæ*
asseruit de officio Fisci Patroni alleg. 52. lib. 1. cum viderit
aduersus Magistratum Hispanicum magni nominis à litigato-
ribus delationem factam de crimine, quod illi obijciebāt, fal-
sè, & calumniosè, quia illos in litē damnauerat, & ex accusa-
tione, fama, honor, & vitā Magistratus potuisset periclitari,
 174 *calamum pro illo arripuit, insinuauitq; maximè Reipublicæ*
expédire, ac oportere Principem de Magistratu peculiarem
 175 *curam habere, ut eorum autoritas, sustineatur, & conser-*
uatur, ea potissima ratione, quia in Magistratuum decore, &
 176 *authoritate spiritus iustitiæ, & Regni essentia conseruatur,*
quæ velut corporis vita, absq; afflatu, ita sunt Magistratibus, &
iustitiis, Regna moderari nequeunt, ex Aristot. lib. 4. Politic. cap.
4. Dionis. lib. 51. Isocrates in Rapsodia cap. 18. Mastr. de Magi-
stras lib. 5. cap. 3. n. 40. ubi multos Authores coniecit, aliosque
plures D. Larr. alleg. 51. n. 2. & per tot. lib. 2. & de Me in iud.

- calumniatio fidem præstat decretum Iunctæ prolatum post biennium calumniæ propositæ n.] & secundum eundem eundem *Mastr. d. lib. 6. n. 6.* constituuntur in Regno Siciliæ singulis viginti annis, in Regno Neapol. annis itidem viginti, & in Ducatu Mediolani totisdem alijs, & licet Visitatores generales constituantur, ipsiq; concedatur amplissima potestas
- 177 ad visitandum Officiales perpetuos, & omnes alios sibi bene visos, eo modo via, & forma publica, vel secreta, quæ sibi melius expedire videtur, ad *tex. in l. 1. ff. de iur. delib. l. si fideicommissaria libertas la 2. ff. de fideicom. libert. Gemin. conf. 73.* & ex multis *Menoch. de arbitrar. iudic. lib. 1. quest. 8. n. 1. cum seqq.* concedendo pariter vices, & voces Regias, quæ liberam, & absolutam potestatem ostendunt, secundum *Bart. in l. creditor, S. Lucius, ff. mandat. cum alijs relatis per Menoch. loc. cit. quest. 7. n. 62. cum seqq.* [At in thesi mea D. Prorex nullum adduxit titulum, ex quo fundari potuisset facultas illi data procedendi contra Me iudicio visitationis, quæ ad solum Regem in signum Maioritæ spectat, & Fiscalis in nihilo replicauit, imò tacite consentit Domini Regis potestatis nõ parum, & mihi plusquam satis ex suo silentio, quod in consensum fuit habitum, præiudicando,] & quicquid fecit Iuncta, non vti Iudex, sed vti persona priuata egit ad tradita per *Reg. Valenz. conf. 112. n. 36.* vbi iura, & Authores expendit.
- 178 Nec iurisdictionem aliquam habent Visitatores generales à Rege cum magna præheminentia constituti (vti præfati sumus) nisi prius, & ante omnia congregato Ciuitatis Consilio coram Domino Prorege (vti vidimus in Regno) literas Regias suæ commissionis ostendant, & offerant, nam ante commissionis præsentationem nullam habent Visitatores iurisdictionem, ad *Glos. & DD. in cap. Cum iureperitus de offic. delegat. cap. vs debitus de appellat. Felin. in cap. ceterum de rescr. Gabr. de except. rei iud. conclus. 3. ampliat. 2. Mastr. de Magistrat. lib. 6. cap. 3. n. 1. post Cumiam in prax. de Sindicat. cap. 1. vbi inquit,*
- 179 nequidem sufficere si præsententur litteræ commissionales, nisi pariter per Officiales eiusdem loci exequantur, secundum *Aretin. in l. si sua col. 1. vers. Ex his inferitur, ff. de acquir. hered. & de Mastrill. meminit Gabriel Berart. in Specul. Visi-*
- tator.

44 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- tator. cap. 4. n. 1. & 2. subdens eiusmodi forma non seruata,
 280 impune ei resisti posse, secundum doctrinam *Angeli*, & *Petri de Souf.* in l. cum furiosus, ff. de iud. per l. indultum, C. de iur. fisc. lib. 10. & adeo patens fit, quemlibet Magistratum ante
 181 omnia debere præsentare literas sue commissionis, ad *Glos.* celebrem in l. 2. C. de iure fisc. quam exornat Io. Vinc. Ann. alleg. 24. videndus, qui Rotæ determinationem affert, loquens in Iudice delegato, & alleg. 143. verba faciens in Iudice ordinario, ut nunquam super hoc fuerit, qui hæsitauerit, facit *Guid. Pap. dec.* 322. & est *tex.* singularis in d. cap. cum in iure peritus, *Glos.* super mandato, de offic. deleg. [*Carol. de Grass.* de effectib. clericat. effec. 1. n. 34. vcrf. Tertiò aduertendum est, vbi de Anna memoriam habuit, ibiq; per quatuor numeros seqq. infra scriptas cõclusiones post multos comprobat, nempe quod
 183 quando Iudex laicus, vel Princeps asserit se habere mandatum, vel rescriptum Apostolicum, delegatione sibi facta de causis supradictis, tenetur illud ostendere antequam incipiat eius iurisdictionem exercere. Nec ei si asserat esse credendum, etiamsi essent Nuntij Apostolici, vel Legati Principũ, quod-
 183 que ante præsentationem rescripti nullam habent administrationem, nec iurisdictionem, ac etiam quod processus factus ante præsentationem commissionis sit nullus, etiam ille sciret se esse Delegatum, & tandem, quod si Delegatus citaret ante præsentatam commissionem, contumacia ex tali citatione inducã sit nulla (quæ omnia rei præsentì collineant ad viuum) & DD. multos aggregat.]
 185 Qua de re non potui non turbari ex rei nouitate, & fortassis mecum Vrbs tota, dum nullo exhibito actũ commissionis, seu iurisdictionis, luncta bonorum vacantium, iudicio Visitationis contra Me esse processuram, ac sententiam prolaturam præconia tulit, eaq; in Ciuitate, & Suburbij affligi iusserit, ac pariter mihi iniuriam inferendo in fama, & æstimatione, nullam habens iurisdictionem procedendi contra Me, absolutum in sindicatu, sicuti perbellè tradit *Reg. Valenz. conf.* 176. n. 24. l. iniuriarum, §. 1. & l. quæ iure, ff. de iniur. addens *tex.* in l. iniuriarum actio, §. si quis de honoribus, ff. de in-
 186 iur. vbi *Angel.* inquit Iudicem actum iurisdictionalem vti

- Iudicem exercentem, non præsumi animo iniuriandi fecisse, in eo sensu esse accipiendum quando iurisdicção erat certa, & radicata ad actum de quo agitur. nam tunc excluditur iniuriæ præsumptio, l. qui restituere. ff. de reiuen. l. continet, ff. de eo quod met. cau. l. 32. ff. de iniur. ibi, Nec magistratibus licet aliquid iniuriöse facere, siquid igitur per iniuriam fecerit Magistratus, vel quasi Præuatus, vel fiducia Magistratus, iniuriarum potest conueniri, l. quemadmodum, §. Magistratus. ff. ad l. Aquil. Gam. dec. 36. n. 1. Petr. Gregor. de appell. lib. 1. cap. 5. n. 12. Gram. dec. 40. n. 12. Cicer. lib. 1. Epistol. ad Q. M. fratrem epist. 1.
- 187 Proin: receptum est, quod quando iurisdicção est limitata ad certum casum, locum, summam, vel personas, nullo modo potest extendi secundum Bal. in cap. ad hoc col. 2. de pac. iuram. firman. Innoc. in cap. cum dilecti de Cappell. Monachor. Castren. conf. 3. n. 7. & conf. 20. n. 2. par. 1. Auendañ. par. 1. Prætorum cap. 19. vers. Et quandocumque, ut nimirum si nullitas proueniens
- 189 ex defectu iurisdicçãois possit quocumque tempore allegari etiam contra tres sententias conformes, ut tradit Couarr. prædicar. cap. 25. n. 4. vers. Septimò his accedit, adducens post alios d. clem. unic. de sequestr. possess. & fruct. Glos. Nō obstante.
- 190 [Hic etenim defectus iurisdicçãois insanabilis, & insuperabilis dicitur secundum V. ant. de nullitat. ex defect. iurisd. n. 6. Vbi inquit quod licet contra tres sententias conformes non
- 191 possint opponi aliqua exceptio, donec fuerint executioni demandatæ, clem. ut calumnijs de re iud. tamen poterit opponi exceptio nullitatis ex defectu iurisdicçãois, Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 19. n. 2. & seq. Guazzin. Ad defens. Reor. des. 1. cap. 1. n. 1. & plurib. seqq. cum alijs modo adductis nu. 94.]
- 192 Et exercens iurisdicçãoem sciens eam sibi non competere committit delictum ad tradita per Reg. Valenz post alios conf. 176. n. 28. Nam iurisdicção est iuris publici, l. 1. §. huius studij, ff. de iustit. & iur. & tot. tit. ff. & C. de iurisd. omn. Iudic. & qui illam non habet, exercere nō potest, Menoch. lib. 2. de arbitrar. cas. 488. n. 1. Abb. in cap. Cum dilectus n. 4. & 5. de religiof.
- 193 domib. inquit quod quasi possessio iurisdicçãois inuultè habita, non cauat actum validum, Capyc. dec. 209. n. 4. 5. & inferiùs adnotabimus similia u. vers. Quidquod.

Et

46 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

194 Et sic dum in bannis vti Visitatrix Iuncta verbis contumeliosis me prouocat tenetur eadem actione iniuriarum, *Præpos. in cap. sanè n. 1. dist. 45. Crau. conf. 127. n. 2. Ceph. conf. 189. n. 3. vol. 2. & insinuat Consult. in l. nec Magistratibus in fin. ibi, Quod si ex minoribus Magistratibus erit, idest, qui sine imperio, aut sine potestate sunt Magistratus, etiam in ipso Magistratu posse eos conuenire, prout ex prædictis iuste fuisse puni-*

195 tum ad quærelam fiscalis Ecclesiastici Legionis per Vicariū Generalem illius Episcopatus pro vsurpata iurisdictione tradit Reg. Valenz. d. conf. 176. n. 34. vers. Et est multum confide-

196 rabile, puniendosq; & castigandos esse qui in alterius præiudicium vsurpauerunt iurisdictionem, quæ ad eos non spectabat, post Vant. de nullitat. ex defect. iurisd. n. 43. aientem

197 esse puniendum ludicem si cognitionem alteri debitam sibi vendicaret, tradit Testay d. alleg. 9. n. 216. vers. Debent etiam.

Neque excusabit eos, si asserant quod ipsi processerunt de ordine Excellentiss. Proregis, Nam præterquàm quod de tali ordinatione, seu commissione non apparet in Banno, & de ea prius constare debebat, vii abundè supra probauimus n. 118. vers. Nec iurisdictionem, & modò subnectimus in ter-

198 minis de Prorege volente via visitationis procedere contra Magistratus, nullatenus agere, nisi prius ostendat literas suæ commissionis, & suam iurisdictionem firmet, antequam procedat per tex. in l. unic. C. de mand. Princ. cap. final. 97. dist. & in d. cap. cum in iure peritus, vbi per Inno. & pluribus confirmat D. Reg. Tap. d. dec. 3. Italia n. 61. vbi agit de potestate Proregis

199 in visitando, quæ nulla est, nec fuit, nisi à Rege specialiter delegata fuerit, de qua non modò Iuncta non docuit, sed nec etiam de ordine Proregis certum quid tradidit, ad hoc vt potuisssem mea iura proponere coram ipso, Nam est scitum Vi-

200 sitatorem à Rege tantùm eligi, non autem à Proregibus, sicuti paritèr fundauimus n. 116. vers. Rursus, quod adeò verum est, vt Reg. de Pont. de potest. Proreg. tit. de elect. Official. §. 7. per tot desiderio desiderauerit Visitatoris officium com-

201 mittendum Excelentiss. Domino Proregi tum ad extirpandas maximas Regalis Patrimonij impensas, cum ad euitandas iurisdictionum controuersias, quæ insurgere cõsueverunt inter

inter Dom. Proregem iurisdictionem ordinariam habentem
super omnes, & Visitatorem in causis omnium Magistratu
particularem delegatum destinatum, ad *tex. in l. 1. C. de offic.
Praef. Urb.* cum alijs traditis per *Surd. conf. 362* quem refert
*Mastr. d. lib. 6. cap. 1. n. 19. vers. Huiusmodi Visitatoris offi-
cium.* [Id quod obseruauit *Additio ad D. Reg. Rou. in prag. 1.
de sindicat. Official. lit. A. pag. mihi 702. col. 2.*] vnde pater Du
202 Proregem non esse Visitatorem, nisi quatenus à Rege con-
stituatur, & omnia peracta aduersus Me per sanctam Fisco
Regalis patrimonij instante, nulliter processisse, nullatisque
vitiò subiaccere, vti [Perbellè monet *Thef. Innoc. in suis sa-
renfib. cap. 91. n. 2. lib. 3.* inquit *Edicta contra ius legale &
203 statutarium, siue contra ius supremi domini, & in præiudi-
cium autoritatis directi domini, virtute alii domini, supe-
rioritatis reseruatae (quæ omnia rei præsentis adamussim
quadrant ex modò traditis) fuisse declarata nulla, vti videre
est in d. cap. 91. n. 5. per Serratum in causa Dominorum Val-
204 denghi, & Auigliani.*] & post alios tradit *Reg. Rou. in Prag. 1.
de Conservator. n. 11.* & non apparente potestate visitandè
debebat replicare, hocq; spectabat ad Fiscaltatè magis, quia
vt inquit *tex. in Auth. Vt Iudic. sine quoq; suffr. 5. 1. coll. 2. ibi;
205 Princeps videre habet, ne subditi à Iudicibus, vel Officialib. ag-
grauentur, vel male tractentur, & vt inquit Bonad. in *Polis. lib. 5. c.
206 1. n. 19. lib. E.* quærelæ mouere debent Principè ad remediū
imponendum, vt in *tit. de prohib. seu. alien. per Lothari cap.
Imperialem*, ibi, *Per multas etenim interpellationes ad nos factas
didicimus, &c.* Cum igitur nullæ aduersus Me quærelæ, nec
interpellationes processerunt, debebant replicare, & illas ex-
207 petere, ac etiā de incompetencia iurisdictionis certiorare
D. Proregem, quem Rex noluit facere Visitatorem Magi-
208 stratum, quia Visitatio Magistratū est de reseruatis Regi
in recognitionem directi domini, & supremæ potestatis,
209 [nam vtique spe certa duci potuerim, quod facta sibi
hoc relatione, ad vltiora progredi non permisisset, ne sciens
in nullitate actus incidere videretur, ex dictis per *Loffred.
conf. 47. ex n. 1. cum seqq. Gozad. conf. 16. n. 4. Ruin. conf. 168.
n. 25. lib. 2. Socc. inn. cōf. 77. n. 84. & seq. lib. 1. Osafo. dec. Pedem-**

48 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

166. n. 2. abundè *Mierez de maiorat. par. 1. quest. 6. ex n. 8. cum multis seqq. & quest. 78. D. Salgad in Labyrinth. creditor. par. 1. cap. 37. p. 8. cum seqq.*] nec Princeps videtur concedere
- 210 ea, quæ concedi non possunt, nisi de plenitudine potestatis, nec præsumitur concedere non concedenda, nec quæ cum difficultate concedi solent, uti perbellè post *Rip. in obligatio- ne generali in princ. ff. de pignor. Foller. in Constit. Regn. Presenti constitutione 1. col. vers. Notaturq; ex hoc tex. pag. 112. & Parid. de Puteo, de sindicat. verb. Excedunt, tradit D. de Franc. h. dec. 275 n. 8. & n. 5. eamq; iurisdictionem Maioriam vocant His-*
- 211 *pani, uti asserit Couarr. practicar. cap. 4. n. 1. cò quod propriè ad Supremam Principatus cognitionem pertineat, pluribus iuribus allatis ad id probandum, Auendañ. de exeq. m. adas. reg. lib. 1. cap. 1. n. 12. Luc. de Penn. in l. quicumque, col. 1. de fund. li- mitroph. Reg. Sanfel. dec. 62. n. 74. & seqq. ubi in terminis plu- ra tradit ad probandum, Visitationem Magistratuum esse re-*
- 212 *seruatam soli Regi, imò ius esse personalissimum ossibus ipsius quodammodo affixum, Cabed. dec. 40. par. 2. Reg. Tap. dec. Italia 2. n. 38. [Quinimò passim traditum est, ac quasi per*
- 213 *manus, nequidem posse Principem, sibi ipse potestatem, su- perioritatem, & iurisdictionem auferre, Reg. Tap. in Rubr. ff. de Constit. Princip. cap. 4. n. 16. Peregr. conf. 1. n. 12. vol. 1. Rimin. iun. còs. 13. n. 82. Menoch. lib. 2. de arbitrar. iudic. cas. 1559. n. 6.*
- 214 *Sed exuiscerantem Principatus sui viscera, propriæ dignita- tis fieri homicidam, tradit Lash. de censib. lib. 1. cap. 16. n. 28. Thom. Michael de iurisd. thes. 15. lit. B. Pruckman conf. 13. n. 10. mol. 1. & in cap. 1. tit. Que sint regal. cap. 5. n. 4. Cardin. Tusch. practica. conclus. lit. A. concl. 336. n. 12. Baesa de debitor. inop. cap. 2. per tot. vel saltim, ut ait Guillelm. Antonij de rescript. mo- vator. tit. 2. concl. 2. n. 54. circa med. hoc modo mutilando se sua*
- 215 *potentia, efficere ut dextra sibi præcidat, sinistram,] Quod cum non effecerit illi tribuendum, qui potestate carens sese Visitatricem in graue mee æstimationis, & famæ iacturam, constituit, arg. tex. in cap. in tantum, & cap. temerarium 21. dist. & est tex. in l. 1. & 2. ff. si quis aliquem testar. prohibuer. l. veteres, ff. de itiner. acti. q. priuar. l. Paulus, D. de damn. infect. cap. ultim. de immum. Eccles. lib. 6. Menoch. lib. 2. de arbitrar. iudic. cas. 354.*

- n. 3. *Rom. conf. 52 n. 6.* quorum (ad thesim nostram) memi-
nit *Reg. Valenz. conf. 176 n. 35. vol. 2.* *Adm. 176*
- 216 Quibus adamuſſim quadrant, quæ tradit *Id. Philipp. Reſay*
alleg. 9. n. 5 inſequens Iudices debere replicare Superiori, & c
Principi referre non eſſe iuri conſonum. quod ab illo man-
datur, de quo factus eſt *tex. in Eſi vindicari. C. de pen. cap. apud*
Teſſalonicam 11. queſt. 3. Maran diſp. 1. n. 13 & 16. ubi allegat
notab. *tex. in Authen. V. nulli Indicum; 5. quoniam; ibi. Et Con-*
ſiliarij ſimile ſuſtinebūt ſupplicium, Rom. ſing. 289. Alkan. in d-
pet. l. 1. ff. de offic. aſſeſſor; ubi dat rationem, *Gram. in Addit. ad c.*
Cap. Regn. in Rubr. Quod non capiantur ſine conſilio, pag. 128.
Auiles cap. 1. Prator. Verb. A lās partes; n. 31. vnde cum non
217 fecerit, dicitur excedere Magiſtratus ſui debitum, *Paris de c.*
Put. de ſindic. tit. de exceſſ. conſil. cap. 1. [Nec Rēx hoſter Pol-
219 tētiſſimus aures claudit Miniſtris prudentē replicantibus; c
quinimō hanc eſſe notā optimi Regis docet Politici om-
nes, plenēq; *Iamz Gruerus ad Tacitum lib. 1. Annal. ubi ora-*
niū ætatum, nationum, & linguarum exemplis hoc probat,
eiq; ſe ſubſcribit Caſar Cæren reſol. 174. n. 7.]
- 219 Et ſi omittat Officialis facere, quod ad eius officium ſpe-
ctabat, ſcilicet ſaltem dicere, quod iure conſtitutum erat, & c
quid ſciendum, dicitur eſſe in dolo, ſecundum *DD. communiter*
in l. diem functo, ubi Cagnul. n. 54. ff. de offic. aſſeſſor. Foller.
ſuper Prag. de Sodom. n. 45. vnde probata iniuſtitia proceden-
220 di cenſetur probatus dolus, *Maſcard. de probat. concl. 532.*
verb. Dolus n. 4. Et in Iuriſperito præſumitur dolus ſecundum
Parid. de Put. de ſindic. cap. 1. verb. Aſſeſſor n. 14. Bal. in l. 1. n.
13. ff. quod quiſq; iur. Conſar. de poſſeſſ. limis. 10. n. 56. ubi de c
221 communi, ea ratione quia acceptando officium iudicandi
videtur aſſerere ſe peritum, & non poteſt allegare ignoran-
tiam, & eſt caſus *Angel. de malefic. verb. De conſenſu* quod lata
222 culpa æquiparatur dolo ratione officij, & punitur ex lege
requirente dolum, *Borrell. conf. 23. n. 37.* ubi quia ſciebatur ſcire
potebat, vel debebat, quid fieri iura decernebant.
- 223 Princeps etenim vult omnes ſuos actus regulari à iuſtitia, c
ſecundum *Bal. in l. 1. n. 1. ff. de Conſtit. Princip. ubi Iaſ. n. 3.* Nec
224 Principi præſumitur placere, niſi quod iuſtum eſt, *cap. ſi quā.*

50 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

de, 6. fin. de resor. cap. super eodem de crim. fals. l. fin. C. si contr. ius, vel utilit. publ. pluribus ornat Bouadil. in Polit. lib. 3. cap. 170. n. 18. circa med. & cap. 20. pag. mihi 99.

- 225 Et licet adduci possit ex Aduerso determinatio relata per
Reg. de Pont. dec. Collater. Consil. 26. in qua sustinet, & decisum
 aradit Proregem contra liberatum in sindicatu posse proce-
 dere etiam per viam inquisitionis enucleando Pragmaticas
 Sanctiones, & Capitula desuper in Regno edita. Attamen ca-
 sui nostro non est applicabilis, siquidem idem *D. de Pont. n. 8.*
 226 tradit fundari decisionem ex eo, quod respectu publicæ of-
 fentæ Princeps est Iudex, qui quantumvis concedat generalē
 iurisdictionem, tamen cum hæc sit de supremo dominio, nun-
 227 quam intelligitur translata, ex regula *rex. in cap. quod ad trans-*
lationem de offic. legat. & quando est facta concessio iuridic-
 228 tionis non ob hoc censetur inclusa iurisdicatio Superioris
 vniuersalis, nisi specificè hoc sit dispositum, ex dictis *Burr. in*
cap. cum contingat n. 10. vers. Nos de ser. compes.

Quæ sanè iura comprobant modò per Nos exarata, & sic
 suadent posse procedi per viam inquisitionis contra eum, qui
 paruit sindicatui, & obtinuit literas liberatorias; sed in ijs ta-
 229 men casibus aditum sibi parant quando nouæ superuene-
 runt probationes, secundùm *Farin. de inquis. quæst. 1. n. 1. & 2.*
 post *Clar. in pract. crim. quæst. 57.* & alios per multos *Dom. de*
Pont. ibid. n. 15.

- 230 Itidem: quando per Syndicatores fuit collusiuè processum
 in liberando eum, qui sindicatui se submitit, *Brunor. à Sole*
quæst. legal. 57. n. 52. & seqq. quem sequitur *Farin. d. n. 2. vers.*
 231 *Et si rursus.* Vel si quis fuit per Syndicatores condemnatus
 ad minorem pœnam delicto non condignam, vti tradit *Boss.*
in pract. crim. tit. de senten. n. 79. Carau. in rit. Magn. Cur. 272.
n. 24. post med. vers. Etiam si minus sufficenter punitus esset, Boer.
dec. 289. Eugen. conf. 64. n. 12. 37. 38. 84. & seq.

- 232 Nec procedunt quando quis vti innocens liberatur teste
 eodem et *Reg. de Pont. d. dec. 26. n. 15. vers. Nō autem.* Vel quā-
 233 dō Syndicatores processerunt per viam inquisitionis gene-
 ralis, nam tunc non poterit amplius inquiri per Regiam Cu-
 riam, etiam ex officio (sicuti est casus noster) (vti ex eodem et

D. de

D. de Pont. d. dec. 26. n. 21. obseruat doctissimus Iuris Regni Enucleator Reg. Rou. in prag. 1. de sindic. official. n. 25. verli. Et quando.

234 Ast contra Me, nedum nouæ minimè superuenerunt probationes post obtentas literas liberatorias, vt omnibus innotuerit nullam fuisse expositâ querelam, nec per Dominos Electos collusiuè fuisse processum; siquidem publicis præcedentibus præconijs sindicatui me subieci, & omnes alij casus prænotati suppetias mihi tulerunt, vt decisio *D. de Pont.* minimè verificari queat.

235 Sed funditus intuentes, decisionem *D. de Pont.* dicimus illi non asserere, quod D. Prorex iusserit procedi in vim visitationis, quia clarum est Visitatores à Rege tantum eligi posse. vti punctuatim tradit *Mastril. de Magistrat. lib. 6. cap. 1. n. 26. verli. Hi autem Visitatores tom. 2. quem sup. attulimus n. 116. verli.*

235 Rursus; quæ conclusio ex eo manare dignoscitur, quia Princeps etiam in amplissima concessione iurisdictionis, non videtur concedere ea, quæ Supremum concernunt dominium, ad tradita per *Alber. in l. fin. C. de iurisd. omn. Iudic. Couarr. prædicar. cap. 4. in princ. & in l. contra publicam, C. de re milit. & in l. 1. C. de priuileg. Scholasticor. & in l. 1. C. de veteran. lib. 1. Reg. Constan. in l. unic. C. de penis fiscalib. creditor. præfer. lib. 1. n. 95. D. Larr. alleg. fiscal. cap. 110. n. 26. verli. Rursus.*

236 Modò euidentiùs: clauum clauo trudimus, Quis poterit asserere *Reg. de Pont.* loquutum fuisse in d. dec. 26. vt possit Prorex visitationis iudicio coercere Magistratus; si Ipsemet in tract. de potest. Proregis, tit. de elect. offic. 8. 7. quem adduximus n. 198. verli. Neq; excusabit, insinuat expediens fore vt in Regno Domini Proreges essent Visitatores ad plura incommoda euitanda. Stat igitur, non illius opinionis extitisse *D. de Pont. in d. dec. 26.* nè Doctor tam eminens sibi ipsi contrarius

237 in eadem thesi videretur, & vsus, & practicata Consuetudo Nos erudiuit passim Visitatores à Rege creati in hoc, & ceteris

238 ris eius Regnis peculiari Fisci Patrono semper Hispano, omnibusq; alijs Officialibus Visitationis Tribunali deferentibus *Reg. Sanfel. dec. 62.* quæ est *Allegatio n. 74. & seqq.* vbi ad fundandum propria verba ipsius *D. Reg. de Pont.* transcribit,

tantùm abest, vt in contrarium adduci queat.

- 239 Nec obliuioni tradendum, quod *deciso* 26. *D. de Pont.* pro-
cessit in Auditoribus Prouinciarum, non autem in Iudicibus
Magnæ Curie Vicariæ, qui iustitiam ministrant in Ciuitate
240 Neapolis coram Prorege, & omnibus alijs Tribunalibus
Superioribus, qui singulis hebdomadibus de grauaminibus
241 relationem faciant in Sac. Conf. à decretis interlocutorijs,
& in diffinitiuis in eodem Sac. Conf. committuntur causæ per
viam appellationis, vt benè processerit, statum eximij illius
242 viri, ac præcipui Domini, & Præceptoris mei semper extol-
lendi *Ill. D. Francisc. Merlin. Marchion. Ramon. ac Sac. Consil.*
Præsid. Iudices Magn. Cur. esse sindicatui, & visitationi sub-
missos qualibet hebdomada.

Præterea: in Bannis asseritur ad eò repetitas fuisse quære-
las contra *Me* ob expeditionem præambulatorum coram S. E.
143 tempore pestis. [Patet ergò nimis vagè, nullo specificato in
præambulis crimine, nec culpa, aut negligentia, dolo, lata, aut
leui culpa insinuata, fuisse processum contra *Me*, omni iure
refragante, de quo est *tex.* appositus in *l. libellorum. ff. de accu-*
sat. in l. Prætor 7. in princ. ff. de iniur. in hæc verba, *Qui agit in-*
iuriarum, certum dicat, quid iniuria factum sit: quia qui famoſam
244 actionem intendit, non debet vagari cum discrimine alienæ ex-
stimationis, sed. designare certum, & specialitèr dicere, quam se
iniuriam passum contendit, Et in *l. in causis*, & ibi *Glos. verb.*
Secretarium, C. de accus. & in iure septempartito, est *l. 13. tit. 1.*
par. 7. vbi Gregor. verb. La acusacion, & in *l. 5 tit. 20. lib. 4. fori,*
& l. 4 tit. 2. lib. 4. & l. 1. & l. 11. tit. 7. lib. 9. Recopilat. Bart. conf.
193. col. 1. & in Extrauag. Ad reprimendum. in verb. Per inqui-
sitionem, Abb. in cap. fin. col. pen. de purgat. canon. Bal. in l. un. col.
11. C. de confess. Alex. in l. edita in princ. C. de eden. & in conf. 32.
col. 4. vol. 4. elegantèr Maran. in Specul. de ordin. iudicior. 6. par.
tit. de Inquisit. n. 35 & 37. vbi post Bal. in conf. 259. col. 1. xpl.
2. & plenè Gregor. vbi sup. tenet, quod d. l. Prætor. loquitur etiã
in inquisitione, idemq; placuit Angel. in l. si vacantia, C. de bon.
vacan. lib. 10. Scacc. de mercatur. 4. par. pag. 232. n. 1. & ibidem
in tit. mandati n. 39. in fin. pag. 194. Boff. in præct. tit. de inquisi.
n. 90. pag. 55, & ex alijs fundat. Alex. in d. l. 4. Recopil. n. 9. &
seqq. tit. 2.

ljsq;

245 Iſq; benè perpenſis hanc ſuſtinet veritatem 'Bouadill. in Polit. tom. 2. lib. 5. cap. 1. tit. De la reſiden. y peſquiſa ſecreta. rub. De los cargos generales, his verbis.

Tampoco ſe deuen hazer cargos generales, ſin eſpecificaçion de caſos, y hechos particulares, y ciertos, como ſeria el cargo de que el Corregidor trata mal à los litigantes, que fue parcial, negligente, y otros, aſſi porque conforme à derecho comun. y Real, el cargo, y la acufaçion, hà de expreſſar en particular el negocio, el tiempo, el lugar, y la perſona agrauiada, para que el Reo pueda hazer ſus pro- uanças derectamente, coartada la negatiua del tiempo, del lugar, y de la perſona. y prouar los hechos en contrario eſpecificadamente, y en indiuiduo. porque de otra ſuerte diziendo el cargo vago, y gen- ricamente, que el Corregidor durante ſu Oficio, recibio preſentes: y no dezir en que tiempo, y lugar. y de que perſonas, nõ podrà el Cor- regidor en manera alguna deſenſarſe, ni deſcargarse, por que la negatiua general es improuable de derecho. Haçtenus Bouadill.

246 Exhorrendum ſanè, ac reſpuendum, quod mihi contigit, vt nulla præxiſtente quærela, viſitationis iudicio fuerim ſuppo- ſitus, quando edocti ſumus adhuc exiſtentibus quærelis pro- cedi non poſſe, niſi legitima ſit probatio, vt in terminis pro- prijs commiſſionis ampliſſimæ Generalis Viſitatoris tradit Alex. Raudem. conſ. 49. n. 87. verſ. Tamenſi autem, uſq; ad n. 90. fol. 1. Maſtr. de Maſtriſtrat. lib. 6. cap. 8. n. 2. & ſeqq. Farin. conſ. 64. n. 11. qui Rotæ deciſionem adducit in caſu ſatis meo for-

247 tiori, Io. Laurenſ. de Roger. Veſpertinæ Cathedræ in Almo Collegio Neap. Antecellor magni nominis, in Reſponſ. apud Reg. Rou. poſt Pragm. 1. de ſindic. verſ. Licet autem, & inferius, quod imprimi curauit Addit. ad D. Rou. ibi itaque in præxi- feruari, & communiter tradit Baiard. ad Clar. ſiſt. quæſt. 73. n. 40. Viſcont. in lib. conſul. iur. verb. Officiales omnes, pag. mihi

248 210. col. 2. vthinc in propatulo ſit, quàm] iniuſtè luncta me redarguit verbotenus, Nam vbi ſunt qui me accuſarunt, & de præambulatorum decretis perperam interpolitis cõqueſti ſunt, Nominem audiuiſmus, nec ipſomet luncta facta iam Viſitatix

48 agnouit, quinimò calumniarij dicuntur, qui volunt eſſe cri- men, vbi nõ eſt, & vbi Iudex debet abſoluere delinquentem, 249 & non abſoluit, dicitur inferre calumniam, Affl. in Conſilij.

54 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- Terminum vite n. 49. notab. 21. Gram. in Constit. Panam calumnie n. 9.* Et in dolo dicitur, qui non facit id, ad quod tenetur,
250 & non solum in faciente contra legem, sed in omittente,
Burs. conf. 94. n. 2. Farin. quem adducit Testay in d. alleg. 9. n. 216. vnde non existente accusatore quomodo potuit iuncta
procedere in meæ æstimationis, & famæ detrimentum? Nemo
251 etenim molestari debet Fiscī intentione non fundata, secū-
dum *Cumiam cap. 7. de sindic. n. 5. Burs. conf. 94. n. 37. Rot. conf. 24. num. 37. lib. 1.* vbi de communi, qui contra iudices inuehit procedentes ad inquisitionem non precedentibus
252 legitimis inditijs, *Grat. conf. 74. in princ. lib. 2* qui loquitur
in Iudice habente liberum arbitrium, & in terminis Visicato-
253 ris generalis à Rege cōstituti, qui nullis iudiciorum sollem-
nitatibus adstringitur, ad notata per *Glos. in Lictus fustium, ff. de his qui moran. infam.* sed sola veritate inspecta procedunt, &
quasi manu Regia, cū Regis vices habeant, *Bart. in d. extra- uag. Ad reprimendum, verb. Videbitur n. 2.* attamen hoc arbi-
254 trium reglari debet, vt ad sint probationes legitimæ, secun-
dum *Bal. in l. 1. in fin. ff. de eiusd. Specul. de offic. Iudic. § postremū, vers. Et idem dico, pulchrè Mastr. d. lib. 6. cap. 2. n. 7. C. n. 15. vbi*
255 inquit nequid: in posse procedi contra Officiales, nisi con-
stituto de delicto, *Clem. Pastoralis de re iud.* quæ conclusio in tan-
256 tum procedit, vt licet superueniant inditia, & testes, non
commutidantur antea facta, *Grat. conf. 74. n. 7. lib. 2. Purpur. conf. 53. n. 4.* inter consilia feudalitū diuersor. cū alijs adductis per
257 *Testay alleg. 7. n. 7.* vbi quod Iudex dicitur grauare, & *alleg. 9. n. 20 post Glos. in C. de recus. quæ dat rationem, quia fuit ordo peruersus, Calcan. conf. 15. n. 23. Rot. Rom. dec. 116. n. 2. par. 3. lib. 3. Nouissimar. Bal. in Lmilites, ff. de testam. milit. Hor. mod. de sindic. n. 145. Testay d. alleg. 9. n. 61. in fin. C. seq. vbi*
inquit Fiscī intentionem fundatam dici per semiplenam pro-
258 bationem, quam declarat quando de iure dicatur post *Glos. in cap. finem litibus de dol. C. conuictum. Bal. in Leonēos populos n. 40. C. de summ. Tēmis. C. fid. Cathol. Decan. cap. sicut n. 9. de probat. Mascav. de probat. vol. 1. concl. 4. n. 15.* et fortius cū ad
259 inquisitionem contra certam personam agitur, (sicuti mox
cum practicum est) minimè deuenitur, nisi aliquid præam-
bu-

bulum præcedat, per quod appareat verè, vel præsumptivè personam illam, delictum illud perpetrasse.

- 260 [Nam siue crimen ab accusatore iudici accusetur, siue denuncietur, certa debet esse persona accusatoris, vel denunciatoris, de accusatione *sexum* profero, qui non recipit cauillum in d. l. libellorū in princ. ff. de accusat. vbi *Consulsi*. docet, quod
- 261 si accusatio caret nomine, est reiiciendus accusator, itaq; *tex.* illum explanat *Bart.* in l. si cui n. 1. in princ. ff. de accus. eiq; passim & subscribunt criminalium rerum gnari, vti *Angel.* *Aret.* in tract. de malefic. verb. *Mero officio*. *Gandin.* in tract. maleficior. in rubr. *Qui accus. poss.* & *Bonifac. Vitalin.* in consimili tract. de malef. sub rubr. *Quid sit accusatio* n. 7. qui omnes dum praxim instituunt, qualiter sint formandi libelli asserunt de-
- 262 bere continere nomen accusatoris, & accusati, diem, locum, & reliqua ab eis relata, quod adeò certum est. vt dixerit *Memoch. cons.* 94. n. 19. lib. 1. quod ridiculum est, de eo dubitare, ibiq; n. 19. vrgentem esse rationem tradit, Nam accusator si
- 263 tenetur accusationem proseguire, & fideiussores dare de expensis reficiendis in casu succumbentis, sicuti præcitati Criminalistæ scribunt, qua ratione fieri potest, vt accusatio procedat, sine certo accusatoris nomine? Eò fortius, quia multis
- 264 exceptionibus ab accusatione repelli potest, siue ex persona accusatoris. siue ex dictis ipsius, l. neganda, C. qui accus. non poss. *Ang. de malef.* vbi proximè n. 32. & 24. alias exceptiones prosequens.

- Si verò denunciatoris partes quis sustinere dicatur, adhuc
- 265 inficiari nequit, quod constare debet de certa eius persona, vt inquirunt præcitati Doctores, nempe *Angel.* in verb. *Nec non ad denunciationem*, *Gandin.* sub rubr. *Quomod. de malef. cognosc. per denunciationem*, & *Vitalin.* sub rubr. *de denunc.* dum formant denunciationis libellum, & hic pariter denunciator multis exceptionibus repelli potest,] cuiusq; ratio adducitur, vt
- 266 iudicium, malitia, & proteruitas refrenetur, vel circuitus cui-tetur, ad *sex.* in l. 2. in fin. C. de custod. reor. & nē inquisiti ex ab-
- 267 rupto grauati reperiantur, & interim de illo delicto diffamen-tur, ac vt docet *Inno.* in cap. qualiter, & quando de accus. & alij passim ibid. quos sequitur *Felin.* in cap. cum clamor de test.

Sa.

56. Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

Salic. in l. ea quidam de accus. Alfar. de iur. fist. Glos. 17. n. 33.
 268 Vassalli in questionibus mouendis non debent vexari inde-
 bitè, sed antequam questio aliqua fiscalis inchoetur, debet
 Advocatus Fiscalis benè, ac diligenter se informare per scri-
 269 pturas, & testes utrum Fiscus in eiusmodi questione iusta
 causam foveat, & exinde informationem inchoare, & profe-
 270 qui, quod necum non observavit puncta, nec alia, quæ re-
 fert *Farin. de Inquisit. quest. 3. n. 1. cum seqq.*

Sed nulla præexistente querela, imò absolutus in iudicatu-
 dum fuerim, banna promulgata fuerunt, quod innumeris fue-
 rim impetratis querelis, quarum nullus prosus comparuit, futi
 ex decreto postmodum per eandem Luncam num. 528.]
 unde inquit *Mastr. de Magistrat. lib. 6. cap. 7. n. 10.* teneri ad
 271 damna, expensas, & interesse etiam si eos contra quos ita pro-
 cesserunt, absoluerint, applaudente *Bal. in rubr. de pen. iud. qui*
malè iudic. in princ. & in l. observare, §. proficisci, quest. 26. ff. de
offic. Proconsul. Farin. d. quest. 9. n. 16. vers. Amplia nono, Cyn. Bal.
& reliqui in l. prescriptione, C. si contr. ius, vel utilit. publ. aientes.
 272 ante exercitum iurisdictionis constare debere de delicto,
 cui thesi se subscripserunt *Imol. & Moderni in cap. ceterum de*
iud. Canonista in cap. Romana, §. contrahentes de for. compet. in 6.
Reg. Valenz. conf. 52. n. 15. vers. Et comprobatur. Farin. in praxi
crim. quest. 2. n. 1 in princ. & in fin. vbi amplius, quod si Prin-
 273 ceps motu proprio mandaret aliquem inquiri, adhuc tamen
 intelligi debet si constat de delicto, & non aliàs, *Vermigl. conf.*
crim. 132. n. 16. Rol. à Vall. qui ex multis comprobatur conf. 12.
n. 40. lib. 3. vbi quamplura de præceptis Principum exequen-
 dis, vel non.

274 Contradicit etiam assertio de repetitis querelis in Bannis
 enunciatis diplomati Domini Proregis mihi transmissio die 25
 Julij 1657. consulti à Me inserto hoc eodem discursu n. 76. in
 quo inquit, *Que en lo que toca à su proceder de V. S. espera serà*
come refiere, atque no ha dexado de haber algunas quaxas. Igitor
 ex ore D. Proregis conuincitur conuictum contra Me, quod
 fuerint, tot, ac repetitæ quærelæ, quando Excellentiss. Prorex
 275 (cui magis credendum) dubitatiuè (re crude scitibus dela-
 tionibus ex ore Malignantium) non nisi paucas quærelas
 enun-

- enunet, quarum nequidem vna comparuit vsquequaque
(quas delationes fortè iisdem villicantibus, pro quærelis existi-
mavit) [vt hac in re calumnia euidens, & perspicua, omni-
bus appareat; qui non nisi è persequentium iniquitate pro-
cessit, qui in hoc præcipitarunt, secundum *Glos. in Clem. Pasto-
ralis de senten. & reind. verb. Præcipitatione*, vbi inquit præci-
pitum dici, quod sine modo, & cū periculo fit, ad *tex. in cap.
ex parte de sepult.* eamq; præcipitationem *Clemens Papa* iusti-
tix nouercam appellauit in *d. cap. Pastoralis*, vbi *Glos. verb.*
277 *Nouerca*, notabiliter tradit, quod sicuti se habet nouerca ad
priuignos, quæ fruire solet in illos, sic se habet ad iustitiam
voluntas præcipitantis iudicis. vndè carmen adducit
278 *Gaudet in afflictis, sauire nouerca potestas*,
id quod ex tenore decreti, quod non procedatur contra *Me*,
cuius verba per extensum inserui n. 528. conuallatur,] & sic
279 deberent paritèr puniri, & castigari, qui famam meam deho-
nestarunt insidiando, & obijciendo non vera, ad *tex. in cap. qui*
280 *ambulat 5. quæst. 5.* tales enim detractores, deteriores sunt il-
lis, qui substantias aliorum, prædiaque deripiunt, *cap. deteriores*,
cap. ex merito 6. quæst. 1. vndè *tex. in cap. quisquis el. 2. quæst. 8.*
281 dixit, quod licentia mentiendi in iudicio, non debet esse im-
punita, *l. fin. C. de accusat.*
282 Nec paritèr vera sunt, quæ sequuntur verba in eisdem
bannis apposita, quod ob dictas (*efficitur sanè*) repetitas quæ-
relas ob præambolorum expeditionem tempore pestis, obli-
gatus extitit Dom. Prorex successorem mihi constituere elap-
so biennio. Nam Ego (vti initio obseruauit n. 62.) officij
possessionem adeptus fui die 16. Maij 1654. & petita licentia
à iudicatus munere non potui eam obtinere de Mense Iulij
1655. sicuti apparet ex alio Dom. Proregis diplomate mihi
283 directo n. 66. cumq; biennium in die 16. Maij 1656. com-
pleuerim, iterum excusauit Me, & licentiam petij eidem Do-
mino de mense Ianuarij 1657. effluxis iam mensibus octo
ultrà biennium, & apparet ex supplicij meo libello n. 113. nec
tamen annuere dignatus est D. Prorex. sed cum eo alloquu-
tus, iussit mihi vt continuarem, vsq; ad prouisiones faciendas
de officijs tunc vacatis platearum Sac. Reg. Consilij, & Fisci

58 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

Patroni Magnæ Curix Vicariæ, vnde continuaui vsq; ad mensem Iulij 1657. quando videns non fuisse promotum ad officium perpetuum, iterum, & tertio veniam petij, & obtinui die 25. eiusdem mensis, prout non obscure apparet ex diplomate S. E. mihi directo d. n. 124.

Quorsum igitur fuit excogitatum, obligatū extitisse Dom. Proregem, successorem mihi destinare elapso biennio? cum appareat euidenter, *Me* vltra biennium non sponte mea, sed vt iussibus Dom. Proregis parerem, cōtinuasse in Officio Iudicatus Magnæ Curix per alium annum, & tres menses? omnia sanè excogitata fuerunt, vt meæ famæ Iuncta ictum iaceret publicis præconijs, iuxta illud *Athanasij Apolog.* 1. ibi, *Nam qui lapide ictus est, querit medicum, ictus autem calumnie grauius, quam lapides feriant, Est enim calumnia claua, & gladius, & iaculum incnabile, plura congerit Escob. de nobil. probat. quæst. 1. proem. n. 29. D. Larr. alleg. fiscal. cap. 102. n. 27. tom. 2.*

Gratuatus insuper ad summum fui ex dictis Bannis, dum alliciunt homines ad proponendum quærelas contra *Me* circa præambula expedita tempore pestis, vtq; incentium præbeant. hæc proferunt verba, *E benche questa Regia Giunta tenga sopra di ciò alcuna notizia, &c.* quid aliud ex hoc, publicis præconijs insinuat, ac in Tribunalium valuis affixis significare intendit, nisi *Me* delinquentem facere, asserendo, quod Visitatrici meæ (si talis affirmanda fuerit Iuncta) innotuerat aliquid de meis criminibus [Et quis (amabo) sibi tribuit auctoritatem, aut potestatem, vt tanquam probatum habeat, quod ius non habet pro tali? contradicendo illi vulgato (licet insigne) Iurecōsul. *Vlpiani* placito in *l. illicitas* 6. *S. Veritas*, ibi, *Et ideo Præfex Prouincie id sequatur, quod conuenit eum ex fide eorum, qua probantur sequi ff. de offic. Præsid. Glos. 1. in cap. 1. ad med. verb. Secundum quod Canones de offic. ordin. Additio ad Abbas. in cap. dilecti n. 3. lit. G. de iudic. prosequitur nunquam satis laudatus Episcopus Conarruñas lib. 1. variar. cap. 1. n. 4. Pinell. in l. 2. C. de rescin. vend. par. 3. cap. 3. n. 33. Sot. lib. 5. de iustit. & iur. quæst. 4. de iustit. art. 2. opumè Perr. de Aragon. ex D. Thom. & communi Theologorum sententia in lib. de iustit. & iur.*

iur. quæst. 67. de iniustitia art. 2. part. 463. collat. 2. Cicero lib. 3. Orat in Verrem, inquit, *Nihil cuiquam probari velim, me dicente, quod non ante mihi me ipsi probatum sit, perbellè Tuo Car-*
 291 *notensis epist. 140. dicens, iudicibus non aliter esse credenda (licet vera essent) nisi qua iudiciario ordine comprobantur, & manifestis testimonijs, de quo est rex. in cap. quamvis 73. 11. quæst. 3. & in cap. quoniam contra de probat. multa ad propositum D. Reg. Valenz. conf. 90. n. 20. lib. 1. cum alijs congettis infra n. 419.]* vt apud omnes infamiae notam aliquam incurrerem, aures etenim audientium, libenter maledicta, penae sunt, quibus sicut sagitta emissa velocitèr ad omnium scientiam deuo-
 292 *lat iniuria, & sicut nebula per ventos vndiq; sparsa per hominum aures, euolat irreuocabile iniuriae verbum, ex illo Horatij 1. Epist. 18.*

Nescit vox missa reuerti,

Et semel emissum volat irreuocabile verbum.

293 Vndè Diuus Bernard. in quodam suo sermone, quem refert Escob. d. par 5 quæst. 1. proem. n. 25. *Time (inquit) sagittam, leuiter volat, leuiter penetrat, sed dico tibi non leue infligit vulnus, citò interficit, nimirum sagitta verbum iniuria prolatum est, & alibi, elegantèr, Leuis quidem sermo, leuiter volat, sed grauiter vulnerat, leuiter transit, sed grauiter vrit; leuiter profertur, sed non leuiter reuocatur, facile volat, idèò facile charitatem violat; Tene-*
 294 *rum membrum lingua, attamen vix teneri potest, substantia quidem infirmum, atque exiguum, sed usu magnum, & validum inuenitur: tenuis est, vt lasa, idèò aptissimum euacuandis sordibus instrumentum.* Iam reperitur in aures hominum iniuria sparsa, dum enunciat in publicis bannis præconia voce emanata,
 295 *visitatricem lunctam habere aliquam notitiam de perperam gestis à Me præambulis, sed nulla veritate suffulta, nam euauerunt, nec nomen indicatur eorum, qui notitiam hanc dederunt, vndè Valerius Episcopus in quodam sermone in-*
 296 *quit, Nihil sanius, nihil violentius amaris, aspersiq; sermonibus, quorum vulnera tantò difficiliùs curantur, quantò faciliùs proferuntur; licèt iudici etiam habenti liberum arbitrium cre-*
 297 *dendum non sit dicenti esse inditia, nisi aliàs probentur, secundum Grat. conf. 74. in princ. lib. 2. cum alijs adductis per Te-*

60 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- itay alleg. 9. n. 60. & seqq. etiam si ex mandato Principis sit
 298 formata inquisitio, uti post multos tradit *Farin. in prax. cri-*
min. quest. 1. n. 40. ex dictis per DD. in l. milites, C. de quest. in l.
iustissimos, C. de offic. Reclor. Prouinc. & in l. si quis alicui, C. ad l.
Iul. Maieft. Catus inter conf. criminal. diuers. conf. 99. n. 1. & seq.
lib. 1. vbi quod totus mundus seruat hanc conclusionem val-
 299 *dè tritam, & ab omnibus consulentibus affirmatam, Bosf. tit.*
de inquis n. 21. inquiens refrenandam esse malitiam ludicum,
 300 qui putant inquiri posse contra certam personam, nulla
 præcedente præsumptione, quæq; mala ex malè dictis, & pro-
 300 latis iniuriosè verbis proueniunt, refert *Peguer. dec. crim.*
 13. n. 5. & 6.
 301 Nec inficiari potest cum, qui banna composuit, siue dicta-
 uit, non aliam habuisset mentem, nisi ut *Me* calumniaretur,
 302 Nam is calumniari dicitur ad mentem iuris, qui intentatum
 crimen probatum non habet, secundum *Io. Philipp. in summ.*
utriusq; iur. tit. de calumniator. pag. mihi 469. adducēs tex. in cap.
 2. eod. tit. & reddit rationem, quia cum is, qui aliquem ad iu-
 303 dicium prouocat, probationes suas paratas habere debet
 per *tex in l. qui accusare, C. de eden. si in probatione defecerit,*
 videtur sine causa, id est calumniosè litem mouisse, *Petr. Gre-*
 304 *gor. Tholosan. in syntagmat. iuris lib. 3. cap. 20. pag. mihi 499.*
 ibi, *Accedunt, & ad calumniam alij, qui non probant, quod inten-*
 dunt, & saltem negari non potest eiusmodi calumniam possi-
 305 quam intenditur crimen, & non probatur, præsumptam à
 Scribentibus vocari, uti plena manu tradit *Castill. Sotomayor*
controuerf. lib. 3. cap. 21. n. 7. eamq; punibilem. [vndè D. Larr.
alleg. fiscal. 1. n. 18. ut de se uti Fisci Patrono attestacionem fa-
 ceret ea protulit verba, quæ ad suum munus rectè explendū,
 nedūm uti fiscalem, sed etiam uti Christianum veritati inni-
 306 xum mirificè conducūt, *Nec pro Fisco faciendum, quia Prin-*
ceps non vult iniuste subditos vexari; & ita Ego multoties in mu-
neribus Fisci Patroni, quibus functis cum causam Fisci non iustā
cognouerim, nihil contra Me facere, vel discere decreuiss, & respō-
dere (Me acta vidiſſe judicialia) quo bonam fidem agnoscebam,
Hucusq; D. Larrea; at contra Me non visis actis, quinimò:
 nullis actis existentibus, nec quærelis vllis propõitis, formā-
 tur

- etur bannā, publicantur programmata, & conuiuiā moliantur,
ac quid amplius? (silentio sanè prætereunda) & nunc memo-
ria recolo satis iustè contrā Fiscī Patronum sui temporis ex-
clamasse *Thomam Gram. in dec. 10. n. 2.* ad quem Legentes re-
mitto, & ad *Escob. de nobil. & purit. proban. par. 2. quæst. 8. n. 71.*
& seqq. ubi Fiscales instruit ad benè eorum munus exercen-
dum, ad veritatem sectandam, & calumnias dispergendā plu-
ra iura ad id expendentem, & verè memoratu digna, vt in
3 *sect. latius: Inde manat: quod Fiscales iurant de calumnia,*
307 *& quæcumq; alia iuramenta necessaria faciūt, Luc. de Penn.*
in l. iustas, C. de delation. lib. 10. Peregr. ex multis lib. 7. de iur. fisc.
308 *tit. 3. n. 7. & licèt contrarium asserat Solorzan. de iurib. Indiar.*
cap. 6. n. 127. lib. 2. in hoc Regno Pragmatica Sanctione stabi-
litū est teneri de calumnia, de quo adest Prag. 39. de offic. Sac.
Cons. Paris de Put. de sindic. verb. Euidentialia cap. 1. Azcu. in
lib. 2. n. 3. tit. 7. lib. 3. Recopil.]
309 Et si notitiā habebat Iuncta ex iniusta præambulorum
interpositione, quomodo tandiū à die, quo formata fuit Iuncta
de Mense Septembris 1656. ac rescripto Dom. Proregis di-
recto Spectab. Regen. Magnæ Curix, quo fuit ordinatū præ-
ambulorum acta ad libitum Fiscī Patroni Regalis Patrimo-
nij per Iudices Ciuiles, esse consignanda, quod *Ego* inferi cu-
raui *hoc eodem discursu n. 107.* tacuerunt? dum omnibus in-
notescit, Iunctam erectam fuisse ex eo, quod Delatores mei
Inuidi maligno affectu insinuarunt de iniustitia præambulo-
rum, eorumq; falsas delationes ad aures Dom. Proregis de-
uenire, totam industriam adhibuerunt, addentes etiam in Fi-
scī præiudiciū quamplura præambula à *Me* expedita fuisse,
& spatio vnus anni cum dimidio visis, per Fiscum omnibus
ferè præambulis à *Me* expeditis, eisq; in Iuncta relatis, non
fuit repertum vllum iniustum, nec qui quærelam vllam pro-
310 poneret. Vndè ergò aliqualis illa notitia in Bannis expressa
de iniustitia præambulorum emerferit? prorsus non capio, ni-
311 si iterum dixerim omnia efficitim processisse ad incentiuum
præstandum, quod aliqui aduersus *Me* insurgerent, & calum-
nientur, quod est prærumpere iustitiæ neruum, & prosternere
312 autoritatem Magistratuum, viamq; aperire, qua Maligni
suas

62 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- suas vires augeant, & audaciam, iustitizq; Ministros timidos
 313 reddant in futurum, de quo *Paris de Put.* exclamat, pænisiq; grauioribus coercendos putat *de sindicat. vers. Per syndicatores, Mastr. de Magistrat. lib. 6. cap. 8. n. 7.* facit *Magon. Rot. Lucen. dec. 1. n. 21. Io. Bott. de ration. stat. lib. 1. Causalc. de Brach. Reg. par. 5. n. 96.*
- 314 Illud autem, quod vulgarunt de illato præiudicio Fisci ex tot præambulorum expeditione, indè ortum habuit; Refrigeratam enim, vt agnouerunt nonnulli eorum gratiam apud Dom. Proregem, sedata iam pestis luc, variè vellicarunt, susurrantes eius auribus, Fiscum ex obitu tot millium Regis vassallorum, lucratum fuisse bismille millia cum dimidio; Cùmque
 315 paucos post dies animaduernerint, satis è longè eorum effatum abiisse, eam adduxerunt excusationem, quod expedita per *Me* præambula in causa fuerunt, vt Fiscus illis priuaretur, vndè formata fuit luncta de bonis vacantibus. & visis, reuicis, ac strenuè, & accuratè perspectis præambulis per biennium,
 316 & vltra, nequidem in obolo Fisco fuisse ex ijs præiudicatū, protenso quasi digito omnibus innotuit, idq; in causa fuit, vt innocentia mea operiretur. [Et dicere cogor verbis *tex. mutuatis in l. non intelligitur 3. §. cum quinquennium, ff. de iur. fisci*, quæ Iureconsultus *Callistratus lib. 1. Diuo Adriano* adscribit, ibi, *Valdè inhumanus est mos iste.*]
- 317 Vtque (obiter insinuem) præambulorum decreta *Ego* vt ludex interposui, vel ex testamento, vel ab intestato, ex quo
 318 duplici iure successiones deferuntur *ros. tit. ff. & C. de testa. & de success. ab intest.* & in Reg. vsitatum est per *Rit. M. C. 181.* expediri præambula, vbi *Carau.* in quibus casibus nulla expediri citatio, secundum *Affl. in Const. Eos qui sciens in 4. quest. D. de Franch. dec. 204. Consil. Throd. alleg. 17. n. 21.* iniquiens hoc non esse verè iudiciū, sed potius dici liquidam
 319 probationem aditionis hæreditatis ex testamento, vel ab intestato, *Reg. Sanfel. dec. 210. in princ. par. 2.* Nec homini mediocriter in iure versato absconditum est, in Regno successio-
 320 nes secundum ius deferri ad decimum vsq; gradum, sicuti *Instir.* habetur *de success. ab intest.* quo gradu deficiente vir,
 321 & vxor inuitantur ad successionem, de quo] est *tex. in l. 1. ff.*
 322 & C.

- Et C. vnd. vir. Et vxor. quinimò eam transmittere poterunt
 ad hæredes suos per ius accrescendi, vel attrahendi, vt consu-
 323 hnt *Corn. conf. 324. vol. 4. Pergr. de iur. fisco. lib. 4. tit. 3. n. 4.*
Capriol. in tract. de success. ab intestat. lib. 4. n. 1. vbi ampliat etiam
 324 *in vxorẽ Clerici Gtæchi. ad rex. in l. si quis Presbyter. C. de*
Episc. Et Cler. quod procedere in sponsa per verba de præsen-
 325 *ti, quæ sit nubilis ætatis, secundum Barrol. in l. nihil. ff. rer. amo-*
rar: alioq; adductos per Mast. dec. 123. n. 7. vbi determina-
 tionem affert de anno 1608. pro Antonia de la Vigna, & vlti-
 trã prædictis, accedente dispositione iuris Regni in *Constit. de*
Dohana de Offici. Secret. vbi expressè tradit Andr. de Tsern. Et in
 326 *cap. 1. in verb. Bona vacantia. tit. quæ sint regal. cui se subscribit*
Affl. in d. Constit. n. 7. &] præter ordinarias rubricas, fidem ob-
 327 *seruantiz in Regno prætat eruditissimus D. Præses de Frærb-*
dec. 454. Si igitur secundum iurium dispositionem ius suum
 328 *cuilibet reddidi non sine magno labore noctes ducendo in-*
 329 *tomnes, & dies yigiles in quo peccaui? quale præiudicium Fi-*
 330 *sco intuli? [Quin potius: si expeditioni non vacassem, &*
 331 *negligentèr Me habuissẽ, meritò ab officio poteram, & do-*
 332 *bebam remoueri, secundum Bal. in l. 1. §. qui res in fin. n. 3. de*
 333 *offic. Præf. Urb. Ang. in l. omnibus. C. de sportul. Dec. in l. pen.*
 334 *n. 6. C. de pact. id quod paritèr est dispositum in tutore negli-*
 335 *gente circa administrationem bonorum pupillarium, l. fin.*
 336 *ff. vbi pupill. educar. debeat, l. fin. C. de admin. tutor. l. 3. §. qui ob se-*
 337 *gniciem, ff. de suspect. tutor. l. si tutor velit, cum ibi notat. ff. de au-*
 338 *thorit. tutor. Itidem in simplici procuratore, nam Iudex etiã*
 339 *ne mine petente debet ex officio ob negligentiam, cum priua-*
 340 *re, l. eum qui res, C. de procurator. Rom. conf. 428. n. 5. Sic etiam*
 341 *in Prælato. qui à Prælatura remouetur ob eius negligentiam,*
 342 *secundum Ias. in d. l. eum qui res col. 2. n. 5. Crau. conf. 132. n. 3.*
 343 *Nec alienum est a Principe per rex. in cap. grandi. de supplem.*
 344 *negligen. Prælator. in 6. Ac etiam in executore testamentario,*
 345 *quod ob negligentiam sit remouendus, tenet Paul. de Cast.*
 346 *conf. 97. super primo quesito n. 2. Et conf. 332. n. 3. lib. 1. Et conf.*
 347 *437. dub. 3. vol. 2. Crau. d. conf. 322. n. 3. Reg. Valenz. conf. 35. ex*
 348 *lib. 1. Dum igitur, meo vt uacarem muneri, ius dicen-*
 349 *di, ac iusticiam ministrandi, totus incubui, tribuitur mihi in de-*
 350 *lictum.*

64 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

lium, alijsq; negligentibus in laudem? Quorū hoc? ut & hoc portentum Orbi indicetur, & Magistratibus insinuetur rerum humanarū vicissitudo. Exhibeant delatores, qui pariter eorum subtili ingenio manifestum faciant, quānam iuris, aut statutaria dispositione, hæreditates Fisco sint deferendæ, dum diem functis, successores testamentarij, aut legitimi supererexistunt? ijsq; deficientibus vir, & vxor ab intestato inuicē succedunt ex decisis per *Sac. Conf.* apud *D. de Franch. d. dec. 454. in fin.?*

- § 33 Edocti pariter sumus Serenissimum nostrum Regem val-
allorum bonis non inhiare, sed firmitè velle, quod cuilibet
ministretur iustitia, suumq; ius tribuatur vnicuique, quinimò
etiam in casu dubio contra Fiscum esse respondendum do-
334 cuit *Modestinus Consultus in l. non puto 10. ff. de iur. fisci.* &
mirabile, ac singulare profero *Ego* effatum magni illius Regis
335 *Philippi II.* quod habui à peritissimo illo Fisci Patrono ne-
mini secundo *D. Io. Bapt. Larr. allegation. fiscal. cap. 1. n. 9. circa*
336 *med. par. 1.* per hæc verba, *Et ut alia plura omittam, imitatus*
ex nostris Regibus Philippus II. qui Hispanorum secundus Tra-
ianus, virtute, iustitia, & prudentia nuncupatur, Nam cum anno
1570. esset in vlla del Escorial, & illum adiret Doctor Velasco,
337 *Cōsilij Supremi, & Camera Senator, ut consuleret de causa, quæ*
maximè augeret eius Regale patrimonium, Respondit Rex sapien-
tissimus, & iustus; Doctor semper in cura habere, & renuncia Sena-
tui, in dubio semper contra me iudicandum, quod exemplar ha-
338 *buit à Porreno in libello, quem edidit de dictis, & factis Phi-*
lippi II. cap. 10. in vers. Estando, adeò quod idemet D. Larr-
ibid. non potuit se cōtinere, quin exclamaret, O pulchrum di-
ctum! Utinam hodie Principes imitarentur, de quo memor Ego
fui in Opere meorum Responsorum criminal. cap. 24. n. 63.
- 338 Et cur non potius commemorantur tot mala, quæ se-
cuerunt ex sequestris ad instantiam Fisci peractis omnium fe-
rè hæreditatum, quorum præambula per veros, & legitimos
successores illicò præsentari non potuerunt ob illorum absen-
tiam à Ciuitate, qui tandem reuersi dum eius bona expecte-
runt, remanserunt manibus vacuis, nam nequidem minimam
partem fuerunt assequuti, sed omnia fuerunt erepta, nec vlla
spes.

- spes, illa recuperandi permanet amplius, vt opportunè dixe-
 340 rint lugentes cum *Prophet. Hæreditas nostra versa est ad alie-*
nos; adeo quod nemini non fiet obuium, à quo maiora illata
sint damna à Me, qui hæreditates successoribus legitimis (iure
suadente) detuli, vel ab ijs, qui in causa fuerunt, vt protinus
 341 *priuarentur?* Interest enim Regis nostri vassallos non de-
 pauperatos, & ad nihilum redactos habere, sed locupletes vt
 docuit *Iser. in cap. 1. n. 27. quib. mod. seu. amitt. & est. tex. singula-*
 342 *ris in §. Cogitatio, Authent. Vt Iudic. sin. quoquo suffrag. ibi, Et*
Imperium, & Fiscus abundabit utens subiectis locupletibus, Frecci-
de subseu. author. 8. & benè signat Reg. de Pont. decis. 34. n. 33.
in fin. Ego ipse in 1 forens. cap. 11. n. 11.
 343 Quæ aded vera sunt, vt ex officio teneatur Superior, cum
 sciuerit oppressiones vassallorum, eas vindicare, ad *tex. in l. illi-*
citas, & ne potentiores, ff. de offic. Præs. aliaq; Ego exaravi in 1.
forens. cap. 11. n. 7. cum duob. seqq.
 344 Bone Deus? qui nolle omnia & reuelas paruulis quæ
 abscondis Sapientibus. Cur in bannis, & præconijs fit asser-
 345 tio de aliquali notitia meorum errorum in præambulis,
 & non memorantur egregia illa, quæ patraui facinora in assi-
 duis additionibus in foro Magno, alijsq; Fidelissimæ Ciuitatis
 Quarterijs per Me factis ad finem sedandi tumultus, & con-
 ciliandi dissidia orta inter Ciues in ipso pestis seruore ob au-
 cupanda bona, quæ à potentioribus non sine vi miseris eripie-
 bantur? [Sicuti in iure exploratum est, ex traditis à *Monter-*
ros. in præf. Sindicat. in 9. vol tractatum pag. mihi 240 in princ.
Paz in prax. 1. com. cap. vnic. n. 15. in fin pag. 231. & extat sta-
tutum in Hispania, l. 11. tit. 7. lib. 3. Recopil. Redin. de Maieft.
Princip. verb. Sed etiam per legitimos tramites pag. 295. n. 4. &
expressè statuit Iustinianus Imperator in Authent. Vt Iudic. sine
quoquo suffrag. §. illud videlicet vers. Cum liceat eis, & dolet de
mala super hac intètionè Sindicatorum. Bonadill in Polit. rom.
2. lib. 5. cap. 1. rubr. De la aueriguacion, y relacion de lo bien hecho
por el Corregidor n. 158. ad fin. vsq;] nullo existente, alio Iu-
 dice, qui (morbi timore perculsus) illicd occurreret, quæ sa-
 nè simultates inter Ciues paulatim exortæ, in aliquam perni-
 ciam publicam erupturæ videbantur; ni mea industria perui-

66 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- giliq; cura, fato cessissent ? irritatos etenim populi animos benevolentia studijs non semel, atq; humanitate demulsi, sed
 346 illorum temporum conditione pensitata, [in qua cum peste ipsa, & lue detecta vidimus, etiam plura commissa crimina, ij etenim spretis legibus, iureq; naturali conuulso, infirmis misericordiam non exhibebant; ad pietatis, namq; obsequium effecti timidi, ad impia lucra, temerarij, fugientes morientium funera, mortuorum appetebant spolia, & vt obuiam fieret in egritudine sua miseros ad hoc forsitan derelictos esse, ne possunt cum curabantur, euadere. Sicuti in simili de anno 256. contigisse tradit *Diuus Cyprianus*, & relatus à *Cardinal. Baron. in Annal. b. lib. 2. pag. 366. n. 24.* & vt *Petrus Chmiacensis*, relatus à *P. Marchin. in tract. de pest. in proemialib. rubr. 1. & 2. s. acerbissim. Calamitates.* disertè inquit, *Ea nos inferuimus calamitate, in qua ruebant super mortuos vini, & supra sepulchrum, sepulchrorum ipse procubebat, de quo oculatus Ego testis fui.*] cuius rei
 347 testem haberem locupletem *D. Emanuelem de Aguiar*, Regentem *Magne Curia*, Nobilem Hispanum, qui tunc tantum suis operibus valuit, vt Vt & Neapolis præclarissima, illum viuentem, velut parentem coluerit, & morientem luxerit. Id etenim ad iudices spectare, eorumq; proprium esse officium, ex multis docuit *Molin de primog. lib. 4. cap. 19. n. 30.* *Paris de Put. de sindic. verb. Concordia n. 9. Affl. dec. 149. n. 7.* *Maistr. de Magistrat. cap. 4. n. 98. & 99. & n. 278. & seq.* *Simanc. de Re. pub. lib. 8. cap. 27. n. 4.* *Rolan. conf. 8. n. 26. in 4.* *Comez de delict. cap. 6. n. 16.* *Auil. in cap. 2. Prator. Glos. Parcialidad, n. 21.* *Plaça lib. 1. delictor. cap. 1. n. 3.* cum alijs adductis per *Berart. in Specul. Visitation. in Exhortation. ad Magistrat. n. 3.*
 349 Sed veritate ipsa pro *Me* certante, Nemo comparuit, nisi *Lucas de Luca Medicus*, qui de decreto per *Me* interposito liberationis duc. 220. in beneficium *Domitij Nasteri Actor. Magistri Cur. Archiepiscopalis* de anno 1655. mense *Novemb.* qui via *Ritus* obtinuit contra dictum de *Luca*, tota *Magna Curia* votante ad mei relationem decretum liquidationis instrumenti præsentati pro summa duc. 300. coram me etiam per Sacrum Cõsilium, dum petijt fieri verbum in *Aula quond. Regij Consiliarij Aloysij Gamboa*, & ad finem cuius
 350 tan-

tandi p̄nam liquidationis produxit in eadem Aula fidē crediti dictorum duc. 300. vnde fuit mihi iniunctum, vt ad liberationem ipsorum procederem, & cum partes audiuissem, & non aliud remaneret agendum, nisi creditori depositum liberare, tamen visum mihi non fuit integram summam liberare, sed tantum duc. 220. cum cautione pro nunc salua prouisione facienda in Magna Cur. respectu restantis quantitatis partibus plenius auditis, ad finem vidēdi si exceptio opposita pro parte debitoris militabat, qua de re videns *Me* publicis praeconijs Visitationis iudicio submissum, insinuare sategit, quod si dictos duc. 220. de propria pecunia fuisset elargitus, quærelam non instituisset, cuius petitioni minimè *Ego* annuens, dum fuisset per lunctam replicatum, & de præambulis dumtaxat posse cognoscere, non de alijs, supplici libello adiit Dom. Proregem, qui peculiari rescripto cognitionem eidem lunctæ demandauit, & in pluribus sessionibus quærelante audito, de-

351 creuit non esse quærelam recipiendam, & pariter iniunctū, quod relatio fieret Sux Excellentie, cui impedimentum prae-

352 stitit Magnificus Fisci Patronus, inquires nouis incumbere contra *Me* diligentijs, Ecce in quo consistebat quærela, quibusq; tricis, & teknis quærelator procedebat, aliorum consilio, suffultus, sed modò in memoriam venit dictum peritissim-

353 mi illius viri *Io: Vincentij de Anna, Nemo diù gaudet*, & satis mihi erit, quod conscientiam puram habeam, quæ testimoniū

354 erit gloriæ meæ, applaudente *Apostol. ad Hebraos 4. ibi, Gloria nostra testimonium conscientia nostra*, & est *tex. in cap. in cō-*

clis 11. quest. 3.

Nec vilis excusandi se patebit aditus, eò quòd audiuerint in multiplici, ac celeri præambulorum expeditione potuisse per-

355 peram me gerere, Nam in primis Visitatores, & Syndicatores informare se debebant à quibus, & qua mente, quouè animo conuitia aduersus *Me* dicta fuerint, sicuti docet *Summus*

356 *Pontifex in cap. qualiter, & quando el. 2. de accusar. ibi, Non quidem à maleuolis, & maledicis, sed à prouidis, & fide dignis*, cui concordat *tex. in cap. cū in iuuentute 15. ibi, Quia tamen eius suggestio non de charitatis radice procedere videbatur, nolui-*

357 *aures nostras, quasi malignis delationibus inclinare*, hinc po-

- pulus Sodomæ dum improbus esset, & tot criminibus debacharetur ex clamore peccatorum, qui peruenit ad Cælum, adhuc videtur Deum noluisse credere, sed dixit ad *Abraham Gen.*
 358 *nes. cap. 18. Clamor Sodomorum, & Gomorraeorum multiplicatus est, & peccatum eorum aggravatum est nimis, descendam, & videbo, utrum clamorem hunc, opere compleverint, ex quo infert D. Larr. allegat. fiscal cap. 101. num. 12. rubr. An delationes Princeps faciliè credere debeat adversus Magistratus, quia optimi subiacent calumnijs, quod si Deus detrahit fidem peccatis manifestis*
 359 *& veritatem eorum, & si non egeat certioratione indagare procurat, quantum magis Princeps non debet faciliè Magistratum detractioni admittere, & contra illos delationibus deferre? & per set. capus Allegationis optimè pluribus repetitis exemplis antiquis, & recentibus suadet delationibus adversus Magistra-*
 360 *tus non ita faciliè esse deferendum, sicuti adversus Me egerunt, ut eiusmodi proclamata proferri faciant cum detractione boni mei nominis apud omnes adepti, quod exhorruit*
 361 *Consul. in l. Prator edixit 7. ff. de iur. [Semper etenim cre-*
 362 *dendum est viros probos ad Magistratum assumi; & illos iuste munus exercere, ut traditur in l. 1. §. 1. ff. de offic. Præf. Prator. illis verbis Credidit enim Princeps, eos qui ob singularem industriam explorata eorum fide, & gravitate ad huius officij magnitudinem adhibentur, non aliter iudicaturos esse pro sapientia, &*
 363 *luce dignitatis sue, quam ipse foret indicatuus. Et exemplū Domitiani licet improbißimi, qui Delatoribus fidem non adhibuit, sed eos varijs pæpis exercuit, constat ex Martial. in Amphitheatro Epigram. 4. Iustus, & alij, quos refert eruditissimus Supremi Senatus Castellæ Senator D. Lau. èius Ramirez*
 364 *de Prado in eius Commentar. Dom. meus, cui plurimum debeo, ob ingentē amorem, quo Me prosecutus fuit, continuifque literis scripta mea collaudare non dedignabatur, quæ penes Me habeo.]*
 365 *Nec mediocriter grauatum me sentio, dum Magnif. Fisci Patronus, ut Me de peccato in præambulis redargueret, per diem ante publicationem bannorum carceri subterraneo micipari iussit Dominicum Puluerinum Scribam Magnæ Curiz, pluriesq; suggestiua dare ei fecit interrogatoria nulla præxi-*
 sicut-

stente quærela aduersus *Me*, nec alio qui incontestem illum
 adduceret, de gestis à *Me*, in præambulorum expeditione,
 [Posthabitis theoreſis, & praxis criminalis principijs nõ aded
 abitrulis, quin teneatur quilibet, etiã mediocriter in Tribu-
 nalium subſellijs verſatus ea percallere, nempe quod testis, si-
 ue fuerit examinatus vti principalis in ſe, & testis in alios, vt
 criminalistarum Schola quotidie admittit. non aliter torque-
 tur, niſi ea concurrunt, quæ interuenire debent ad ſinem tor-
 366 quedi Reũ inquisitũ, & reſpectu testũ ſimpliciter pducitorũ
 non aliter procedi poſſet ad torturam, niſi renitentes fuerint
 in negando factũ, de quo per alios conuincuntur, & qui cõ-
 uincit, ſi vnicus eſt testis, debet eſſe dignior ipſo negante, itã
Barro in l. vnus, §. reſtes. & l. is cui. ff. de quaſtion. cui ſe ſub-
 ſcribit *Brun. de indit & tortur. in 3. quaſt. princip. circa princip.*
 & reaſumit inſignis Prædictus *Foller. in prax. crim. par. 2. verb.*
Capiat informationem n. 22. & duob. ſeqq. Nec testis in carceri-
 367 bus eſt detinendus multo tempore, quia carceratus iniuſtẽ,
 quotidie grauatur, ad *tex. in cap. ſuper eo el. 2. de appellat. bene*
Farin. conf. crim. 193 mox allegandus,] vt ſecernatur captiue
 368 iniuſticia, dũ tẽpore ipſius nulla aderant inditia, etiam po-
 ſtea ſuperueniant. quia non iuſtificatur dum ordo præpoſtera-
 tur *Neuiz. conf. 61. n. 33. Rom. conf. 141. n. 5. Farin. quaſt. 27.*
n. 111. cum ſeq. quæ ſanẽ interrogatoria ſuggeſtiua exproba-
 369 tur à iurẽ; nulla etenim præceſſerunt inditia, & vbi iudei
 ſine præcedentibus inditijs inquirũ, dicitur eſſe in dolo, & ca-
 lumnia, & tenetur ad damna. expenſas, & in creſſe, nec non
 370 criminaliter punitur. *Iaffred. deciſ. 300. Farin. quaſt. 16. de*
accuſ. n. 25. & 27 vbi plures congerit, & in caſu meo dici po-
 teſt nimis animoſe proceſſiſſe, *Rol. conf. 94. n. 13. lib. 4. & cõf.*
17. n. 9. lib. 3. idem Farin. eod. tit. de accuſ. quaſt. 1. n. 4. in 4. re-
 371 *quiſit inquis. Teſtay d. alleg. 9. n. 18.* & per annũ cũ dimidio in
 hoc vt tãdio carceris tandem perteſus, quod ignorabat dice-
 ret ex dictis per *Farin. d. cõf. 193* contra quos Magiſtratuum
 delatores inuehit ex pluribus *Dom. Larr. Allegation. fiſcal. cap.*
102. per tot. tom. 2. omninò conſulendus, & non ſemel porre-
 372 tis præcibus pro excarceratione ipſius Puluerini, renuit ex-

car.

- 373 carcerare, noua excogitans molimina de diligentijis facien-
dis contra *Me*, quasi quod in eius mente habuerit eiusmodi
superuenienti iurisdictioni Fisci Partes agendi in Magistratuū
uifitatione, nullum præstitutum esse finem, neq; modum, ob
quod multa passus fuit damna, & interesse, vnde succedunt
pænæ traditæ per *D. Larr. loc. cit.* maximè contra Fiscum sem-
374 per repugnantem, dū scire debebat tādum longæ carce-
rationis tellem concutere, aded quod per vim, & ad finem se
ab ea liberandi præsumitur depositio extorta, secundum *Be-
ro. in cap. at si Clerici n. 5 1. vers. Sextè confessio de iud. Pract. Con-
rad. de confess. crim. n. 5. Boff. in pract. crimin. tit. de carcerib. nu.
32. ad med. vers. Et ideo si detentus Farin. conf. 193. n. 3. vers.*
375 Imò, verba faciens in carcerato per duos menses, quodque
calui nostro conducit, subdit *Præsertim cū in iustè, & indebi-
tè in carceribus detineretur*, cui se subscribit *Io. Mar. Vermigl.
conf. crim. 33. n. 15. vers. Et præsertim, & conf. 74. n. 6. & conf.
143. n. 19.*
376 Quidquod: Idemet Magnif. Fisci Patronus Regiæ Came-
ræ plures accersuit Scribas Magnæ Curie in eius domo, in
terrogando de accessibus per *Me* factis, tēpore quo ex lectura
Bannorum secernitur de præambulis tantū fuisse promul-
gata, & sic nulliter extrā banna, & prætenfam uisitandi iuris-
dictionem cū sit restricta ad præambula, nec limites exten-
dere potest, secundū *Ang. conf. 138. n. 1. propè fin. vers. Limi-
tata enim iurisdictio, Vant de nullit. ex defect. iurisd. deleg. n. 93.
Farin. conf. 89. n. 1. ad med. vers. Et quia etiam limitata iurisdic-
tio lib. 1. vnde Surd. decis. 88. n. 3. post multos inquit iuris-*
377 *ditionem limitatam non esse prorogabilem.*

Nec minus grauamen intulit Idemet Fisci Patronus, dū
378 pluries, ac repetitis vicibus quamplures interrogando Scri-
bas de meis gestis, ac qualiter *Me* gesserim in expeditione
præambulorum, & accessuum, responsis acceptis, quod non
perperam, sed benè, & diligenter munus meum expleuerim
in iustitia ministranda adhuc tempore pestis, noluit in scriptū
redigi attestationses prædictas id quod exprobatū habuit post
multos *Dom. Larr. decis. Granat. 98. n. 48. vers. Sed & iudicij p.
2. Escob. de nobilitas. & puritas. proban. quest. 6. §. 4. rubr. de exa-*

- min testium n. 26. verſ. Nona,* [Et ſic reperitur diſpoſitum per
l. 11 tit. 7 lib. 3. Recopil. Auiles cap. 4. iudic. ſindicat. in Gloſ.
verb. Haga, cum ſeq. Suarez de Paz in prax. 8. part. 1. tom. cap.
unic. n. 15. vbi ad rem tradit ſindicatorem teneri interrogare
 379 *teſtes nedum contra Iudicem, verum etiam in eius fauorẽ,*
quia pro vtraque parte dicere debent, & inquiſitio eſt facien-
 380 *da, tam boni, quàm mali, nec in Regno contrarium vidi-*
mus diſpoſitum; ſaltim huſq; modò in mea non parua libro-
rum ſupellectili, curioſè perquirendo, non inueni contrariũ,
 381 *quinimò peculiaris extat Pragmatica Sanctio Cęſareę Ma-*
ieſtatis Inuiſtiſſimi Caroli V. incip. Item quia nobis datum eſt
intelligi ſub tit. de Actuar. 6. in ordine cuius memor fuit Fol-
ler. in prax. verb. Capiat informationem n. 54. vbi inquit aliter fa-
cientes Reos eſſe gehennę, & teneri rationem reddere in die
Iudicii, aliaque verba ad rem effundit, quę Pragmatica ha-
bet aliam concordantem ſub tit. de offic. Magiſtr. Iuſtitiar. 27.
 382 *ſ. 50.] cum indubitatum ſit quemlibet Magiſtratum etiam*
ex officio teneri in fauorem rei veritatem, & innocentiam in-
dagare, & aperire, ad tex. in l. 1. ſ. ſin. ff. de quaſtion. l. ſi non de-
ſendantur 9. ff. de pen Bart in l. pen. ſ. ad crimen col. 3. verſ. Sed
primò quero. ff. de publi. iud. Farin. 1. tom. de Inquiſ. quaſt. 11. nu.
10. Alit Ego huſq; modò, lapſo iam anno cum dimidio in ni-
hilo factus ſum Reus, cum de nullo crimine tranſmiſſa mi-
hi extiterit informatio, nec præceſſerunt quærelę.
 383 *Transgrediamur nunc, & videamus qua ratione in bãn-*
nis, ſiue præconijs nullus præſigitur terminus, adeò quod (ex-
horreſco referens) perpetuis malignantium iſtibus expoſitus ſũ
atq; cum dimidio iam expleto, & ſi Fiſci inſtantijs foret an-
nuendum, vix ſato ſi ceſſerim. Viſitationis Iudicium cederet,
quando receptum eſt terminum ſindicatus cõtra peculiorem
Magiſtratum currere de momento ad momentum, qui de iu-
re communi eſt quinquaginta dierum, ad tex. in l. unic. C. ut
omnes Iudic. tam ciuil. quàm milit. l. Conſiliarios, C. de aſſeffor.
Authent. Vt Iudic. ſino quoque ſuffrag. ſ. neceſſitatẽ, & in Regn.
per Pragm 1. de ſindicat. terminus adhuc eſt dierum quinquā-
ginta, ſicuti de iure communi per d. l. unicam, teſte Dom. Row.
in Scholijs ad d. Pragm 1. n. 5. Berart. in d. Specul. Viſitation. rub-
ric.

- bric. de ordin. proceden. & fulminan. process. in Visitat. cap. 4. nu. 15. & 16.* vbi agit de terminis præfixis iudicio Visitationis ad proponendum quærelas etiam de iure patrio, quibus elap-
- 385 sis non potest ad vteriora procedi, nam vbi denegatur audientia, processus est nullus, si ad vteriora proceditur ex novitatis per *Vancium tit. de nullitat. ex defect. iurisdict. n. 51. & seq. Chartar. decis. 81. Boss. de Official. corrupt. n. 32. post Bald. in l. observare, §. proficisci. ff. de offic. Procōs. Soccin. de citat. art. 37. in 3. effect. peremptor. Bynadill. in sua Politic. lib. 5. cap. 8. num. 134. vers. Lo contrario, vbi dicit id semper prædicari Dom. Reg. Tap. decis. Senat. Italia 17. n. 12. [Licet in Hispania terminus 50-*
- 386 dierum pro sindicandis Magistratibus, sit restrictus ad dies 30. vti probant *l. 23. tit. 7. lib. 3. & l. 3. tit. 9. eod. lib.* vti scribit *Snarez de Paz in prax. 8. par. tom. 1. in proem. n. 9. vers. Tenenturq; & n. 10.* subdit propter brevitatem instantiæ omnes ter-
- 387 minos videlicet, ad excipiendum, probandum, & probatum habendum cumulari, citato ad hoc *Bald. in l. properandum in princip. ibiq; Iason, n. 14. & Cataldin. de sindicat. quæst. 76. nu. 4. & 6.]*
- 388 Et quando nullus reperiretur præfixus terminus sindicatui, & iudicio Visitationis, nonnè iura clamant teneri iudicē statuere terminum Accusatori (*si fuerit*) ad proseguendum quærelam, aliàs denegare audientiam, de quo *tex.* est expressus in *l. si ea, C. qui accus. non poss.* quem ibi ad hoc notat, & commendat *Glos. ordinaria, Cyn. Iacob. Butr. Bart. Alber. Bal. Salic. & communiter DD.* & expressim dispositum est in *lure septē-partito l. 17. tit. 1. par. 7.* vbi *Gregor.* in verb. *No paregisse*, ultra *tex. in d. l. si ea*, congruit *tex. in l. qui crimen eod. tit. & l. . . C. ad Turpill. & l. prauaricationis, §. final. ff. de prauaricator. iniquiens, esse menti tenendum, Gomez varjar. resol. lib. . cap. 1. n. 22.*
- 389 Si verò accusator nondum proposuit, sed tantum minatur, & adhuc iudex tenetur præfigere terminum, intra quem accusationis libellum porrigat, & termino elapso, audientiam denegare, de quo est *tex. in l. Titta. ff. de accusat.* quem esse in terminis tradit *Gomez loco cit.* iniquiens si hoc procedit in civilibus per *tex. in l. diffamari, C. de ingen. & manum.* multo fortius in criminalibus vigere debere.

390 Aut tandem proceditur ex officio contra aliquem, vel ad instantiam Fiscalis ad hoc positi, & destinati (& hæc est thesis nostra) & adhuc terminus erat præfigendus, uti ex multis probat *Gomez. d. cap. 1. n. 22.* quem sequitur *Reg. Tap. decis. Ital. 17. n. 14 Bouadit. in Polit. lib. 5. cap. 1. n. 174.*

Dum igitur terminus meæ Visitationi (si procedi potuisset Iudicio hoc) nullus fuit præfixus, quis non mecum conclamabit ad summum fuisse gratatum? Iura siquidem infinita-
391 tem abhorrent. *l. unic. C. de senten. que pro eo quod inter. profer. l. fin. C. de Sacros. Eccles. Ias. n. l. quominus n. 136. ff. de flu. 392 min* quæ sanè iura appositè pro sindicando, & visitando, ut sit terminus apponendus, expendit *Bouadit. d. cap. 1. nu. 175. vers. Lo quinto.* [Et faciunt iura in *cap. 2. de rescrip. in 6. & in l. 1. C. de senten. que pro eo quod inter. & conducit dictum Glosa in verb. Appellatum circa fin. in cap. finali de appellat. in 6. & per Io: Andr. in addit. ad Specul. in §. Restat, in verb. Concordaverunt.]*

393 Adaugetur Motium de grauamine mihi illato ex Iudicio visitationis, nam Ego officia Iudicatus Magnæ Curix, non ambiens, nec exquirens, coactus ad illa exercendum à D. Pro-
394 rege Comite Castrilli, quando annui, non ad aliud Meme obnoxium reddidi, nisi ad standum, & parendum sindicatui, iuxta leges Regni, uti ex literis patentibus in forma Regiæ Cancellariæ subscriptis ab ipsomet D. Prorege, & Spectabilibus Regentibus Cancellariam, in propatulo est, & finito tēpore alacriter promissis steti, & petij ad sindicatum admitti, publicis præeuntibus præconijs, nullaq; existente quærela, liberatus fui, & collaudatus à Dominis Electis huius Fidelissimæ Ciuitatis Neapolis, uti superius indicaui n. 20 ubi per ex-
395 tensum liberatoriales literas transcripsi, adeo quod non potui alij subiacere examini, ac tam rigoroso Iudicio Visitationis, quod à sæculo non fuit cum alijs Iudicibus præteatum, reuolutisque pluribus exterorum, & Nostratum Codicibus, 396 neminem inuenire potui, qui similem casum posteritati transmitteret. (*Vt tantæ nouitatis, Ego posteritati exemplar sim, & exemplum.*) & sic quasi contractum ini cum Dom. Prorege, à quo non erat recedendum, ad *tex. in l. traditionibus,*

C. de pactis l. fin. C. de fideiussor. §. quæ tradunt rex. Glos. & DD.
 397 *in l. super creandis. C. de iur. fisi. lib. 10. vbi agitur de consue-*
tudine in creatione Officialium seruanda, ne ad extraneas; &
 398 *in solita, sed ad ea demum, quæ consuetudinis sunt, adstrin-*
gantur, l. quod si nolit, §. qui assidua, ff. de edict. dict. l. v. lib. 1,
ibi. Cum quotidie, ff. si cert. pet. Red. in de. Maiest. Princip. verb.
Sed etiam per legitimos tramites n. 176. pag. 92.

399 Nam aliàs si per somnium præuidere potuissèm, quæ mihi
 præparabantur ærumnæ, vtiq; maiora recusassèm. Magnitudo
 munera, à meoq; semper exoptando Aduocationis munere,
 in quo non parum valui, nequidem latum vnguem fuissèm
 elongatus.

Quibus sanè perbellè quadrant, quæ tam doctè, quàm ele-
 ganter exarauit doctus vir. Bonadill. in sup. Polit. lib. 5. cap. 1. n.
 186 per hæc verba.

400 *Lo Sexto, porque el Rey hizo con el Corregidor vn casi contrato*
de darle el Officio, para q̃ se siruiesse en el, con condicion que despues
de acabada, por espacio de treynta dias, y no mas, como dispone
la Ley, y se lo dize en el titulo del Corregimiento, vuisse de estar en
el pueblo, y hazer se pesquisa contro el de lo mal hecho, lleuado; y
procedido en el officio, y satisfazer dello à los querrellosos; porque si
dixeran al Corregidor, que el termino de hazer pesquisa, è inquisi-
cion de su vida contro el, y de pedirle agravios, y hazerle cargos,
no haia de ser menor de termino cierto, y podia ser durara seys, y
ochos, y mas meses, la dicha pesquisa, y sentençia della, es verisimil,
y considerable epigueya, que no acceptara el Officio por la insufri-
ble penscion, è entolerable carga, que seria darle el titulo del Corro-
gimiento limitado por vn año, y que la residencia del, no tuuiesse
fin, ni circulo de tiempo, y assi por via de cumplimiento, de condi-
cion, y contrato, es forzoso que nõ se pueda hazer pesquisa passados
los treynta dias; Y podrá quejarse el Corregidor con iusticia, que
se le haze agravio, en no guardarle la ley, y el titulo del Officio, y
la costumbre expressa, y tacita, con que suele darse, y acceptarse, y
obligarle al extraño è insolito; pues los actos de los agentes no deuen
obrar mas, de lo que fue su intencion, ni ampliarse à lo inopinado,
en que ay desigualdad, y agravio por la desproporcion del daño de
la residencia, no limitada al provecho del limitado Officio. Hæc

Bo-

Bonad qui meam sustinens aciem, quam pluribus iuribus, Doctorumq; placitis prædicta conuallat.

401 Quinamplius grauatum *Me* sentij, tam in Bannis emanatis, quod procedatur per viam Visitationis, quàm etiam in modo, dum nulla præcesserat summaria inquisitio, nec aliqua parte petente post annum cum dimidio, quo hæc scribo (ad meam detegendam innocentiam) & sic contra solitam seruari formam à iure statutam ex multis affirmat *Reg. Tap. decis. 3.*

402 *Senat. Ital. n. 13. vers. Imò dicebat, & n. 16. vers. Neq; sufficere,* inquiens satis notoria apparere grauamina cum infra tanti temporis decursum, nullus libellus porrectus, nulla querela fuerit propo-
posita, ex quo inferre non fuisse processum iuris ordine seruato.

Et cur non potiùs iudicandi, & visitandi veniunt ij iudices, qui tempore pestis iustitiam non ministrarunt, imò ab omnibus seclusi negotijs denegarunt vassallis Sux Maiestatis iustitiam facere, & retardarunt, ianuis semper clausis, expellendo pauperes, & Curiarù Sectatores, loca salubris aeris expetendo, ibiq; cum tota familia moram trahendo, quando

403 domus mea (adhuc tempore pestis) carebat ianitore, & tamen vidimus melioris conditionis fuisse eos, qui eo tempore non laborauerunt, quàm qui labori incubuerunt, contra *tex.*

404 in l. pupillus 25. ff. que in fraud. creditor. l. non solum 31. ff. de noxal. actio l. sine hereditaria 23. ff. de negot. gest. l. Seruius 4. ff. quod vi, aut clam, l. relegatorum. §. ultim. ff. de interd. & relegati iunctis his, quæ notarunt *Tiraq. de nobilit. cap. 24. n. 7. & seq. Card. Mans. de taciti. & ambig. conuent lib. 12. tit. 5. n. 16. Farin. 2. par. Nouissim. decis. 31. n. 2. Gregor. XV. decis. 5. n. 3. D. Larr.*

405 *allegation. fiscal. cap. 105. n. 29. lib. 2.* quinimò qui negligenter ministrarunt iustitiam corporaliter, & pecuniariter condē-
nari debent. Io: de Anan. cap. moneamus, §. moueantur de hær.

406 *Bertran. conf. 154. n. 5. lib. 2.* idemque est facere non facien-
da, ac non facere facienda, *Affl. in rubr. de pac. iuram. firman.*

407 §. Iudices, Iustitia namque denegata dicitur, quando Iudex requisitus obmutescit, & non facit quod tenetur, vel differt super sedendo, *Affl. in d. §. Iudices per tex. ibi in vers. Superfederunt,* post *Bal. in cap. 1. verb. Nihil respondens de milit. vassall. qui contum. est, & l. mancipia, C. de seru. fugitiu. Paris de*

76 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

Put de sindicat. cap. 9. vers. Sindicatur etiam propter moram non
 408 *exhibita iustitie, post Balin l. fin. C. de senten. pass. quod si Iu-*
dex non interloquitur ubi debet, sed dissimulat, & fingit se
 409 *non audire, nec in causa procedit, facit iniustitiam, Falin.*
in cap. excommunicamus col. fin. de haret. Cassan. cons. 38. per tot.
vbi multa contra Iudices negligentes, Boss. de Official. pecun.
corrupt. n. 12. & 24. vers. Quarta conclusio, vbi multa ad pro-
positum, Amed. de sindicat. n. 69. cum seqq.

Reuideantur ea iurgia, quæ illi expedierunt, præsertim de-
 creta præambuli per pauca, nam secernentur motiua excitata
 semper ad impediendum eorum expeditionem, è contra tu-
 410 trinx ponantur centum mille decreta domi à *Me* in contra-
 dictorio prolata, ac alia 11517. per Magnam Curiam, vti ex
 nota Magnifici Secretarij appositè superius trascripta n. 119.
 Enumerentur grauamina proposita aduersus decreta mea, &
 aliorum, subiaceant ipsi delatores, sindicatui, & visitationi
 præcedentibus Bannis? & videbimus? Exploretur ab Vniuerso
 Populo Neapolitano, Vocentur Regniculæ, Indagatio fiat
 strictior de omnibus à *Me* gestis in Officio, præsertim tempo-
 411 re pestis, *Me* adhuc eodem morbo laborante, vti ex attesta-
 tione Medici superius adducta n. 90. cui non fui obuius? quo-
 modo diù, noctuque inter Leonem, & Caniculam omnibus
Me, domumque meam adcurrentibus, exhibui operam meam?
 412 dicant Confidici, Aduocati, & Procuratores, Enarrant pau-
 peres, Religiosi, & locorum piorum Administratores, qualè
Me habuerunt in iustitia ministranda? quocumque tempore?
 413 Et loquantur de *Me* (vt verba *Samuelis Prophete* mutuem
 1. *Regum* cap. 7. & 12.) coram Domino, & Christo, virum Bo-
 num cuiusquam eulerim, aut Asinum, si oppressi aliquem, si de
 manu cuiusquam munus accepi, & restitui illis? Nam in spem
 414 venio conscientie meæ innixus responsum simile mihi da-
 turos, Non esse calumniatum illos, neque oppressisse, neque tulisse de
 manu alicuius quippiam *Ecclesiast. cap. 46. circa fin. Dulcet, de*
sindicat in princ. n. 5. pag. 357. post Puttum. cod. tract in princ.
pag. 77. n. 4. Azou. in rubr. tit. 7. lib. 3. n. 3. Recopil. de quo memi-
nit Gulielm. de Benedict in cap. Raynutius, verb. Et uxorem nu-
 155 *de testa. Garf. de nobil. Glas. 9. n. 33 pag. 220. quorum me-*
 mor

- mor fuit *Bouadill. in Polit. lib. 5. cap. 1. tit. De la residencia n. 22. lit. D.* [Et ex his, dum iure mercedem obtinere debuerim;
- 415 Viden ? *Leâtor*, quid mihi acciderit, a deo quod verba eruditissimi Iureconsulti *Petri Bellugæ* in suo Opere, cui nomen indixit *Speculum Principum rubr. 35. §. Post mortales n. 10. in fin. & seq.* in medium asserre, extraneum non erit, inquit ille in casu suo, *Et Ego de ijs bene debeo recordari, quoniam maledictæ allegationes fuerunt pro Me, quia pro ipsis Ego sum in exilio, & multa damna passus sum, quemadmodum pro iustitia defendenda, debebam premium habere; sed consolor ex verbo Christi filij Dei Domini Nostri, Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, &c. Deus parcas ei qui in causam mihi est, quoniam sibi modicum profuit, nisi quia venter eius malitia saturatus est, mihi autem cadit in destructionem.* Or aduerte, & dimittamus ista pro die iudicij, ubi de his, & alijs sumus reddituri rationem, instructa inquisitione.]
- 416 At quoniam ex Bannorum serie secernitur omnes eorum peritiz conatus, Delatores meos, ostendisse, atq; omnem animi, ingenijq; vigorem ad cor, in hanc vnâ pugnam intentos collegisse, vt *Me* in præambulorum expeditione errantē, malique vsus actibus depræhenderent, nec priuatum desinunt alijs insinuare, aientes nonnulla præambula expedita fuisse ex non veris probationibus, aliaq; testamentorum falsitatem prætulisse, de quo postmodum partes sunt conqueztæ.
- Respondebo breuiter, & vnico exemplo, veluti vnico spōgiz tractu hoc opinamentum, & diffusam calumpniam, nullo iure, aut solida traditione stabilitam, abolebo.
- 417 Quod veræ nō fuerint probationes, ad quid *Ego*, siue alius quicumque Iudex teneri poterit? Poteratnē alio modō ius dici, quam ex actis compertum fuerit? dicant Scioi *textum in Lilliscas, §. veritas. ff. de offic. Præsid.* insinuantem Iudicem teneri ius dicere, & sententiā proferre secundum allegata, & probata, quis deleuit à libris Pandectarum? & consulant *Doctores de re agentes, Less. de iust. & iur. lib. 3. cap. 29. dubis. 10. n. 84. V. alasc. axiomat. iur. verb. Iudex n. 115. l. si cum dies, §. plenum, ff. de recept. arbit. vbi Bar. Bal. & Roma. perbellē insi-*

- 418 *gnem Didacum in 1 variar. cap. 1. n. 7.* iniquentem etiam si Iudex esset Supremorum Tribunalum nequidem ex alijs Iudicium interponere poterit, nisi ex ijs, quæ acta demonstrarunt. *Hermosill in Schol. ad l. 36. tit. 3. part. 5. quæst. 7. n. 33. & seqq.* [Eleganter *Reg. Valenz. conf. 90. n. 20.* vers. *Nam cum dicta Sententia*, ubi cum Iudicantibus verba faciens, ita fatur; *Quis sibi tribuit auctoritatem, aut potestatem, ut sibi tanquam probatum habeat, quod ius non habet pro tali contraveniendo illi celebri regule Iurisconsulti Vlpiani in l. illicitas, §. veritas, ff. de Offic. Præs.?* & multa congerit concordantia numer. seqq. *Ordinat. Lusitanor. lib. 3. tit. 63. in princ. & tit. 66. in princ. Diuu. Thom. 2. 2. quæst. 67. art. 7. & de iustitia disp. 48. dub. 2. n. 4. §. v. alase.* post multos axiomat. iuris, verb. *Iudex, n. 115. D. Larr. alleg. fiscal. 118. n. 11 in fin. lib. 2. Berlic. practica conclus. l. b. 1. concl. 7. rubr. De Iudic. & eius Offic. n. 9.* vers. *Et an secundum*, ubi plures congerit. *Mastrill. de magistrat. lib. 2. cap. 2. n. 117. Bonadill. lib. 1. Politic. cap. 5. n. 32. & Morl. in Emporio iuris tit. 2. par. 1. quæst. 1 & 2.* ubi ex multis theorema hoc exornant, & sunt addenda, quæ tradidimus n. 289. & seqq.] *D. Larr. alleg. fiscal. cap. 48. n. 8. lib. 1. multis consultis prætermisiss.*
- 419 Ecce exemplum, Magnif. Franciscus Roccus nûc Regius Consiliarius Collega meus, ut frater si (non germanus) honorandus, tunc Iudex Magnæ Curiae in Ciuilibus petijt interponi decretum præambuli in eius beneficium ob excessum è viujs Petri Corignani ex testamento, quod deperditum fuisse insinuauit, Producit testes de tenore testamenti deponentes, ac ipsius scripturæ deperditionis, interponitur decretum præambuli per Magnam Curiam Vicariæ, cuius acta sunt penès *Actuarium Iacobum Pintum*, in cuius executionem, omnia bona in hæreditate Petri remansa aucupauit, & modò possidet; Ad Cælum vsque lachrymans, quærimonias defert vxor Petri, & de præambulo prædicto conquæritur, se spoliatum asserens ijs bonis, quæ nemine superexillente ex Agnatis, & Cognatis viro proximioribus, sibi deberi aditruit vigore successorij Edicti *Vndè vir. & vxor*, sicuti passim praticari in Regno idem præstat *Dom. de Franch. decis. 454. in fin. si ex allegatis, & probatis decretum fuit interpositum*, quæ adscri-

bi culpa Iudicantibus poterit? Sacrum Consilium est adendum in gradu appellationis, ibique pro reuocatione præambulorum, vxor Corignani ex nouiter deducendis satagere; plura alia suppetunt exempla, quæ ne longior, quàm par sit videar, lubens omitto.

Quid dicendum super euulgata testamentorum falsitate?

Si quando illorum vigore petitis præambulorum decretis ludo
420 dices annuunt. dum testamenta in publicam formam erant redacta, non abolita, nec cancellata, nec in aliqua parte vitio visibili deturpata, poterat immissio denegari si *tex. rotundus* vim Iudicentibus facit in *l. fin. C. de Edict. Diu. Adrian. toll.* quem in terminis exornat *D. Præs. de Franch. decif. 204. per tot. Illustr. alter Præs. March Ramon. controuerf. forens. cap. 10. centur. 10. Reg. Sanfel. decif. 210. part 2. Reg. Latr. dec. 139. par. 2. & dec. 150.?*

421 Cum igitur secundum iura communia, & Ritus Magnæ Curix, decreta præambulorum manarunt, abstrusos, ac difficiles articulos de fideicommissis, Substitutionibus cuiuscunque generis, Transmisionibus, Legatis, Successionibus, tam de iure communi, & Regni, quàm etiam Cõsuetudinario Ciuitatis Neapolis, eorumque gradibus, & Repræsentationibus, ac in alijs materijs non sine magno studio, & labore, decidendo; Nec sine sudore quæstiones inter DD. excitatas, quæ passim occurrerant, enucleaui ad finem tribuendi ius suum

422 vnicuique nulla Aduocatorum ope adiutus, nempe *An in testamentis confectis tempore pestis, sint necessarij septem testes? Vel sufficiant quinque? & an sufficiant solum solemnitates iuris gentium? ideoque, sustineatur testamentum duobus, vel tribus testibus interuenientibus? hique an idonei esse debeant? Itidem, Testamentum tempore pestis scriptum à Parocho presente unico tantum teste, qui haberi potuit, an sit validum? Rursus: Femina tempore pestis an possint esse testes? Et an Notarius tempore pestis in testamento computari debeat, uti testis? Et quid si Notarius non fuerit matriculatus? Et utrum in testamento tempore pestis testes debeant esse rogati? Quid si testes tempore pestis in testamento adhibiti non viderint, sed audiuerint Testatorem, an testamentum sustineatur? Et an valeat testamentum tempore pestis confectum,*
si in-

80 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- si infirmus conualecat? Et quæ sollemnitates requirantur tempore pestis in Codicillis, & Donationibus causa mortis? aliaque plures, quas passim secundum varias casuum figuras determinat*
- 423 *ui pluribus reuolutis Codicibus incipiendo à Rom. in repet. Auth. Simuliter. C. ad leg. falcid. & cõf. 70. & 177. 2. vol. Magdal. de numer. testium in testam. requisit. par. 1. n. 22 Bertran. cõf. 212. lib. 2. Card. Tusc. concl. 122. tom. 8. Arumæum exercit. 7. thes. 11. Harpreët in Commentar. ad Instit. tom. 2. §. 2. verè. Cum paulatim. de testam. ordinand. Cardin. Lugo de iustit. tom. 2. disp. 24. sect. 1. Hün. variar. resol. iur. lib. 2. tract. 5. quæst. 5. Dicaßill. de iust. lib. 3. tract. 19. disp. 1. dub. 4. Ciarlin. controuer. forens. cap. 109. tom. 1. Vasqu. de success. creat. lib. 3. §. 22. n. 35. Peregr. decis. 80. Clar. §. testamentum quæst. 56. Molin. de pijs testam. cap. 83. Io Vumser. controuer. iur. lib. 2. tit. 10. controu. 5. Mynsing. centur. 1. obser. 96. Gayll. obseru. 218. Boccer. de bella cap. 26. lib. 1. Thes. dec. 180. Prauidet. de peste tit. de ultim. volunt. Rip. de pest. tit. de priuileg. ultim. volunt. Moller. lib. 4. Semestr. cap. 8. & in Commentar. ad Constit. Saxonie part. 4. Constit. 4. Thom. Maul. de ultim. volun. lib. 1. tit. 13. Marchin. de peste, par. 8. & alibi, alijsq; pluribus, quibus pro coronide tubnecimus per doctum*
- 424 *P. Dianam nostri xui ornamentum aliàs à Me passim, sed nunquam satis laudatum, cui Me plurimum, [Quippè qui non est dedignatus scripta mea typis edita cum laude allegare,] ac totum Orbem debere ob insignia eius opera, nemo non affirmauerit in tract. 6. tit. de testam. priuilegiat. resol. 3. 5. & seq. nullus dolus, nulla culpa imputari nobis poterit, secundum tradita per Borgn. Cauale. decis. 11. num. 39. quinimò ne de illa quidem quispiam deberet suspicari, si tamen infestis, hostilibq; animi suspicionem tollere sit paratus.*
- 425 *Nec mediocriter dolendum est, eos aduersus decreta præbulatorum à Me interposita oblatrasse, qui interrogati, quid sit Preambulum, Emoriar? si adhuc didicerint, contra quos exclamat Consuls. in l. 2. §. seruos, verb. Turpe est. ff. de orig. iur.*
- 426 *Nec valentes homines quidam aduersus decreta prædicta, quicquam substantialiter opponere, vim faciebant, quod eodem die quo libelli à Partibus offerebantur, informatio fieret, & expediebatur præambulum, inferentes in hoc etià Me deli-*

- deliquisset, quin amplius, quod citationes per Edictum in nō-
nulis deficiebant. *O infelix astutia Malignantium!* Do ma-
nus, Graue esse facinus expeditioni vacare, & apud eos mā-
427 ximè qui impediētia præbere consueuerunt, ad hoc vt
periculis solertisq; videantur, sed à doctis Iudicibus materiam
callentibus passim omni tempore paratam, vt celeris libris
428 finis imponatur, ad *tex. in l. properandum, C. de iudic. cum cō-*
cordan. à Me cōgestis hoc eod. Resp. n. 69. & seqq. Nec ex hoc
redargui merebam, quia probationes claræ esse debent, vt te-
neatur Magistratus, Nam pro Iudice præsumitur, *l. si quis, C.*
de Offic. Ciuit. Iudic. & firmat *Bal. in l. obseruare, §. proficisci*
quest. 20. ff. de Offic. Procons. ac omnia iuste, & rectè facere, ad
tex. in cap. bone memorie de appellat. & in l. non cogendum, §. 1.
ff. de Procur. Et in re præsentī accidit, quod nemo de his præ-
bulis fuit vnquam conquestus, scit etenim Deus, qua mentē,
quaue intentione, quoq; animo expeditioni vocabam, præser-
430 tim in causis pauperum, & miserabilium personarum. Nec
dolus est præsumendus, *l. 1. in princ. ff. de appell. Suarez*
de Paz in prax. 8. par. tom. 1. cap. vnic. n. 14.
431 Nec quod citationes per Edictum defecerint, causam præ-
bet procedendi contra Magistratus, cū leuis sit omissio, &
de modicis non curat Prætor, *l. Scio. ff. de in integr. restit. minor.*
Nec cui damnum ex hoc fuerit illatum quemquam conque-
432 rentem audiuius, vltà quod Scribarum incuria potest
procedere, vel eo pestis tempore, in quo non erat qui con-
fumiācias accusaret, Nec datum est Officiālem ex negligentia (si
qua tamen in re præsentī allegari potuisset) redargui, nisi pro-
432 batum fuerit negligentiam fuisse ordinatā ad casum, ex
quo damnum Tertio inferri potuit, quod probandum perne-
cessè erit, secundum notabilem doctrinam *Barz. in l. 2. §. final.*
433 *ff. si quis caution.* vbi tradit, *Quod ille qui asserit casum euenis-*
se culpa alicuius, probare debet culpā ipsā fuisse ordinatā ad
casum, & ob id quod si culpa illa commissā non fuisset, casus nōn
consignisset, sequuntur *Alex. conf. 64. col. vltim. lib. 6. Dec. in l. cō-*
tractus in fin. ff. de reg. iur. Crau. cōf. 8. n. 27. Stracc. de mercatur.
rit. de Nautis par. 4. n. 2. Petr. Gregor. lib. 1. Syntagmat. cap. 12.
n. 2. Decian. respon. 29. n. 29. vers. Quinto vol. 1. Menoch. de præ-
sumpt. lib. 5. præsumpt. 3. n. 138.

82 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- Ob hanc fermè negligentiam impetiri posse Magistratus, non autem ob leuem, tenuit *Alex. in Argentarius*, §. cum autē n. 9. ff. de eden. Amod. de Sindicat. & alij relati per *Berars. in Specul. visitat. cap. 17. n. 91. Giurb. conf. 72. n. 2. & seq.* iniquiens ne-
- 434 quidem ob negligentiam Magistratus inquietari debere, nisi interueniat fraus, per *tex. in Authen. Vt iudic. sine quoq. suffrag.* & rationem affert *Seff. in respons. de Sindicat. post tractat. de inhibit. n. 5. Bellug. in Spec. Princip. Rubr. 38. §. post militares n. 17. vbi addit. Borrell. Causat. de Brach. Regio. par. 5. num. 2. Mastrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 8. n. 2. cum seq. Larr. allegat. fiscal. 100. n. 3. & 101. per tot. Reg. Rouit. in Pragmat. 1. de Sindicat.*
- 435 Quinimodò nisi crimen commiserit Magistratus baractando, & extorquendo à Prouincialibus, contra eos procedendū minimè fore, tradit *Boss. de Official. corrupt. num. 26. Clar. in pract. crim. quæst. 43. vers. Is iudex, Giurb. conf. 72. n. 3. vbi plures citat Mastrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 8. num. 8. Nec nimis scrupulosè agendum est cum Magistratibus, uti fundat *Bouardill. in Polit. lib. 5. cap. 1. n. 59. & 135. & quamplurimis congestis, post ipsum aduertit Mastrill. loc. cit. cap. 8. n. 2.**
- 436 [Vt verum sit illud enunciatum homines reperiri in dicendis sententijs, qui cum id quod ipsi dicturi erant, videant ab ijs, qui priores dixerunt, quasi præoccupatum, eosq; pubeat, vel idem affirmare, vel palam in sententiam priorum se, cauillos excogitant correctiunculos, adducunt, & nodum in scyrpo quærunt, aut præstigijs sophisticis aliorum sententias eludere, & veritatem tenebris inuoluunt, ne cuiquam succubuisse, aut quicquam cuique concessisse videantur.]
- 437 Rebus ità se habentibus dum animaduerteterem anno cum dimidio iam effluxo contra *Me* nihil attentatum esse per lunatam, viq; maiore detentum, ne Dom-Proregem alloquerer, vulgātibus Delatoribus meis, iratum adhuc aduersus *Me* ob petitam veniam à Iudicatus munere, de quo extat diploma n. 113. cogitauī eiusdem Dom. Proregis voluntatem aucu-
- 438 pari, [Inuidorum latratu floccipendens, Seneca monitum insectatus, Ille magnus, & nobilis est, qui more magna fera latratu minutorum canum sauiens obaudes, non ut mures, ac formica, ad quas si manum admoucas, ora conuertunt, pugilla se la-
- di

di putant, ſi tangantur, quem recolit eximius Bouad. lib. 5. cap. 2. rubr. Del valor que hà de moſtrar el Corregidor en la perfecucion de los Capitulantes n. 2.] quapropter ſupplicem porrexi libellum de Menſe Octobris 1658: eiufmodi,

Excellentiſſimo Señor

439 *El Doctór Françiſco Maria Prato humilde criado de V. E. le reduze à memoria, como habiendo ſerbido tres años, y tres meſes en plaças de Vicaria Criminal, y Cibil, de orden de V. E. que le honró, y deſpues habiendole ſuplicado ſe ſirbieſſe darle licencia, la obtuud, y en execucion de orden de V. E. dió publico ſindicado, y fue abſuelto de ſu adminiſtracion, y quando todo ſu intento era de bolber à la Abogacia, nõ deuiendo cumplir otro para el Officio, que exerciò, ſe publicaron Bannos publicos por la luneta de bienes vacantes contro el ſuplicante, incitando los hombres à dar querellas de los preambulos hechos en tiempo de la peſte, y ſe puſieron eſtampados los Bannos ſuſodichos en los lugares publicos de los Tribunales, y otros lugares de la Ciudad, y ſu deſtriecto, dixiendo que la luneta procedia en forma de viſita, y porque hà ya paſſado un año, y eſpera en ſu inocencia, que nõ haya habido quexa alguna contro el, reſervando ſus razones de la evidente nulidad en querer la luneta proceder en forma de viſita contro el ſuplicante abſuelto ya en el ſindicado, y por otras razones, que rapreſentará à ſu tiempo, porque tiene muchos pleitos para defender como Abogado en Collateral, y aunque nõ tenga embaraço ninguno de acudir, ſolo el deuido reſpecto de ſaber el guſto de V. E. le ſupplica ſe ſirba inſinuarlo, para que pueda obedecerle como es iuſto, pues mandandolo V. E. el acudirá, y quando no fuera ſerbido de admitirle, ſerá contento del guſto de V. E. cuya perſona guarde Dios muchos años.*

440 *Eiuſmodi libello ad manus D. Proreges peruento, nedum declarauit nullum adelle impedimentum quin Ego ad Clientum patrocinia ſuſcipienda in Collat. Conſil. accederem, verú quod Me, ipſum ad eundem, lito exciperet ſupercilio, Quare*
 441 *ſtatim ipſum adiij gratias referens, quod inter delationes ab inuidis, & maleuolis aduerſus Me factas, mei oblitus non fuerit, quodque in ſpem eram, nedum Dominum ipſum Proregem de meis geſtis veridicam notitiam habuiſſe, ſed Urbem,*

84 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

& Regnum totum, quibus per *Me* dictis non semel annuit, dumq; præces effudissem; vt iunctæ mandaret, quod eidem Dom. Proregi relationem faceret siqua contra *Me* querela fuisset proposita, Casus accidit quæ rerum humanarum vicissitudo ferre solet, vt nihil voluerit esse tã suauæ, quin aliquid aloes admiscuerit; Consiliarius namque Franciscus Roccus 442 (malo meo tribuo fato) asserens se Commissarium in Iuncta Contrabannorum, cominûs, nulla interiecta mora, quasi quod nulli alij negotio vacaret aduersus *Me* testimonia quæ- 443 rebat, quod peregit, ægrè ferens Dom. Proregē fauore *Me* prosequutum, licet perexiguo, dum ille tot, tantisq; penè in- 444 numeris fuerit adauctus [Immemor quod Fortuna errans natura dicitur multas euolans mutationes, de quo est *tex. in Anthem. Vt omnes obed. iud. Prouin. §. penul. col. 5.* Ea; nunquã sistit in eodem Statu, semper mouetur, variat, & mutat vices, & summa in imum vertit, ac versa erigit, vndè *Iuuenali Satyr 7.* alludit ad inconstantiam Fortunæ illic.

Si Fortuna volet, fies de Rethore Consul

Si volet hac eadem, fies de Consule Rethor.

Et *Ouid. lib. 5. de Tristib.*

Passibus ambiguus Fortuna volubilis errat.

Et manes in villo certa, tenaxq; loco.

Sed modò læta manet, vultus modò sumit acerbos

Et tantùm constans in leuitate sua est, &c.

Et *Ode 29 lib. 3. cecinit.*

Fortuna seuo læta negotio, &

Ludum insolentem ludere pertinax;

Natis mutat incertos honores

Nunc mihi. nunc alijs benigna;

Et pulchrè *Senec. in Octauio.*

Regitur Fatis mortale genus;

Nec sibi quisquam spondere potest

Firmum, & stabile perq; casus

Veluitur varios, semper nobis

Metuenda dies.

alijs pluribus de inconstantia Fortunæ prætermisiss, quæ passim ab eruditioribus viris vbique congesta fuerunt, eorumq; me-

meminit *Vasq. controuers. Illustr. cap. 93. n. 4. lib. 3. & lib. 1. cap. 21. n. 9. & consonant quæ in libell. Fabricæ de la Experientia Hispano idiomate composito, à Me è typis excuso quæst. mar. 207. pag. 53. adnotantur illic.*

Nò se espanze hombre mortal

Viendo menguante sù Luna

Porque crece, y la Fortuna

Baxa, y sùbe al bien, y mal.]

vndè coactus fui illicò ipsum recusare, ad quam recusatiónẽ probandam infrascriptas edidi Allegationes cum capitibus eam suadentibus, imò conuincentibus, quas edere è re putauit, hicq; inferere, vt Totus agnoscat Orbis, nullum remansisse locum, neq; modum, quo *Me* recolligerem, ac munirem aduersus nouos, nec præuisos aduersantis fortunæ ictus, & quot quantaque sustinuerim pro administranda iustitia: vt verè euangelicum illud conferat enunciatum de quo *Matth. 8. & Luc. 9. Vulpes foueas habent, & volucres Celi nidos, filius autem hominis, non habet, ubi caput reclinet.*

Sub umbra protectionis Dei para.

447 **P**rouocatus, atque laceffitus (quod non putaueram) dum agnoui Consiliarium Franciscum Roccum animosè aduersus *Me* nimis procedere satagentem, seq; Commissarium in *Iuncta* Contrabannorum adstruentem, Scribas Mag. Cur. deterrere festinât, vt de innoxio noxiû, & de innocẽte Reû *Me* faceret, anno cû dimidio iam effluxo, in quo post redditam villicationis meæ rationem in publico sindicatu ob
448 exercitum munus iudicatus Magnæ Curiz Vicariz ex diligentia, & integritate, de qua testimonium perhibent Indigenæ, & Alienigenæ, & literas liberatorias obtinui. Ex quo nemo adfuit, qui aduersus *Me* quærelam exponeret, dùm illi benè innotesceret pluribus ex causis in rebus meum interesse tangentibus non posse, nec debere Iudex esse, nec modo aliquo se ingerere, vt inimicus, & odio affectus (fas sit mihi hoc asserere ad propriam defensionem citrà iniuriam cuiuslibet)
449 de quo mediâte amicorû opera certiozem feci, vt non dedigna-

450 gnaretur ex se ipso præfata declarare, sed incaſſū? Vnde memoria recolens, nihil in Iudicijs periculofius Iudice ſuſpecto, ac quàm coram eo litigare durius. *Reg. Latr. conſult. 101. n. 1.* ſolent enim indè ſequi triſtiſſimi euentus, affirmante *Summo Sacrorum Antiſtite Nicolao relato in cap. quod ſuſpecti 3. queſt. 5. & Imperatore Conſtantino in l. apertiſſimi, C. de iudic. vbi Gloſ. in verb. Libello. l. 1. C. vbi pupill. educ. debeat, Puteus de ſindicat. verb. Suſpicio n. 12 pag. 309. de quo latum ſermonem habuit Gerar. Maynar. deciſ. 87. lib. 1. Seraſin. de Seraſin. de priuileg. iuram. priuileg. 7. n. 1. Giurb. deciſ. 48. n. 1. Decian. reſponſ. 26. n. 122 vol. 1. & reſponſ. 18. n. 6 vol. 3. Fulu. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 45. n. 12. cum ſeqq. Gregor. Lopez in iure ſeptempartito l. 22. tit. 4. p. 3. Didac. Perez l. 1. in princip. tit. 5. lib. 3. Ordinam. Maſtr. dec. 151. n. 3. Fontanell. dec. 1. n. 1. p. 1. Barboſ. Epiſcop. in Colleſtan. ſuper d. l. apertiſſimi n. 7. & 8. Ego ipſe in Annotat. ad Muſcatell. Gloſ. Sententia pag. col. verſ.*

451 Adeò quod inſinuauerit Butr. in cap. dilecti filij col. 1. in fin. n. 6. relatus à Sigismund. Scacc. in tract. de ſentent. & reſud. Gloſ. 1. queſt. 1. n. 250. circ fin. Ità graue eſſe habere Lupum pro Paſtore, Hom. cidam pro Medico, Diſſipatorem pro Cuſtode, Inimicum pro Iudice, ſicuti Tyrannum pro Defenſore.

Cùmq; iura omnia tam Canonica, quàm Ciuilia, ac Statutaria Cordi habuerint, quod lites abſque ſuſpicionem procedere debeant, & ciuile ius nullam præfixerit neceſſitatē cauſas ſuſpicionis Iudicum probare, ſatis dijudicans eas dumtaxat ſimpliciter allegare, ad notab. doct. Gloſ. in d. l. apertiſſimi, verb. Recuſare, vbi etiam Bar. Bal. & communiter DD. adnotarunt. Maran. in ſpecul. aureo tit. de ordin. iudicior. part. 4. diſt. 5. n. 40. verſ. Dummodò cauſa legitima, Couarr. practica. cap. 25. n. 1. P. Molin de iuſtit. tract. 5. tom. 6. diſp. 23. n. 2. Sanchez de matrim. lib. 7. diſput. 113. n. 8. Gratian. forenſ. cap. 100. n. 11. Ofſch deciſ. 84. n. 6. Bouadill. in Polit lib. 3. cap. 8. n. 122. tom. 2. vbi monet cauendum eſſe à ſuſpectis, & dicit lex Hiſpaniæ in l. 1. tit. 16. lib. 4. Recopil. cuius memor extitit Bouadill. in Polit. lib. 3. cap. 8. n. 125. lit. C. licet de iure Canonico (quo Nos vtimur in Regno) ex peculiari Rit. Magne Curie 265. vbi Carauit. n. 6. verſ. Non primò, Reg. Tap in 3. lib. iuris.

Re.

Regni, tit. de suspit. Official. pag. 178. col. 2. Baiard. ad Clar. in pract. crim. quæst. 43. m. 16. Canale. de Brach. Regio par 3. v. 273. & seq. Guazzin. ad defen. Reorum, defen. 1. n. 14. causa sit exprimenda. & probanda, vt patet ex cap. Secundo requirit, §. 1. & ibi Glos. & in cap. cum speciali, & ibi Glos. verb. Coram, de appella. infra scripta proposui capita, quæ (vt Dominis meis votantibus vnico obrutu innotescant) inferere vnâ cum Allegationibus curauî, & sunt infra scripti tenoris.

455 **N**ella Regia Gionta de Contrabandi compare il Dottor Francesco Maria Prato, & essendoli peruenuto à notizia, che il Consigliero Francesco Rocco, afferendosi Commissario di d. Gionta, pretende procedere contro di esso, hauendo chiamato Scriniani per farli deponere in materia di accessi pretesi fatti dal Comparente à tempo sù Giodice di Vicaria senza esibire la commissione, e senza che vi sia querela alcuna, nè istantia di parte, conforme non ce ne sono state per vn'anno, e mezzo che si pubblicorno li Banni per la Gionta de beni vacanti, procedendo animosamente cum reu. per esserli odioso, e suspecto, conforme lo allega, presentando il deposito, seruata la forma della Regia Pragmatica, e fa istantia così dichiararsi, & ordinarfi, che come tale non interuenga, ne voti alle cause toccantino l'interesse del Comparente, cò potestà di aggiungere altri Capi.

Et cò espressa potestà in principio, mezzo, e fine, che nò incòde di pregiudicarsi à tutte, e qualsiuogliano ragioni, che in qualsiuoglia modo, via, e forma le aspettano, hãno aspettato, e potranno in futurũ aspettare aduerso detti Banni emanati, e contro qualsiuoglia, che ingiustamente cum reu. l'abbia perseguitato, e calunniato, dichiarando, che per la presente istanza non se intenda prestito, nè indotto consenso espresso, nè tacito nel giudicio predetto, ma li resti sempre loco di hauer ricorso à Superiori, à quali aspetta, acciò se li faccia complimentio di giustitia in ogni miglior modo, via, e forma, che dalle leggi communi, e statutarie li viene permesso, anco se fossero tali, che haueffero bisogno di espressa, & individuale mentione, atteso il proporre detta sospitione è stato à fine di defenderfi, essendo la difesa permessa anco da instinto di natura. Et anco protestando, che per la propositione delli Capi infra scripti di sospitione,

88 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

ne non intende, nè presume offendere in qual siuoglia modo il detto Consigliero Francesco Rocco, nè altri, ma assolutamente per proporre le sue evidenti ragioni.

Primo: Si rende sospetto, perche essendo il detto Consigliero Rocco all' hora Giudice di Vicaria Ciuile, passò da la Vicaria Criminale il Comparente per ordine di S. E. alla Vicaria Ciuile nella Rota doue lui staua, nel qual tempo precedendo il Comparente al detto all' hora Giudice Rocco, questo pretesse precederli in Vicaria Ciuile, & accudì nel Colaterale, informando li Signori Regenti di quel tempo, del che hauendone il Comparente hauuto ricorso à S. E. e rappresentoli la poca ragione di detto all' hora Giudice, S. E. restò seruita ordinare, che preceda il Comparente, scriuendone vnglietto al Sig. Regente di Vicaria, copia del quale si presenta, del che ne concepì il d. Consigliero Rocco mala volontà contra il Comparente, e presentò vna protesta in potere del Secretario, e dopoi sempre restò inimico del Comparente, conforme è notorio.

Secondo: Continuando il d. all' hora Giudice Rocco la sua mala volontà, & inimicitia con il Comparente, procurò, che alcuni litiganti dessero memoriali, anco incerti à S. E. contro di esso, e principalmente à sua instantia li diede Flaminio Parisi, & altri, il tutto per discreditarlo con S. E.

Terzo: Vedendo il d. all' hora Giudice Rocco, che tutti li negotianti accudiuano ad esso Comparente, e che attendeua all' espeditione de' negotij, in maniera, che il d. all' hora Giudice Rocco non ne hauea se non molto pochi di commesse, continuò l' odio col Comparente, e l' inimicitia.

Quarto: Il d. all' hora Giudice Rocco dimandò al Comparente, che le curatie succedeano à darli nelle liti correnti, l' hauesse il Comparente date al Dottor Gio: Battista Rocco suo figlio, e non hauendonele data nessuna per degni rispetti, continuò la mala volontà, & inimicitia con il Comparente.

Quinto: Essendo venuta la peste, & essendosi il d. all' hora Giudice Rocco ritirato in Posilipo, & à Chiata, senza negoziare di forte alcuna, tutto il negotio di quel tempo calamitoso restò

flò al Comparente, il quale anco con il male de la peste, non lasciò di negoziare con tutti, del che esso all' hora Giodice Rocco, per togliere l'applauso vniuersale, che il supplicante haueua, andò murmurando de li preamboli spediti, che stauano malamente fatti, e che esso non ne haueua fatto nissuno, lodando in ciò se stesso, e vituperando il Comparente, il tutto per odio, e mala volontà teneua con lui.

Sesto: Essendono ritornati li Tribunali nel Mese d'Agosto, il d. all' hora Giodice Rocco nelle Rote, nell' Audienze, & in ogni parte diceua male del Comparente nell' hauer fatto i preamboli, & accessi, mostrando, anzi continuando il mal' animo, & l' inimicitia.

Settimo: è tanto notoria, e publica l' inimicitia, & odio contratto da esso all' hora Giodice Rocco con il Comparente, che nò vi è persona di qualsisia grado, e conditione, Religiosi, Sacerdoti, e Curiali, che non sappiano l' odio, e mala volontà hà tenuto, e tiene d. Consigliero Rocco con il Comparente, che sola bastarebbe à determinarsi per dichiararlo sospetto.

Ottauo: Stando il d. all' hora Giodice Rocco in Posilipo ritirato per la peste, e presupponendo essere herede testamentario del quond. Dottor Pietro Corignano, scrisse vn viglietto al Comparente, pregandolo l' aggiustasse in fare il sequestro alli beni del d. Corignano, presupponendo esserci gran denari di contanti, atteso dubitaua, che moriendo la moglie di d. Corignano, li Padri Agostiniani non si pigliassero le robbe, dicendo voler donare al Comparente docati cinquecento per l' accesso, e che la lettera non la mostrasse à nissuno, del che risentito il Comparente, le scrisse, che non haueua interesse in seruirlo nel negotio, ma le dispiaceua, che vn Ministro trattasse di subornarlo (quale viglietto si presenta con potestà di lasciar la copia, e ripigliar l' originale) del che esso Consigliero Rocco ne restò inimico continuatiuo del Comparente, per hauerli risposto con sentimento, & è il viglietto tutto di mano propria del detto Consigliero Rocco della data de 20. di Luglio 1656. quale fa instantia, che lo riconosca, & è del tenor seguente.

Signor mio.

456 **I**O sono carcerato in casa per non hauer Cocchiero, nè Segget-
tari, che mi portano, nè la complessione mi agiuta à venire
tanto lontano à piedi, supplico V.S. due fauori. Se si v'è in Tribu-
nale come s'intende, scusarmi finche Dio benedetto ci dà comodità
di caminare. Lo secondo, che essendo morto il Dottor Pietro Cori-
gnano, e lasciato herede à me per testamento celebrato da Notaro
Ottauio di Laurentijs, non si può aprire, perche Figliola Mastrod'
atti de Notari stà fuori Napoli, nè si può far il decreto, quod ape-
riatur per alium Notarium, perche è morto d. Notar Ottauio, lo
Scriuano Como hà visto lo testamento, e parlato con l' herede del
Notaro. Hoggi dubito, che seguendo la morte della moglie, non va-
dano li Monaci di S. Agostino, quali sono heredi della moglie se
vadano à pigliar la robba del Dottor Pietro Corignano, quale è lo
padrone della casa, e tutta la robba è sua, che V.S. mi facesse fauo-
re con suo interuenio andare di persona ad annotare, e sequestrare
detta robba, Oro, Argento, Denari contanti, quali sono in grossa
summa, e mandare detto denaro contante, Oro, & Argento al Mò-
te della Pietà, à delli Pouerì, e li mobili annotati mettere il cate-
naccio alla casa, e le chiauì tenerle V.S. Sig. Francesco mio Sig.
V.S. mi metta in sicuro questa robba, e li dono d' accesso do-
cati Cinquecento. V.S. non mostri à nessuno questa lettera.
E mi facci fauore dire al Cocchiero suo, che mi troui vn Cocchie-
ro, è pure vn peccerillo per portar la Carrozza, quãto calo in Na-
poli per detto sequestro, e non hauendolo V.S. me lo presti d. Coc-
chiero suo per vna matina solo, che quà tengo li caualli, e la carroz-
za, quanto me portà in Napoli per vna matina, e non più, che lo
regalarò. Signor Francesco mio Signore m' agiuti in questi traua-
gli, ch'io li farò perpetuo seruitore. Se mandi à chiamare Como, e
facci detto sequestro, che il Dottor Tonno Pinto l'accudirà, e per fi-
ne li fò rimerenza. Casa li 20. di Luglio 1656.

Di V. S.

Seruitore Affettionatiss.
Francesco Rocco.

Nono: Essendo li mesi passati dentro il cortile del palazzo, doue habita il d. Consigliero Rocco stato ammazzato da suoi creati Gennaro Iorio Portiero del Sac. Conf. , subito passeggiorno detti creati, e l'huomini del quartiere medesimo essèdono restati ammirati, e scandalizzati del fatto, auanti il Comparente discorrendosi del negotio, e dicendono, che per tenerli fauorito d. Consigliero Rocco da S. E. si procedeuà di questa maniera. Il Comparente replicò, che S. E. non lo sapeua, che al certo se l'hauesse saputo, col zelo grande, che tiene della giustitia, ci hauerebbe rimediato, il che saputo si dal d. Consigliero, che si parlaua del negotio in circolo auanti di me, disse, che era machina mia per farlo intendere al Sig. Vicerè, ma che lui se n' hauerebbe pagato contro di Me.

Decimo: Essendo pro Auocato Fiscale di Vicaria il d. all' hora Giodice Rocco, alcuni fratelli di casa Francone, frà li quali vi è D. Antonio Francone destinato marito di Felice de Angeli sua figliastra, il quale habita nell' istesso Palazzo con d. Consigliero Rocco, ferno vn' insulto ad vn Governatore Spagnolo in Camarota, e standono inquisiti in Vicaria, e contumaci da parte di d. pro Auocato Fiscale, seu sua moglie se inuiorno da Napoli molte persone armate, le quali andorno in Camarota, e per mare condussero detti Franconi in Napoli, li quali si refugiorno nel Monasterio di S. Domenico di Soriano vicino doue lui habita, e restando ogn' vno marauigliato del fatto, discorrendosi di quello con il Comparente, disse, che se S. E. hauesse saputo questo fatto, non l'hauerebbe lasciato impunito, e riferitoli, disse, che il Comparente senjinaua queste zizanie p essere suo inimico, ma che lui se ne farebbe vèdicato.

Vndecimo: Andando in carrozza vn giorno il detto Consigliero Rocco con alcune persone, hauendo visto il Comparente auanti la porta di sua casa vicina à quella del d. Consigliero Rocco, disse, *Ancora camina per questi mattoni questi huomo, se mi ci tocca vn giorno lo chiarirò* al tutto per l'odio, e mala volontà, & inimicitia tiene col Comparente.

Duodecimo: è tanto chiara l'inimicitia del Comparente con d. Consigliero Rocco, che l'hà obligato di non andare in sua casa mai, nè anco per informarlo nelle cause defende com' Auo-

92 Reg. Conf. Franc. Mariae Prati.

eato nel Sacro Consiglio; il che è publico, e notorio, del che se n'hà risentito, e continuato il mal'animo.

Terzodecimo: Hauendo il Comparente proposto li capi di sospitione in persona del d. Consigliero Rocco, hebbe ricorso al Spettabile Sig. Regente D. Felice Villoa capo de la Gionta, al quale supplicò con memoriale, ordinasse all'Attuario del negotio douesse riceuere li capi della sospitione sudetta, e che trattanto non si procedesse ad altro atto, conforme era di giustitia; Per lo che ordinò il d. Sig. Regente in piede del memoriale, che andasse subito da lui il d. Attuario per riceuere l'ordine, quale hauendo nell'istesso giornò mostrato al d. Attuario, hauendolo ritrouato nella strada di Toledo, e dettoli da parte del d. Sig. Regente non procedesse ad altro, le disse, che così haueria offeruato, e dopoi non ostante d.ordine, il giorno di S. Carlo 4. del corrente mese di Nouembre il detto Attuario chiamò due altri Scriuani di Vicaria Ciuile, nomine Geronimo Catanzaro, e Tomaso Zuccato, per ordine di detto Consigliero Rocco, per esaminarli sopra l'accessi fatti dal Comparente, quali insieme con d. Attuario andauano in Carrozza per detto effetto; e mentre andaua il Comparente per ritrouare il detto Attuario, e consegnarli le scritture de la sospitione, l'incontrò vicino à S. Lucia à mare, che andauano in casa di detto Consigliero Rocco; del che lamentandosi il Comparente con l'Attuario, mentre tuttociò era contrauenendo all'ordini del Sig. Regente, le diede le scritture de la sospitione sudetta, e che non possueua procedersi ad altro, replicò l'Attuario, che mentre si ritrouaua vicino la casa del detto Consigliero, voleua auisarlo de la sospitione, & anco farli à vedere, che l'hauuea obedito, portando li testimonij, per lo che il Comparente l'auertì, che non facesse vedere li capi al d. Consigliero Rocco, perche lui non ci entrava à vederli, ma che li portasse al d. Sig. Regente per commetterli, & essendo andato con li detti Scriuani, il d. Attuario l'auisò, che il Comparente l'hauuea detto, che lui non doueua leggere li capi, e con tutto ciò li pigliò da mano del d. Attuario, e volse leggere ogni cosa; anco fando dimande sopra di quelli, dal che si è reso sospetto, e sospettissimo, con reu. mentre non toccando à lui

à lui di leggere li capi, l'hà voluto con la sua autorità leggere. & anco perche sapendo esser stato dato sospetto. si hà voluto ingerire in chiamare testimonij per esaminarli senza instantia di nissuno, e còntro il tenor de li Bandi.

Repetendo di nuouo la protesta apposta nel principio, con protestarsi anco, che benchè sperì il Comparente esser noto appresso tutto il mondo l'inimicitia con d. Consigliero Rocco, pure in caso ci fosse qualche dubietà, dimanda che d. Consigliero Rocco deponga sopra li capi sudetti; & in caso che neghi (il che non crede, nè può pensarsi da vn Ministro Regio) si instantia se li dia termino, acciò con facilità possa verificare il tutto.

- 457 **M** Odò ad comprobationem suspicionis propositæ, ex primo capite litis præcedentiz, eam decidi posse, nemo est, qui ambigat, ita etenim determinatum fuisse in Collat. Consil. tradit *Reg. de Pont. dec. 30. n. 1. ex doctr. Imol. in cap. cum super de offic. deleg. Bertach. in Reper. verb. Iudex suspectus*, itaque practicum in puncto inter Duce[m] Veteris Scribam Portionis, & Dom. Bernardinum de Montaluo Præsidentem Regiæ Camere propter litem præcedentiz, quam habuerunt circa sessionem in Tribunali tunc existente in Regio Arzenali, idemet fidem præstat *loc. cit.* nec dubitatur inimicitiam oriri ex causa litis præcedentiz per *tex. in l. 1. C. si*
- 458 *quacumq; prædit. potest.* ex quo subdit secundum *Barr. ibi*, quod non solum Iudex erit inimicus, sed omnes de eadem domo, vel parentela, sequitur *Reg. Rouit. in prag. 1. n. 21.* vbi pariter asserit hanc suspensionem fundari in inimicitia, & extendi in infinitum, licet discrimen constituat in linea ascendenti, & linea collateralis, remittens *sc. ad Milanens. dec. 15. n. 9. Castill. decis. 231. num. 2. 3 lib. subditq; n. 23.* quod erit iusta causa suspensionis inimicitia, etiamsi ipsi litigantes dederint causam inimicitiz, secundum *Andr. in cap. Imperialem. §. Præterea si inter duos, n. 85. circa fin de prohib. feud. alien. per Feder.* & probatur per *tex. in l. si merces culpa. ff. locat. Glos. in l. athleta. ff. de excus. tutor. & in cap. quia diuersitatis de concess. præben.* & plene deducit *Capic. decis. 138. vbi n. 3.* inquit quod quælibet inimi-
- ci-

480 citia in Iudice, inducit suspensionem, etiamsi non sit capitalis, vel grauis, nec inspicitur si habuit initium, seu fomitem à falso, vel à vero, ab ipsis Partibus, vel à tertio [*Mastrill. decis. 151. n. 46. Ausfrer. de recusat. 35. caus. Archid. in cap. Statutum de rescr. vers. Non audens, Reg. Sanfel. decis. 81. n. 1. & 2. par. 1. & pro absoluto tradit Reg. Sanfel. dec. 81. n. 1. & 2. post Mastrill. quem allegat in dec. 151. n. 46.] aded quod decisionem habemus punctualem ad declarandum suspectum Consilia-
 461 rium Roccum ex causa litis præcedentiæ, quæ ad mei fauorem fuit determinata, mediante peculiari diplomate Excellē-
 462 tils. Dom. Proregis à Me productio penès acta capitum suspensionis, quod ægrè ferens dictus Consiliarius tunc Iudex Roccus protestationem formauit, & Secretario Magnæ Curie tradidit ad hoc, vt pro eius cautela (vti ipse asseruit) in libris registraretur.*

Causæ verò orientes ex alijs suspicionum capitibus aded veræ sunt, & claræ ad dignoscendam inimicitiam ortam, vt ex eorū lectura facilè suaderi possint, nam secundum *Decian. in tract. crimin. tom. 1. lib. 3. cap. 25. n. 39. vsq; ad n. 85.* inimici-
 463 tia contrahitur ex iniuria illata, siue circa corpus, siue circa famam, siue circa nobis adhærentia, de quibus exempla ibi tradit, At cui non sit obuium de delationibus contra Me factis circa præambula per Me interposita, cum omnibus tam in audientijs publicis, quàm in Aulis improbando mea gesta, deque extollendo, quod nullum fecerit præambulum tempore pestis, cupiens me in fama, & æstimatione ostendere, cuius
 464 conseruatio cæteris omnibus, etiam vitæ antefertur, tunc etenim de summa rei agitur secū sum *Consule in l. Iulianus, ff. si quis omitt. caus. testat. reprehendenda, vbi las. notab. 3. C. de instit. & subst. Crau. conf. 830. n. 8.* qui ex *tex. in l. infamia, C. de Decurio. lib. 10* tradit grauiorem esse famæ iacturam, quàm oculorum, & necdum vitæ humanæ æquiparari traditur in *l. isti quidem, ff. de eo quod met. caus. & in §. Suspectus antè. verb. Ob culpam, Instit. de suspect. tutor. vbi Glos. sed ipsimet vitæ ante ferri conseruauit Capic. decis. 5. n. 7. post Bart. conf. 1. n. 12. 13. & seq. D. Larr. decis. 98. n. 22. in fin. tom. 2. Gregor. Lopez in l. 4. verb. Las leyes tis. 1. n. 13. par. 2. Cordub. in l. si quis à liberis in princ.*

- princ. n. 34. ff. de libe. agn. Vsq. quæst. illust. c. 18. n. 13. Cald. Pe-
reir. in l. si curatorem, verb. Cum nō ab similis n. 10. C. de in integr.
restit. Escob. de purit. & nobil. proban. quæst. 1. procm. n. 29. in fin.
cum alijs adductis hoc cod. Respons. n. 36. & seqq. [Eisq; mo-
do subncāimus quemlibet instinctu quodam naturæ moueri
465 ad conseruationem extimationis, & bonæ famæ, quæ à
Consult. definitur, seu maius describitur, quod sit illæ digni-
tatis status in l. cognitionum, §. existimatio, ff. de var. & extraord.
cognit. insignis Gregor. in l. 1. tit. 6. par. 7. Glos. 1. Ludou. Carbon.
de repacific. c. 13. col. 4. applaudit prædictis Demosthen. in Orat.
aduersus Loptincm dicens: Neq; enim hoc solum considerandū
est, an iacturam pecunie nullam faciatis, sed habenda ē ratio bo-
næ existimationis, quæ vobis est multo, quā opes, potior, & anti-
quior, Tiraq. in tract. de Iudic. in reb. exig. seren. vers. Septuagesimo
septimo huc vergit, Peguer, dec. crim. 13. n. 4. & 5.
- 466 Hinc Senec. de remed. futuri inquit, Bona opinio hominum tu-
tior est pecunia, quia non solum nobis, sed alijs est necessaria, &
Tull. in Lelio, notat, Non est negligenda fama, & lib. 1. Officior.
illic; Negligere quod de se quisque sentiat, non solum arrogantis
est, sed etiam omnino dissoluti, & quadrant, quæ egregiè adno-
tarunt Diuu. Gregor. super Ezechiel. Homil. 9. S. Thom. 2. 2. q.
73. art. 3. & Soto de iust. & iur. lib. 4. q. 6. art. 3. Reg. Valenz. cōf.
102. ex n. 50. vbi n. 56. tradit præexarata maximè proccedere,
quando quis est publica persona, quæ lege naturali. & Diuina
tenetur famam suam conseruare, vbi plures citat.]
- Et faciliè crit, vt dignoscatur, an mihi omni æuo suspectus
sit Consiliarius Roccus ex propositis capitibus; quando iura
467 statuerunt ex qualibet leui, & modica causa Iudicem esse
recutandum, de quo agit glos. in cap. Postremū, verb. Consanguini-
468 neus, vers. Modica enim causa, de appell. vbi etiam Host. n. 2:
inquiens quod Iudex de facili recusat, Seraph de priuileg. iu-
ram. priuileg. 7. n. 4 vbi etiam quod sufficit minima suspicionis
causa, Card. Tusc. practicab. conclus. verb. Suspectus cōclus. 908.
n. 13. Farin. qui alios congerit in 2. par. fragm. verb. Iudex re-
cusari potest n. 777.
- 469 Nam facilius Iudex suspectus recusat, quā recusat
testis ad Glos. in cap. cum R. Canonicus de offic. deleg. Præpos. in
cap.

- cap. *Postremò* n. 11. de appell. & ibi Dec. n. 12. inquires esse communem opinionem, & in cap. cum speciali n. 22. eod. tit. & voluit *Glof. in cap. insinuante*, verb. *Familiarem*, vers. *Hic tamen*
- 470 *aduerte, de offic. deleg.* ibiq; rationem reddit, quia facilius inueniuntur plures Iudices, quàm vnus testis, & ibi etiam *Innoc. n. 1. ad fin. vers. Et hoc scias Hostien. n. 3. & 4. Bal. post n. 3. Pract. Conrad rubr. de except. n. 9. vers. 45. Gayll. obseru. 33. n. 9. in fin. Pacian. de probat. cap. 45. n. 46. Cardin. Tusc. d. concl. 908. n. 11. & 12.*
- 471 Redditur itidem suspectus ex alio capite proposito in ordine in principio, ex quo vix putans Consiliarius Roccus se esse Commissarium in negotio bannorum publicatorum die 2. Octobris 1657. cum nullam agnouerit aduersus *Me* expositam fuisse querelam post annum, & vltra, quas querelas Ipse exquirebat, imò publicam agnoscens acclamationem in mei beneficium ob administratam iustitiam æquo omnibus libramine, nulla habita acceptione personarum, adhuc tempore pestis, ac illius morbo contactus, nulla recipiens à quopiam munera, nec xenia, etiā in die SS. Apostolorum Simeonis, & Iudæ, in qua strepitus iudiciarius inter Christianos filere consuevit, accersuit Scribam Magnæ Curiae Antoniū
- 472 Cæsarium interrogando de accessibus per *Me* factis tempore pestis, nulla præcedente querela per viam inquisitionis, qualiter nequidem Visitatores Generales à Rege constituti procedunt, nisi porrectis querulantium libellis, ac etiam vl-
- 473 tra contenta in Bannis, quæ non nisi de præambulis tempore pestis expeditis, ad literam loquuntur, suam detegens mali animi aduersus *Me* propensionem ingerendo se animosè, vnde conuincitur suspitio, nam vti perbellè inquit *Reg. Rouit. in*
- 474 *pragm. 1. n. 46. de suspit. Official.* Iudex pertinaciter assumens sibi causam, ingerendo se animosè ex hoc redditur suspectus,
- 475 nam videtur constituere se Aduersarium, & erit tunc illa causa sua propria, ad quod adducit singularem doctrinam *Andr. in cap. seu, §. habita post n. 19. vers. Item si Iudex pertinaciter de statut. & consuetud. cont. liber. Eccles.* & ad alia non di-
- 476 uertendo, adaugetur suspitio ex dictis per eundemet *Reg. Rou. loc. cit. n. 61.* quia nullo instante de per se Scribam accer-
- uit

uit *Crau.conf.* 270.n.2. *Sola in antiq. decret. Sabaud. rubr. de proseq. appell. Glos.* 10.n.7. benè *Fontanell. dec.* 283.n.17.p. 5. post *Vant. in tract. de nullit. ex defect. iurisd.* n.33.

- 477 Quin ampliùs: adeò se animosum demonstraui Consiliarius Roccus in procedendo aduersus *Me*, quod dum mihi innotuit ipsum velle procedere, Spectab. D. meum Regentem D. Felicem Vlloa vti Præpositum Iunctæ adij. suppliciq; libello exposui proposuisse capita recusationis in personam ipsius Consiliarij Rocchi, quodq; Actuarius causæ renuebat recipere absque peculiari eius iussu, vt dignaretur mandare, quod recipiantur, & interim non procederet, cui iustæ meæ petitioni annuens iussit statim Actuarium ipsum aditurum, quo sanè iussu ostenso Actuario prædicto asserenti ad aliud nolle procedere, quodq; monitum fecerit d. Consiliarium Roccū, adhuc habita notitia prædicta, suspitione pendēte, duos alios accersit Scribas, vt magis, atque magis suspictio propolita conuincatur, nam ex hoc solo, quod pendente suspitione
- 478 quis in eadem causa se ingessit, redditur suspectus, licet causa allegata non vera fuerit, secundum *Paris.conf.* 98.n. 9. vol. 3. *Bertaz.conf. crim.* 8.n.8. idq; suaderi ex *tex.* valdè simili in *l. quæ omnia*, §. 1. vers. *Nec ferendus est*, ff. de procurator. tradit *Reg. Rou. d. pragm.* 1.n.44. vers. *Hoc autem est certissimum*, *Gargiar. patrocin.* 40.n. 6 & collimat doctrina *Glos. in l. 2. verb. Spectum d. procurator. in 6.*

Et adaugetur suspitio, nam cum capita suspitionis Actuarius fuissent per *Me* tradita ad finem illa asportandi Spectab. Dom. Regenti Vlloa ad finem committendi vni ex Dominis votantibus in Iuncta, voluit Consiliarius Roccus illa percunctare, & è manibus Actuarij eripuit testibus præsentibus, de quo memor fui in capite addito.

Sed quid moramur ad suspitionem insinuandam ex tot capitibus sanè notorijs, quando vnum pro omnibus quasi securis ad radicem positum est, & vel inuitus ad pugnam excitatus, profero in cap. 8. quod est huiusmodi. Dum elongauerat se Consiliarius Roccus tempore pestis extra mœnia larè constituens, & *Ego*, vt meo satisfacerem iudicandi muneri inter epidimiali morbo laborantes, vitam debebam omnibus

me exhibens, sua mediante litera sub die 20. Iulij 1658. quādo feruebat morbus, requisivit *Me* de nonnullis, præsertim, ut accederem ad domum Doctoris Petri Corignani sui affinis (ut fama est) qui pestilentiali morbo tactus diem suum obierat, asserens ipsum fuisse hæredem institutum, quodque verebatur nē vxor eodem morbo è viuis excederet. quo casu PP. Augustiniani uti illius hæredes, de facili potuissent omnia bona, quæ ad ipsum pertinere assererat accipere, qua de re instabat, ut cautum ipsum facerem, ac in tuto, meo median-

479 te accessu, illa ponerem, subditque hæc propemodum verba, *Signor Francesco mio Signore, V. S. mi metta in sicuro questa robba, e li dono di accesso docati cinquecento, V. S. non mostri a nis.*

480 *sono questa lettera.* Fateor ingenuè satis fuisse ex eiusmodi illicita pollicitatione commotum, quapropter responsum dedi me amore pecuniæ nunquam fuisse captum, eò magis ad quid illicitum committendum, quodq; mirari non desinebā quomodo ipse tunc ludex me subornare tentauerit? qua de re continuare malam voluntatem, & inimicitiam non destitit, eo quod tantum in ipsum exprobaui facinus. Nam cor-

481 rumpens Iudicem venit puniendus pœna falsi, & efficitur infamis, *Bald. conf. 357. Gram. in Constit. Regni Corruptela n. 13. l. 7. & 19. & conf. crim. 35. n. 15. 28. & 30. post Iacob. de Beluis, in Authent. Ut Iudic. sin. quoq; suffrag §. Siquis autem in*

482 *fin* quæ procedant etiam in eo, qui Iudicem corrumpere tentauerit (qualis est casus noſter) ita *Bal. in Auth. Nouo iure quæst. 1. C. de pen Iudic. qui malè iudic. quem sequitur Foller. in præſt. crim. in fragmen. n. 181. & Marſ in l. 1. §. Diuus n. 4. ff. ad leg. Cornel. de Sicar. & Lis qui cum telo, n. 17. C. eod. l. Imperatores, ff. de iur. fisc. cum alijs plenè adductis per Menoch. de arbitrar. Iudic. cas. 343. n. 16. & seqq. [Dummodò ista tentatio sit ad aliquem actum proximum producta, ut quia per tentationem non steterit quin corrumpere, veluti si pecuniam obtu-*

483 lit, & ludex reculauit, quo enim ad ipsum offerentem, corruptionis actus perfectus est, itaque accipiendum esse *Caputa. quen. dec. 254. n. 3. par. 3. quem refert, & sequitur Vin. dec. 113. n. 5. Decian. in tractat. crim. lib. 8. cap. 40. n. 10. ubi quod pœni-*

484 *tentia etiam re integra non excusat dantem pecuniam pro*

cor-

corruptione Iudicis, & confirmat *Farin. in prax. de diuers. de
v. arijs crimin. quest. 101. n. 103. in §. ampliat. vbi Menoch. loc.*
485 *cjr. inhæret; & in Regno peculiarem habemus Constitutionem*
sub tit. de pœna illor. qui Iudices corrumpunt. incip. Litiga-
tor, quæ punit volentem promittendo Iudicem corrumpere,
486 *ibiq; Petr. de Montefort. inquit de iure communi puniri pœ-*
na falsi, per tex. in l. 1. §. qui in iudicem. ff. de fals. & Glos. Magi-
stralis docet æquiparari promissionem, dationi, adducens tex.
in l. si quis testibus in fin. l. 1. & 2. C. de pen. Iudic. qui malè iudi-
487 *cau. Et quàm graue sit facinûs falsitas, depromitur ex dictis*
per Farin. in tit. de falsit. in princ. Clar. & ibi Baiard. in §. falsû,
Muscatell. in prax. crim. tit. de falsit. ex n. 25. ibiq; Mea Adductio,
Muta dec. Sicil. 38. n. 2. Caball. resol. crim. cap. 165. ex n. 1. par. 1.
Fontanell. dec. 256. n. 7. par. 1. ex quorum dictis colligitur ad eò
488 *detestabile crimen esse falsitatem, vt grauiûs sit veneficio,*
homicidio, furto, adulterio, ac cæteris alijs, per quod perditur
489 *nobilitas, eiusq; priuilegium, & efficit, vt homo remaneat*
sine fide, & ad nihilum reducatur, & nullum crimen esse in
490 *mundo, quod ita vituperat famam. & statum hominis: si-*
cut ipsum post alios tradit Fontanell. d. dec. 257. n. 82. Menochi
de arbitrar. cas. 342. & seq. vbi plura ad materiâ adducit, Gram-
mat. 25. n. 6. & seq. Paris de Put. de sindicat. verb. Corruptio, cap.
1. ad eò quod Caball. resol. crimin. cas. 166. n. 6. affirmare haud
491 *dubitauerit crimen hoc aliquando assimilari crimini læsæ*
Maiestatis, Crass. de exception. excep. 24. n. 139. qui est finalis.]
Videant (rogo) Domini Votantes si verificatur ex hoc ca-
pite suspitio quando iura clamant oriri punitionem, & conse-
492 quenter inimicitiam, quæ tanti est in proposito recusationis
Iudicum, vt nedùm verus inimicus. sed etiam præsumptus re-
cusari possit. sicuti post *Abb. qui decisiones cumulat tradit Fel-*
lin. latè in cap. cum super de offic. deleg. vel si habeat iustam cau-
sam inimicandi, las. in l. apertissimi, C. de iud. Reg. de Pont. d. dec.
30. n. 3. & trib. seqq. Nec puto iustiore in inimicandi causam
reperiri posse ad recusationem obtinendam, quàm quæ modò
proponitur. cuius herclè pudet Me propositio, & tamen silen-
tio obruere nolo illud Christi Domini nostri effatum hoc in
493 casu verificari, nempe *Eadem mensura, qua metitis, semetio-*

tur, & vobis, exquirebat Consiliarius Roccus [Cuius, animus memuisse horret criminofum facere, & facere quidem contra omnem iuris Pontificij, & Ciuilis rationem, *cap. quisquis 2. quæst. 8. l. qui crimen, C. de his qui accusar. non poss.*] & Me in excessu accessuum redarguere nullo existente accusatore, & contra formam bannorum, siue Programmatum, aiente Do-
494 mino in Euangel. *Mulier nemo est qui te accusat, & Ego non te condemno*, & Ipse tentat Iudices subornare? *Iu ste Deus?*

Et nè in retam clara tempus conteramus, signant suspi-
ctionem Consiliarij Rocchi, quæ satis lepidè congerit Reg.
Ronit. in d. Pragm. 1. n. 71. vers. Imò Index (quæ relegenda à
Dominis Votantibus remittimus) & adducit *tex. in §. Illud*
quoq; *vers. Sancimus, Authenz. de exhiben. reis.*

Postremò: Cùm omnes suæ peritiæ conatus ostenderit,
atq; omnem animi, ingenijq; vigorem ad cor, in hanc vnā
pugnam intentum collegerit Consiliarius Roccus, vt ipsum
tot mearum ærumnarum effictarumque delationum præci-
puam fuisse originem, toto innotuerit Orbi, anno cum dimi-
dio, Mihiq; forti, ac constanti animo deglutienda fuerit mo-
lestia, conscientiam meam benè Ego callens, quā etiam agno-
uissè arbitror Dominum Proregem, dum meorum gestorum
consciis non rugato *Me* excepit supercilio, sed eo quo præ-
stat animi nitore, meam persecutionem ab invidentibus pro-
fectam inspexerit, pollicitusque fuerit meæ existimationi cō-
sulere; Cùmq; longè secus eidem Consiliar. Rocco alijsq; eius
Assectis, (quām putarunt) acciderit, pro coronidè subnece-
496 re libet in hac recusatione meæ mentis nō esse, dictum Cō-
siliarium Roccum lædere, sed de meo honore iurgium esse
(non autem de vino, aut tritico legato, vel de glande legenda)
cuius amissio morti similis est, aiente *Consulto in pract. l. isti*
quidem, ff. quod met. caus. & docet Apostolus, expedit magis mo-
ri, quam vt gloriam meam quis euacuet, multa congerit *Luc:*
de Penn. in l. infamia, C. de Decurio. lib. 10. Cephal. conf. 295. n. 9.
497 nam cum vituperio viuens homo mortuus existimatur, *l. 1.*
§. fin. ff. de contrah. empt. [& facit *l. fern. placitum in cap. 1. §.*
turpiter quib. mod. feud. amitt. Capyc. dec. 5. n. 7. Ann. alleg. 59.
n. 3. nec sine ratione inquit Reg. Valenz. conf. 90. n. 11, lib. 1.

Nam

498 Nam ut ait *Xenophon. lib. 2. de instit. Cyr. pag. 643.* Non est
res magis molesta, quam vita sine honore.] Ideoq; *DD. om-*
499 *nes* censuerunt causam honoris esse arduam, maximaq; cō-
sideratione dignam, ne quis in honore iacturā patiatur, *Crau.*
conf. 168. in princ. Menoch. post alios conf. 94. & conf. 96. lib. 1.
& conf. 302 lib. 3. Nam ut inquit *Ducñ.* in verb. Honor, fama,
500 & honor non potest per iudicem reparari, & ob id, qui fa-
ma, & honori proprio, pro virili consulere studet, non dam-
501 nandus, sed laudandus venit *Menoch. conf. 94. in princ.* ubi
multa congerit, referens *Diuum Augustinum in cap. non sine 1. t.*
quæst. 3. damnantem illos, qui famam propriam contem-
nunt.

Veniam peto à Dominis Iudicentibus, alijsq; quibus for-
tè hæc per *Me* exarata, legenda continget, non nisi coactum
ad ea paranda deuenisse, ac (ut est in adagio) inter murum,
& calcem positum, ne vna mei nominis clades inuidentium,
ac malignantium copijs inflicta, illud destruat; nec eorum au-
502 res offendantur, quia vim vi repellere licet, *l. vi vim, ff. de*
503 *iust. & iur. cum mille concordan.* [Ignoscendum est enim ei,
(ut *Ulpianus* scribit) qui se voluit vlcisci prouocatus in *l. qui*
cum natus s. si libertus, ff. de bon. libert.] vnde sicuti permittitur
à iure alium interficiendo vitam propriam defendere, ità vt
nullam mereatur pœnam, ità pariter pro defensione honoris
licitum sit. *DD. communiter in d. l. vi vim. Rimin. conf. 174. n.*
37. Bero. conf. 161. n. 4. lib. 3. Consiliar. Gizzar. dec. 18. Surd,
dec. 59 n. 2.

504 Et sicuti *vassallus*, quia Dominum non defendit, feudum
amittit, ità & illud perdit, si eius famam, & honorem non
tuetur, *Rimin. iun. conf. 174. n. 37. Caph d. conf. 295. num. 21.*
505 vnde *Diuus Chrysostomus* relatus à *Sozomeno lib. 8:*
Histor. Ecclesiast. cap. 17. ibi, *Chrysostomus* ait se non
detractare iudicium, quin paratum esse, si prius tamen accusato-
res cognouerit, & obiectum crimen expenderit coram ampliori Sy-
506 nodo sui defensionem suscipere, neq; enim se tam stultum fore,
vt iudices ferat suos, qui essent manifesti hostes, [De quo bene
Menoch. conf. 94 n. 6. ubi propria verba refert, & textum indi-
cat in *c. q̃suspecti 3. quæst. 5.* & Ego allego tex. peculiarem in
Clem.

507 *Clem. Pastoralis col. 4. de senten. & re iud. illis verbis, Quis enim auderet, vel qua ratione, audere aliquis teneretur Consistorij talis subire iudicium, & se in hostium sinu reponere?* Et in Consiliario Rocco Togæ prætextam veneror, hominem ver-
 508 reor inimicum exhorresco [Sua quoque animi propensione apud omnes manifestata, de quo videndus est *Bal. in l. 5. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. l. as. in l. apertissimi n. 9. C. de iudic. quoque memor fuit in pulchro casu Menoch. dicit. consil. 94. n. 17. vers. Tertia iusta causa.*] Hæc etenim vti Summ. Pontifex in simili docet in *d. clem. Pastoralis, de iure timentur, de more vi- rantur. Hæc humana fugit ratio abhorret natura, ibiq; Glos. verb. Virantur, inquit, Etiam per volucres, adducto Quidij Carmine in 2. de reme d. amoris.*

509 *Quæ nimis apparent retia, vitat Avis:*

510 Et cum recusatio Iudicis sit ianua defensionis, secundum Thomam Valascum alleg. 96. n. 3. nimirum si Ego Consiliariū Roccum recusare non sum veritus, eòq; iura respexerunt ad recusatorem Iudicum, ut asseuerarint, quod si statutum in specie auferret omnes exceptiones, & defensiones non cense-
 511 tur sublatam recusatio Iudicis. *Intrigl. sing. 160. n. 6. Asin. in prax. Iudiciar. §. 31. cap. 45. Menoch. præf. 48. n. 26 lib. 2. Crass. de exception. except. 24. n. 3. L. D. B. V. M. Neap. die 14. Nouëbris 1658. Franciscus Maria Pratus.*

512 Interea dum nullam habuerim expeditionem à Iuncta in declarando meam innocentiam, vel siquid mali egerim iuxta crimina imputata debitam coercionem, succedente in Gubernio Domino Comite Penarandæ, ipsum adij pro obtinenda expeditione, cui supplicem obtuli libellum eiusmodi.

Eccellentiss. Sig.

513 Il Dottor Francesco Maria Prato rapresenta à V. E. come stãdo nel posto de la sua Auocatione tra i primi Auocati de' Tribunali Supremi di questa Fidelissima Città, attendendo alla difesa di cause criminali, e ciuili, essendo venuto il Sig. Conte di Castrillo per Vicerè del Regno, nell' anno 1654. fù il supplicante il primo eletto per Giudice di Vicaria criminale da d. Sig. Conte con certà promessa di donerlo anteporre à S. Maestà (che Dioguardi) nel-
 le

le prime piazze perpetue da vacare, che in altra maniera il supplicante non haueria accettato tal carico, lasciando l' Auocatione, la quale l'era di molto proueccio, et hauendo esercitato il d. Officio per il spatio di quattordici mesi, fu per il detto Sig. Conte nel mese di Luglio 1655. ordinato, che dalla Vicaria criminale passasse alla Vicaria ciuile; per lo che il supplicante fu forzato di dimandare licenza, quale non ce la volse concedere, et proseguendo nella Vicaria ciuile con ogni studio, e fatica all' espeditione delle liti, insin all' anno 1656. nel qual tempo venne la peste nella Città di Napoli, quando tutti l' altri Giudici si ritirorno per timore del contagio esso solo restò à proseguire à far giustizia à i poveri, conseruando le robbe de' morienti à quelli, à quali di ragione spettauano, e spedendo li douuti decreti, negotiando ogni giorno con l' appestati per lo che euitò molti inconuenienti dentro la Città, et infermatosi di peste, per misericordia del Signore restò in vita, nel qual tempo non solamente attese all' espeditione di negotij, ma anco al sotterrare i morti del contagio in esecutione di alcuni viglietti del d. Signor Conte di Castrello, et essendo dopoi cessata la peste, quando speraua essere adelatato di posto, et riceuere qualche mercede, nell' electione dell' altri suoi Compagni, fu scordato, e lasciato in dietro, sotto pretesto, che haueua tolto al Fisco due milioni, e mezzo, ricadutigli per la mortalità succeduta in tempo di peste, con hauer spedito i decreti delle successioni conforme le leggi communi, et del Regno stabiliscono, con hauer anco ecceduto nell' accessi fatti in detto tempo di peste, e come che il tutto era rapresentato da alcuni suoi inuidiosi, e maleuoli per impedirli il passare auanti ne i posti perpetui, hebbe il supplicante di nuouo ricorso all' istesso Sig. Conte, dimandandole licenza per posser dare il sindacato, e chiarire la malignità de' nemici, et ne anco volse concederla; ma ordinò, che seguitasse à giudicare, perche in altre trè piazze da proueder si, l' haurebbe prouisto, e così continuando à seruire nel mese di Luglio 1657. essendone venute le prouiste, ne anco riceuè gratia alcuna; perloche fu costretto dimandare la terza volta licenza, e l' ottenne, per lo che subito che pigliò possesso il successore, diede il publico sindacato, e non hauendo hauuto reclamore nissuno, ottenne le sue lettere liberatoriali, e mentre si apparecchiua di ripigliare l' Auocatione, nel mese di Ottobre 1657. per una Giòia chiamata de' be-

ni vacanti, si publicorno banni publici stampati, acciò chi si sentis-
 se grauato delli decreti di preamboli interposti per il supplicante cò
 l'occasione del contagio, comparisse in detta Gionta, la quale hà
 § 14 proceduto nulliter grauando il supplicante con ren. per l'infra-
 scritti capi. Primo senza hauer giurisdittione alcuna, mentre si
 asserisce di procedere, e voler determinare in forma di Visita, qua-
 le giuditio non aspetta che à S. Maestà, essendo di sua Regalia, e
 Maioria ad altri non communicabile, se non à quelli, che l'istessa
 Maestà Regale lo concede. Et quando vi fosse la concessione non si
 può dalli Visitatori determinare, ma dalli Ministri del Consiglio
 d'Italia, o altri da S. Maestà nella Corte destinati, toccando alli
 legittimi Visitatori solamēte di riceuere li carichi, e disarichi; Secò-
 dariamente s'asserisce nelli banni, che la Gionta tiene l'autorità su-
 detta dal Sig. Conte di Castrillo come Vicerè, ne tale potestà data
 si vede inserita nelli banni, conforme di ragione stà disposto; ol-
 tre che S. M. mai hà dato autorità di visitare al detto Sig. Conte,
 ne à lui si crede, che l'abbia in pregiudizio del Terzo per dispo-
 sitione di ragione. Terzo si asserisce nelli banni, che erano state
 moltissime le querele, e senza precederne nissuna, si publicano li
 banni sudetti per imporre qualche macchia all'estimazione del sup-
 plicante. Quarto in detta asserita Visita non si è prefisso termino
 alcuno, in maniera che resta perpetua, quando pure li Visitatori
 generali da S. Maestà eletti, finiscono la visita in trè anni, prefigē-
 do il primo anno al proporre le querele. Quinto dal giorno che si
 publicorno li banni à 3. Ottobre 1657. per ordine del Fiscale di
 Camera, il quale si è asserito Fiscale dell'asserita visita contro il
 supplicante, fu carcerato un Scriuano di Vicaria Domenico Polue-
 rino per testimonio, Et non hauendo saputo che dire, ancora dopò
 un'anno, e mezo si trattiene carcerato, il tutto per dar ad intende-
 re che dura la visita. Sesto in un anno, e mezo che è durata l'as-
 serita visita non hà possuto la Gionta darle carico nissuno, non ha-
 uendo hauuto querela alcuna, con hauer spedito undicimilia cin-
 quecento, e diecesette decreti di preamboli, e centomila decreti inter-
 locutorij in circa. E con tutto ciò hà asserito nelli banni di hauer
 la Gionta qualche notizia delli suoi decreti, affine di grauarlo nel-
 l'estimazione. Settimo si è proceduto contro il supplicante per via
 de inquisitione, non essendone precedute querele à tempo che hà
 dato

dato il sindacato, & è stato liberato non possendo più volte per l'istessa amministrazione essere molestato. Et perche Sig. Eccellentissimo non ha potuto il supplicante proporre delle sue ragioni, & altre à tempo del detto Sig. Conte di Castillo, mentre tutte le accennate nullità, & aggravij figurava la Gionta farle de ordine di detto Sig. Conte, non vedendosi in maniera alcuna tal potestà, ne ordine inserito nelli banni, conforme era di ragione, e rappresentavano li suoi maleuoli, che il d. Conte stava con lui sdegnato per haverli dimandato licenza dal Giudicato di Vicaria; e sapendo quanto ingiustamente con reu. si procedeva contro il supplicante, attribuendosi per delitto l'hauer fatte giuridicamente molte espeditioni di liti, anco nel tempo di peste; Per tanto ricorre à Vostra Eccellēza, e la supplica voglia ordinare si tratti del negotio in Collaterale in sua prosēza sopra le nullità; & aggravij sudetti, dichiarandosi nulli li banni de la Gionta in forma di visita per defecto di giurisdictione, & quanto hanno oprato in virtù di essi, apparendo le grauezze da publiche scritture, e le nullità da chiara disposizione di legge, non essendosi mai caso simile praticato, che la Gionta di sei persone visiti vn Ministro senza potestà, acciò sotto il gouerno di V. E. possa ricuperare l'opinione cōcepata appresso il Mōdo, per hauer dato alle stampe molti tomi de la professione legale, che oltre è giusto lo ricenerà a gratia di V. E. con espressa riserva di douer anco ricorrere a piedi di Sua Maestà quando fosse necessario, contro quelli, che ingiustamente l'hanno perseguitato, pregando il Sig. per la salute di V. E. quam Deus.

516 Hæ laudes, hi fructus mei Officij Iudicatus Magnæ Curie totq; laborum in quibus nullus mihi per otium dies exijt; partem noctium studijs vindicaui; non vacavi somno, sed succubui; & oculos vigilia fatigatos, cadentesque in iurgiis penè innumeris expediendis, detinui. Vt nemo nisi adamantineus non misereatur procellarum in Magistratus munere subeundo aduersus Me subortarum, nec inficias iri queit Herculeum animi robur, masculamq; in tot ærumnis constantiam, mihi necessariam fuisse, curis quietem exautientibus, vt modò pro mercede iustitiam tempore Dom. Comitis Penarandæ iustissimi, ac solertissimi Regni Moderatoris exquiram, [Audendum est, audendum fortibus. Fortuna ipsa aperit viam, inui-

ta etiam, velit nolit,] nec sine mærore in discrimine pos-
 517 tum bonum nomen apud Orbem adeptum vidi iuxta illud
Tacit. in Annal. Contemptu fama contemnantur virtutes, inge-
 nijq; septem liberos huiusque modò in lucem editos Genitoris
 fatum sustinentes, adhuc fluxæ remanere fidei, ob inuidentiù
 518 calumnias, sed haud quaquam animus deficit, veritati sinù
 quandoq; aperiturum, vt & calumnia ipsa illos laudet, Inui-
 dia miretur, ac valeam, *Ego cum Quin. Curt. lib. 4. dicere, Ite
 alacres, & spe pleni, vt quam gloriâ accepistis a maioribus vestris,
 posteris relinquatis*, [Fortiores etenim, ac firmiores esse debe-
 mus in ijs rebus, in quibus Nos, aut aduersa Fortuna, aut la-
 bor magnus exercuit. In labore viget virtus. Nec potest ef-
 se magnum, quod sine puluere, & sudore contingit. Ita nam-
 que naturæ parenti placuit, vt præstantissima quæq; non nisi
 summis vigilijs consequamur.]

Meque metipsùm obiurgo, nam in fortunato meæ Aduo-
 cationis munere, dum lætabundus incumberem, Magistrat-
 uum Tempestatibus me subieci. [Vndè *Socrates* ille nō ho-
 minum modò, verum etiam Apollinis oraculo sapientissimus
 iudicatus, & peremnis Philosophiæ fons dicere solebat.

519 *Radice[m] virtutum per amaram esse, sed fructum habere iucün-
 dissimum: initioq; magnos adferre labores, sed honestissimum su-
 dantibus pramium reponere.*] Quid enim? Sæpè fit, vt Cælo
 maximè sereno, seuus imber subito cooriatur; ità rebus ma-
 ximè prosperis, ac lætis, sæpè numero atra tristitiæ nebula;
 mutòq; se excipiant, bellum, pax, luctus, risus, morbi, sani-
 tas, Et quid non? Omnia in motu posita sunt, & vicibus suis,
 aut pereùt, aut mutàtur? nec quicquā stabile, aut firmū. Ferèda
 tamen omnia, ac votis expetenda meliora. Obliuioni enim
 520 non tradam, quod mihi accidit disputandum in reculatione
 proposita, de qua supra n. 443. An depositum duc. 60. per *Me*
 factum iuxta *Pragm. 15. cap. 4. sub tit. de suspic. Official.* de-
 buerit esse duplicatum. quasi quod Ego non vti Aduocatus,
 sed meimet ipsius Defensor, Principalis habendus eram in
 subscriptione, sed ad enucleationem *Pragm. prædictæ*, quæ
 casum indecisum reliquit, plura Ego in iure allegaui, & ob-
 tinui pro simplici deposito, de quo adest *Disceptatio mea in 3.
 vol. cap. 49. vbi curiosum Lectorem remitto.* SE-

SECTIO SECVNDA.

Is ita peractis; cùm tota mens mea eò tenderet, vt Iunctamet de à Me patratís facinoribus iudicium ferret, nec semel pro expeditione iurgij præces effuderim Superioribus, ac Iudicantes adierim, nõ potui exitum, vindicare (quo auerso omine, ac numine, adhuc non percipio) vndè mutato Regni moderatore, eiq; supplicì porrecto libello, de quo n. 513. memoriã egi, meas ille cõmiserens ærumnas voce etiam non semel modestè tamen expositas, idemet Dom. Prorex, vt certior fieret, nũ præces meæ veritate niterentur (Nouum etenim quid continebant, nec vísitatum cum alio Magistratu; quinamplius meam non satis angustam librorum supellectilem perquirens, vix Scriptor aliquis occurrit, qui rem similem tot ævis accidisse recēseat.) relationem sibi fieri de tota facti serie iniunxit; vndè lūcta retulit pendere determinationem recusationis à Me propositæ aduersus Consiliarium Franciscum Roccum, ex causis descriptis *hoc eodem Responso n. 455. cum seqq.* eamque sic indecisam, obicem parare expeditioni insinuauit, ad quem euadendum rescripsit, cominūs eam determinari nulla interiecta mora.

- 521 Fuit igitur in Iunctæ subscellio de re plenius actum die Sabati 22. Mensis Februarij decursi anni 1659. referente Regio Consiliario Ascanio Raytano, causæ recusationis Commissario, & prodijt scitum, quod *Consiliarius Roccus deponat super capitibus presentatis*; Distulit ille serè per mensem depositionem facere, quam paucis horis explere poterat, & debuerat iuxta consuetum sinceræ fidei Magistratuum morem in Regno, signumque fuit euidentis iustificatæ recusationis, *cap. nullus de præsuppt.* quæ ad hoc adducit *Testay alleg. 7. n. 15. lib. 1.* Ac tandem depositione facta omnium sese inciciũ insinuauit, exceptis 1. & 8. *Capitibus*, quæ leguntur n. 445. & seq. & de ijs conuincebatur.

Quare Me audito, ac Memetipsum propriæ causæ Patronum delecto, contra id quod aliàs docui in *volum. Practicar.*

Obferuat. cap. 80. ita neceffitate urgente, [quæ legi non fubia-
 525 *cet, l. Tutor qui repertorium. ff. de admin. Tutor. l. ut gradatim,*
S. 1. ff. de muner. & honor. l. non folum, § fin. ff. de excufat. tutor.
Laliquando, ff. de offic. Proconf. l. fi quis filio. ff. de iniuft. tefta. l. 1.
C. de oper. libert. l. pro Tyronibus, C. de primil. Dom. Auguftal. lib.
11. cap. licet de ferijs cap. quanto in fin. de confuet. cap. exijt col. 4.
in fin. de verbor. signif. in 6. cum alijs congeftis à Simon. Barbof.
in axiomat. iuris commun. verb. Neceffitas n. 19.] manauit de-
 cretum fub die Veneris 21. Menfis Martij eiuſdem anni,
 526 quod Non interueniat Confiliarius Roccus, & reſtituatur de-
 poſitum, Votantibus Regijs Confiliarijs Aſcanio Raytano Cõ-
 miſſario Anello Portio, D. Ioanne Valanilla, & Speſtab. Regente
 D. Felice Vloa Iunioris Præfecto, nec fuit, qui geſtorum meo-
 rum confcius decretum non collaudauerit, eique applauſerit
 uti vndequaque iuſtitiam redolens.

Quibus abſolutis dum in Iunior negotium expediendum
 erat præuia mea inſtantia in qua expetij declarari innoxium,
 ſtantibus literis liberatorialibus in Sindicatu obtentis, quas
 apud acta produxi, quæq; tranſcriptæ ſunt n. 20. ac etiam quia
 nullæ contra Me extabant quærelæ, nec delictum, ſeu crimen
 aliquod tẽpore meæ adminiſtrationis Iudicatus Magnæ Cu-
 rix patraui, impedimentum expeditioni præbuit animaduer-
 ſio facta de numero votantium an ſuffecerint quatuor ex Do-
 minis votantibus præter Confiliarium Roccum iam declara-
 tum ſuſpectum, vel alius in eius locum erat ſubrogandus? vn-
 527 de Domino Proregi referri viſum fuit, qui iuſſit rem decidi
 cum ijsdem quatuor Dominis.

Quo reſcripto habito, ac commiſſo negotio Regio Cõſilia-
 rio Anello Portio, dum cauſa recuſationis commiſſa erat Re-
 gio Confiliario Aſcanio Raytano, die Veneris 14. Menſis
 Nouembris 1659. infraſcriptum manauit è Iuniora decre-
 tum.

In Causa V.I.D. Francisci Mariæ Prati olim Iudicis Magnæ Curix Vicariæ in Criminalibus, & Civilibus super emanatione Bannorum vt in actis.

Die 14. Mens. Nouemb. 1659. Neap facto verbo in Regia Iuncta per Dom. Reg. Consiliarium Anellum Portium Commissarium; Audito Dom. Fisci Patrone eiusdem Io: Hieronymo de Philippis.

528 **P**Er d. Reg. Iunctam prouisum, & decretum est, quod Visis literis liberatorialibus expeditis per Fidelissimam Ciuitatem Neap. Sindictus supradicti V.I.D. Francisci Mariæ Prati fol. 26. Non procedatur, stante etiam, quod nō adsunt quærelæ, nec delictum aliquod, pro quo possit procedi contra dictum V. I. D. Franciscum Mariam Pratum, prout præsentī decreto non procedi mandatur, & fiat relatio Sux Excellentix. Hoc suum, &c.

Vlloa Regens,

Ascanius Raycanus,

Anellus Portius,

D. Io. Valanilla, de Ista.

Vid. Fiscus.

Ex actis Gregorij Ferrarij Aluarij Assumpti.

De quo sanè decreto, è voto tot virorum doctrina conspicuorū profecto, facta relatione Sux Excellentix niuzo suo animi candore, in hunc modum rescripsit:

A Iuan Ieronimo de Philippis Abogado Fiscal de la Regia Camera.

529 **H**abiendo visto el Conde mi Señor la consulta que le ha hecho la junta de bienes vacantes, en 13. del corrente
se;

Sobre que se hà tratado en ella de la causa del Dotor Frãçisco Maria Prato, y probeydo, que atengo à su liberatoria del Sindicado, no se proseda contra el, pues no ay querellas, ni delicto alguno para procederse, me hà madado responder S.E. a la Junta, que queda aduertido d'ello. Dios guarde à V.S. Palacio 19. Nouiembre 1659.

D. Inigo Fernandez del Campo.

- Ecce igitur expleto iam biennio, quò obicæ vocetenus criminationes pararunt, vt *Nulle extiterint querela, nec vllum delictum?* [Et in hoc summè notandum est, quod in sententijs
 530 iudicum, causæ ex quibus mouentur, non sunt expiendæ cap. sicut de re iud. nisi tamen euident sit iniquitas, sicuti peregit *Summus Pontifex in Clem. Pastoralis*, verb. *Causis, de re iud.* vbi *Glos.* adducit *tex. in cap. cum ex literis de in integr. restitut.* & Domini vocantes in hoc meo iurgio, (sanè tragico, nec vquam viso) appositè causas non procedendi contra. Me assignare voluerunt, vt persecutionis iniquitatem toto Orbi notam facerent.] Perditi sanè homines; ijque Inuidi, qui hæc calumnias struere non sunt veriti, falsè, de me, amareq; dissidentes, quiq; alieni malij instrumentum esse properarunt, ac filuestris veluti feræ omnem humanitatem exuerunt, [vitam, & mōres publicè, & impundè ad libidinem suggillantes, ac ad
 531 iram excitantes iuxta illud *Aristotel. 2. Rethor. ibi. Nam iusta ira nascitur ex opinione contemptus*] satagentes Me in fama, & æstimatione lædere. Et si *tex. in l. 3. C. de sacros. Eccles.* clamat
 532 homicidas, quæ patrarunt, in se ipsos esse expectaturos; cur non idem euenturum in Honoricidis est sperandum? Ex ijs, quæ plena congeffimus manu n. 37. & seqq. [Quibus modò subnectimus benè eruditum *Camill. Borrell in Addit. ad Bel-lug. in specul. Princip. rubr. 1. l. D. in fin.* qui ex *tex. in cap. homicidium de paniten. dist. 1.* illud exornat effatum in proposito,
 533 *Qui odit, & detrahit, pariter Homicida est*, pluribusque cōuallat. Et sanè si ista omnes criminandi libertas, & Consuetudo in Republica toleratur, neminem profectò sua vitæ tuebitur innocentia; nulli non maleuolorum hominum temerarijs accusationibus impetentur.]

Illud autem subticere nēqueo, amicos perpaucos, quorū erumnarū mearum tempore sum expertus, iuxta illud.

Dum

Responsum. 111

Dum fortuna manet, vultum seruat is amici

Dum cecidit, turpi uertitis ora fuga,

non modicam vim fecisse in suadendo, & memoria recolendo antiqua, vel externa huius rei exempla conquirendo, quāplures Magistratus tūm exteros, cūm Indigenas adhuc supremo fungentes munere, persequutos fuisse, ac visitationis iudicio suppositos, quod mihi cognitum ex varia, ac multi iuga librorum lectione satis erat, præsertim ex ijs, quæ eruditè congerit *D. Io: Bapt. Larr. alleg. fiscal. 101. ex n. l. ad 11. par. 2.*

- Alt ijs occurrens obseruabam omnes illos fuisse ad iudicium postulatos (licet iniuste) tempore Sindicatus, vel Visitationis, & contra illos à Querulantibus oblatos fuisse libellos accusatorios, instrataq; accusationum acie, auditis ijs ad se expurgandum, ac paratis postmodum defensionibus, cognitaque querelantium calumnia, fuisse absolutos, & ad maiora iudicandi munera meritò prouectos, [Sic casum refero in personam *Io: Philippì Testay* Iudicis Magnæ Regiæ Curiæ Pa-
- 535 nhormi, qui de tentata subornatione delatus, ab officio suspensus, & carceri mancipatus, factis defensionibus, fuit absolutus, uti in sua *alleg. 7. lib. 1. ad propriam defensionem n. 6. & alleg. 8. n. 5. Ioseph. Sess. Magnæ Doct. Aragonensis* perfectus à Comite de Sanctiago, formato processu nedom liberatus extitit ab inquisitione contra eum parata, verum etiā Comes ipse, alijque denunciantes condemnati fuerunt in expensis, & damnis in duplum, patet ex *Respons. ipsiusmet Ioseph* impressio post tractat. inhibition. *Iustitia Aragon.* Alium casum discurret *Reg. Samfel. dec. 62. par. 1. de delationibus* factis in personam *D. Alonsi Xuarez Locumtenentis Regiæ Ca-*
- 537 *mara Summaria* viri Doctissimi, cuius nomen silentio præterijt, ubi etiam de alijs Dominis Regentibus Cancellariam iniuste querelatis fusè loquitur. Sed alijs posthabitis, deterret Me casus relatus à *Dom. Larr. alleg. fiscal. 361. lib. 2. n. 7.* de Præside *Bacæ de Castro*, quæ Prudentissimum, validum, & sapientem affirmat, qui electus ad sedandos impetus Imperij Peruani, cum omnia rectè disponderet, & tumultus pacaret fructus operæ fuit magnis calumnijs, & criminibus accusari, quorum causa duodecim annis detentus fuit in arcæ Villæ de
- Arc.

Arcualo, & calumnia detecta fuit absolutus, & redijt ad officium Senatoris, & si antea vitam finiret, relinqueret famam, & honorem maculatum.]

Mihi verò extraneum porro, & non amplius prædicatum
 538 contigisse, vt sine querelis, nec delicto aliquo, imò in iudicatu absoluto, peculiari nomine Visitatio publicetur ad solam inuidorum, & maledicorum assertam calumniam, [imò euidentem, quæ execratur à Iure Constitutionum Regni vt habetur in *Conf. Panam calumnia rubr. de Pena calumnia contra calumniantes stabilita lib. 2.* Gestorum etenim meorum tempore pestis in iustitia administranda illi æmulj euasi, ac obtrectatores, aduersus Me irruerunt, praua effringentes, ac zizaniam spargentes; Non in obiecta crimina subscribentes, neque (quod caput est) iniecta scelera, vllò præterquam garulæ eorum vocis testimonio vera esse. adstruentes; Non tamen attentatum à quopiam reor tam facile, si illud *Esdra, & Ester cap. 8. in fine libri*, de Aman, & Mardocheo prædicaretur, vel exequutioni demandaretur id quod in *Leuitico* legi-
 539 tur *cap. 14. illic, Qui irrogauerit maculâ cuilibet ciuij, sicut fecerit, sic fiat ei, fracturâ pro fractura, oculû pro oculo, dentē pro dente restituet, & Exod. cap. 25. & in Deuteronom. cap. 19. & 20. vbi de pœna talionis, quæ omnia ad propositum ponderat Berart. in Specul. Visitat. rubr. de Magistrat. & Official. iniuste querelat: cap. 28. n. 5. verò. Olim verò, [& n. 6. vbi exclamat, Sed infor-*
 540 *tunia Magistratum, & Iudicum eò vsque peruenit, quòd eiusmodi pana ex generali Consuetudine ab Aula recessit vndè.*

Qui crimen obijcit, scribat se probaturum; & qui non probauerit, quod obiecit panam, quam intulerit, ipse patiatur, respondit Pontifex in *Can. qui crimen 2. quæst. 8.* & alibi in *can. Nullus 2. quæst. 4.* Inscriptio semper fiat, vt talionem calumniator recipiat, & satis de hoc dolet, ac indignatur Segur. de *Aualos in cap. 1. par. 2. Director. Iudic. n. 14. illic:*

541 *Vera autem ratio quare hec iustissima pana talionis ab Aula recessit ni fallor, cupiditas fuit Iudicum, & causarum criminaliû ambitio, ex quo calumniatores punire non curant, sed eos alliciunt, & si in probatione delictorum defecerunt, non solum inultos relin-*
quunt, imò ex bonis miserrimi accusati, vel ex communi bursa pa-

narum expensas ei impendere iubent, licet Berart. d. c. 28. m. 7. af-
 542 seruerit in eius locum successisse pœnam calumniatoris, &
 atrocis, iniuriæ, per quam Magistratibus, & Officialibus in-
 iuste quærelatis succurritur, vti in speciè tradunt *Puteus de*
Sindicat cap. 1. verb. Iniuria Officialis, Gregor. ad ius septem par-
titum in l. 13. tit. 1. part. 7. Glos. 3. in fin. quos refert, & sequitur
in signis Bouadill. l. b. 5 cap. 2. m. 94 vbi alios recenset, & Berart.
 n. 4 declarat quæ sint pœnæ contra falsos calumniatores, D:
Larr. alleg. 102. n. 17. qui dolet pœnâ talionis hodie in desuetu-
 dinē abiisse, & collaudat *l. Taur. final.* qua grauius puniuntur
 falsi testes in criminalibus,] vel si ea attenderentur, quæ in
 terminis cumulat *Bouadill in Politic lib. 5. cap. 2. tit. Del castigo*
de los Capitulantes calumniosos n. 92. pag. 673 col. 2. tom 2. Sed
 543 sciant necesse sit, quod multi multa loquuntur, pauca asse-
 quitur, & quod mendaciorum, vel præsentis exemplo hec
 sit natura, vt coherere diu non possint. Hereld, qui mali con-
 scientiam cauet, nullis contumelijs lædi, aut angî potest, sed
 liberè, securèq; per ærumnas, falsasq; delationes pertransit, id
 quod Callicles Megaronidi apud Comicum in *Trinum Ad-*
uersarijs reponit: Cum enim Megaronides Callichi obieciisset.
Malè distitatur tibi vulgò in sermonibus
 Callicles prudenter regessit

Est, atque non est mihi in manu, Megaronides:

Quin dicant, non est: meritis, vt ne dicant, id est.

cuius rei attestationem facit *Rennerius Bartholius in Epistol. 4.*
in proem. Operis V Vilhelm. Anton. de rescript. morator.

Sunt namque artes istæ feminandi discordias, & vnum in
 exitium alterius concitandi frequentes in Aulis, & foris, & fe-
 rē ex ambitione nasci consueuerunt: & per calūniā, aut vim,
 544 eò contenditur. Nec nisi æmulatio est, quā vnus inuidet al-
 teri animi dotes, quibus pollet, ideoq; hoc agit potissimum,
 aut vt officio arceatur, vbi illæ magis clucent, aut vt conceptā
 de ijs opinionem deponant alij, aiente *Saauedr. Symbol. politic.*
75. pag. mibi 641.

Rursus: quid nouius contingere mihi potuit, vt semel in
 Sindicatu absolutus, arctiori iudicio Visitationis fuerim po-
 stulatus? ijs refragantibus iuribus, Doctorumque placitis,

P.

quæ

quæ abundè congeffi n-1 27. verſ. *Vtq; dicendi*, præſertim nul-
 345 lo existente accusatore; Dicitur namq; Sindicatus, quaſi de
 quærelis ſinguloꝝ ſermo ſecundùm DD. antiquos ex no-
 tatis à *Gloſ. in l. 1. §. 1. verb. Iudicium*, ff. quòd cuiuſq; *Vniuerſ.*
nom. & aduerſit *Suarez de Paz in prax. 8. par. tom. 1. in proem. n.*
6. verſ. Vnde finita.

Plura alia, eaq; grauiora aduerſus Me parata, ac excogita-
 ta molimina, quæ eò huſque liuor pellexit, recenſere poſſem,
 ſed ne mærore Memetiſum, alioſq; Cordatos, bonæq; men-
 tis viros, quibus fortean erit, vt hæc legenda occurrerint, af-
 546 ficiam, miſſa facio, [Illud tantùm in memoria Calumnian-
 tium reducens, detractiõnem exhorritam fuiſſe, tum in Sacris,
 cùm in prophanis literis, vndè *Diuu. Iacob. cap. 4.* inquit, *No-*
lite detrudere alterutrum fratres mei, qui detrabit fratri, aut iu-
dicat fratrem ſuum, detrabit legi. & iudicat legem, Et Diuu. Pe-
tr. Epist. 1. cap. 2. Lapis offenſionis, at petra ſcandali his qui offen-
dunt verbo, nec credunt in quo poſiti ſunt, hinc Raymundus, Lu-
lius lib. Prouerbior. 3. Cum audies dicere malum, excuſa illum, de
quo audies malum dici habeas pietatem de homine, qui iniurioſe
detrabitur, nemo tot habet inimicos, ſicut homo detractor, & Sa-
lom Prouerb. cap. 12. Propter peccata labiorum, ruina proximat
 547 *malis; Eligenda eſt enim potius indiſcreta prudentia, vt dicit*
Raynald. Corſus indagacion. iur. lib. 2. cap. 20. Et Prouerb.
cap. 24. Time Deum fili mi. & Regem. & cum detractoribus non
commiſcearis, quia repente conſurget perditio eorum. & Diuu. Hi-
ron. Tu te interficis, ſi alijs detrabis, & Iſydor. Quod in alijs, in te
potius perimeſce, Et Auguſt. Non detrahas, nec audias detrahẽ-
tem. quoniam qui detrabit, eradicabitur de terra viuẽtium. & Ber-
nard. Amittunt vitam detractores Deo odibiles, quam quos odit
 548 *Deus, mori neceſſe eſt.] Ego etenim cõſcientiæ meæ innixus,*
 inſanos perſequentium latratus, obtreſtationeſq; contempſi;
 iuſtitiam ſemper colui, eamq; diù, noctuq; expetentibus mi-
 niſtraui, nullis commotus xenijs, aut muneribus; charitatẽ
 præcipuus fui; neque potentum odia perhorreſcui, neq;
 inopum præces ſum aſpernatus; Impatiens non modò iniqui-
 tatis, ſed etiam negligentiz, demandato iudicandi muneri,
 celeriq; iurgiorum, ac iurgantium expeditioni, vehementius

totus incubui; Nullis oscitantium quærelis deterritus, ut nimirum si consentientibus litigantium vocibus, publicum plausum tuli, è quo sciscitata fuit inuidia, licet Ego ab his minimè ex industria eiusmodi suffragia, ac eulogia corrolissem, emendicassetmæ; vnusquisque etenim in eo suæ reputat derogatum, in quo aliquod laudi collatum videt alienæ. Pestis lue in Ciuitate grãssante, quæ ob eius sæuitiam non modò per totam debacchabatur Vrbem, sed etiam domum meam penetravit, & totum famulatum meum infecit, atq; adsumpsit, nec mihi pepercit, vti constat ex attestatione Medici n. 90. à iudicandi munere ob mortis periculum Me non subtraxi; Impavidè certavi inter mortuorum cadauera, quæ sepulture, seu foueis tradi curauì, Dom. tunc Regni clauum sustinentis iussibus, ut parerem, de quo extant diplomata n. 80. Militiæ desertorem in bello illo Diuino nemo me redarguet; Insidias hominum non expaui, Scuto veritatis suffultus; Namque vt grando tectis magno strepitu illisa, ipsa tamen diffilet; Sic odia hominum, ruinæ, furores, clades, firmum in animum si accendant, franguntur, non frangunt, Deoq; nixus, spernit quicquid affultat, vtsuãus quosdam aquæ abeuntis, & illudentis, non lædentis, vbi robustior materia innocentia occurrat. De his tamen hæcenus.

Pro Coronidè: rescriptum illud, è quo banna, siue progràmata manasse circumfertur, vti n. 26. insinuauimus, hoc est propemodum,

Foris *Al Señor Regense D. Gaspar de Sobremonte.*

Intus verò **E**L Conde mi Señor me manda dezir à V. S. que ha-
y 50 uiendo fidas tan repetidas las querellas, que hà ha-
uido del Iuez Francisco Maria Prato en matéria de los preambu-
los, que hà hecho con ocasión del contagio, hà obligado à S. E. à pro-
ueer su plaza, respecto de hauer cumplido su biennio, però porque
no es iusto, que si hà delinquido quede sin el castigo, qu'a mereçiere;
ni tampoco si esta libre, tenga esta mancha; y no siendo materia de
que se traxera en el Sindicado, que hà de dar; Hà resuelto, que en
la luneta de bienes vacãtes, de que V. S. es Cabeza se tome informã-
cion, y por todos los terminos de iusticia se auerigüe lo que hauiere

116 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

obrado en este particular. y se le oyan sus descargos y iuzque todo en forma de Visita, que para ello, y lo dependiente d'a S. E. ala dicha l'ua toda l' autoridad, que fuere necessaria. Dios guarde a V. S. Palacio 14. de Julio 1657. y assi mismo concede S. E. para este negocio toda l' autoridad, que tiene dada a la Junta para los otros negocios, que tiene cometidos a ella.

Francisco Antonio Manzolo.

- Vt inde quisquis sibi persuadeat inuidis, ac malignis delatoribus aduersus Me, oblitrepentibus, eiusmodi rescriptum promanasse, zelo iustitiæ D. Protege ad id cōpoto, uti in simili testatur *Amodeus de sindicat. n. 2. Simanc. de Republ. lib. 7. c. 23.*
- 551 adeoquod anno iam completo post huiusmodi promulgationem, Me, ipsum adeuntem, uti criminolum non eiecit, quinimò letabundus, utpotè iam gnarus, quod contra Me nemo querimoniam exposuerit, excepit, pollicitusq; fuit, gratia, & fauore Me prosequuturum, id quod alijs Magistratibus insinuauit, & spe bona ducor medius fidius, illud quidem non verbis modo, sed reapse, ac ipso opere expleturum, optimum.
- 552 que Mecenatem experturum, imitatus Regem nostrum Serenissimum Philippum IV, qui perpendens zelum Magistratum, quodq; bene eius muneri satisfacerent, propria manu grates illis reddidit, sicuti accidisse Io. Baptiste Larrea Fiscii Patrono de anno 1634, die 3, Decembris, in margine consultationis per ipsum factæ ad augmentum, & conseruationem patrimonij fiscalis, ubi in hunc modum rescripsit *Doy es las gracias de vuestro zelo.* Sicuti ipsemet fidem præstat in *decis. Granaten. 98. n. 48. in fin. lib. 2.* & conducunt *rex. expressi in l. ut gradatim. vers. ea lege. & in l. rescriptum. §. 5. ff. de muner. & honor.*
- 553 *Eos esse ad honores inuitandos, qui onera subierunt, quos expendit Io. Vincen. Ann. alleg. 57 n. 10 & duob. seqq.*
- 554 Id quod in iure dispositum reperitur teneri Visitatores, & Syndicatores, quotiescumq; Ministrum aliquem literis, prudentia, & virtutibus ornatum, & rectè suo munere functum inueperint, Principi renunciare cum laude, & commendatione, ut honore extollatur, ad *rex. in l. iustissimos 3. C. de Offic. Rector. Provinc. Auben. Ut iudic. fin. quoquo suffrag. §. illud uidelicet, vers. Cum liceat eis, l. 1. tit. 10. lib. 3. Racopil. Redin. de Maieft.*

Prim.

Princ. verb. Sed etiam per legitimos trames n. 204. Ausles in cap.
4. Sindicat. Glos. Lo malo, & ante ipsum Paz in prax. 1. tem-
por. cap. vnic. n. 15. Bouadill. in Posit. lib. 5. cap. 1. n. 158. ibi, Pues
la l. y. y el título del Corregimiento ordenan, y mandan, que procu-
ren saber assi lo bueno, como lo malo, & paulo post, Para que los
buonos Ministros esperassen acrecientamiento de la Real, y Empe-
rial mano, Mastrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 1. n. 23. ibi, Sunt
555 enim qui se in offi. ijs laudabiliter habuerunt, publicè commen-
dandi, & laudandi qui adducit rex. in Constit. Regn. Volumus,
556 cuius verba sunt, Nec illud omittimus, quin sicut maleficos, &
iniustos quarularum vocibus accusari, & censura nostra vigore,
coerceri mandamus, sic iustissimos Iudices, publicis acclamationibus
collaudari, & munificentie nostra premijs decorari volumus, &
de iure cōmuni est rex. in præc. l. iustissimos, & in l. 1. C. de sta-
tu. & imagin. vbi Bart. plura cumulat de honore faciendo Of-
ficialibus in fine officij, eoque relato se subscribit cap. 21. iu-
dic. Sindicat. n. 3 & in Visitationibus generalibus eiusmodi lau-
des, seu vituperationes appōni esse solitum in eisdem senten-
tijs post Parid. de Pur. & Ausl. obseruat Mastrill. in sede indi-
cata n. 26. vers. Quamuis Bercaz. conf. 81. sub n. 3. Raudens. conf.
49. n. 12. quorum meminuit D. Larr. d. dec. 98. n. 48. plura ad
rem expendit Gratian. 1. vol. forens. cap. 184. n. 33. & 34. vbi
557 quod consuevit antiquitus Magistratibus benè merentibus
reddere gratiarum actiones, quæ significabantur per litteras,
vel Legatos in præmium benè gestæ administrationis. O exo-
peanda tempora?

Quodque verum sit Delatores inuidos aduersus Me insur-
rexisse, & falsa insinuasce Dom. Proregi Comiti Castrelli, in-
dè patet. Nam dum supplici meo libello sub die 15. Julij
1557. tertia vice veniam petierim à iudicandi munere, ut ap-
paret n. 117. vers. Supplicat V. E. Non indignatus responsum
mihi dare suo diplomate sub die 25. eiusdem mensis, & anni,
n. 120. minime recolet repetitas fuisse querelas aduersus Me
porrectas, sicuti in Bānis enūciatur d. n. 26. & in rescripto di-
558 recto lunæ sub die 18. eiusdem mensis, & anni, sed hæc
protulit verba, En lo que toca à su proceder de V. S. espera serà
como lo refiere aunque nò han dexado de haber algunas que xarà.

Vn;

Vndè igitur pullularunt tot repetitæ quærelæ tam breui temporis interstitio ? Herclè à malignis, & parum fide dignis, imò
 559 ab instigatoribus illis, quorum nonnullos Vrbi. & Orbi cognitos insinuaui n. 456. præsertim in 8. cap. recusationis, qui id peregerunt, de quo conqueritur *Paris de Put. de sindic. verb. Officialis cap. 7. n. 2. in fin. pag. 103.* & ex multis detestatur *Bouadill in Polit. lib. 5. cap. 2. rubr. Si los instigadores pag. 654. reu-*
 560 *dendus.* [Iisque possem Ego obicere dictum Summi Pontificis in cap. iudicet 3. quæst. 7. ibi, *Iudicet ille de alterius errore, qui non habet in seipso, quod condemnet, & illic, Ne cum de alio iu-*
 561 *dicet, in se ferat sententiam, & illud Matth. 7. & Luca 6. Ej-*
ce primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui, quibus concinit Poeta.

Tollere festucam si vis de fratris ocello

Qua tua conturbat lumina, tolle trabem.

562 Quo etenim pacto, inquit *tex. in l. si, uxor. §. Iudex, ff. de adult.* poterunt aliorum vitam corrigere, si seiplos non corrigunt ? Vndè inquit. *Apostol. ad Rom. 2. Quomodo autem prædicabunt ad non furandum, si ipsi furantur ?* Idè scriptum est,
 563 quod ordo correctionis incipiat à se ipso, *cap. porro in fin. 9. quæst. 6. cap. nocere 48. dist. plura expèdit ad propositum Berar. in specul. Visitor. cap. 2. n. 15.* Et uti aliàs *boc eod. Oper. præfati sumus n. 349.* illi Me subornare tentarunt, eius literis pro mei defensione ab originali transcriptis in 8. cap. recusationis contra illos propositæ n. 466. & postmodum exploratores gestorum meorum euaserunt, in quibus nullus adinuentus fuit dolus, nulla labes, sed verax, ac nitida animi propensio ad iustitiam ministrandam (Deo auspice) vbique terrarum conspicua, ità ut quidquid de calumniantibus Me futurum sit
 564 apud Deum, non piget illud *Ecclesiast. 7. memorare, Melior est finis, quàm principium, & illud vulgare prouerbum, Omnis laus in fine canitur, & considerauit Consultus Claudianus, diser-*
 565 *tè admodum in l. aut facta, §. euentus, ff. de pan.* Et quis aufergere poterit ex Magistratibus, quod non illi contingit dictū, *Platonis de Repub. lib. 3. tit. 1. relatum à Beraro loc. cit. n. 1. circa fin. Expedit siquidem, cum qui parat sperare se imperatorem, Eum autem, qui cum imperio est, cogitare non diu post futurum, ut*

obsequatur. Idque detestatur *Diuus August. lib. 1. Confession. Curiosum genus ad cognoscendam vitam alienam, desidiosum ad corrigendam propriam.* plura congerit ad rem *Bellug. in specul. Princip. rubr. Princip. §. 1. n. 3. verbi. Quod autem, ubi Addit. eruditi viri Camill. Borrell. lit. D.]*

Iam tedio res ne sit : *Pindarum* audiamus apud *Squald.* eiusmodi verba profcrentem , *Praeclara facta , inuidia premio*
 566 *cōpensantur. Sit ergo homo miser, quia euadit inuidos, teste Valer. lib. 4. Hiflor ibi, Quidam interrogatus ; quomodo inuidos non haberet? Respōdit, si nihil ex magnis rebus habueris, aut nihil feliciter gesseris; nā sola miseria caret inuidia. Si Ego vti vnus ex Collegis iactabundē dixerim luc pestis grassante in Ciuitate Neapolis , non nisi quatuor expediuisse præambulorum decreta,*
 567 *ac in Montanea Pausilipi aeris amenitatem perquirens incolatum fecissem , vtiq; de gestis meis post obtentas literas*
 568 *liberatoriales in Sindicatu irregularis iudicij visitationis durticiem minimē fuissē expertus , biennio cum dimidio iam effluxo , sed vti ille, ad maiora fuissē Magistratuum munera euectus? vt verē consonet enunciatum illud peritissimi Dida-*
 569 *ci à Saavedra Symbol. politic. 10 pag. 67. Qui inter alios eminet, iam in periculo est, nam zelus quem habet boni publici, aliorum accusat inertiā, prudentia, aliorum in sciētiā desegit . Hinc ista in obsequio Principum à parendi studio pericula, hinc virtus , & industria, perindē ac vitia in odio sunt*

Quid indē? *Manus Domini abbreviata non est , Conferantur (rogo) quibus Ego laboribus, ac artibus iustitiæ ob-*
 sequentissimum Me exhibui, quotque expeditiones fecerim, de quibus num. 118. verbi. *Attestatio verò, cum Rescripto Domini Proregis de mēse Iulij 1657. emanato num. 550. modò inserto, ac cum Bannis, siue Programmatibus n. 26. & legatur decretum vltimo loco interpositum , & quisquis ille fuerit bonæ, vel prauæ mentis homo contra stimulum calci-*
 570 *trare non poterit, & consentiat necesse est, quod à primordio tituli posterior formatur euētus, aiente Consulto in l. à filio, §. Neratius, ff. fam. l. hircisc. l. 1. C. de imponen. lucrativ. descrip. lib. 1. cum concord. adductis per Reg. Valenz. cons. 89. n. 31. vol. 1:*
 571 *Quod finis coronat opus, [Et memores esse debemus enū-*
 cia;

120 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

- 572 ciati Raphael. Velaterran. lib. 29. Commentarior. cap. 3.
Trium oportet Magistratum reminisci, scil. quod hominibus præ-
sides, quod secundum leges præsidet, & quod non semper præsidet.
573 Meq; facit monitum insignis Politicus legalis Bonad. lib.
5. cap. 2. n. 7. his verbis, *Dios quando conserua entre muchos peli-*
gros à un hombre, es para darle despues alguna muy gran cosa.]

SECTIO TERTIA.

Nterea cū viderim (Deo benè iuante) calumnię nebulas dispersas, Inuidorumq; aculeos, minime vulnuscūlū aliquod meę existimationi iniicere potuisse, quinimō ab omni Aristarcorum baubatu, liberum euasisse, ac innoxium declaratum Me extitisse iudicio Magistratuum Visitationi meę Prę-

positorum, quod per extensum in 2. Sect. n. § 26. imprimi curauimus, portum petij, cum in quandam immensam maris altitudinem inuectus essem; ad multiplices, permagnas, ac penè inexplicabiles difficultates penitus superandas non sine ingenti studio, & labore, vnde tædere me cepit tot laborum in Magistratus munere rectè exercendo exantlatorum, ac spē, & pollicitationibus, Superiorum frustratus, perpendens, inopem consilij rationem absortam merore tabescere, omniq; spē destitutam torpescere, tandem deliberatè mecum statui à Iudicum fascibus prorsus abstinere, & quietis vitam amanti deligere, memor dicti in Ecclesiast cap. 17. *Melior est buccella sicca cum gaudio, quàm domus plena victimis cum iurgio*. Quapropter plurium dierum, noctiumque interstitio, cogitatu, eò me duxi, vt Aduocationis onere reassumpto (præteriti immemor) meam exquirentibus operam in iurgijs defendendis præstarem, & licèt rationes permultæ, cæque non leues dissuadere poterant, attamen acquieuit animus, præponderantibus alijs, quæ modò posteritati, tradere, nec otium est, nec congrua se se offert occasio, & consultius tacere visum fuit propter æmulorum inuidiam, quam toties expertus non possum adhuc non plurimum reformidare, quò factum est, vt nulla interiecta mora Tribunalium subsellia adiens, Aduocationis sedem, iure quodam postliminij reaccipiens, subleuatū tot ex ærumnis Me sensierim, nec aliud expetere, quàm Clientibus opem ferre, ac in mentem venerat, id quod aliàs scripto tradidi in 1. Practicar. Obseru. cap. 65. n. 1. & seqq. Aduocationis munus laudabile, Priuilegiatū, & honorabile apud

Q

om-

omnes fuisse traditum, ad *tex. in l. sancimus, & l. laudabilem, C. de Aduocat. diuersor. Iudicior.* eiusque exercitij honestatem atque necessitatem pro Reipublicæ bono adedò emicare, vt meritorium honorificum, & licitum dixerit *Cassan. in Catha- 578 log. Glor. Mund. par. 6. cap. 28* edò quod Doctoratus, dignitas est, & Aduocati dicuntur Personæ illustres, secundùm *Bald. in proem. Digestor.* vbi *Bart. Abb. in cap. Clerici n. 3.* plura congerit benè eruditus *Muscatell in tract. de Doctorat. dignit. & author. par. 2. n. 33.* vbi post Theologicam scientiam, supremâ autoritatē dicit, ibiq; *mostra Additio incip. Præclara virtutis eulogia pag. 788. col. 1.* & conuincunt disposita per iura ciuilia in *l. Aduocati, C. de Aduocat. diuersor iudicior.* ibi, *Nec enim solos nostro Imperio militare credimus illos, qui gladijs, clipeis, & tho-*
579 race nituntur, sed etiam Aduocatos, Militant namque Causa-
rum patroni, qui gloriosa vocis confisi munimine laborantium
spem, vitam, & posteros defendunt, & in Auth. Habita, C. Ne fi-
lius pro patr. illic Quorum scientia mundus illuminatur ad obedi-
dum Deo, & Nobis eius Ministris vita eorum informatur, Felini
in cap. 2. de Magistrat. Io: Vmc. Ann. alleg. 123. n. 3. Reg. Valēz.
conf. 34. n. 60. & seq. vbi plura in laudem Aduocatorum, Nar-
bon. ad ll. Regi. lib. 4. tit. 1. leg. 20. Glos. 20. n. 96. Paul. Xamar.
in tract. de Offic. Iudic. & Aduoc. pars. 1. quest. 1. n. 1. & per tot.
 vbi plenè agit qualem oporteat esse Aduocatum.

Quæ tñ intelligēda sunt de ijs Aduocatis, qui eorū muneri rectè cōsulūt, & iura callēt, eaq; obseruant, quæ *Egomet* in supracitata *Addit. ad Muscatell.* indicaui verū *Plura tamen*, quò loci Lectorem remitto, De istis etenim vulgatum prodijt
 580 Doctorum effatum, plus mereri Aduocatos legitimè munus suum obeuntes, quàm Sacri verbi concionatores, de quo *Ias. in l. 1. n. 8. ff. de iustit. & iur. Silu. nuptial. lib. 3. n. 20. Burg. de Paz in proem. ll. Taur. n. 382.* cuius rei rationem affert *Alber. in l. 1. n. 6. C. de suffrag.* nempe quia spiritualia opera, & corporalia ipsi exequantur: quippè qui, consulunt dubitantibus, consolantur mæstos, peccantes corrigunt, seu corrigi faciunt, infectos, eisque molestos perferunt litigatores, pro omnibus denique orant, qui ad eos recurrunt, pro captis postulant, miserabiles eorum patrocinio adiuvant, ac eos qui adiutorio desti-

stituuntur, sicuti discretè tradit *Matrims. in Dialog. Relator par.*
1. cap. 7. n. 5. Parlador. rer. quondianar. lib. 1. cap. 2. n. 20. alijsque
 à Me congesti in *d. cap. 65. Practicar. Obseru. n. 4. & 5. Gabriel*
Aluarez de Velez. de Privileg pauper. q. 9. n. 14. & q. 4. n. 36.

- Non autem de ijs, qui vilissimi, legibus exosi, &
- 581 Doctorum nomine indigni prædicantur, utpotè qui
 miseros Clientes, cùm se, & sua arcana eis commiserint,
 præuaricationibus, & collusionibus produnt, & fallunt, isti
 sunt quos *Apuleius Vulturios Togatos* vocauit, ut quibus præ-
 uariari, reos prodere, & sanguinaria rapacitate homines ex-
 carnificare moris sit, vnde *Cicero pro Sexio, Vulturios Paludatos*
 appellauit *Gabricium, & Pisonem Imperatores*, qui pretio nun-
 dinarentur omnia, ut scribit *Celius Rhodigin. lectio. antiquarum*
- 582 c. 18. lib. 8. Et licet *Demosthenes* Oratorum Græcorum Princeps
 tali infamia præuaricatoris notatus fuerit, uti refert *Aul. Gell.*
noct. præct. lib. 1. c. 9. & Oldra. magni nominis Iurecò sultus, ut
Castres. tradit in l. 1. in fin. C. de Advoc. diuers. Iudicior. tñtatu
facinus, exhorrendum est, & à Republica extirpandum, ac
- 583 rogandum apud Deum, ne nostrorum deturpent Aduoca-
 torum subtellica, Nam ultra infamiam, quam incurrunt si de
 hoc conuicti fuerint crimine, penitus etiam grauius puniuntur,
 de quo est *tex. in l. in l. i. in l. i. ff. de verb. sign. vbi Repe-*
ntes passim, Bore. in l. 1. ff. de præuaricator. l. 4. ff. eod. & l. seq.
Specul. de Advoc. §. Obijciunt n. 13. Menoch. de arbitrar. Iudici
cas. 323. n. 3. ad. 10. Anand. de exequ. mand. reg. lib. 1. cap. 2. n. 24.
& seq. Boss. in præct. rubr. de præuaricator. n. 1. & 2. Peregr. de iur.
Fisc. lib. 7. t. 1. m. 9. Suarez de Paz in præct. Annot. 3. n. 46. Fa-
rinac. tit. de Inquis. quæst. 4. n. 15 Iul. Clar. lib. 5. sententiar. §. fin.
quæst. 72. apud quos videri potest, quantum Iura, & homines
exprobauerint tale quid perpetrantes, Paul. Xamar. in tract.
de Offic. Iudic. & Advoc. part. 2. quæst. 4. rubr. De Præuaricat. &
- 584 *Collusion. Aduocator. qui ultra præcitos, alios affert, & be-*
 ne declarat genera præuaricationum, easque committentium
 punitiones, notabilis Constitutio Constantini Imperatoris
- 585 passim expèditur contra auidos Causarum Patronos, in *l. 1.*
de Postul. in Cod. Theodos. ijs verbis, Aduocatos, qui consceleratis
de.

depaſſionibus ſua opis egentem ſpolians, atque denudans, non iure cauſa, ſed fundorum, pecorum, & mancipiorum qualitate, ratio- neque tractata, dum eorum præcipua poſcunt, coacta ſibi paſſione, tranſcribis, ab honeſtorum catu; iudiciorumq; conſpectu, ſegregari præcipimus, quam cum laude commendat Cardinal. Baron. in eius Annalib. tom. 3. pag. mihi 275. lit. E. verſ. Rurſum verò.

- Alacri igitur animo ſtatim, ac Aduocationis munus realsû-
pli Clientum non infrequentium patrocinij aditus, ijs impê-
ſe additus, veritatie innixus, indiſcuſſum, nihil, quod am-
biguum, vel veritati contrarium eſſe ſenſerim, iurgia tum
ciuilia, cum criminalia magni ponderis defendebam, ac eorû
586 nonnulla pro pauperibus, nulla recepta mercede, ſicuti in
meis Diſceptionibus è typis prodiſtis agnoſci pot eſt, maxi-
mè in 3. vol. cap. 15. & 20. præter alia quamplura in 1. vol. Re-
ſponſorum Criminalium. Edoctus ſiquidem ſum ex Gloſ. in cap.
Statutum 11. §. in ſuper, verb. Pauperes de reſcr. in 6. Aduocatû
587 teneri gratis pro pauperibus patrocinium præſtare, quam
omnes ſequuntur, Dec. in cap. ex Epistoſa n. 212. de probat. laſ.
in 5. Tripli n. 45. in ſtit. de actiom. Guid. Pap. dec. 561. Comarr. præ-
ſticar. quaſt. cap. 6. n. 4. Gregor. Lopez in Scholijs ad ius ſeptem-
partitum Gloſ. Llana mente in l. 6. tit. 22. part. 3. & in l. 16. tit.
9. part. 2. Borrell. in Summ. deciſſ. tit. 65. de Aduocator. Offic. n.
37. Flores Diaz. de Mena variar. lib. 1. quaſt. 8. §. l. n. 52. Vaſq;
Menchac. de ſucceſſ. creat. §. 2. n. 528. Joſeph Ludou. dec. Peruſ.
111. n. 8. & duob. ſeqq. Jacob. Benn. de priuil. luroconſult. part. 3.
priuil. 71. n. 8. Caccial. in tract. de Aduocat. quaſt. 3. n. 10. Ma-
ſtrill. de Magiſtras. lib. 1. cap. 22. n. 19. & ſeq. Menoch. de arbitr.
lib. 2. centur. 4. caſ. 369. n. 3. Auiles in cap. 7. Prator. Gloſ. Han de
lleuar. n. 3 Cabed. dec. Luſitan. 214. n. 7. par. 1. Gayll. præſticar. ob-
ſeruat. lib. 1. obſer. 43. ex n. 10. cum ſeqq. Tirag. de nobilitat. cap.
29. n. 39. Carauit ſuper rit. Magn. Cur. 99. n. 8. & 9. vbi quod
588 Aduocatus ſi aliquid pro patrocinio accipit, in foro conſci-
tie peccaret, itaque ſuſtinuiſſe Theologos quamplures, firmat
Velaſc. d. tract. part. 1. quaſt. 28. n. 43. circa fin. quodq; recipiens
peccat, Baſca de inope debitor. cap. 12. n. 15. Rolan. à Vall. conf.
87. n. 28. lib. 2. Didac. Perez in l. 1. ſit. 19. lib. 2. Ordinã. pag. 400.
verſ. Sexiò dubitatur, quibus facit, quod legitur in veteri teſta-
men-

mento *Ecclesiast. cap. 7. Pauperi porrige manum tuam, & Iob. cap. 29. Pater eram pauperum, & causam quam nesciebam, diligenter 389 gentissime inuestigabam*. Et nolens pro egenis patrocinari, mortaliter peccat *Lupus in israel. de illegit. & natural. relatus à Guazzin. de defenf. reor. defenf. 24. cap. 2. n. 8. post Angelicum 2. 2. quest. 71. vbi Caietan. Petr. Aragon. & Michael Salon. Carrot. de locat. & conduet. rubr. de fructib. & licitum expens. quest. 8. n. 45. Viuius dec. seu mauius quest. iuris 159. n. 2. & seq. Treutler. Selectar. part. 5. disput. 8. thes. 3. Borrell. in sede indicat. n. 39. 590 Quinamplius? Aduocatatum salarium à paupere extorquentem ad restitutionem teneti, post Siluest. & Angel. tenet Florez Diez de Mena loc. cit. n. 52.*

591 Est bene verum, quod in hac Florentissima Ciuitate Neapolis, quæ mater est Aduocatorum insignium, non desunt qui eiusmodi pietatis opus exerceant erga pauperes iurgantes, ij maximè qui Doctores sunt, & Aduocati quorum inopia erat tempore. Io: Vincentij Ann. alleg. 79. qui testatum reliquit ex ore Andreæ Pons de Leon Regis Cameræ Locutentis, quem virum egregium dicit Dom. Pres. Sacr. Conf. Merlinus omni xuo recolendus in 2. controuers. forens. cap. 46. 592 in fin. qui verè. Cum longè ita fatur Parum hac tempestate proficiunt allegationes Aduocatorum, vel quia multitudo litium infinitum penè creuit, unde verè tempus deficit, vel quia germina Aduocatorum intempestiuè admodum florescunt, unde fit, vt cito marcescant: Hæc tamus vir ab experimento, verba profertens.

Vtque è semita ad viam redeam, dum pluries patrocinium præstiterim coram Dom. Comite Penarandæ Regni Clauum 594 sustinente, in Collaterali Consilio, etiam peculiari eius iussu in grauioribus causis, nihil aliud moliens, quàm expetentiis votis compotem Me reddere, idem Dom. Prorex insinuauit mihi, & à Supremi Ordinis Magistratu insinuare fecit, suo sedere animo, Me iterum ad Iudicatum Magnæ Curie promouere, donec casus euenerit ad maiora munera per Sacram Catholicam Maiestatem præuia eius nominatione conferenda, Me proponere, suam adstringens fidem apud eandem Maiestatem suam operam totis viribus adhibiturum.

Inge-

- 594 Ingenue fateor non pauca animi perturbatione commo-
tum extitisse, siquidem iacta erat iamdudum pro me alea à
Magistratu quolibet abstinere, nec sine ratione, ijs attentis,
quæ in *duabus precedentibus Sectionibus*, latiori calamo, nec si-
ne mærore exarui, memoria recolens, quod multi adhuc su-
premi ordinis Magistratus, cum quibus, re, nec nomine com-
595 parandum Me fore; sat scio, eorum muneri renunciauerunt,
sic Paulus de Aretio Regius Consiliarius, dimissis dignitatis
infulis, Clericorum Regularium ordinem adsciauit, licet post-
modum à Summo Sacrorum Antistite Pio V. Cardinalatus
apicem ascendit, vti in eius vita, & apud *Episcop. Liparulum*
in vita *Ifern. proem. eius Operis de feud.* D. Io: Franc. de Pont.
Supremi Senatus Italix, & Regni Neapolitani Cancellarium
Regens, facta renunciatione eius muneris eundem Clericorū
Regularium ordinem elegit, & in Regno Siciliæ ultra Pharū
Rutilius Xirocta Præses Tribunalis Regij Patrimonij, dimis-
so munere. Societatem Iesu adiit, & Octavius Córserus Ma-
gnus Aduocatus, & Iudex Magnæ Regiæ Curix, nedum à iu-
dicatura, verum etiam ab Aduocandi munere se exemit, te-
ste *Mastrillo de Magistrat. lib. 1. cap. 24. n. 8. & seq.* vbi mentio-
nē quoq; fecit de Petro Antonio Maltrillo eius Patruo Præ-
sidente Regiæ Cameræ Summarix huius Regni, & in princ.
596 veterum insignium virorum curiosè enarrat.

Sed ne viderer opinionem de Me à tãto viro Regni Optimio
moderatore cõceptā aspernari, subiēci Me eius arbitrio, ac ius-
sibus illius parui, vnde Iudicatus Criminū iteratò munus assū-
psi, in quo qualē meā præstiterim operā, de memetipso testi-
monium non adhibeo. cum omnibus innotuerit quanto la-
bore, quantaque diligentia onus iudicandi pro viribus exple-
uerim, ideoque aliorum esto Iudicium; Satis erit asserere quod
Dom. Prorex dum occasio se præbuerit nominandi ad perpe-
tua Magistratuum munera pollicitis annuit, & in locum Re-
gij Consiliarij Hortentij Pepe assumpti ad munus Præside-
597 tis Regiæ Cameræ Summarix Me proposuit Sacræ Catho-
licæ Maiestati, quæ nominationem cum laude, (quæ suā fuit
598 humanitas) approbans, elegit Me, & die 11. Mensis Octo-
bris 1663. possessionem adeptus fui, in qua, (Deo Duce) ma-
nco,

neo, & totis viribus in administranda iustitia operâ impendo,
 599 & licet munus sit honorificum iudicandi (præsertim in Sa-
 cro Regio Consilio, quod Regis personam representat, & Præ-
 fecto Prætorio æquiparatur, vti fidem præstat *Matth. de Affl.*
dec. 120. n. 6. & alij passim ex Nostratibus Cassiad. lib. 11. Epist.
9. Iodoch. Pæphou. in Enchiridione similitum, verb. Senatus, Redin.
de Maieft. Princip. verb. Sed etiam legibus n. 103. Capb. conf. 4.
n. 28. lib. 1. & habetur in iure septempartito l. 23. tit. 9. par. 1. vbi
Gregor Lopez glos. 3.) vt per 101 Monach. in cap. si contra n. 2. de
offic. deleg. in 6. & in cap. quamuis n. 2. cod. in cap. vt debitus honor
de appellat. vbi Anton. de Burr. n. 2. Dec. in cap. sciscitatus n. 10.
de rescr. Rot. de cancell. praben. dec. 17. in nouis, Bellamer. conf.
5. n. 31. & in cap. Romana n. 33. de rescr. in 6. Roder. Zamor in
 600 *Specul. vita humana lib. 1. cap. 15. tñ ab experimento agnoui*
fatis et esse onerosum, & periculosum, sicuti innuit tex. in cap Pa-
storalis de offic. deleg. verb. Exonerare, cap. Pastoralis, §. 1. de offic.
ordinar. ibi, In onere, & honore, 10: Andr. quest. 38. super regul.
Mutare de reg. iur. in 6. n. 1. 2. & 8. & passim in iure officia, &
 601 *Magistratus, onus quidē, non beneficiū nuncupantur, l. mu-*
nerum, verb. Iudicandi quaque, ff. de muner. & honor. Authen.
iurand. quod præst. ab his in princ. l. 1. §. vel castronse, ff. de col-
lat. honor. l. continet, §. 1. & ibi Glos. ff. quod met. caus. cap. qui Epi-
scopatium 8. quest. 5. Menoch de arbitrar. lib. 1. quest. 41. n. 3. Se-
gur. in decret. Iud. par. 1. cap. 14. n. 36. verū. Præterea. Mastrill. de
Magistr. lib. 1. cap. 30. n. 26. Matthiens. in Dialog. relator. 4. cap.
12. sub n. 5. vbi post Diuum Gregor. in Pastoralis, ait, maximum
 602 *afferre oneris, & laboris Magistratum, cum aliud non sit, nisi*
tempestas mentis, in qua cogitationum procellis, semper nauis cor-
dis quatitur, huc, & illuc incessanter impellitur, vt per repentinos
excessus oris, & operis, quasi per obuiantia saxa frangatur, &
quod hic eminet omne, plus mæroribus afficit, quàm honoribus gau-
des, ad tex. in cap. nervi 13. dist. vnde tex. in cap. aduersus, de im-
mun. Eccles. inquit, Succedentem in onere, succedere etiā in hono-
re, Foller. in prax. crim. par. 7. rubr. de laudib. & fructib. officior.
 603 *vbi enumerans aduersa, quæ acciderunt propter iustitiam,*
Vlpiano, Papiniano Martiano, Mutio, Domitio, & Appiano Iure-
consultis, ex quibus tota ferè iuris prudentia effluxit, alijsque
 quos

128 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

quos enumerat *Cagnol. in l. 2. ff. de orig. iur. vers. final. n. 560.* ubi notabiliter inquit, sic decem viri, à quibus omne ius nostrum profuxisse videtur, vel in carcere, vel in exilio, vel morti traditi infelicitè perierunt, eis namque quantum legalis philosophia ad animi tranquillitatem, & rempublicam tuendam profuit, tantum
 604 *Magistratum moles nocuit*, ibique *Foller.* refert casum necis Andreæ de Ifernìa, qui ob eius summam doctrinam Euangelistæ nomato adeptus fuit in Regno, & tamen propter sententiam à se prolatam contra quemdam Gallicum, interfectus fuit, uti tradit quoq; *Paris de Puteo, de sindicat. tit. de excess. caus. in fin.* qui meminit in 3. col. in fin. nec imminem Ego fui in *Respons. Criminal Resp. 24. n. 54. & seq. Angelum Aretinum* famosum Iureconsultum, & patrem practicæ ob exercitum munus
 605 assessoratus Nursiæ, per annum in vinculis coniectum fuisse, ob quærelas contra ipsum expositas tempore Sindicatus, & mortem euasit ob responsa ad sui defensionem edita
 606 per omnia Italiæ Collegia, idemque *Foller loc. cit. n. 9.* recēset in sui personam euenisse, quod ob officium Auditoratus in Principatu Salerni, per sex menses in carceribus Magnæ Curie Vicariæ detentus fuit, quem casum recenset *D. Reg. Consiliar. Honuphrius de Palma* Fisci Magnæ Curie, munus per plures annos cum fama exercens in *Respons. fiscal.* quod
 607 inter mea est 50. n. 50. multis mihi nominibus commendā-
 dus, fidus in Aduersitatibus amicus meus.

Ego verò, ne multus videar pluribus alijs de industria prætermiſſis, quæq; sparsim apud Scribentes legi de fructibus of-
 608 ficiorum consueui vnum ponderare, quod iurgantes ij, qui iurgij victoriam obtinuerunt, iustitiæ tribuunt non Iudicij, qui verò succubuerunt iniustum Iudicem redarguunt, & sic inimicus illi euasus, quæ mala aduersus ipsum non proferunt?
 Quas non deferunt quærimonias? Delationes quas non ex-
 609 citant? Intantū quod licet magnis colatur honoribus Magistratus; multis tamen malis, & incommodis agitur, gaudiū furunculi instar habet, latenti inflammatione incans, nec liberum, & tranquillum spiritum ducit, secundum *Plutarc. in Problem. & in præcept. reg. Reipubl.* ubi subdit, quod nedum res ipsæ tantum publicè administratæ, sed & singula Magi-
 stra

stratum verba notantur, Viſus quoq; ioci, domus, ipſa familia, vxor, cubile, curioſius inquiri ſolet, & benè ponderat Maſtrill d. cap. 30. n. 24.

610 Adeò quod: DD. dixerint Officialem teneri de delictis familiaræ, vt eſt optimus *tex. in l. 1. C. ad leg. Iul. repetundar. ſecundū Bellug. in Specul. Princip. rub. 35. de grauam. Cuius. n. 1. verſ. Et medum, vbi Borrell. in Addic. lit. B. adducit. Curt. iun. in l. 1. n. 13. C. de ſeru. fugitiu. Franc. Marc. dec. 61. vol. 1. Gram. dec. 34. n. 39. Ioan. de Arnon. dialog. 4. Zaſ. conſ. 15. vol. 1. Plaça in Epitom. delictor. lib. 1. cap. 14.*

611 Et cum hoc anno, quo hæc ſcribo, caſus diſputandus euenit in vxore cuiuſdam Magiſtratus, quæ dietim plura ſibi commodari à multis faciebat, vaſa aurea, & argentea, Gemmas, & Monilia. & huiuſmodi generis alia, illaq; poſtmodum pignori dabat penes Tabulas nummularias huius Fideliſſimæ Ciuitatis, & reſtituere Dominis differebat, qua de re commoti, virum adierunt, qui ſe geſtorum per vxorem inſcium aſſerebat, ideoque ad nihilum teneri adſtruebat, vnde adierunt Dom. meum Eminentiſſimum, & Reuerendiſſimum Cardinalem de Aragonia ſolertiſſimum Regni Proregem, pro reſtitutione bonorum, qui mediante eius reſcripto, cognitionem, ac determinationem rei, demandauit Spectab. Dom.

612 Regenti Donato Antonio de Marinis doctriſina, & integritate conſpicuo, nuper non ſine ingenti omnium mærore vita functo, coram quo proſequentes Domini rerum Iudicium partibus auditis, ſtrenuè Officialis ſe defendebat ad nihilum teneri, eò quod nullam habuit ſcientiam de geſtis per vxorẽ, ideoq; inuitè moleſtari, cum leges vetent ob culpam coniugis, coniugem damnari. l. ob maritorum. l. cum te, C. 101. tit. C.

613 ne vxor pro marito; nec æquum eſt ex alterius facto aliquẽ

614 puniri, aut dammũ pati, l. paterfam. ff. de hered. inſtit. l. Sancimus, C. de pan. Larr. d. dec. 48. n. 7. C. 23. vbi alienum à iure

615 eſſe inquit, quòd crimen filiorum, aut vxoris exceſſum, parenti, aut marito imputari, d. tit. C. ne vxor pro marito; l. vnic. C. ut nullus ex vitæneis lib. 1. l. Sancimus, C. de pan. l. legem, C. de natural. liber. l. ſi quis in ſuo, §. legis, C. de inoffic. teſtam. & de iure Hiſpano adelt l. 15. tit. 50. par. 7. vbi Gregori verb. Contra dicto l. 9. tit. 3. eadem par. 7.

R

At

130 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

- At ex Aduerso dicebatur vium conscium fuisse, nec semel
rogatum pro restitutione per vxorem facienda, & quatenus
616 veritate niteretur eius asserta ignorantia, saltim de iure
scientia præsumebatur, ad *tex. in l. consensu, §. super, C. de repud.*
vbi communiter Scribentes, *Felin. & Dec. in cap. tertio loco de*
probat. Alex. conf. 151. col. 2. lib. 5. Hypol. de Marfil. sing. 73 &
conf. 21. n. 12. Rimin. in l. 5. num. 155. ff. de offic. eius, Domestici
617 enim præsumuntur conscij eorum, quæ in domo aguntur,
l. fin. C. ad leg. Cornel. de sicar. vbi Salic. l. in adulterijs 32. ff. ad
leg. Iul. de adult. Foller. in pract. crim. verb. Capiat informationē
n. 20. & verb. Dentur capitula, quod suffocauit vxorem num. 9.
Franc. Brun. tract. de indir. & tortur. quest. 4 par. 2. n. 14. Mar-
tin. Vran. in cap. in literis n. 8. de test. Reg. Valenz. conf. 41. n. 70.
618 *lib. 1. Maximè vir, qui caput domus, & familiæ est, & cum*
eadem caro, & corpus, l. quicumq; C. de re militar. cap. debitum
de bigam. cuius conditionem nosse deberet §. arg. l. si ut certo,
vers. Pland, ff. commodas. & Iudicem maritum pro facto vxor-
is, & familiæ teneri suadetur, ex tex. in l. 1. C. ad leg. Iul. repe-
sus idq; iure Hispano probatur l. 8. tit. 23. par. 3. & aliquândo Itri-
cius, etiamsi ignorauerint, pænis subiacebunt, l. 1. ibi. Anque
digan, que nõ lo supieron, l. 4. tit. 6. lib. 3. Recopil. & ex Martienz.
Auendañ. Azueu. Paz, & alijs pluribus exornat Bouadill. lib.
5. Politic. cap. 1. n. 78 cum seqq. & bona Glos. 8. post princ. in l.
2. tit. 2. lib. 2. ff. fori, quorū meminit D. Larr. dec. Gramat. 48. n.
9. vers. Igitur, & Iudicem par. 1.
619 Eò fortius: quia vxor dicitur socia thori, consors vitæ, sc-
620 cundum *Quintilian. declam. 376. Imò diuinæ, & humanæ*
domus cum marito societatem habet, ad tex. in l. aduersus, C.
de crim. expilas. heredis. Menoch. lib. 2. de arbitrar. cas. 420. n.
52. Bonus de Curtil tract. de Nobilis. par. 4. n. 185. Hieronym.
Grat. conf. 113. n. 9. vol. 2. & benè suadetur ex veter. testam. Ge-
nes. cap. 2. illic: Mulier quam mihi dedisti faciam, cap. 2. de sponsala
Rojas de success. cap. 33. n. 16. l. 1. ff. de rit. nupt. l. 1. ff. ad Senat.
Conf. Syllan.
Nec incicias iri potest, quod si Officialis tenetur de deli-
ctis familiæ vti superius indicauimus n. 610. tenetur quoque
de commissis per vxorem, ad *tex. in l. fin. C. de verbor. signif. &*

- in l. pronuntiatio, §. familia, ff. eod. vbi communis Reperentiū Scho-
la, & benè declarat insignis Gregor. Lopez in Scholijs ad ius
Paritarum Hispanie l. 6. tit. 33. Glos. 1. & Glos. familia lib. 7.
621 quod vxor familie nomine continetur, & de vxore tradit
Cornel. Tacit. lib. 4. Annal. & Consultus Vlpian. in l. obseruare
4. §. proficisci, ff. de Offic. Procons. ibi, Proficisci autem Proconsu-
622 lem melius est sine vxore, sed & cū vxore potest, dummodo sciat
Senatum, Messala, & Costa Consulibus, censuisse futurum, ut
siquid vxores eorum, qui in Officiā proficiscuntur, deliquerunt,
ab ipso ratio, & vindicta exigatur, Petr. Gregor. in Syntag. iur. 3.
part. lib. 47. n. 29. in fin. l. 1. tit. 6. lib. 3. Recopil. Aul. in cap. 1. Pre-
torum verb. Muges, & verb. Ni hijo, & in cap. 43. Glos. No
consentiran n. 2. post Amed. de Sindicat. n. 198. pag. 65. Tiber.
Decian. in 2. tom. crim. lib. 8. cap. 35. n. 26. & Glos. in d. l. obser-
623 uare, §. proficisci, verb. Ratio, format quæsitum, huiusmodi,
Si ergo ipsa (de vxore loquitur) surripuit, numquid actione fur-
ti maritus conuenitur propter suam culpam? Respondent quidam
quod sic, nec tamen infamatur, quia alieno nomine, licet propter
suam culpam conueniatur, ut in fr. de ijs, qui notant. infam. l. fur-
ti, §. si quis alieno; Sed Glos. suum præbens calculum, inquit Tu
624 dic tutius, ut in factum actione, non furti teneatur; Item hac ha-
bet locum, in pecuniarijs, in criminalibus autem in ipsam vxorem
datur iudicium, ut arg. l. de iniur. l. fin. & in hoc Accursij pla-
cito magnum vim fecisse creditores vxoris in casu relato, fuit
mihi insinuatum. Plura alia congerit Bouadil. in Politic. lib. 5.
cap. 1. n. 78. lit. E. & F. & in discursu ita fatur, Ni tampoco el
Corregidor cumple con asistir el por su persona, sino que tambien hà
de tener presentes à sus Oficiales, por los quales, y por su muger, y
625 hijos (que suelen hazer otro Tribunal como dixo Cornelio Tacito)
qui lib. 3. Annal. §. 7. inquit Quoties repetundarum aliqui argue-
rentur, plura vxoribus abiectari, & Glosam sequitur D. Larr. dec.
Granat. 48. n. 23. verb. Nec secundum, post Bald. ibi n. 2 & In-
terpretes communiter, insignis Gregor ad ius septempartitum in
l. 1. tit. 16. part. 3. Glos. 3. verb. Los otros ombres, illic Intellige ci-
uilitè, non criminaliter, Auiles in cap. Prætorum, verb. Muge-
res n. 5. Azén in l. 1. n. 28. tit. 6. lib. 3. Recopil. Bouadill. in Polit.
lib. 5. cap. 1. n. 78. & cap. 3. n. 118. de quo etiam P. Molin. tom. 1.
de iust. & iur. disp. 88.

132 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati.

Et cum in spem erat Magistratus contra ipsum minimè procedendum esse, è viuis excessu Dom. de Marinis causæ Commissario, ac mutato Regni Moderatore, (successit enim in locum Dom. Cardinalis de Aragonia ad Gubernium Excellentissimus Dom. Petrus de Aragonia virtute insignis, & pietate eximius, illius Germanus frater) quem cum adijsset Domini rerum, bona sua deperdita lugentes, manauit re-
626 scriptum, quod vir satisfaceret, & gestorum per vxorem pœnas lueret debita illius in maxima quantitate satisfaciendo, itaq; audio fuisse exequutum

Viden Lector, si rectè mecum consulueram, officia non appetere, & ab omni Magistratus ambitu abstinere? Haud immemor sententiæ Tullij Eloquentiæ parentis in *Orat. pro Publ. Sex. n. 8* postquam curas, onera, laboresque non pau-
627 cos Principum, & Magistratuum enarrasset ea protulit verba, *Hanc Ego uiam iudices, si aut asperam, atque arduam, aut plenam esse periculorum, atq; insidiarum negem, mentror; præsertim cum id non modò intellexerim semper, sed etiam præter ceteros senserim, & idem in Orat. pro Flauo, ibi, 'O conditiones miseræ administrandarum Ciuitatum, & Prouinciarum, in quibus diligentia plena simultatum est, negligentia vituperationum, ubi seueritas periculosa est, liberalitas ingrata, sermo insidiosus, assentatio perniciofa, fraus omnium familiaris, multorum animus iratus, iracundiæ occulta, blanditia aperte, venientes Prætores expectant, presentibus inferuiunt, abeuntes deserunt.*

628 Eaque fortiter suadentur, nam nihil difficilius est, quam alijs benè præesse, opusq; magnū est, & arduum imperare, ut ait Plat. in *Epist. 7. Auerr. in lib. de repub. tract. 2. & Cornel. Tacit. lib. 1.* eamq; inter omnes artes viuendi, & regendi ampliorem, & superiorē esse docuerunt *Diuus Thom. lib. 2. de regim. Princip. cap. 1. S. Gregor. Nazian. in Apologet. & Diuus Chrysost. in Posterior. Epist. ad Corinch. Mastr. de Magistr lib. 1. cap. 30. n. 21.* ubi plura cruditè admodum congerit. *P. Marquez in lib. cui nomen dedit El Gobernador Christiano in princip.*

629 Quæ autem mala Magistratibus accidunt, eaque præferim optimis, qui maioribus periculis, & fallis insinuationibus exposti sunt, eò quod amore iustitiæ, & virtutibus suis im-
pro-

proborum vitia horreant, æquoq; iustitiæ libramine nullam
excipiant personam potentis, ac ab omni xenio, & munere se
abstineant falsas Magistratibus obijciunt delationes, quas li-
630 bellis sine Authore, aut voce abique fundamento Principi
insinuant, vt de Ministro diffidat, quæ omnia à Principibus,
& superioribus exprobanda sunt, non admittenda, ijs namq;
631 faciles si præbeantur aures, iustitiæ neruus prostermitur, &
magnum oritur Reipublicæ detrimentum, vti n. pag.
indicauius, siquidem nihil magis auctoritatem Principis,
auget, quam qui eius nomine regimen exercent, & iustitiam
administrant apud subditos sine aliquo dedecore existere, vti
ex *Diu. Augustin.* notat *D. Larr. Alleg. fiscal.* 101. n. 23. ibi, *De-*
cet eis, qui præsumt, gloriosos in conspectu Populi apparere, nam si
nimia deiectionis seruaretur humilitas, regendi frangeretur autho-
ritas, Et verè nihil magis odio, & emulatione subditi prosequun-
632 *tur, quàm Magistratus, qui nomine Principis muneribus publi-*
cis funguntur, in cuiusque aures aduersus eos insusurrant, dolos
consuunt, atq; calumniam struunt, liuore ex æstuentes, vti be-
nè tradit D. Larr. d. n. 23. & per tot. Allegat. quam edidit ad sua-
633 dendum Principibus, ne delationibus aduersus Magistratus
facile annuant, quia optimi subiacent calumnijs.
634 Præterquamquod: libelli clanculò emissi sine Authore, &
subscriptione, certiorando Superiores de delictis Officium,
penitus à iure damnati sunt ad, sex. peculiarem in cap. inquisi-
tionis, §. *Tertia dubitationis articulus, de accus.* ibi, *Nec ad pe-*
635 *titionem eorum qui libellum infamationis porrigant in occulto,*
procedendum est ad inquisitionem super contentis, ibidem maiori-
bus faciendum, vbi Glos. subdit, Huiusmodi homines esse punien-
dos cap. quidem §. quæst. 5. Specul. in tit. de Magistr. §. 7. n. 10. Ba-
iard. ad Clar. §. fin. quæst. 73. n. 42. Menoch. conf. 94. n. 18. vol. 1.
Auiles cap. 2. Prætor. verb. An iustitia n. 18. Segur. in Director.
Iudic. 2. par. cap. 3. n. 10. Ambrosin. dec. 50. n. 30. D. Perez de La-
ra lib. 2. de annuer. far. cap. 4. n. 123. Larr. d. alleg. 101. num. 20.
circa med. Mastrill. de Magistr. lib. 6. cap. 2. n. 47. Escob. de pu-
nit. & nobil. proban. par. 2. quæst. 2. Rubr. de schedul. & libell. Je-
cres. n. 3. vbi pluribus congestis adducit Clar. in prax. §. final.
quæst. 5. n. 4. circa med. vbi tradit quod omnes contra quos fuit
pro-

processum ex eiusmodi denunciationibus factis per personas incertas, & occultas fuerunt per Senatum absoluti, & alios casus particulares recollegit Baiard. ad Clar. d. 8. fin. quasi-73. n. 42. Gregor. Lopez ad ll. Partitarũ. Glos. pen. tit. 9. par. 7. & in l. 3. Glos. 5. cod. Censill. commun. contr. comm. quasi. 821. à n. 19. cum seqq. Boss. in prax. crim. tit. de indic. n. 7. communiter Scribentes nedum in d. cap. inquisitionis, verum etiam in cap. qualiter, & quando el. 2. de accusat. & in cap. cum in iuuentute, ibi, Quia tamen eius suggestio non de charitatis radice procedere videbatur, noluiimus aures nostras quasi malignis delationibus inclinare. 636 nare, de presum. Optandum sanè eiusmodi libellos minimè recipi. Quinamplius: oblatos esse disrumpendos, eorumq; administratos, & partitores eieciendos, puniendosque, & proinde summa diligentia perquirendos, nè de occulto glorientur facinore.

637 Et ex eo dumtaxat, quia omnia clam faciunt in mala fide semper esse censentur, l. ultim. ff. de rit. nuptiar. & in l. 1. C. de interd. marit. & ibi quoque DD. inter quos Bah. in 1. lectur. ex hoc dicit haberi notabilem limitationem legum, quibus 638 uetur sexum, & rusticitatem excusari cap. ultim. §. si quis verò extr. de clandest. despons. vbi habetur, hos non expertes esse scientiæ, aut certè affectatores ignorantie videri, & ex cap. cum ex iniuncto post princ. & ibi lo: Anan. in 3. notab. & Falin. in princ. de haret. Glos. in liqui contra in verb. Errore, C. de iniust. nupt. alia plura congerit Tiraq. de retract. convention. in prefat. n. 14. vers. Et hinc. cò magis, quia summo doli artificio, concinnatis calumnijs, formari consueuerunt eiusmodi libelli.

Rationem quoq; præcitati DD. afferunt, quia huiusmodi 639 delatores sunt perniciosissimi in Republica, & deteriores ijs, qui substantias, & aliorum prædia diripiunt. cap. deteriores & cap. ex merito 6. quasi. 1. cum similibus relatis à Bouad. loc. citat. n. 74. & 75. Mastr. loc. itidem allegat. n. 49: vbi inquit Principes minimè libellis prædictis, & accusationum capitulis ità clanculò emissis fidem adhibere debere, nec illico crimina in eis contenta inquirere aduersus honorem, & bonam aliquàdo Magistratum famam, qui ut diffamentur, & eorum honor penitus amittatur scelesti quidam homines non zelo iustitiæ, sed ex odio particula.

culari componere conſuenerunt, cui ſe ſubſcribit *Eſcob. d. quaſt. 2. n. 5. vbi ſubdit Et vt plurimum eadem quam aſſerunt, ſacæ co- inquinati.*

- 640 Quò factum eſt: vt huiusmodi delatores Romanorum tẽ-
pore, licet fautores habuerint, attamen cognito poſtmodum
malo, nedum eiecerunt, ſed morti fuerunt traditi, de quo li-
641 bet mihi propria verba eximi *ij Bouadill. in Polis. d. lib. 5. cap. I. n. 75. circa medium, tranſcribere, vt ad rem pecuniaria, Eſtos delatores (inquit Author) fueron fauorecidos, y premiados en vn tiempo grandemente por los Romanos, porque ſegun eſcriben Alexandro, y Dion Caſſio, y otros, el Emperador Neron les daua la quarta parte de los bienes de los condenados, y por la ley Papiſa les daua la mitad; y tambien los fauoreció Tiberio Ceſar, como guardas y custodias de las leyes, para poner terror à los delinquẽ- tes, y aſſi les acrecentò el premio, dandolo à todos los delatores, ſegun eſcribe Cornelio Tacito. Però entendiendo con el diſcurſo de los tiempos el penicioſo, y eſecrable officio deſtos ſecretos acufa- dores, y de los delatores, y curioſos malſinos; y que por codicia, ò por odio, ò con falſedad ponra en diſcrimen las honrras, las vidas, y hazien- das de los Romanos, y tal vez por cauſas linianas, fue extirpado de la Republica eſto Officio de todo punto, de tal manera, que el miſ- mo Tiberio Ceſar, que antes los habia fauorecido, hizo en vn dia matar à los principales dellos, y el Emperador Tito los hechò de la Ciudad, y el Emperador Aureliano los perſeguiò ſeueramẽte, ſegun refiere Flauio Vopiſco, y el Emperador Traiano los hizo poner en naues, y ſin remos, ni velas hecharlos en la mar, a la miſericor- dia della, y el Emperador Coſtantino por ley los prohibio, y otras coſas contra eſtos delatores ſe podian ver por Pedro Gregorio. Y realmente como dixo Placito, ninguno es curioſo en eſtas delacio- nes, que no ſea maleuolo, y como dixo Iſocrates, mueſtran mortal odio, y rancor. Quæ omnia ex Hiſtorijs, & legibus benè fundat in Gloſis; Maſtrill. d. cap. 2. n. 54. D. Larr. Alleg. fiſcal. 102. n. 20. 21. & 23. verſ. Adẽ enim, vbi inquit Reipublicæ expedire*
- 642 coerceri calumnias contra Magiſtratus, & Superiores, vt ſtatim quod eorum innocentia cognoscatur, etiamſi non pe- tierit accuſatus, adhuc oporteat accuſator damnari, adducens exemplum, de quo mentio fit in iure canõnico in cap. manda-
ſtis

643 *ftis* 10. 2. *quest.* 2. de delatione facta aduersus *Summum Pönificem Sixtum Tertium*, apud *Imperatorem Valentinianum per Bassum* delatorem pessimum, qui conuictus de falsitate, & calumnia, fuit à communione fidelium, & à gremio Ecclesiæ separatus, & ab Imperatore in Insulam deportatus omnibus eius bonis confiscatis, & Ecclesiæ incorporatis, idemq; *Larr. cap.* 102. n. 26. fundat grauitur eos puniendos calumniatores, eo quod contra Magistratum libellum dedissent, si illum non probarent, argum. *tex. in l. athletas, §. calumniator, ff. de his, qui notan in fam. l. 1. §. calumniari, ff. ad Turpill.* quorum superius meminimus, *Rimin. iun. vol. 3. conf. 303. n. 10. Caball. ex multis casu 205. n. 3. Clar in prax. crim. quest. 62. vbi Baiard. n. 19. & 31. Farin. in prax. quest. 16. Bouadill. lib. 5. Polit. cap. 2. n. 101.*

644 Et adeò prohibitum est eiusmodi delatorum genus, quod non solum iure positiuo procedit, sed etiam Diuino, vti ex pluribus probat *Escob. de purit. d. quest. 2. p. 2. n. 8. & seqq.* vbi

645 firmat peccare lethaliter, vti homicidas, & teneri ad restitutionem famæ, adducitq; authoritatem *Diui Augustini Diui Thoma, Banez, Salonis, Soti, P. Molin. Petri Nauarra, Rebelli, Azorij, & aliorum*, & per 101. *caput* enarrat quibus sint expositi calumnijs Magistratus, & antè ipsos *D. Larr. Bouadill. Mastrill, & alij à Me* cõgesti in sedibus modò indicatis. Sed (proh dolor?) fædata temporum conditio fert, vt non modò eiusmodi Delatoribus, & alienorum gestorum exploratoribus nimium deferatur, verum etiam ij honorentur, & præmia consequantur, quod vtique non eueniret si supplicia sustinerent, de quibus tum ex Sacra Scriptura, tum ex alijs Historijs, exempla refert *D. Larr. alleg. fiscal. 102. ex n. 16. vers. His enim lib. 2. vn-*

646 dè *P. Carolus Scriban, in instit. Politic. Christian. pulchra illa effundit verba (Moniti instar) cap. 17. illic In omni saltem delatione meminerint dexteram semper aurem Deo dare, Delatori fini-*

647 *stram, potiorum nimirum, dignioremq; illi partem, non potest hic peccare moderatione, põt credulitate, cogitet plurima occurrere, quæ accusatorem impellunt; Error, Suspicio, Zelus, AEmulatio, Odiũ, Timor, Premium, Facilitas in credendo; suspendat deinde sententiam in omni delatione, tacitusque secum, singula delatoris dispi.*

spiciat, delictum, personam deferentis, ac delati, utriusq; vitam, & mores, narrationis modum, circumstantias locorum, temporum, personarum audiant, deinde reum placidissimo vultu, & ore obseruet, in eo singula non minus, quàm in accusatore, nec quicquam statuatur, nisi in re compertissima, plus semper reo, & clementie tri-
648 buat, quàm accusatori, & seueritati: nam si satis esset accusasse, Princeps reus staret, & optimus quisque, in quem ferè improbitas insurgit. Hucusque P. Scribanus.

649 Quibus notabilibus, ac sanè aureis verbis relatis subdit D. Larr. d. cap. 101. n. 16. quod sicuti non est credendum accusanti Sacerdotem ita passim, nisi cautè, & præuia discussione, ita obseruandum fore in Magistratibus, qui iustitiæ Sacerdotes dicuntur l. 1. ff. de iust. & iur. & tex. est singularis in cap. si qui sunt 17. 2. quest. 7. ibi, Non oportet eos à ludicibus Ecclesia audiri, antequam eorum discutiatur estimationis suspicio, vel opinio, qua intentione, qua fide, qua temeritate, qua conscientia, quoue merito, si pro Deo, aut vita, pro vanagloria, vel inimicitia, vel odio, aut cupiditate præsumperint, vel ne;

650 Etenim: nulla maior delinquentium, qui iniuste causam agunt, versutia est ludicem calumniare, vt inde vigorem administrationis iustitiæ aliquam remittat, vti ex Iusto Lipsio tradit eruditus Ioannes Solorzano lib. 1. de iur. Indiar. cap. 6. n. 39. & idè Magistratibus falsas obijciunt delationes, quas libellis sine Authore aduersus illum Principi insinuant, vt de Ministro diffidat, illumque paruifaciat, D. Larr. d. cap. 101. n. 18.

651 Id ipsum adamussim mihi non semel contigit, ne dum in Visitatione, quam apogoleticus hic continet libellus, sed aliàs sepè vt Superiorum aures aduersus Me AEmuli villicarint, coloratis aereisq; sub prætextibus ita ab Orbe, & Vrbe cognitis, non aliò tendentes, nisi vt de Me diffiderent, & ad maiora Magistratus munera filium abrumperent, sed incassum, ita Miseri? Quos inuidus liuor excecet, parum attendentes, quod

652 à detrahendo proximo tutius est abstinere etiam ab audiendis defectibus ipsius, de quo plenè Nauarr. in Manual cap. 18. n. 50. Petr. Nauarr. de reſtit. lib. 2. cap. 4. par. 2. n. 330. Aragon. 2. 2. quest. 62. art. 2. dub. 6. vbi etià Salom controu. 22. concl. 4. Valen. tom. 3. disp. 5. quest. 6. punè. 5. Molin Iesuit. de iustit. tract.

tract. 4. disput. 30. Filliuc tract 40. cap 4. ex n. 94. cum seqq. Lefsius de iustit. lib. 2. cap. 6. dub. 5. Sayr. Clam. Regia lib. 11. cap. 6. n. 16. P. Rebell. de restit. quæst. 3. Emanuel, Saa verb. Infamare num. 4.

- 653 Casum refero non omittendum, Quidam adscriptus Nobili arti Serici in hac Fidelissima Ciuitate Neapolis, grauatus se sentiens ab Officialibus ipsi arti deputatis. Supremum adiit Collaterale Consilium, petens ad Tribunal Regiæ Cameræ causam grauaminum remitti (pauper erat, & de modica serici quantitate tractabatur) fuit negotium demadatum Sacro Regio Consilio, utpotè inter Partes, in quibus Fiscus nullum habebat interesse, & per Dom. meum Præsidentem mihi causa commissa, decretum interposui, quod Aduarius artis, acta transmitteret ad finem cognoscendi de grauaminibus, renuit Actuarius decreto parere, Pars instabat coram Me pro executione; Inter has moras p vnū ex Dñis Præsidentibus Reg. Cameræ fuit carceri mancipatus Actor sub prætextu, quod cognitio iurgij ad suum Tribunal spectaret, & ille Sacrum Consilium adierat, proposito per Me facti themate in Sac. Conf.
- 654 coram eodem D. Præsidente, manauit decretum esse excarcerandum pauperem illum, quodq; Actorum Magister accederet pro exequendo decreto, itaq; fuit exequutum, Regia Camera ægrè ferens excarcerationem prædictam, iterum carcerrari iussit excarceratum, etiam de ordine Eminentissimi Cardinalis de Aragonia solertissimū Regni Proregis, quo audito per Me communicata re cum Dom. Præsidente (nam casus accidit die 14. Iulij 1665. quo inceperant feriæ æstiuæ, & non patebat aditus proponendi in Sac. Conf.) nè præiudicium fieret Authoritati Sacri Consilij, in vinculis conijci mandauimus Actuarium artis Serici, qui noluit acta transmittere ad Sac. Consil. Iudicem appellationis dictæ artis; fuit relatum eidem Dom. Proregi, Me iussibus ipsius contrauenisse, quasi quod pauper ille de ordine illius detinebatur carceratus, quodque Ego personaliter ad carceres me contuli pro illo excarcerando; Indignatus, & iustè (si enunciata veritate niterentur) ex his delationibus Dom. Prorex, cominūs me vocauit, & exprobens gesta per Me, insinauit ægro ferre animo prænarata,

rata, quodq; rationem redderem, quo fundamento, siuè iuris, siuè facti contra eius ordines me ingesserim, vel Sac. Consiliū manus apposuerit ?

- 655 Ego verò, qui nequidem per somnium Dom. Proregum iussibus, vlllo tempore contraire auferim, nouam rem audiēs, ea , qua semper erga Superiores reuerentiam vsus sum decretum Sacri Consilij iustum, & carcerationem Aduarij artis Serici iustiorē, ad oculum ex actis , quæ mecum attuleram demonstraui, quodq; nullus ordo Dom. Proregis contemptus erat, quæ dedignatus non fuit audire, & inspicere, vnde ex dictis per Me in omnibus persuasus , comiūus animus quieuit, & humanior , quàm antea factus nostri Tribunalis iustitiam agnouit, mihiq; afferenti, quod meum erat onus, diligenter, & cautè agere, nè vitio , aut negligentiz adscriberetur, quod tantum Tribunal, cui inferuio , existente Me iurgij Commissario, detrimentum aliquod circa eius præheminentiam patiatur, iuribus suadentibus in *l. 3. C. de Aduoc. f. sc. l. fin. in fin. C. de bon. vacan. lib. 10. l. omnes 3. aliàs 4. C. de auuen. &*
- 657 *tribus eod. lib. imò teneri in omnibus ita Me gerere , vt honor, & autoritas Tribunalis augeatur potius, quàm diminuat, de quo est etiam rex. in l. non intelligitur 3. §. Diui fratres, ff. de iur. f. sc. cum alijs adductis per Escob. de purit. & nobil. proban. par 2. quest. 8. n. 38. & seq. cuius Ego memor fui in 2. mear. forens. cap. 50. n. 85. & in Respons. criminal. Resp. 4. n. 2. aures præbuit placidiores, & de re in Collaterali Consilio agi mandauit, ac euidentem calumniam, qua vsi fuerunt Delatores afferentes Me interfuisse in excarcerado pauperem illum, benè percepit. Ecce qualiter tot tantisque ærumnis subijciuntur Officialēs, pluribusq; alijs exemplis possem conuallare, ni persuasum mihi haberem, vel mæsto silentio omnibus innotescere.*

- 658 Alteram aduersus Me delationem apud Superiores recensere non piget, nempe magnum commississe facinus in iurgijs criminum iudicandis, qd̄ quod ad Reorum absolutionem inclinauerim; Quæ incidimus tempora, vt et votandi libertatem
- 659 à Deo Magistratibus commendatæ, & iurisiurandi religione pollicita, m̄ à Serenissimis Regibus iniunctam in vitium

- 660 vertat Calumniatores? aduersus quos (vbi occasio se tulit)
 verbis illis, quæ innocentia liberè loquēdi dedit, impauide æ-
 sum meum aperui, quod secundum leges, & Doctorum pla-
 cita votum meum dedi, haud ignarus, quod contra iustitiam
 661 facerem, si nocentem absoluerem, Expedit namq; Reipub.
 delictorum punitio, ad *tex. in l. si iis vulneratus, verl. Cum neq;*
ff. ad leg. Aquil. ibi, Cum neque impunita maleficia esse oporteat,
Bart. in l. si longius, §. si filius n. 1, ff. de iudic. conducit tex. in l.
licitatio, §. quod illicitè, ff. de public. & veſtig. Gram. dec. 36. n. 1.
 662 iniquens cum delicta non puniuntur, publica lætitia turba-
 tur, *l. nemo, & ibi Bal. C. de Episcop. aud. & ira Dei in Nos*
prouocatur, à quo pro delictorum punitione venia speratur,
l. Prouinciarum, C. de fer. vnde Porta Venusinus.
 663 O deruni peccare mali formidine pena.
Reg. Valenz. conf. 80. n. 40. lib. 1. & communis Criminalistarū
schola in iuribus præcitatis,
 664 E conuerso non Me fugit satius esse nocentem absolvere,
 quàm innocentem condemnare, ad *tex. in l. absentem, cum ibi*
notatis, ff. de pen. l. respiciendum, ff. eod. ibi, Planè in leuioribus
causis prouiores ad leuitatem Iudices esse debent, in grauioribus pa-
nis seueritatem legum cum aliquo temperamento benignitatis
subsequi, cuius verba extollēs insignis Doctor Thes. dec. 161. n.
 7. desiderio desiderauit in corde scripta habere seueros illos,
 665 & nimis iustitiæ Iudices, quos ad considerandum monet,
Hominem Dei creaturam esse, maximo cum mysterio creati, creatū
educari, & conseruari, non sine maximo parentum sudore, & vi-
gilijs, vnde non debet iam Nobilis factura, & anima, corporisque
coniunctio, ita facile dissolut, & annihilari, subditq; seueros illos
Iudices animaduertere debere, misericordiā in Diuinis Scri-
 666 pturis semper cū veritate iunctam fuisse, vnde Propheta ce-
 cinit, *Misericordia, & veritas obinuerunt sibi, iustitia, & pax*
osculata sunt, aiente Diu. Iacob. in Epistol. sua cap. 2. Super exaltat
 667 *misericordia iudicium, pleraque alia ad rigorosū Iudicem in-*
struendum affert Iacob. Simanc. Catholicar. Institut. rubr. 47. n.
 79. & 80. aureos illos Claudiani versus referendo.

Suspicius in primis, nam cum versemur in omni
Munere, Sola Deus aquas clementia Nobis.

Ma-

Mastrill. de Magistrat. lib. 3. cap. 1. n. 46. & seq. quorum Ego
memor fui in volum. Responso. Criminal. Resp. 25. n. 64. & seq.
 668 vbi pariter n. 70. indicavi multa iura, quæ in casibus dubijs
 Reo fauēt non Accusatori, l. *Arrianus*, ff. de actio. & obl. l. *inter*
pares, ff. de re iud. l. *in ambiguis*, ff. de reg. iur. l. *si me*, & *Titium*, ff.
si cerz. pet. l. interpretatione, ff. de pan. l. *si vero*, ff. solut. matr.
l. qui sententiam, C. de pan. l. *proximo*, ff. de his, quæ in testam. de-
len l. si fuerint, & *fin. l. quoties*, ff. de reb. dub. alijs de indultia
 prætermisiss.

Dolui nihilominus vehementer eiu(smodi Delatores in-
 669 scios fuisse, seu tales se finxisse, quod Ego non semel vltimo
 supplicio facinorosos quâplures cõdemnaui, ad trirēmēs alios,
 nec perpaucos contumaces foriudicationis sententiæ subie-
 cisse, iuxta facinorum acerbitem, & probationum Fiscī sub-
 stantiam, de quibus in eorum delationibus nihil egerunt, sed
 silentio obruere studuerunt, quando hæc non in angulo, sed
 in ipsa Regia, & in Florentissima, ac frequentissima Ciuitate
 Neapolis ipse peregi. Et si hæc facinori possunt adscribi, vi-
 ctas submitto manus Delatoribus, At in comperto est non
 alio, nisi furentis inuidiæ spiritu, & pauca rerum experientia
 commotos fuisse. *Iudicet illos Deus.*

Exhorruī itidē, non semel, cūm viderim, q̃ Iudicētes pu-
 nitioni delictorum præpositos, ad solam tituli, seu rubricæ, si-
 ue inscriptionis delictorum statim Reos condemnare, haud
 verebantur, cūm in comperto sit apud omnes criminalium
 670 rerum peritos ex prædictis Reum neminem fieri, sed ex in-
 ditijs extantibus, & probationibus, nam multa inproperātur.
 671 præsertim hodie, quæ postea delentur, l. *furti*, ff. de his qui
sunt sui, vel alien. iur. vñdē in canon. nonnē 8. quæst. 4. habetur.
Neque qui accusatur, sed qui conuincitur Reus est Iser. in cap. 1.
 672 *S. sed, & qui delentur, n. 43. quæ sit prim. caus. benef. amicit-*
ien.

Quidquod: in criminalibus, rei veritatem, non titulum
 673 delicti, inspiciendum esse, tax. est peculiaris in l. *famosi*, verb.
Hoc tamen crimen, ff. ad l. *Iul. Maest. l. quoad statum*, ff. de pan.
Ang. in l. Athletas, S. *Calumniator*, in princ. ff. de his, qui notant.
injam. D. Pras. de Franch. omniscius dec. 330. n. 6. vbi Addent.
 quam.

142 Reg. Conf. Franc. Mariæ Prati:

quampura confarcinarunt *Garf. Mastrill. ad Indult. general.*
cap. 29. n. 19. vers. Tertio confirmatur, ubi tradit Iudices non
 674 debere attendere cartulas accusationum, nam in ijs consue-
 uerunt Partes arduas proponere accusationes, Sed inspicere de-
 bere quid ex informationibus constat, non per earum cartu-
 las, siue rubricas, & perbeliè quadrant, quæ Nobis insinuauit
D. Reg. Rouit. semper præ manibus habendus, in *Pragm. 1. n. 4.*
 675 & *5. de custod. reor.* irruens contra illos Iudices, qui ad solam
 tituli ostensionem, liberationes reorum sub fideiussoribus de-
 negant, quibus concinit eruditus *Escob. de nobilit. & purit. pro-*
ban. par. 5. quæst. 3. §. 3. n. 44. inquit, Si titulus esses attenden-
 676 dus, absurdus sequeretur intellectus, nam quis penam pateretur
 ex crimine quod commississe non constat, & fragante *tex. in l. am-*
bigua 1. ff. de leg. 1. nam absurdum *7. ff. de bon. libert. l. scire 13.*
§. aliud et 2. ff. de excusat. iutor. Bart. in l. omnes populi quæst. 9. ff.
de iust. & iur. D. de Franch. dec. 713 n. 22. ubi obseruat passim
 677 absque causæ cognitione in rubricis processuum poni per
 Scribas titulos inquisitionis, ut plurimum parum versatos, &
 ignaros, *Ego ipse nonnulla exaravi in 2. discept. forens. cap. 50.*
n. 45. & seqq. & in 1. practicar. obseruat. cap. 79. n. 4. & seqq. ac
iterum in Responf. Criminal. Resp. 6 n. 13. ad 22.

Præterquam: animaduertere consueui, ex gestis per Iudi-
 678 ces ad solam tituli ostensionem, destrui penitus Imperialem
 Constitutionem in *l. sciant cuncti, C. de probat.* qua cautum
 est, in criminalibus ad finem condemnandi probationes esse
 debere luce clariores, quem *tex.* omnes de mundo sciunt, ibi-
 que *Glos.* consimilem affert *tex. in canon. cap. sciant cuncti.*

Merueram igitur ex prædictis Ego apud Superiores defer-
 ri, nec ne? aliorum bonæ mentis virorum, censuræ parere pa-
 ratus sum, si tamen iura calleant.

Minus habent de quo iustè conquærantur Domini Fisca-
 les, nam in dubijs quæstionibus contra Fiscum respondere,
 679 delicto non adscribitur, si *Modestino Consulto* credimus in
libro singulari de præscript. translato in *l. Non puto 10. ff. de*
iur. fisc. quem exornat præ alijs *Alex. Turam.* insignis olim pri-
 mariæ vespertinæ Cathedræ Almi Studij Neapolitani Ante-
 cessor in *libello singulari de super edito*, verba *tex.* sunt, *Non pu-*

- to cum delinquere, qui in dubijs questionibus contra Fiscum, facile responderit, itaq; cum intelligit, & interpretatus est doctissimus ille fiscalis *D. Larr. alleg. 1. n. 5. vers. Verum*, ubi pluribus
- 680 hinc inde allatis de dispositione *lex. prædicti n. 9.* ita fatur, *Et melior est interpretatio, quam probat Peregrinus* (qui & ipse Fiscalis fuit Serenissimæ Venetiarum Reipublicæ) *de iur. fisc. lib. 6. tit. 6. n. 22. & 23.* quoties dubia fuerit probatio Fisci, & de iure certo illius non liquet, tunc contra Fiscum iudicandum, ibiq;
- 681 exemplum refert de inimortalis memoriæ *Philippo 11. Rege* nostro, qui in casu dubio contra ipsum pronunciandum iussit, vnde *Traiano* inter reliquas laudes, quas congeffit *Plinius 11.* in eius *Panegyric* illa est ibi, *Que præcipua gloria tua est, septus*
- 682 *vincitur Fiscus, cuius mala causa numquam est, nisi sub bono Principe.* retuli *Ego in d. Respons. Crimin. Resp. 24. n. 61.* faciunt tradita à *Augustino Morla in Empar. iur. par. 1. tit. 2. quest. 5. n. 18. Sayr. in Clau. Reg. lib. 1. cap. 11. n. 12. & 13. P. Sanch. tom. 1. moral. lib. 1. cap. 9. n. 45. Xamar. de Offic. Iud. & Aduoc. par. 1. quest. 4. n. 8. & seq.*
- 683 Nec enim Iudex in pænarum impositione potest à iurium dispositionibus elongari, sed illas sectari, adstringendo se illis cum omni moderatione, & temperantia, secundum *Bald. in l. quicumque n. 21. C. de seru. fugitiu. Simanc. de Cathol. instit. cap. 34. n. 12.* & vt aliàs præfatus sum, in *d. Respons. Crim. 25. n. 71.* abhorruì semper condemnationes illas rigore plenas, nec
- 684 ab iniuria alienas, præsertim contra pauperes nullum habentes defensore, eos maximè condemnatos ad triremes à *Regijs Audientijs* sæpè absq; regula, & norma, vt plurimum mihi incognitos, pro quibus euadendis semper elaborauì, secundum regulas actis, vt iustitiæ ipsorum, meaq; conscientie consulèrem, non tantum apud homines, sed coram Deo, qui me iudicaturus est, & exquisiturus rationem villicationis
- 685 meæ, omniumque, qui Magistratus munere funguntur, nec Me pænitet præ oculis æquitatem in iudicando habuisse, sua-
- 686 dète *Consulto in l. quod si Ephesi. ff. de eo quod cert. loc. & placitum illud Marci Tullij lib. 1. Officior. memoria teneo, quod Sū-*
- 687 *mum ius, summam iniuriam constinet, cui Lactant. Firmian. se* subscribit *lib. 6. diuinar. institut. cap. 14. dum inquit, Severitas,*
nisi

nisi se intra congruentes nocentium penas coerceat, fit saua crudelitas, *Erasm. centur. 1. Ciliad. 1. n. 2. Ludou. Gomez. in cap. 1. n. 13. de constit. lib. 6. Budeus in Annotat. ad Pandect. tit. de iust. & iur. Reg. Valenz. conf. 91. n. 53. lib. 1. Diu. August. Epist. 10. ad Bonifac. relatus in cap. ut constitueretur 50. dist. ibi. Destrahendū*
 688 *est aliquid seueritati, ut maioribus malis sanandis, charitas sincera subueniat, & uti ad rem ponderat Reg. Valenz. conf. 164.*
 689 *n. 70. Haud dubiè Deus gubernat consilia eorum, qui clementè, & humaniorem dicunt sententiam cap. disciplina 45. dist. Gram.*
 690 *dec. 5. n. 31. & 34. vbi monet Iudicem in pœnis etiam legalibus interdum dispensare, & misericordiæ gratiam impendere, cap. Domino Sancto 50. dist. cap. si quis Diaconus, & cap. dispensationes 1. quæst. 7. quæ scripsi in Resp. Crim. 7. n. 51. & modò iterum referre non abs re censeo. Eo addito, quod Iudex*
 691 *propter nimiam seueritatem repellitur ab officio, teste Barr. in l. 1. in fin. ff. de his qui sunt sui, vel alien. iur. Bal. in l. si Dominus, § 1. eod. tit. & Ioann. Faber in § sed hoc tempore in fin. n. 7. Instit. de his qui sunt sui, vel alien. iur. tradit grauatum per Superiorem suum durius, ita quod possit ad seueritatem reputari, eximi debere ab eius iurisdictione, & iudice. Reg. Valenz.*
 692 *côf. 44. n. 181. & n. anteced. vbi affert simile de Domino malè tractante vassallos, quod punitur, & iurisdictione priuatur, ut in tit. qualis. Dom. feud. propriet. priuet. Pau. de Castr. conf. 4. & conf. 32. vol. 1. Boer. dec. 26. n. 15. Io. Vinc. Ann. sing. 155. D. Reg. de Pont. dec. Collat. Conf. 16. n. 34. Gram. dec. 104. n. 4. fusè Ego articulum disputaui in 1. vol. disceptat. forens. cap. 11.*
 693 *Tenentur nihilominus fiscales, qui Iudicis loco existunt, eiq; æquiparantur, secundum Clar. in lib. 5. sententiar. §. final. quæst. 3. n. 6. Bernard. Diaz in pract. crim. canonica c. 5. Azcu. in l. 1. sub n. 3. tit. 13. lib. 2. Recopil. & totum Regnum tuentur pro*
 694 *omnibus suis circumstantijs, & quæ sunt contra inquisitū, opponere, non autè aspernari, quæ pro eo faciunt, ijsq; benè, & attentè percuratis, ac datis allegationibus in factò, & in iure Iudices omnibus visis, & consideratis secundum vtriusque partis iura, & iustitiam, suum calculum, & sententiam profertant, & causarum cognitio, seu discussio legitimè fiat, ad tex.*

in cap. unic. de lit. contest. cum similib. Escob. de nobil. & parit. pro-
 695 ban. par. 2. quest. 8. n. 20. & 21. vbi pulchrè satis de munere
 fiscalis agens, inquit, *Fiscalem ante omnia Deum, & conscientiam*
præ oculis habere debere, & animaduertere, quod inter duo contra-
ria medium tenet. nempe inter auctoritatem Tribunalis, cui infer-
uit, & inter obseruantiam inuiolabilem iurium, tam communium,
quàm localium, pro quorum obseruantia instare debet, cap. 1. de
constit. cap. final. eod. tit. in 6. cap. qui restit. 11. quest. 3. Rebuff.
respon. 12. verbi. Item, cum alijs congestis ab Henrico de Rotis
in tract. de Synod. Episcop. 3. par. art. 1 n. 253. vbi ait, quod ali-
 696 *ter faciens, læthaliter peccat, & calumniatoris pœnam subit, &*
fiscali loquens, procedere tradit Reg. Valenz. cons. 50. n. 4. &
seqq. iniquiens causas iustas teneri facere, non calumniosas, nec
inquirere, capere, aut scētariare insulte, per rex in l. 1. calūniari,
ff. ad Turp. l. nō ignores, C. de fruct. & litū expēs. vbi Bart. Hypol.
de Marsil. in sua præf. §. superest, Grae. respons. 97. n. 3. vol. 1. l.
nec Magistratibus, ff. de iniur. Glos. in l. 2. §. fin ff. si quis cautio.
& in l. quemadmodum, §. Magistratus, ff. ad leg. Aquil. Gram.
dec. 40. n. 12. & 13. Xamar. de Offic. iudic. & Aduoc. rubr. de fisc.
Aduoc. par. 2. quest. 6. n. 81. & seqq. vbi latè materiam exornat.
 697 Rursus: Fiscales quos credere fas est prudentia, fide, & in-
 dustria esse præditos, ex rex. in l. 1. C. de Aduoc. diuersor. Iudi-
 cior. & in l. non noua 14. C. de iud. Simac. de Cathol. instit. tit. 53.
 n. 1. & in Enchirid. violata religion. tit. 20. n. 2. atq; etiam iuris-
 prudentia, vt in toto tit. C. de Aduoc. fisc. Donnell. lib. 8. commun.
 cap. 5. & non in scios experientia negotiorum, ex l. 2. C. de po-
 steu. & in l. petitiones 5. §. Nec de cetero, C. de Aduoc. diuersor.
 iudicior. Siman c. loc. cit. Peregr. de iur. fisc. lib. 7. cap. 2. n. 6. cum
 quibus conuallati optimè Fiscalium munus peragere possunt,
 l. sciendum 4. §. 1. & §. ordine, ff. de legation. & in l. nemini 11. C.
 de Aduocat. diuersor. iudicior. si scientia, & industria, me-
 dia saltem, aut omninò deficient, non tuta poterūt conscientia
 tale peragere munus, l. 2. C. si seruus, aut liber. ad Decurion. aspi-
 rau. lib. 10. Azen. in l. 2. n. 4. tit. 16. 2. Recopil. Paz in prax. annot.
 5. n. 10. plures colligit Farin. tom. 3. prax. crim. quest. 111. art.
 16. per tot. à n. 435. cum plurib. seqq. & quod non solum in foro

I

animæ

animæ peccant, sed & tenentur ad renunciandū officium sine quo, aut sine proposito renunciandi absolui non possunt ex doctrinâ Theologorum ad *Diu. Thom.* 2. 2. *quest.* 76. *art.* 2. *Cacian. in summ. verb. Iudicis peccata*, *Navarr. in Manual. cap.* 25. *n.* 12. *Sayr. Clau. Reg. lib.* 12. *cap.* 13. *n.* 2. *Valer. Reginal. lib.* 23. *p. rax. for. peniten. n.* 657. *Bonacin. 2. rom. de iudic. publ. disp.* 10. *quest.* 2. *punct.* 3. *n.* 1. tenentur eorum scientiam, & experientiam, adhibere etiam in obviandis Accusatorum astutijs, &

698 tergiuersationibus, quibus aliquando veritatem falsis assertionibus, & testibus obumbrare solent, & Tribunalium auctoritatem commouere, & subuertere intendunt, *ren. elegans in l. Fisci 3. C. de Aduoc. fisc.* nam modis omnibus inuigilare debent, vt calumniantium fomenta restringantur, ad *tex. in l. celebrandis 19. vbi Bal. C. de nupt. & maxime decens visum fuit malitijs hominum occurrere, l. Si Prator 75. ff. de iud. l. in fundo 38. ff. de rei uend. l. properandum, §. si autem utraq; C. de iud. cap. calumniam, ff. de pen. cap. penul. de cens. in 6. Extrauag. *Manlijs hominum de auctor. & usu Pallij inter communes, & de iure Partitarum, adest tex. in l. 8. tit. 3. & in l. 7. tit. 22. part. 3. C. hall. commun. contr. comm. quest.* 830. *n.* 53. *Barbos. Episcop. axie. mat.* 143 *n.* 1 & 2. *Escob. de nobilit. & purit. proban. par. 2. quest.* 4. *Rubr. de trib. actib. n.* 7. & 8. & *quest.* 8 *n.* 29. & seq. ex quibus infert, quod sicuti Iudex ex officio calumnias repellere debet, ex *Glos.* quam notabilem affirmat verb. *Calumniosam in l. qui cum maior, §. si parris, ff. de bon. lib. l. pactum, verb. Pena*, vbi notat *Ias. C. de trans. l. merealem 5. C. de condi. ob turp. caus. vbi Bald. & Salic. Io: Redin. de Maieft. Princip. verb. Sed etiam per legitimos tramites à n.* 130. *cum plurib. seqq. Ofual. Illi ger. ad Donnell. lib.* 22. *commun. cap.* 2. *lit. A. in fin.* Et cum Fiscalis Iudicis loco existat, secundum *Escob. loc. cit.* imò in nihilo à Iudice differat, quicquid Iudex ex officio facere potest, possit & Fiscalis ex dictis per *Bernard. Diaz d. cap. 5. Felin. & alij apud ipsum in cap. cum clamor 53. n. 4. de testi. Prepos. in cap. de accusatione el 2. quest. 8. Clar. in pract. §. final. quest. 3. n. 6. circa med. & quest. 10. n. 6.**

701 Itidem: Fiscales non idèò, quia Fiscales sunt, verum agnoscere prohibentur, si quando reorum innocentiam olfacciant, & con;

& contra accusatores calumniam detegant *tex* est elegans in l. quotiēs, §. nec utique in fin. ff. de admin. tutor l. si fideiussor, §. quaedam. ff. mandat. vbi *Glos.* verb. De apicibus, & in l. & si non cognitio, C. si contr. ius, vel utilit. publ. Veritas namque semper amplectenda est, siue in fauorem Accusatoris, siue Accusati. ad *tex.* in l. penul. ff. de probat. cap. queritur 36. 2. quest. 7. Sylu. nuptial Rubr. Quomodo sit iudicandum, n. 112. l. cum ita legatum 63. circa fin. ff. de condit. demon. cap. fraternitatis de frigid. & melesciat. Petr. Gregor. lib. 17. de Republ. cap. 3. n. 6. Rol. à Vall. conf. 111. n. 3 & conf. 88. n. 1. vol. 3.

702 Veritas enim est res solidissima, & murus inexpugnabilis, vti habetur in Testamento veter. *Esdra* cap. 3. & sic notat *Ball* in cap. sicut de probat. & in cap. licet causam eod. tit. quod qui cō-

703 fidit in veritate non vadit per mendicata suffragia, sed festinat, vt veritas inquiratur, de quo meminit *Affl.* dec. 253. n. 7. vbi pulchra verba *Sanct. Isidor.* refert.

704 Hinc est, quod calumnias in Filci causis arceri, & concremari, iusta ex causa constitutum habemus in l. iustas, C. de iur. fisc. & sicuti Iudex nunquam agere malè debet, ita & Fiscalis qui Iudicis Officio vitur, secundum *Parid de Put. de syndic.* verb. *Euidentialia* cap. 2. qui alios affert, *Azeu.* in l. 2. n. 3. tit. 7. lib. 3. *Recopil. Escob. d. quest. 8. rubr. de Offic. Promotor. Fiscal.* n. 46.

705 Caueant quoq; Fiscales de apicibus, idest de minimis, & rebus leuibus, & contemnendis, de quibus contendere hominis est peruicacis, plurimum curare, argum *tex.* in d. l. si fideiussor, iuncta vera *Donnelli* interpretatione lib. 13. commun. cap. 13. vers. Sed & quasdam exceptiones, vbi suus *Osuald. lit. G. Barbof. Episcop. axiomat. iur.* 150. n. 1. vbi quod minima nō sunt in consideratione, siue Prætor de minimis non curat, & 706 axiomat. 151. n. 3. vbi quod simonia nō committitur, siquid minimum donetur, vbi ex *Tiraquell. Crau Valer. Reginal. Suarez. Cardinal. Tusc. & Episc. Ricc.* comprobant. Ea etenim minima Scribis, & Curie Sæctatoribus relinquere debent, ne nimium grauentur, illisq; illud contingat.

707 Omnibus intentus, deficiē ad singula sensus.

Animaduertere etiam debent Fiscales quando veritatem

- accusationum agnoscunt, & pro eorum munere benè gerendo, Accusatoribus fauere debent, quod taliter iura ipsorum proponant, veluti si Patroni existerent causæ, vti *Ego* non semel obseruaui, & vidisse quoq; in suo Tribunali fatetur, *Escob.*
- 708 d. *quæst* 8. n. 47. verl. *Vt autem Fiscalis*, Sed ita, quod suo officio vtens, & Fiscalis apparens, suum Contradictoris munus dirigat cum dissimulatione, & adimpleat cum prudentia, itaq; contraria apponat vt simul veritatem, & iustitiam Accusatorum ostendat, nec cum valdè oneret, nec expensas augeat, nec dilationibus vacet, quod quidem vtrumque per discretionem rectè coniungere, & dirigere potest, & suo officio vti, & iustitiam Accusatorum non exturbare. Nam non debet apparere
- 709 Partis Aduersæ Aduocatus, etiam in notoria probatione, cum semper le munus Fscale exercere ostendere debet, quodq; ex necessitate officij mouetur ad punitionem delinquentium insinuandam, hucq; tendere defensiones Fisci, & allegationes ita instruere, & causam defendere, ne aliàs nimis Fiscalis, & contradictor videatur, & ob hoc suspectus reis sit, ad *tex in l. aperitissimi, C. de iud. Reg. Valenz. conf. 95 n. 76. lib. 1.* inquit, *Contra ius esse, vt qui tenetur defendere, impugnet, ad quod allegat tex in cap. 1. de natis ex libero ventre. Et in l. frater à fratre, ff. de condiçt. indeb. Gulielm. Durand. de Concl. Lugdunen. in cap. general. n. 26. de elect. in 6. Rom. conf. 251 n. 1. Escob. d. quæst. 8. n. 49.* vbi satis lepidè loquitur illic, *Nec etiam suas oppositiones ita dirigat, vt nimis Fiscalis, & contradictor videatur, & iura alterius deturbentur, sed omnia pro, & contra complectatur, & singula distinctim annotet, vt suum munus adimplendo, veritatē,*
- 710 *& iustitiam causarum agnoscere ostendat, in quo præcipuum locum obtinet prudentia, qua inter hac duo, qua licet contraria videantur, medium statuere poterit saluti ferum, & expediens valdè, quia regula circa hoc certa tradi non potest, sed sumenda erit ex cuiusq; negotij qualitatibus, & circumstantijs.* Hactenus *Escob.* qui eod loco n. 50. præcipuum Fiscalium munus esse tradit, vt à calumniando Reos caueant, ad quod pulchras leges, ac Doctorum placita congerit.
- 711 Respectu verò eius enunciati de allegationibus in iure instruendis per Fiscales, (verè vt verum fatear,) nō vidi *Ego* ob-
- ser-

seruatum, siquidem Responsa à Fiscalibus reddita non agnoui ad iura Fisci tutanda, ijs sanè temporibus, in quibus Iudex criminum extiti, & modò dum Consiliarij munere fungor; fortassis, quia ob negotiorum multitudinem, studio vacare non valent, sed neccissaria sunt, vt via sternatur Iudicantibus, ad sententiam pro illo proferendam, alioquin Quomodo victoriam consequentur? Vndè si non formant allegationes, dolere, & conqueri non debent si in causis succumbunt, dum

712 nemo ex Fiscalibus ynquam defuit in iure causas Fisci fundare, ità ex exteris *Peregrinus, Farinacius* Fiscalis in Vrbe, & *Io: Bapt. Larrea*, laboriosa formarunt Responsa typis tradita & ex Nostratibus *Marcellus Maurus*, & *D. Reg. Galeota*, quantum insudarunt mediantibus eorum Allegationibus, & Responsis pro iuribus Fisci tutandis? neminem latet.

713 Et si quispiam curiosus instabit, quæ utilitas si ex falsis delationibus adhuc Magistratus in discrimen adducuntur, & Delatores grauiter non puniuntur, adeat *D. Larr. alleg. 102. n. 19.*

714 vers. *Nullus enim*, nam dum causam propriam manifestam facio de alijs calumum cohibeo; Ea enim mihi vnica cura fuit, aliqua summam libare, satis plura alia dicturus si per tempus liceret, Etenim, vt omnia singillatim excutiam, quæ mihi contigerunt, neq; locus hic profectò est, neque animus, Deoq; immortalì Delationes, & Calumnias puniendos relinquo; ac Momos, Zoilos, Aristarcos, Baubatores, & alienarum laudum & virtutum detractores, ab ijs abstinendos in spem ducor, ne salutis æternæ immemores, animæ iacturam faciant, & quisquis Ego fuerim post octo volumina in lucem edita. (Deo iuuante) nullius æqui æstimatoris iudicium pertimesco, meoque Nicandro secunda hac vice è Typis prodituro Me commendo, vt vbi opus fuerit, suas sustinere vices non reformidet, & viam sternat Magistratibus omnibus bene operandi, & lætari si aliquando propter iustitiâ persequuti fuerint, cum Deus Optimus Maximus non relinquet virgâ peccatorum extendi super sortem iustorum. Atq; iam quo ad res à Me gestas, quemque æmulationes finem vindicarunt sit satis. L. D. B. V. M. Neap. die 20. Decembris 1666.

